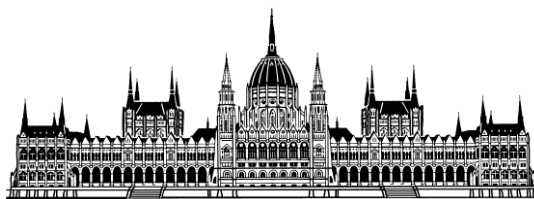

Országgyűlési Napló

*Dr. Hiller István, Jakab István, dr. Latorcai János,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gelencsér Attila, Hegedűs Lorántné,
Hiszékeny Dezső, dr. Szűcs Lajos*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	25691
Napirend előtti felszólalók:	
Tóbiás József (MSZP).....	25691
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	25692
Schmuck Erzsébet (LMP).....	25694
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	25696
Hollik István (KDNP).....	25698
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	25699
Kósa Lajos (Fidesz).....	25701
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	25702
Mirkóczki Ádám (Jobbik).....	25703
Konrátr Károly belügyminisztériumi államtitkár.....	25704
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
Dr. Hiszékeny Dezső jegyző.....	25706
Bejelentés előterjesztések további előkészítéséről	25706
Döntés időkeretben történő tárgyalásról:	
Dr. Szűcs Lajos jegyző.....	25707
Döntés Hárszabálytól való eltérés tárgyában	25707
Döntés napirend módosításáról	25708
Az ülés napirendjének elfogadása	25708
Döntés kijelölt bizottság felkérésére előterjesztés határozathozatalára	25708

Interpellációk

Bejelentés kérdés visszautasításáról	25708
Szabó Sándor (MSZP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Minisztériumi 'cicaharc', illetve az észszerűtlen központosítás miatt lepi el napokon belül a szemét az országot?” címmel.....	25709
Szabó Zsolt nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	25710
Viszonzválasz:	
Szabó Sándor (MSZP).....	25710
Határozathozatal.....	25711
Szilágyi György (Jobbik) - a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterhez - „Önök offshore szervezetek? Fáradjon a kasszához, a Magyar Állam szívesen fizet Önöknek! Az offshore lovagok kora valójában csak az Önök kormányzásával virágzott fel! 4. rész ” címmel.....	25711
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	25712
Viszonzválasz:	
Szilágyi György (Jobbik).....	25714
Határozathozatal.....	25714
Dr. Szél Bernadett (LMP) - a földművelésügyi miniszterhez - „A hód, a vidra, a vöröshasú unka, a ragadozó őn, a magyar bucó, a német bucó, a selymes durbincs, a széles durbincs, a Lumnitzer szegfű, az István király-szegfű, a leánykőköröcsin, a magyar tarsza, a nagy tűzlepke és a barna réthéja esete a Fidesszel, avagy azért nem tart sehol a Natura 2000 kezelési és fenntartási tervekkel a kormány, hogy mehessen a szabadrablás?” címmel.....	25714
V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	25716

Viszonzválasz:	
Dr. Szél Bernadett (LMP)	25717
Határozathozatal	25717
Dr. Salacz László (Fidesz) - a külgazdasági és külügyminiszterhez - „Magyarország a világ autópárának egyik termelési centrumává válhat-e?” címmel	25718
Magyar Levente külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár válasza	25719
Viszonzválasz:	
Dr. Salacz László (Fidesz)	25720
Korózs Lajos (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Vissza a középkorba? Avagy honnan vonul még ki az állam? Mi a valódi oka a kötelező szülötartás bevezetésének?” címmel	25720
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	25721
Viszonzválasz:	
Korózs Lajos (MSZP)	25723
Határozathozatal	25723
Dr. Lukács László György (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért nem engedi a Kormány, hogy a lakosság megtudja, mi hiányzik a kórházaikból?” címmel	25724
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	25725
Viszonzválasz:	
Dr. Lukács László György (Jobbik)	25726
Határozathozatal	25727
Hollik István (KDNP) - az igazságügyi miniszterhez - „Hátrányos helyzetbe hozza a magyar KKV szektort az egységes hatályú európai szabadalom?” címmel	25727
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza	25728
Viszonzválasz:	
Hollik István (KDNP)	25729
Dr. Schiffer András (LMP) - a miniszterelnökhöz - „Mikor szabadítja meg a kormány a Magyar Postát a rátelepült offshore-lovag bankároktól?” címmel	25729
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	25730
Viszonzválasz:	
Dr. Schiffer András (LMP)	25732
Határozathozatal	25732
Witzmann Mihály (Fidesz) - a külgazdasági és külügyminiszterhez - „Növekvő külkereskedelmi forgalom! Hogyan segíti a magyar gazdaságot a külkapcsolatok élénkülése?” címmel	25733
Magyar Levente külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár válasza	25734
Viszonzválasz:	
Witzmann Mihály (Fidesz)	25735
Horváth Imre (MSZP) - a belügyminiszterhez - „Hová tűntek a Magyarországon regisztrált menedékkérők?” címmel	25736
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza	25737
Viszonzválasz:	
Horváth Imre (MSZP)	25738
Határozathozatal	25738
Magyar Zoltán (Jobbik) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Meddig folytatják a vidék kivézetését? Miért pont azoktól vonják meg a támogatást, akik az elmúlt évtizedek munkájával leginkább megszolgálták azt?” címmel	25738
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	25739
Viszonzválasz:	
Magyar Zoltán (Jobbik)	25741
Határozathozatal	25741

Schmuck Erzsébet és Sallai R. Benedek (LMP) - a külgazdasági és külügyminiszterhez - „Mit képviselt az USA-ban Fazekas Sándor TTIP ügyben?” címmel	25742
Magyar Levente külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár válasza	25743
Viszonzválasz:	
Sallai R. Benedek (LMP).....	25744
Határozathozatal	25744
Gúr Nándor (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Mikor éri el a minimálbér összege a létminimum szintjét?” címmel	25745
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	25746
Viszonzválasz:	
Gúr Nándor (MSZP)	25747
Határozathozatal	25747
Farkas Gergely (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mikor látja be a Kormány, hogy a demográfiai csökkenést meghaladó hallgatói létszámcsökkenés az elhibázott felsőoktatási politikájának következménye?” címmel.....	25748
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	25749
Viszonzválasz:	
Farkas Gergely (Jobbik)	25750
Határozathozatal	25751
Tukacs István (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mennyi jut valójában az egészségügyre?” címmel.....	25751
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	25752
Viszonzválasz:	
Tukacs István (MSZP)	25753
Határozathozatal	25754

Azonnali kérdések és válaszok órája

Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	25754
Burány Sándor (MSZP) - a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez - „Blöff, blöff, blöff” címmel.....	25755
Dr. Nagy Márton , a Magyar Nemzeti Bank alelnökének válasza	25755
Viszonzválasz:	
Burány Sándor (MSZP)	25756
Dr. Nagy Márton , a Magyar Nemzeti Bank alelnöke.....	25756
Bejelentés helyettes válaszadók elutasításáról	25757
Dúró Dóra (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Nem kell a törvénynek az erkölcsöt is védenie?” címmel.....	25758
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	25759
Viszonzválasz:	
Dúró Dóra (Jobbik).....	25760
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	25760
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	25761
Sallai R. Benedek (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Mi a kormányzati cselekvés a KEHI jelentés ügyében?” címmel	25761
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	25762
Viszonzválasz:	
Sallai R. Benedek (LMP).....	25763
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	25763

Pócs János (Fidesz) - a földművelésügyi miniszterhez - „Zöldbiznisz - az LMP és a vidékfejlesztés” címmel.....	25764
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	25765
Viszonzválasz:	
Pócs János (Fidesz).....	25766
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár	25767
Heringes Anita (MSZP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Miért nem a megoldás felé haladunk?” címmel.....	25767
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	25768
Viszonzválasz:	
Heringes Anita (MSZP)	25769
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	25769
Kulesár Gergely (Jobbik) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Miért hallgat hónapok óta a balmazújvárosi fideszes korrupciós ügyről, Miniszter úr?” címmel.....	25769
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	25770
Viszonzválasz:	
Kulesár Gergely (Jobbik).....	25771
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	25772
Szászfalvi László (KDNP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Nőtt-e az elmúlt évek során a családbarát munkahelyek száma?” címmel	25772
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	25773
Viszonzválasz:	
Szászfalvi László (KDNP)	25774
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	25774
Schmuck Erzsébet (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Ki lesz a vesztese a cafeteria-rendszer átalakításának?” címmel.....	25775
Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter válasza.....	25775
Viszonzválasz:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	25776
Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter	25777
Dr. Galambos Dénes (Fidesz) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Már a hitelminősítők sem tagadhatják, hogy a magyar reformok működnek! Milyen hatással lehet a befektetői bizalomra a felminősítés?” címmel	25777
Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter válasza.....	25778
Viszonzválasz:	
Dr. Galambos Dénes (Fidesz)	25779
Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter	25779
Ügyrendi kérdésben felszólalók:	
Sallai R. Benedek (LMP).....	25780
Dr. Schiffer András (LMP).....	25781
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	25782
Magyarország Alaptörvényének hatodik módosításáról szóló törvényjavaslat tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása	25782
Dr. Szél Bernadett (LMP), a napirendi pont előterjesztője	25782
Felszólalók:	
Vágó Sebestyén (Jobbik).....	25785
Dr. Répássy Róbert (Fidesz)	25785
Dr. Schiffer András (LMP).....	25786
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	25787
Szelényi Zsuzsanna (független).....	25788
Dr. Szél Bernadett (LMP) előterjesztői válasza.....	25788

Egyes törvényeknek az offshore vállalkozások javára megkötött ügyletek tilalma, valamint az állami működés offshore-mentesítése érdekében szükséges módosításáról szóló törvényjavaslat tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása	25789
Dr. Schiffer András (LMP), a napirendi pont előterjesztője	25789

Felszólalók:

Szilágyi György (Jobbik)	25791
Dr. Szél Bernadett (LMP)	25792
Dr. Józsa István (MSZP)	25793
Dr. Schiffer András (LMP) előterjesztői válasza	25793

A méltatlan személyek részére juttatott állami kitüntetések visszavonhatósága érdekében a Magyarország címerének és zászlajának használatáról, valamint állami kitüntetéséről szóló 2011. évi CCII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása	25794
--	-------

Dúró Dóra (Jobbik) , a napirendi pont előterjesztője	25794
---	-------

Felszólalók:

Dr. Szél Bernadett (LMP)	25796
Szilágyi György (Jobbik)	25797
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	25798
Dúró Dóra (Jobbik) előterjesztői válasza	25798

Magyarország Alaptörvényének hatodik módosításáról szóló törvényjavaslat tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása	25799
---	-------

Apáti István (Jobbik), a napirendi pont előterjesztője	25799
---	-------

Felszólalók:

Dr. Répássy Róbert (Fidesz)	25801
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	25802
Apáti István (Jobbik) előterjesztői válasza	25803

A pénzügyi közvetítőrendszert érintő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	25804
--	-------

Felszólalók:

B. Nagy László , a Törvényalkotási bizottság előadója	25804
Hornung Ágnes Anna nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	25805
Witzmann Mihály (Fidesz)	25805
Dr. Józsa István (MSZP)	25806
Hornung Ágnes Anna nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	25809

A Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	25809
---	-------

Felszólalók:

Dr. Vas Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója	25810
Hiszékeny Dezső , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének előadója	25811
Hegedűs Lorántné (Jobbik)	25813
Sallai R. Benedek (LMP)	25815
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	25815
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik)	25817
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	25818

Az állami tisztviselőkről szóló törvényjavaslatához benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	25821
---	-------

Felszólalók:

Dr. Vas Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója	25822
Dr. Bárándy Gergely , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének előadója	25822
Dr. Kovács Zoltán , a Miniszterelnökség államtitkára	25824
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik)	25824
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	25827
Dr. Kovács Zoltán , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	25830

Az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye és annak Kiotói Jegyzőkönyve végrehajtási keretrendszeréről szóló 2007. évi LX. törvény, valamint az üvegházhatású gázok közösségi kereskedelmi rendszerében és az erőfeszítés-megosztási határozat végrehajtásában történő részvételről szóló 2012. évi CCXVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	25833
Felszólalók:	
B. Nagy László , a Törvényalkotási bizottság előadója	25833
Heringes Anita (MSZP)	25834
Kepli Lajos (Jobbik).....	25834
Sallai R. Benedek (LMP).....	25835
Szabó Zsolt nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	25837
A szőlőtermesztésről és a borgazdálkodásról szóló 2004. évi XVIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	25837
Font Sándor (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	25837
Felszólalók:	
Czerván György földművelésügyi minisztériumi államtitkár.....	25839
Horváth István , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	25840
Dr. Legény Zsolt , az MSZP képviselőcsoportja részéről	25841
Magyar Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	25842
Sallai R. Benedek , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	25843
Font Sándor (Fidesz) előterjesztői válasza	25845
A mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvénnyel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló 2013. évi CCXII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	25848
Gyórfy Balázs (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	25848
Felszólalók:	
Czerván György földművelésügyi minisztériumi államtitkár.....	25850
Horváth István , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	25851
Harangozó Gábor István , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	25851
Magyar Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	25853
Sallai R. Benedek , az LMP képviselőcsoportja részéről	25856
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	25860
Gyórfy Balázs (Fidesz) előterjesztői válasza	25861
A mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény és a Magyar Agrár-, Élelmiszergazdasági és Vidékfejlesztési Kamaráról szóló 2012. évi CXXVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	25864
Gyórfy Balázs (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	25864
Felszólalók:	
Czerván György földművelésügyi minisztériumi államtitkár.....	25865
Horváth István , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	25866
Harangozó Gábor István , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	25866
Magyar Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	25867
Sallai R. Benedek , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	25867
Gyórfy Balázs (Fidesz) előterjesztői válasza	25870
A hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	25871
V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	25871
Felszólalók:	
Varga Gábor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	25873
Harangozó Gábor István , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	25874
Kepli Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	25876
Sallai R. Benedek , az LMP képviselőcsoportja részéről	25878
V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	25880

Napirend utáni felszólalók:

Sallai R. Benedek (LMP).....	25883
Magyar Zoltán (Jobbik).....	25884
Ander Balázs (Jobbik).....	25886
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	25888
Novák Előd (Jobbik).....	25890
Hegedűs Lorántné (Jobbik).....	25892
Farkas Gergely (Jobbik).....	25893
Az ülésnap bezárása	25896

Az ülésen jelen voltak:

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, CSEPREGHY NÁNDOR, államtitkár, DR. KOVÁCS ZOLTÁN államtitkár, DÖMÖTÖR CSABA a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, CZERVÁN GYÖRGY földművelésügyi minisztériumi államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN államtitkár, V. NÉMETH ZSOLT államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, SZABÓ ZSOLT államtitkár, TASÓ LÁSZLÓ államtitkár, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, HORNUNG ÁGNES ANNA államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülésszakának
29. ülésnapja
2016. május 23-án, hétfőn
(13.01 óra - Elnök: Jakab István
Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Híszékeny Dezső)

ELNÖK: (A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.) Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülésszakának 29. **ülésszakát megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Híszékeny Dezső jegyző urak lesznek a segítségemre.

Köszöntöm a kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri a munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Tóbiás József frakcióvezető úr, az MSZP képviselőcsoportjából: „Aktuális ügyekről” címmel. Öné a szó, frakcióvezető úr.

TÓBIÁS JÓZSEF (MSZP): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt jelen lévő Képviselőtársaim! Matolcsy György hiába emleget blöfföt, ugyanis a jogállamra mondták ezt 2016. március 1-jén, amikor a Gazdasági bizottság elnöke benyújtott egy törvényjavaslatot, amelyet önök elfogadtak, ezzel lehetővé téve, hogy egymilliárd dollár elköltését úgymond eltiüntessék a köz elől.

Ezt a 260 milliárdot - bár nem tudom pontosan, éppen ma hogy áll a dollár, hétvégén ez már 282 milliárd forintba került -, ezt a pénzt megpróbálták Matolcsy barátai, rokonai és ismerősei körében elosztani, nem utolsósorban pedig azóta tudjuk a kuratórium tagjától, hogy a Fidesz 2018-as választási győzelméhez is hozzá kívántak volna járulni ebből a forrásból.

Tévednek, ha azt hiszik, hogy az emberek nem értik, hogy mi történik ebben az országban. Tévednek, ha nem hiszik el, hogy az embereknek elege van abból az üzemszerű lopásból, amit önök művelnek, és hogy ennek semmilyen következménye nincs. A jegybankelnök személyével szemben a közbizalom megszűnt, és egyértelművé és világossá vált, hogy ő már csak pártszolga. Az nem blöff, hogy Matolcsy a magyarok kárán összeszedett 260 milliárd forintot osztott a családtagjainak, ismerőseinek, ismerősök vállalkozásainak, mert ennek eredményeképpen a Matolcsy-ügy ma Magyarország nemzetközi megítélését és a pénzügyi rendszerünk stabilitását gyengíti.

Egy friss felmérés szerint, tisztelt képviselőtársaim, a társadalmunk döntő többsége azonnal menesztené Matolcsy Györgyöt; ebben az önök szavazói is vastagon benne vannak. Az emberek ugyanis azt gondolják, hogy az alapítványoknál történt visszaélések nem tisztességesek, és azt is pontosan látják, hogy nem az ellenzék nagyítja ezt fel; ez ma a rögvalóság. Mert rögvalóság, hogy négymillió forintért önök zongorát vásárolnak, milliós szőnyegetek, titkárnő könyvének finanszírozását, amelyekről pontosan érzik a saját bőrükön, hogy inkább az oktatásra, inkább az egészségügyre vagy inkább a szociális ellá-

tásra kellene fordítani minden egyes forintját a közsöknek, és nem magánzsebeket kellene belőle tömni. Az ilyen ügyekről az egyszerű választópolgár egy szombati vagy vasárnapi vásárláskor annyit tud mondani, hogy amit önök művelnek, attól a bicska nyílik ki a zsebükben.

Ez a válság mély, hiszen a társadalom 60 százaléka azt mondja, hogy elég volt abból, amit önök a jegybank környékén művelnek. De sem a Fidesz-frakció, sem a kormányfő, sem a kormány, sem a Legfőbb Ügyészség, de - továbbmegyek - sem Matolcsy György nem határolódott el egyetlenegy mondatával sem az elmúlt hónapokban napvilágot látott intézkedéseitől. Úgy tesznek, mintha mi sem történt volna, minden rendben lenne, itt az ellenzék elmondja az Országgyűlésben, ő szervezte meg a Financial Timest, a New York Timest, a Bloomberget, mindent ő szervezett meg, de ettől még, szeretném mondani, az van, hogy önöknek szégyellni kellene magukat, hogy önök megszavaztak egy olyan törvényt, hogy az magyarázhatatlan, közpénzből hogyan nem lesz közpénz, azt megpróbálták elhithetni önmagukkal, tisztelt képviselőtársaim. Úgyhogy egy percig ne magyarázza azt senki a kormány részéről, hogy önök kezdettől fogva az átláthatóságot szerették volna! Nem, önök el szerettek volna tüntetni 260 milliárdot. Törvényt is nyújtottak be rá, meg is szavazták azt a törvényt, majd a köztársasági elnöknek kellett elküldeni az Alkotmánybírósághoz, ahol kimondták, hogy márpedig minden pénz, ami az alapítványban van, közpénz.

Ezzel a döntésükkel valójában önök csak azt erősítették meg, amit eddig is tudni lehetett ebben az országban: önök a Legfőbb Ügyészséggel karöltve egy csapatba tartoznak, egy követ fújnak. De nem a Matolcsy-ügynek, hanem ma már Matolcsy- és Polt-ügynek kell neveznünk mindazt, ami történik, hiszen hogyan várható el, hogy a legfőbb ügyész felesége személyzetiként és alapítványi kurátorként felelős ezekért a pénzekért, és a legfőbb ügyésznek a saját feleségét kellene kihallgatnia? Nem érzik, hogy nonszensz? Nem érzik, hogy több mint összefonódás mindaz, ami történik? Osszejátszás van, de a nép átlát önökön, mint a szitán. Pontosán látja: menteni akarják a menthetetlent.

Egy dolgot tehetnek: lemond Matolcsy György. Köszönöm szépen. (Taps az MSZP soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Államtitkár úr, öné a szó.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Tisztelt Frakcióvezető Úr! Ez a kérdés már többedjére jön a parlament elé, az Országgyűlés napirendjére többedjére kerül, ezért szeretnék megismételni pár dolgot.

A Magyar Nemzeti Bank vagyona az elmúlt időszakban nőtt és nem csökkent (Dr. Józsa István: A Matolcsyéké is nőtt!), miközben a szocialista kormányok alatt veszteséges volt (Dr. Szél Bernadett:

Hány év telt el?), most pedig ennek az ellenkezője az igaz, és a jegybank tevékenysége mindezeknél túl hozzájárult ahhoz, hogy a magyar gazdaság ma már stabil lábakon áll, több a munkahely, alacsony az infláció, növekszik a gazdaság, szemben azzal, hogy az önök idején 7 százalékkal is csökkent. Azt, hogy stabil lábakon áll a gazdaság, a hétfégi felminősítés is bizonyítja.

Ami a közpénzeket illeti, nehéz azért attól a párttól kioktatást elfogadni, amely esetében nehéz eldönteni, mi jellemezte leginkább a kormányzását: a nokiás doboz, a síkságra épített völgyhíd, Simon Gábor százmilliói, Zuschlag János egyesületei - nehéz eldönteni. És szeretném önt emlékeztetni arra is, hogy az elmúlt hetekben is született elmarasztaló bírósági ítélet olyan ügyben, amelyben egy volt szocialista honvédelmi miniszter és államtitkára is érintett volt. És akkor még nem is beszéltünk például Csillebércről, amelyről szintén a bíróság mondta ki, hogy törvénytelenül herdálták el az állami vagyont. De van ennél egyébként aktuálisabb ügy is: ez az Alstom-ügy. A brit hatóságok szerint a szocialista kormányzás alatt 600 millió forint kenőpént mozgattak meg a metróberuházás kapcsán, 180 millió forint Medgyessy Péternél landolt, elvileg tanácsadásért, amiből 60 millió forint jutott a feleségének a születésnap ajándékára. 60 millió forint! Önök hallgatnak, pedig nem tudni, hogy hová került a 600 millió forint maradéka, ezért meg kell vizsgálni, hogy kik hozták a döntéseket (*Dr. Schiffer András: Miért nem volt elszámoltatás?*), meg kell vizsgálni a fővárosi döntéshozatalt, az uniós pénzekért felelős döntéshozókat és a kormányzati szereplőket is; jó lenne tudni végre az önök álláspontját is. (*Dr. Józsa István: A Matolcsyra még kérjük a választ!*)

Önök egyébként több javaslatot tettek ebben a felszólalásban is, illetve a korábbiakban is, de az a helyzet, hogy amikor önök javaslatot tesznek, akkor a kezdeményezés általában beleveszik az MSZP-n belüli káoszba - nyilván a tisztújítás ennek az oka. Vegyük például a legfontosabb élelmiszerek áfacsökkentését: korábban azt mondták, hogy támogatják, erre most keményen kikelnek ellene. Vagy nézzük a kényszerbetelepítés elleni népszavazást: korábban ön azt mondta, hogy egyetért azzal, hogy ne lehessen az emberek feje fölött döntést hozni, erre most azt a döntést hozták, hogy bojkottálják a népszavazást. (*Tukacs István: Az MNB-ről egypár szót!*) De amit a vasárnapi nyitvatartással kapcsolatban művelnek, az minden képzeletet felülmúl. Kezdődik például a történet ott, hogy önök kezdeményeztek egy népszavazást, amely okafogyottá vált, mert a parlament visszavonta a vasárnapi zárvatartással kapcsolatos törvényt (*Tóbiás József: Nem. Ti hátráltatok meg!*), de az MSZP ennek ellenére is folytatja az aláírásgyűjtést.

(13.10)

Tette ezt úgy, hogy az adatvédelmi biztos kijelentette, hogy ez etikátlan. (*Dr. Szél Bernadett: Térjünk már vissza Matolcsyra meg a jegybankra!* - Az

elnök csenget.) Ezután egy csendes napon Gögös Zoltán elmondta, hogy a vasárnapi boltzár ügyében (*Moraj az ellenzéki pártok soraiban. - Az elnök csenget.*) az MSZP két-három hete már nem gyűjt aláírást. Pár nappal később Burány Sándor egy tévés műsorban a műsorvezetőtől tudta meg, hogy befejezték az aláírásgyűjtést. (*Harangozó Gábor István: Tényleg ennyire hülyének nézel mindenkit? Üljl már le!* - *Tukacs István: Gábornál elpattant egy húr. - Az elnök csenget.*) Azt mondta, hogy nem tud erről, de egy biztos, még az előző nap dolgoztak az aktivisták az aláírásgyűjtésen. Aztán ön pár nappal később azt mondta, hogy mégiscsak gyűjtenek aláírásokat. Annyit azért hozzátett, itt érdemes azért figyelni: nálunk jellemző, hogy néha nem nagyon tudunk egy műsorban két ugyanazon mondatot mondani, ha két szereplőről van szó. Ezt a kritikát meg szoktam hallgatni, mondta ön, teljesen jogos.

A helyzet tehát az, hogy önök akárhányan vannak, annyi választ adnak arra az egyszerű kérdésre, hogy gyűjtenek-e aláírást egy olyan kérdésben (*Derűlttség.*), amelyet egyébként önök kezdeményeztek. (*Az elnök csenget.*) A helyzet az, hogy úgy tűnik, önök nemcsak a saját választóikkal, hanem egymással sem beszélnek. (*Harangozó Gábor István: Ez itt a parlament, a kormány nevében kellene válaszolnod!*) Ilyen körülmények között (*Az elnök csenget.*), ilyen körülmények között aztán bármit javasol az MSZP (*Közbeszólás az MSZP soraiból: Menjél ki!*), képtelenség komolyan venni. Talán jobb is ez így, mert ha lehetőségük adódik a cselekvésre (*Dr. Józsa István: Látom, szégyelled Matolcsyt.*), akkor abból csak csapások következnek: eladósodás, 2 százalékkal zuhanó gazdaság, fizetős egészségügy, megduplázódó munkanélküliség, egyhavi bér és nyugdíj elvétele, eltörölt lakástámogatási rendszer és egyébként veszteséges Magyar Nemzeti Bank.

Köszönjük, ebből nem kérünk, és azt hiszem, hogy a választók sem. Köszönöm a figyelmet. (*Tóbiás József: Nagy tapsot! Ez nagyon szép volt!* - *Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Schmuck Erzsébet képviselő asszony, LMP-képviselőcsoport: „Kiábrándító GDP-adat, zsákutcában a magyar gazdaság” címmel. Megadom a szót, képviselő asszony.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Magyarország az Európai Unión belül a gazdasági növekedés tekintetében sereghajtóvá vált. (*Dr. Szél Bernadett: Így van!*) Az idei év első három hónapjában a GDP 0,8 százalékkal csökkent a 2015. év utolsó negyedéhez képest, és az egy évvel korábbihoz képest pedig csak 0,9 százalékkal nőtt, miközben 2,5 százalékot vártak. (*Kósa Lajos: Persze, egész évre, nem pedig egy negyedévre.*)

Ebben a negyedévben uniós szinten gyakorlatilag minden gazdaság gyorsabban növekedett, mint a magyar. Az LMP számára ez nem meglepő, mert már

évek óta hangoztatjuk, hogy a kormány gazdaságpolitikája zsákutca.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány unortodoxnak mondott gazdaságpolitikája nem sokban különbözik az előző kormányokétól. Már sokszor elmondtuk, hogy a Fidesz-kormány is csupán a külföldi multinacionális cégek összeszerelő üzemévé teszi Magyarországot, és hazánk versenyképességét pedig a minőségéhez képest olcsó munkaerőre alapozza és az olyan üzleti környezetre, ami vonzó a külföldi multicégek szemében. Ha ez nem így lenne, akkor nem verték volna szét a munkavállalói jogokat, nem tartanák tudatosan alacsonyan a munkabéreket (*Kósa Lajos közbeszól.*), és nem a multinacionális cégekkel köténének stratégiai megállapodásokat, és ennek keretében nem adnának ötször-tízszer annyi pénzt nekik, mint a kis- és középvállalkozásoknak. (*Kósa Lajos: De ez nem így van! 39 magas hozzáadott-értékű szolgáltatóközpont jött Magyarországra. Nem olvassa el az adatokat!*) Ráadásul a külföldi multicégek a profitjuk 80 százalékát kiviszik az országból. (*Dr. Szél Bernadett: Így van!*) Tehát hiába van növekedés, ha abból a magyar lakosság nem érez semmit.

Az alacsonyan tartott bérek miatt ráadásul nem növekszik a belső kereslet. (*Kósa Lajos: 5 százaléknál felett bővült a kiskereskedelmi forgalom.*) Magyarország nem tud a saját lábára állni, és ezért még inkább kiszolgáltatottá válik a nemzetközi gazdasági folyamatoknak. (*Kósa Lajos: Te jó ég! Melyik országban vagy?*) Emellett a kormány kiemelten az autópárt és a járműgyártást támogatja, és leginkább ennek a nemzetközi piacától függünk. *Mindez különösen aggasztó* azért is, mert a világgazdasági előrejelzések borúlátóak. Egyrészt a 2008. évi szeptemberi pénzügyi válság óta a fejlett országok adósságállománya átlagosan 40 százalékkal emelkedett (*Kósa Lajos: A miénk viszont csökkent, úgyhogy jó.*), másrészt a BRICS-országok, amelyek az elmúlt nyolc évben a globális bővülés 80 százalékát nyújtották, már többségük recesszióban van. A válság újabb hullámának, tisztelt képviselőtársaim, súlyos következményei lehetnek hazánkban, és a Fidesz, miközben független Magyarországról beszél, teljesen függővé tette az ország gazdaságát.

A GDP-növekedés három tényezőtől függ: függ a magyarországi multik teljesítményétől, ezen belül az autópártól, függ az európai uniós támogatásoktól és meglepő módon a külföldön munkát vállalók megtakarításaiból. Tisztelt Képviselőtársaim! Olyan ez, mint a háromlábú szék: ha az egyik kitörik, akkor borul az egész, márpedig mindegyik láb törékeny. (*Kósa Lajos: Erzsébet, ülj le! Egyes. Ez nagyon gyenge.*) Az első negyedévi GDP-adatok bizonyítják, ha nincsenek EU-s források, akkor akár több százalékkal is csökkenhet a GDP egyik pillanatról a másikra (*Dr. Szél Bernadett: Így van!*), de azt sem kell bizonygatni, hogy az autópártól való függés ugyan-csak nagy kockázat. Gazdasági válság idején az emberek nem a mindennapi szükségleteikről mondanak le, hanem az autóvásárlásról. Úgy látjuk, ha a kormány nem változtat a gazdaságpolitikáján, akkor

nagyon könnyen szakadékba löki az országot, és így van ez még akkor is, ha a Fitch hitelminősítő intézet épp a múlt héten minősítette fel az ország adósságbesorolását. (*Kontrát Károly tapsol.*) Ettől még a kormány gazdaságpolitikája nem változott. (*Kósa Lajos és Halász János közbeszól.*) Nincs ok a túl nagy öröme. Az persze jó, ha a hitelképességünk javul, ám a hitelminősítőket nem érdekli az ország sorsa (*Dr. Szél Bernadett: Ez az!*), csak az, hogy a hitelezők visszakapják a kölcsönadott pénzüket. Nem érdekli őket a tanárok, ápolók sorsa, az egészségünk, jólétünk, a társadalom szétszakadása, a hazai gazdaság gyengesége, egy érdekli őket, hogy megkapják a pénzüket és a kamatot. (*Kósa Lajos közbeszól. - Halász János: Atyaisten! - Dr. Szél Bernadett: Most vagyunk egy szinten Namíbiával.*), márpedig az Orbán-kormány egy dolgot nagyon következetesen csinál: minden határon túl kiszolgálja a nemzetközi hitelezőket (*Dr. Szél Bernadett: Így van!*), ha kellett, brutális megszorítások árán is.

Az LMP szerint mindent meg kell tenni annak érdekében, hogy csökkenjen a függőség a multinacionális cégektől és ezen belül is az autópártól és a járműgyártástól, emellett szakítani kell a minőségéhez képest olcsó munkaerőre építő gazdaságpolitikával, és mielőbb növelni kell a béreket. Köszönöm a figyelmet. (*Dr. Schiffer András és dr. Szél Bernadett tapsol.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Tállai András államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Államtitkár úr, öné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Engedje meg, hogy első mondatommal azt mondjam, hogy nem a magyar gazdaság van zsákutcában, hanem az az ellenzék, az az LMP van szerintem zsákutcában, aki nem a valós tények, ténytáblák alapján, hanem a valós gazdasági adatok alapján, hanem valamiféle politikai indíttatásból (*Dr. Szél Bernadett: Taníts minket, taníts!*), mi több, politikai indulatból a kormány bírálata miatt olyan tényeket és valótlanságokat állít és olyan következtetéseket von le, ami egyszerűen minősíthetetlen.

Azt gondolom, hogy az ellenzék szerepe nyilvánvalóan a kritikák, a kritikai vélemények megfogalmazása, azonban még az LMP-nek is csak a valós tények alapján kell ezt megtennie. Teszi mindezt akkor az LMP, amikor Magyarország, a magyar gazdaság, a magyar kormány az egyik legnagyobb gazdasági sikerét érte el (*Dr. Szél Bernadett: Namíbiával vagyunk egy szinten. Gratulálunk a Fidesznek!*), hiszen a 2010-es kormányváltást követően az akkori gazdaság teljesítménye leminősítéshez vezetett, és a kormány gazdaságpolitikája elérte azt, hogy a Fitch Ratings hitelminősítő a pénteki napon a besorolási kategóriába (*sic!*) emelte Magyarországot. Rossz hírem van a képviselő asszonynak, mert valószínűleg meg fogja tenni ezt a többi hitelminősítő is, hiszen a

többi hitelminősítő is pozitív besorolásba, pozitív kilátásba helyezte már Magyarországot, ami előszobája a befektetésre ajánlott kategóriának. *(Dr. Szél Bernadett: Beértük Magyarországot, gratulálunk!)*

Úgy gondoljuk, a magyar gazdaságpolitika meghozta az eredményeit, a szerkezetváltás meghozta a tényleges és valóságos eredményeket, amelyek feljogosították az országot arra, hogy az Európai Unió átlagát meghaladó gazdasági növekedéssel számoljon. *(Derűltég az LMP soraiban.)* 2016-ban 2,5 százalékos gazdasági növekedést tervezett a magyar kormány, illetve a Magyar Országgyűlés, s azt gondolom, hogy ez semmilyen tekintetben nincsen veszélyben. Az tudvalévő volt, hogy az európai uniós ciklus lezárását követően az európai uniós források ciklikussága miatt a magyar gazdaság teljesítménye elsősorban az építőiparban átmenetileg vissza fog esni, ennek az eredményeit látjuk most a 0,9 százalékos GDP-növekedésben.

(13.20)

De szintén rossz hírem van az LMP-nek és a képviselő asszonynak, hiszen ez átmeneti állapot. Az európai uniós források valóban segítik a magyar gazdaság fejlődését, de nem csak az európai uniós források. Gondoljuk el, hogyan mehet egy ország gazdasága rosszul, miközben ilyen GDP-adat mellett növekednek a jövedelmek, jelentősen növekednek a reálbérek, növekszik a foglalkoztatottság, hiszen az elmúlt év első negyedévéhez képest 150 ezer fővel többen dolgoznak Magyarországon, immár több mint két éve folyamatosan nő a kiskereskedelmi forgalom, az emberek többet fogyasztanak, tehát a belső fogyasztás is növekszik, és az ország külkereskedelmi mérlege már évek óta kimagaslóan jó. S emellett csökkent Magyarország kitettsége is, hiszen a devizahiteleket elsősorban magyar államkötvényekre cserélték fel, és lényegében magyar emberek finanszírozzák a költségvetés hiányát is. Azt gondolom, hogy egy olyan országban, ahol ilyen makrogazdasági adatok vannak, egy negyedéves átmeneti gazdasági növekedési adatokból nem lehet hosszú távú következtetést levonni.

Természetes, hogy a magyar gazdaságnak tovább kell javulnia, ezért a kormány előrelátó és iparstratégiát dolgozott ki. Az ipar szerkezetét tovább kell javítani. A magyar kormány eldöntötte, szeretné, ha a magyar buszgyártás újra Európa élvonalába tartozna, nemzetközi szinten is eredményeket tudnánk felmutatni, elsősorban a magyar piaci igények kielégítésével, majd azt követően a termelés felfutásával nemzetközi szinten is eredményeket tudnánk felmutatni. Magyarország gazdasági teljesítményét az egész világ elismeri, még az az Európai Unió és Európai Bizottság is, amely köztudottan nem nagy támogatója Magyarországnak olyan tekintetben, hogy elismerje az eredményeit. De még az Európai Uniótól, az Európai Bizottságtól is lényegében elismerést kapunk.

Azt gondolom, a magyar gazdaság jó úton van, s ellentétben az ön állításával Magyarország gazdasága

tovább fog erősödni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Hollik István képviselő úr, KDNP-képviselőcsoport: „A baloldal újabb terve a kényszerbetelepítésre” címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azért kértem szót, mert a bevándorláspárti baloldal újabbnál újabb terveket eszel ki arra, hogy az embereket megkerülve hajtsa végre a kényszerbetelepítést. Azt láthatjuk, hogy szinte még meg sem száradt a tinta az Európai Bizottság legújabb javaslatán, amellyel úgy kívánják rákényszeríteni a migránsok betelepítését az EU tagországaira, hogy ennek megtagadása esetén migránsoként 79 millió forintos büntetést kelljen fizetni, most baloldali politikusok előálltak egy ennél is újabb tervvel. Ennek a kiváltó oka bizonyosan az lehet, hogy miután a Bizottság nyilvánosságra hozta a tervét, több ország is hangot adott erős felháborodásának. Ennek a mértéke olyan nagy, ami elsodorhatja ezt a tervet. A visegrádi 4-ek országai mellett többek között Dánia is kijelentette, hogy számára a Bizottság javaslata elfogadhatatlan.

A tiltakozás nem véletlen, hiszen a büntetés mértéke irreálisan magas, ezer migráns esetében Magyarországnak közel 80 milliárd forintot kellene fizetnie; ennyi pénzt fordít a kormány például gyermekétkeztetésre egy év alatt. Így ezt a javaslatot nem lehet másként értelmezni, mint zsarolás. Az Unió így akarja rákényszeríteni a migránsok betelepítését azokra az országokra, amelyek ezzel elvi alapon nem értenek egyet. Ez az eljárás viszont mélyen sérti az európai demokratikus hagyományokat, ellenes az EU alapszerződésével, ráadásul betarthatatlan is. Mi polgári, jobboldali kereszténydemokraták nem ilyen Európában hiszünk, ezért tartjuk fontosnak, hogy a magyar emberek a népszavazáson egyértelművé tegyék Brüsszel számára: mi, magyarok magunk akarunk dönteni arról, hogy kivel akarunk együtt élni és kivel nem.

Mivel ezzel a véleményünkkel nem vagyunk egyedül Európában, ezért valóban nincs kizárva az, hogy a bizottsági javaslat ezt a tiltakozási hullámot nem éli túl. Ezért, ahogy mondtam, most egy újabb tervvel állt elő egy német és egy portugál baloldali politikus. Múlt héten a Die Zeit című újság számolt be először arról, hogy Sigmar Gabriel, tehát nem akárki, hanem a német szocialista kancellárhelyettes és egy portugál baloldali EP-képviselő azt javasolja, hogy az Európai Bizottság az esetlegesen a betelepítés ellen tiltakozó kormányokat megkerülve egyenesen a bevándorlók betelepítésére nyitott önkormányzatokkal állapodjon meg. Az teljesen nyilvánvaló, hogy kifejezetten azért találták ki ezt az ötletet, hogy a kormányokat megkerülve olyan tagállamokba is migránsokat telepítsenek be, ahol a kormány ezt nem akarja, de vannak bevándorláspárti polgármes-

terek. A baloldali politikusok azt is javasolták, hogy Brüsszel ajánljon pénzt az ilyen önkormányzatoknak, sőt a javaslat szerint a migránsoknak lehetőségük lenne beleszólni abba is, hogy az EU-n belül pontosan hol, melyik városban helyezték el őket.

Ez az újabb terv egy tipikusan baloldali terv, sőt mintha maga Gyurcsány Ferenc ihlette volna, hiszen őszi beszédében Gyurcsány is trükkök százairól beszélt, és ez a baloldali javaslat is politikai trükközésre épül, hiszen körmönfont módon ki akarja kerülni az ellenálló kormányokat. Ahogy Gyurcsány politikája, úgy ez a javaslat sem veszi figyelembe az emberek véleményét, sőt annak ellenére akar rájuk erőltetni valamit, amit ők nem akarnak. Bizonyára önök is emlékeznek arra, amikor Martin Schulz, az Európai Parlament szocialista elnöke nemrég azt mondta Botka Lászlóról és Szeged városáról, hogy az egy elkötelezetten baloldali város, oda bármelyik menekültet el lehet küldeni. A Fidesz és a KDNP azóta többször próbálta megtudni Botka László álláspontját ebben a kérdésben, ő azonban azóta is adós a válasszal, hiszen a kérdéseinkre eddig csak lekicsinylő és ironizáló félmondatokat kaptunk. Egy-szer Botka László úgy próbált meg kitérni a válasz elől, hogy azt állította: senki sem gondolhatja komolyan, hogy az EU éppen Szeged városával vagy bármelyik másik várossal fog egyezkedni. Hát, most úgy látszik, hogy befolyásos német és portugál baloldali politikusok éppen ezt javasolják, éppen ezt akarják.

Ennek fényében viszont nem elegendőek a félvállról vett mondatok, ezért újra megkérjük Botka Lászlót és a Magyar Szocialista Pártot, hogy tegye világossá: részt akarnak-e venni egy ilyen politikai trükközésben, és be akarnak-e telepíteni migránsokat a baloldali vezetésű városokba Szegedtől Zuglóiig. A mi álláspontunk erről a tervről, ahogy a bizottsági javaslatról is egyértelmű: a leghatározottabban elutasítjuk azokat. Senki nem hatalmazta fel egy ilyen döntésre se Brüsszelt, se a baloldali politikusait, de a polgármestereit sem. Ezért arra szeretnénk kérni a kormányt, tegyen meg mindent annak érdekében, hogy ebből a tervből ne legyen semmi, akadályozza meg, hogy a Bizottság jelenlegi javaslatának esetleges bukása után ez a terv ne valósulhasson meg. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Államtitkár úr, öné a szó.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm, elnök úr. Valóban, nagy hullámokat vert Brüsszel bevándorlási terve, amely egyrészt a kényszerbetelepítésre vonatkozik, másrészt pedig fejenként több mint 70 millió forinttal büntetné azokat a tagországokat, amelyek ezt nem fogadják el, tehát nem fogadják el a kényszerbetelepítést. Több európai kormány is kemény kritikát fogalmazott meg, ezért van az, hogy az európai baloldal most az önkormányzatoknál próbálkozik.

Nem véletlen, hogy az önkormányzatoknál próbálkozik, azon belül is a baloldali önkormányzatoknál, a magyar baloldal ugyanis továbbra is bevándorláspárti álláspontot visz. Vegyük például Szegedet és vegyük például Botka Lászlót, aki korábban azt mondta, hogy Szeged lakosságát egyáltalán nem zavarják a migránsok, máshol meg azt mondta, hogy Magyarországnak nem problémája a bevándorlás, egyébként pedig egész Európa azon kacag, hogy a Fidesz-kormány az élharcosa a teljesen hasztalan kerítéssel a bevándorlás elleni küzdelemnek. Tehát mindenkori azon kacag, hogy a magyar kormány kerítést épít, ezt állította Botka László. Azok az európai politikusok, akik szerint a bevándorlás jó lehetőség, Zuglóban is nyílt ajtókon kopogtatnak. Karácsony Gergely korábban úgy fogalmazott: a magyarországi polgároknak az az érdeke, hogy valamilyen szervezett formában történjen a bevándorlók jelenléte. Nem véletlen, hogy a zuglói városvezetés most megkönnyítené azt, hogy a bevándorlók lakáshoz jussanak, s mindezt úgy, hogy a lakáshoz jutás az itt született állampolgároknak is nagy problémát jelent.

Azt is jó tudni, hogy az egyébként szépreményű Horváth Csaba, aki szívesen vezetné a fővárost is, korábban kellő önbizalommal jelentette ki: üzenem az itt élő bevándorlóknak, nem kell félnetek, Budapest befogad. Nem véletlen ez a hozzáállás, hiszen korábban két parlamentben ülő baloldali párt is gyűjtött aláírást a kötelező betelepítési kvóta mellett. Kíváncsi vagyok arra, hogy hány aláírást sikerült összegyűjteni, de azt gyanítom, hogy nem túl sokat.

(13.30)

Ami pedig magukat az önkormányzatokat illeti, beszédes tény az, hogy a tudósítások szerint már több mint ezer önkormányzat hozott határozatot arról, hogy elutasítja a kényszerbetelepítést és a kötelező kvótát. Az önkormányzatok tehát nem kérnek a bevándorláspárti baloldali politikából. Köszönet illeti az önkormányzatokat a kiállásért. Ezek a határozatok szükségesek, de nem elégséges feltételei annak, hogy Brüsszel vonja vissza a kényszerbetelepítésre tett javaslatát. A magyar állampolgároknak együttesen kell fellépniük, erről szól a közelgő népszavazás.

Tisztelt Ház! Luxemburg külügyminisztere nemrég tett egy nagyon-nagyon furcsa kijelentést. Azt mondta, hogy az Európai Unió meghal, ha az uniós kérdéseket népszavazással döntenek el. Mi ennek pont az ellenkezőjét valljuk, Európának csak akkor van jövője, az európai értékeknek csak akkor van jövőjük, ha mindannyiunknak van beleszólásunk az életünket hosszú távon meghatározó döntésekbe. Erről is szól a közelgő népszavazás. Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Kósa Lajos frakcióvezető úr, Fidesz-képviselőcsoport: „A kényszerbetelepítés soros problémái” címmel. Frakcióvezető úr, öné a szó.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Akkor, amikor a világ legerősebb országában, az Egyesült Államokban elnökválasztási kampány van, gyakran hangzanak el olyan kijelentések, amelyek a világ számos részén váltanak ki megrökönyödést vagy elképedést. De talán helyes, ha ezeket a kijelentéseket a maguk helyén értelmezzük és vesszük figyelembe, a legnagyobb udvariasság és tisztelet mellett hívjuk fel amerikai barátaink figyelmét, hogy kampány ide vagy oda, azért a szövetségeseket és a barátokat nem kell sértegetni, még akkor sem, ha adott esetben politikai előnnyel kecsegtet vagy járhat.

A volt amerikai elnök kijelentései Magyarországgal kapcsolatban ezek közé tartoznak. Persze, nem önálló jelenségeként értelmezendők, és nem váratlanul bukkannak fel, mint a jéghegy a tengerből, hanem abban a keretrendszerben, amiben, pontosan tudjuk, a Demokrata Párt, a Demokrata Párt kampánystábjá és a demokraták finanszírozási kérétei között számos olyan erő is képviselteti magát igen sok dollármillióval, amelynek bizony a koncepciója Európával kapcsolatban az, hogy az európai országoknak nagyszámú illegális migránst kellene befogadni, mert ez szerintük jót tesz Európának. Bár tudják, hogy ez jelentősen megterheli az európai országok költségvetését, majd ők megszerveznek kívánatos hiteleket, amivel ezt lehet finanszírozni. A Soros György által nyilvánosságra hozott hat pont a migránsválsággal kapcsolatban pont ezt tükrözi. És azt is tudjuk, hogy Soros György a Demokrata Párt egyik legnagyobb támogatója és finanszírozója. Ezért nem véletlen, hogy ilyenkor a támogató politikai koncepciójának megnyerése érdekében a politikusok száját is bizony, persze nem fősodratban, hanem egy kicsit offside elhagyják meglepő kijelentések, de természetesen nekünk az a dolgunk, hogy ilyenkor felhívjuk a világ figyelmét arra a néhány tényre, ami adott esetben ezeket a kijelentéseket jobb megvilágításba helyezi.

A magyar szabadság nem az Egyesült Államok hidegháborús politikájának gyümölcse. A magyar szabadságért megküzdöttek '48-ban a magyar szabadságharcosok, ezt egyébként onnan is lehetne tudni az Egyesült Államokban, hogy nem egy-két, hanem sok ezer magyar szabadságharcos küzdött az amerikai polgárháborúban, pont az északi szövetség katonájaként. Sőt, vívott ki magának olyan tiszteletet, hogy nem egy-két helyen van a magyar katonáknak emlékhelyük, Kossuthnak szobra az Egyesült Államokban. Mert akkor még nem volt hidegháború, viszont volt küzdelem az emberi jogokért, a rabszolgaság eltörléséért, a szabadságért, amiből a magyar harcok kivették részüket.

A magyar szabadság '56-ban gyökerezik, ahol is az emberek kimentek az utcára. Nem azért, mert az Egyesült Államoknak sikeres vagy kudarcos volt a Kuba-politikája vagy a hidegháborús politikája, hanem azért, mert a szabadságvágyuk erős volt. És azt is tudjuk, hogy az Egyesült Államoknak is volt olyan politikai helyzete, amikor a magyar szabadság ügyénél sokkal fontosabbnak látszott a szuezi válság megoldása. Ezért hiába közvetítették azokat a rádió-

adásokat felénk, hogy tartsatok ki, magyar szabadságharcosok, mert a haladó, szabad világ veletek van, a haladó, szabad világ persze velünk volt meg az olajjal, ezért egyébként az amerikaiak nem vállalták az akkori status quo felborítását, hanem számolva a szovjet realitásokkal, a magyar szabadságot, az egész magyar szabadság ügyét magára hagyták.

Ilyen politikai körülmények között mindenképpen fel kell hívni a figyelmet arra, hogy a magyar szabadság a magyar szabadságharcosok véréből, küzdelméből, áldozatából fakad. Természetesen az Egyesült Államok hidegháborús politikájának döntő szerepe volt abban, hogy a kommunista világrendszer összeomlott, de az Egyesült Államok számtalan esetben követett a saját nagyhatalmi logikájából kiindulva olyan politikát, ami, mondjuk nehezebben egyeztethető össze a szabadság eszményével. Elég, ha csak megnézzük a tényeket. Amikor az Egyesült Államok politikusai arról beszélnek, hogy a magyar kerítés, a magyar schengeni szabályok betartása a déli határokon hogyan van, és hogy ez milyen felháborító, akkor elfeledkeznek arról, hogy nálunk nem volt fegyveres atrocitás a határ védelmében. Az Egyesült Államok mexikói határánál viszont nem egy-két áldozat van eltemetve a sivatagi homokban jeltelenül; mert egyébként ott kerítés van és fegyverhasználat.

Ennek kapcsán nagy tisztelettel felhívjuk mindenkinek a figyelmét arra, hogy a magyar szabadság a magyar szabadságharcosok évszázados küzdelméből fakadt és nőtt ki. Ha ezt az Egyesült Államok segítette, köszönjük. Sajnos, nem segítette mindig. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Államtitkár úr, öné a szó.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Tisztelt Frakcióvezető Úr! Részen említettük a népszavazás kérdését, illetve azt a témakört, amiről népszavazás lesz. A kormány ragaszkodik ahhoz, hogy ne lehessen megkerülni a nemzeti parlamenteket és az állampolgárok véleményét akkor, amikor arról születik döntés, hogy kívül élünk együtt. Ezért döntött a kényszerbetelepítés elleni népszavazás mellett. Ez az egyetlen eszköz arra, hogy elutasítsuk a jogtalan és veszélyes brüsszeli terveket, amelyek egyébként hasonlatosak ahhoz, amiket az ön által említett üzletember is papírra vetett.

Bár a magyar baloldal több kísérletet tett arra, hogy megtorpedózza a népszavazási kezdeményezést, az államfő remélhetőleg mihamarabb kiírja a népszavazást. Erre azért is nagy szükség van, mert a kényszerbetelepítés kérdése várhatóan a következő uniós csúcson is napirendre kerül. Nem mellékes tény, hogy az ehhez hasonlóan kiemelt ügyekben korábban is népszavazáson döntöttek a magyarok, elég, ha csak a NATO-népszavazásra és az uniós népszavazásra gondolunk. A kormány addig is tájé-

koztató kampányt indított a népszavazással kapcsolatban, mert szeretnénk, ha minden magyar állampolgár értesülne a referendumról. Szeretnénk, ha tudnák, hogy a népszavazással lehet erőteljes üzenetet küldeni arról, hogy szeretnénk, ha a továbbiakban is mi magunk dönthetnénk a saját jövőnkéről.

Tisztelt Ház! Brüsszellel szemben mi nem gondoljuk azt, hogy a kötelező kvóta és kényszerbetelepítés bármilyen problémát megoldana. Épp ellenkezőleg: még több problémát hoz létre, miközben egyet sem old meg - még egy indok arra, hogy nemet mondjunk rá. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Ugyancsak napirend előtti felszólalásra jelentkezett Mirkóczki Ádám képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „A terrorizmus elleni küzdelem helyett fideszes belső hatalmi harc” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Oly sokszor és oly sok formában elmondtam már, hogy nemcsak a szó klasszikus értelmében vett terrorizmus létezik, hanem főleg itt, Magyarországon és a magyar közéletet figyelve láthatjuk, hogy politikai terrorizmus is létezik, amelyre önök nap mint nap bizonyítékot szolgáltatnak. Idestova fél éve másról sem szól a kormányzati propaganda, mint hogy presszionálja a magyar lakosságot, presszionálja a magyar politikai ellenzéket, hogy aki nem ért egyet az önök akár bevándorláspolitikájával, illetve azon belül a bevándorlással szembeni lépésekkel, akár a terrorizmus elleni küzdelem jegyében alkotott jogalkotási formulákkal, az mind-mind terroristabarát vagy éppen bevándorláspárti.

(13.40)

Nos, az elmúlt hat hónapban sok-sok egyeztetés, sok-sok politikai vita és sok-sok politikai küzdelem után szinte, mondhatjuk, hogy példátlan módon az elmúlt hat évben az összes ellenzéki párt, frakcióval rendelkező ellenzéki párt hathatós szakmai segítségével, kritikáival, azt hiszem, hogy kimondhatjuk, hogy példátlan konszenzussal és támogatással született egy javaslat, amelyet egyébként pártállástól függetlenül szinte mindenki fontosnak, szükségesnek és előremutatónak tartott a tekintetben, hogyha ne adja isten, Magyarországon is bekövetkezne, vagy megpróbálnának megkísérelni egy terrorcselekményt vagy valami ahhoz hasonló szörnyű tettet, akkor érdemi lépéssel meg tudjuk azt akadályozni vagy hatékonyan tudjuk kezelni. Ehhez képest azt láttuk a múlt héten, hogy a Gulyás Gergely vezette Törvényalkotási bizottság egyszer csak minden különösebb indok nélkül levette ezt a Belügyminisztérium által létrehozott terrorellenes csomagot a napirendről, majd jöttek a különböző sajtóhírek, hogy a háttérben vajon mi állhat, és nem utolsósorban az egyik legfőbb indok, hogy egyfajta hatalmi harc kezdődött az

arrogancia jegyében, vélelmezem, a kormányon belül, miniszterek vetélkednek egymással, hogy ezt az új intézményt, ezt az új hatóságot ki fogja felügyelni. Hozzáteszem, ezzel a lépéssel, függetlenül attól egyébként, hogy igazak-e a sajtóhírek avagy sem, ezzel a lépéssel önök ismét leleplezték magukat. Önök ismét bizonyították, és ismét megmutatták valódi háttérüket és gondolkodásukat, hogy önöknek nem Magyarország biztonsága a fontos, önöknek nem a terrorizmus elleni harc a fontos, önöknek megint a saját hatalmi arroganciájukból fakadó lépések a fontosak, és most ennek lesz martaléka egy, egyébként tényleg példátlanul korrekt szakmai javaslat, amely valóban szolgálná Magyarország biztonságát.

Én azt gondolom, hogy egyébként, ha a szó vagy a kiszivárgott vélemények konkrétumára fókuszálunk, és azt vizsgáljuk, hogy a Belügyminisztériumnál van-e jobb helyen vagy éppen a kancelláriaminiszternél a Tibek, akkor elmondható, hogy ez a javaslat már önmagában szakmaiatlan, és egy olyan túlzott hatalmi koncentrációt hozna létre, hogy ha a Belügyminisztérium alá tartozó összes hatóság, titkosszolgálatok adatbázisa egy az egyben átkerülne a Miniszterelnökséghez, amely egyébként a hírszerzést felügyeli, akkor pontosan létrejönne az a hatalmi bázis és hatalmi koncentráció, amelyet az előző ciklusban egyébként maga Kövér László torpedózott meg az elhíresült Nibek kapcsán. Önök ezzel a lépéssel eljátszották a bizalmat. Eljátszották azt a bizalmat, amelyet egyrészt elvárnak Magyarország lakosságától, és eljátszották azt a bizalmat, amit egyébként elvárnak az ellenzéki pártoktól. Ezek után nekünk tényleg el kéne hinni, hogy az önök minden lépését a terrorizmus elleni küzdelem diktálja? Önöknek el kéne hinnünk a nap bármely pillanatában vagy szakában, hogy Magyarország fenyegetettsége olyan szintű, hogy adjunk bizalmat a magyar kormányoknak a különböző jogszabályalkotások tekintetében? Mit várnak ezután? Önök elvárják, hogy az ellenzéki pártok ezután a hat hónapos, tényleg konstruktív szakmai vita és huzavona és politikai viták után bármit aláírnak önöknek? Én azt gondolom, hogy Magyarországot jelenleg nem közvetlen módon terrorizmus fenyegeti, hanem az a politikai terrorizmus, amit önök csinálnak nap mint nap.

Én azt gondolom, hogy egyszer és mindenkorra önök megbuktak e tekintetben, és miután egy ilyen biztonságpolitikai kérdésben, egy ilyen fajsúlyú kérdésben sikerült bizonyítaniuk, hogy önöknek az sem igaz, amit kérdeznek, azt se higgyük el, amit kérdeznek, nem várhatnak mást az ellenzéktől, mint azt, hogy szégyelljék magukat! Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Kontrát Károly államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Kérem képviselőtársaimat, szíveskedjenek csendben helyüket elfoglalni. Köszönöm. Öné a szó, államtitkár úr.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök

Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A március 22-i brutális brüsszeli terrortámadás után világosan látszott, hogy azok az eszközök, amelyek a magyar hatóságok rendelkezésére állnak a terrorizmus elleni küzdelemben, nem elégségesek, ezért a kormány már a másnapi ülésén, március 23-án döntött egy terrorizmus elleni törvénycsomag kidolgozásáról. Ez a törvényjavaslat, ez a törvénycsomag kidolgozása során minden olyan eszközt figyelembe vett, amely szolgálja Magyarországot, a magyar emberek biztonságát, és ezt a javaslatba teljes mértékben beépítette a Belügyminisztérium, aki a kormány képviselőjében a javaslatot elkészítette és képviselte.

Őn is utalt rá, tisztelt képviselő úr, hogy többfordulós egyeztetés előzte meg a törvényjavaslat benyújtását. Ezen mind az öt parlamenti párt képviselői jelen voltak, és a belügyminiszter úr az egyeztetés során arra törekedett, hogy a cél érdekében azokat a javaslatokat, amelyek a biztonságot, a magyar emberek biztonságát, Magyarország biztonságát szolgálják, azokat beépítse és elfogadjon a törvényjavaslatban. Így is történt, és szeretnék még egyszer az időrendre is utalni, hogy a brüsszeli terrortámadás március 22-én történt, és 23-án született meg a döntés a törvénycsomag elkészítéséről, és ezt követően tárgyalta meg a kormány. Tehát azt a javaslatot nyújtottuk be a tisztelt Ház elé, amelyet az öt parlamenti párt támogatott.

Tisztelt Képviselő Úr! Ez a javaslat jelenleg a törvényalkotási bizottsági tárgyalására vár. A törvényalkotási bizottsági tárgyalást követően fog megtörténni ennek a törvényjavaslatnak a második körös vitája itt a tisztelt Ház előtt, ezt követően *(Az elnök csenget.)* kerül sor a módosító indítványokkal kapcsolatos szavazásra, majd pedig a zárószavazásra.

Tisztelt Képviselő Úr! Szeretném önt tájékoztatni arról, hogy tudomásunk szerint olyan technikai módosítások elképzelhetők, amelyek még inkább szolgálják a biztonságot, a terrorizmus elleni hatékony küzdelmet, és nem tudunk olyan javaslatról, amely meghiúsítaná ennek a törvényjavaslatnak, törvénycsomagnak az elfogadását.

Úgyhogy, tisztelt képviselő úr, ami a hatalmi harccal kapcsolatos megállapításait tartalmazza, azzal kapcsolatban szeretném elmondani, hogy azok minden alapot nélkülöznek. A kormánynak az a célja, hogy olyan törvényjavaslat kerüljön elfogadásra, amely a magyar emberek, Magyarország biztonságát szolgálja. Úgy gondolom, hogy minden esély megvan arra, hogy ennek a javaslatnak az elfogadása megtörténjen. Arra kérem önt, hogy az itt megfogalmazott, rossz információkon alapuló indulatai helyett ön és a frakciója a jövőben is a TAB-on, illetőleg a második körös vitán, majd a módosító indítványokkal kapcsolatos döntésén és a zárószavazáson is támogassa ezt a nagyon fontos javaslatot. Abban bízunk, hogy ennek a javaslatnak az elfogadása hozzájárul ahhoz, hogy a magyar emberek Magyarországon nagyobb biztonságban legyenek, a terrorizmus elleni küzdelem eredményes legyen, és a megelőzés - ezt szeretném aláhúzni: a megelőzés - eredményes legyen, hiszen az a célunk, hogy egyetlen terrorcselekményt

se kövessenek el Magyarországon. De ehhez nemcsak a törvényjavaslat elfogadása szükséges, hanem ehhez források kelljenek, ehhez személyi feltételek, tárgyi feltételek, anyagi eszközök kelljenek. Bízunk abban, hogy ezeknek a megteremtésében is támogatja a kormányt az ön frakciója.

Köszönöm szépen. Bízom az önök támogatásában. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk.

Mielőtt folytatjuk munkánkat, megkérem képviselőtársaimat, szíveskedjenek helyüket elfoglalni. Annyira magas az alapzaj a teremben, hogy nem lehet egymást hallani.

Tisztelt Országgyűlés! Felkérem Hiszékeny Dezső jegyző urat, hogy ismertesse a további **napirenden kívüli felszólalókat**. Jegyző úr!

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Sallai R. Benedek, LMP; Magyar Zoltán, Jobbik; Ander Balázs, Jobbik; Lukács László György, Jobbik; Novák Előd, Jobbik; Hegedűs Lorántné, Jobbik; Farkas Gergely, Jobbik.

A keddi napon napirend előtti felszólalásra jelentkeztek a következő képviselők: Kunhalmi Ágnes, MSZP; Ikotity István, LMP; Szászfalvi László, KDNP; Eged Zsolt, Jobbik; Gulyás Gergely, Fidesz.

A keddi napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Sallai R. Benedek, LMP; Ikotity István, LMP; Demeter Márta, MSZP; Lukács László György, Jobbik.

A szerdai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel, Jobbik.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendre, az ülés időtartamára, a felszólalási időkeretekre az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk.

Tisztelt Országgyűlés! A frakcióvezetők a múlt héten tájékoztatást kaptak arról, hogy a Házbizottság ülését követően a T/9784. számú, valamint a T/10307. számú előterjesztések az Országgyűlés ma kezdődő ülésének napirendjén nem szerepelnek, mivel a **Törvényalkotási bizottság nem fejezte be tárgyalásukat**.

(13.50)

Kérem, foglalják el helyüket, és ellenőrizték, hogy kártyájukat elhelyezték-e a szavazógépekben. Köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! Az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló országgyűlési határozat 37. § (1) bekezdése értelmében az Országgyűlés egyes napirendi pontok időkeretben történő tárgyalását határozhatja el. Az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat azt kezdeményezi, hogy az offshore-ellenes fellé-

péshez szükséges lépésekről szóló V/10571. számú előterjesztést az Országgyűlés négyórás időkeretben tárgyalja meg.

A napirendi ajánlás tartalmazza az időkeret felosztását. A Fidesz, a Jobbik, a KDNP és az LMP képviselőcsoportja kérésére az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló határozat 37. § (4) bekezdése értelmében az időkeretes tárgyalás elfogadása esetén a képviselőcsoport rendelkezésére álló időkeret a kétszeresére emelkedik. Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy ismertesse az időkeret felosztására vonatkozó indítványt. Jegyző úr!

DR. SZŰCS LAJOS jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A javasolt időkeret megoszlása a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 82 perc, amelynek duplázását kezdeményezte, tehát összesen 164 perc; az MSZP képviselőcsoportjának 46 perc, a Jobbik képviselőcsoportjának 41 perc, amelynek duplázását kezdeményezte, tehát összesen 82 perc; a KDNP képviselőcsoportjának 38 perc, amelynek duplázását kezdeményezte, tehát összesen 76 perc; az LMP képviselőcsoportjának 24 perc, amelynek duplázását kezdeményezte, tehát összesen 48 perc; a független képviselőknek pedig 9 perc áll rendelkezésre. A frakciók részére biztosított időkeretek magukban foglalják a 15-15 perces vezérszónoki felszólalások idejét is.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a határozathozatal következik. Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, egyetért-e azzal, hogy az előterjesztést a jegyző által ismertetett és a Fidesz, a Jobbik, a KDNP és az LMP kérése alapján módosított **időkeretben tárgyalja**. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés 127 igen szavazattal, 22 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett az előterjesztés időkeretben történő tárgyalását elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most házszabálytól való eltérésre tett javaslatról döntünk. A házbizottság a Házszabálytól való eltérésben azt kezdeményezi, hogy az Országgyűlés a Magyarország 2017. évi központi költségvetéséről szóló T/10377. számú előterjesztés tárgyalása során úgy térjen el a Házszabálytól, hogy a Költségvetési bizottság az összegző jelentést és az összegző módosító javaslatot a Házszabály 93. § (1) bekezdésében foglalt határidőre való tekintet nélkül 2016. június 1-jén, szerdán 14 óráig nyújthassa be. Bármely képviselőcsoport vezetője legfeljebb tíz, a Házszabály 48. § (2) és (4) bekezdése szerinti kérést nyújthasson be. A házszabálytól eltérésre tett javaslatot T/10377/1160. számon a honlapon megismerhetik.

Tisztelt Országgyűlés! Felhívom figyelmüket, hogy a Házszabálytól való eltéréshez a jelen lévő képviselők négyötödének igen szavazata szükséges.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e a Házszabálytól való eltéréshez. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a **Házszabálytól való eltérést** 149 igen szavazattal, 5 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a **napirend módosítására** tett indítványokról döntünk.

A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolja, hogy a XXXIII. nyári olimpiai és XVII. nyári paralimpiai játékok pályázatáról és rendezéséről szóló T/10726. számú törvényjavaslat általános vitájára a lezárásig az Országgyűlés keddi ülésnapján az egyes kárpótlással összefüggő törvények módosításáról szóló T/10727. számú törvényjavaslat általános vitáját követően kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy az Országgyűlés keddi ülésnapján a nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény módosításáról szóló T/10718. számú törvényjavaslat általános vitájára a lezárásig az önkormányzati közfeladat ellátása érdekében állami tulajdonban lévő ingatlan ingyenes átadásáról szóló T/10715. számú törvényjavaslat általános vitáját követően kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most az elnöki jogkörben előterjesztett **napirendi javaslatról** döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e napirendi ajánlást az előbbieken elfogadott módosításokkal. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Házbizottsági egyetértés hiányában most előterjesztés bizottsági megtárgyalásáról és döntéshozataláról határozunk. Az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat szerint az Országgyűlés a Közbeszerzési Hatóság 2015. január 1. és december 31. közötti időszakban végzett tevékenységéről című, B/10755. számú előterjesztés határozathozatalára a kijelölt bizottságot kéri fel. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felkéri-e a külön kijelölt Gazdasági bizottságot a B/10755. számú előterjesztés határozathozatalára. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a **kijelölt bizottságot** 105 igen szavazattal, 49 nem ellenében, tartózkodás nélkül **határozathozatalra felkérte**.

Tisztelt Országgyűlés! Személyi javaslatról való döntésre a mai napon nem kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Most, 13 óra 57 perckor áttérünk az **interpellációk** és azonnali kérdések tárgyalására.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy az Országgyűlés elnöke a házszabályi rendelkezések 121. § (4) bekezdésének a) pontjában foglalt jogkörével élve Keppli Lajos képviselő úr K/10582. számú nemzeti fejlesztési miniszterhez benyújtott írásbeli **kérdését visszautasította**, mivel az indítvány nem tartozik a miniszter úr feladatkörébe.

Tisztelt Országgyűlés! Szabó Sándor, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzeti fej-

lesztési miniszterhez: **„Minisztériumi 'cicaharc', illetve az észszerűtlen központosítás miatt lepi el napokon belül a szemét az országot?”** címmel. Szabó Sándor képviselő urat illeti a szó.

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Tisztelt Miniszter Úr! Államtitkár Úr! Nem tudom, ki fog válaszolni, gondolom, államtitkár úr. Törvényi módosítások eredményeképpen 2016. április 1-jétől a Nemzeti Hulladék-gazdálkodási Koordináló és Vagyongazdálkodó Zrt. felügyelete alá került az ország egész területén a közszolgáltatás körében gyűjtött hulladékok kezelése.

Ezzel szemben az önkormányzatok hulladék-gazdálkodásával kapcsolatos cégek immár több mint másfél hónapja végzik a feladatukat úgy, hogy nem tudják a díjalkalmazás feltételeit, a díjmegfizetés rendjét, a közszolgáltatási díj felosztásának az elvét, a díjhátralék kezelésére vonatkozó részletszabályokat, valamint az adatszolgáltatások tartalmát sem. Ezzel kapcsolatosan írásbeli kérdést tettem fel, amire Fónagy János államtitkár úr válaszolt. Nem volt meggyőző a válasza. Nem volt meggyőző, mert a szolgáltatási díjról, valamint a közszolgáltatások adatszolgáltatásáról szóló miniszteri rendelet a mai napig nem került kihirdetésre, azaz a cégek a mai napig nem tudják, hogy miért és főleg mennyiért dolgoznak. A hulladék-gazdálkodással foglalkozó cégek május közepén még nem ismerik az idei évi bevételeik mértékét, mindenféle tervezés, felelős gazdálkodás ezáltal kizárt.

(14.00)

A nemzeti koordináló központ zrt. sehogy nem áll az informatikai fejlesztéseivel, az adatszolgáltatásra vonatkozó portált a mai napig nem indították el, az adatszolgáltatások tartalmi, formai követelményei nem ismertek. A 2016/69-es kormányrendelet bekezdése meghatározza a közszolgáltatók részére az első adatszolgáltatás időpontját, ez 2016. április 30-a lenne, mivel azonban sem az adatszolgáltatás részleteit szabályozó miniszteri rendelet, sem a koordináló központ informatikai rendszere nem készült el a mai napig, mindenkit tulajdonképpen jogszabálysértésre kényszerítettek. És akkor még nem beszélünk a lakosságról, azokról, akik ugyan most nem fizetik meg a közszolgáltatási díját a koordináló központnak, de értelemszerűen ez majd felhalmozódik, és egyszerre kell majd több havi díjat megfizetniük, ami számos családban komoly gondot fog jelenteni.

Eppen ezért kérdezem a miniszter urat, az államtitkár urat: tényleg az észszerűtlen központosítás miatt fognak sorra bedőlni a hulladék-gazdálkodással foglalkozó önkormányzati és egyéb cégek, amelyek napokon belül nem tudják kifizetni sem az üzemanyagszámláikat, sem a béreket, sem a járulékokat, sem az egyéb költségeket? Tényleg emiatt kerülnek majd hátrányba az emberek, hiszen nekik egyszerre majd több havi számlát kell megfizetniük? Mi garantálja, hogy a munkavállalók időben a fizetésükhöz fognak jutni? Hogyan gondolják a szolgáltatás minőségének a javítását, ha még a napi kiadások fedezetét sem biztosítják? Várom választát.

Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Szabó Zsolt államtitkár úr válaszol. Államtitkár úr, öné a szó.

SZABÓ ZSOLT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! A hulladék-gazdálkodási közszolgáltatási rendszer átalakításának az az elsődleges célja, hogy költséghatékony működés jöjjön létre. Az új közszolgáltatási rendszerben a közszolgáltatási díjat a lakosság az állami hulladék-gazdálkodási közfeladat ellátásáért felelős koordináló szervnek, az úgynevezett Nemzeti Hulladék-gazdálkodási Koordináló és Vagyonkezelő Zártkörűen Működő Részvénytársaságnak fizeti meg. A koordináló szerv a szolgáltatási díjat a közszolgáltatók részére utalja tovább. A szolgáltatási díj meghatározására és megfizetésének rendjére szóló jogszabály, az adatszolgáltatásra vonatkozó szabályokat is megállapító miniszteri rendelet jóváhagyása megtörtént, és napokon belül megjelenik a Magyar Közlönyben.

A koordináló szerv részére fizetendő közszolgáltatási díj a szolgáltatás színvonalától, valamint az európai uniós kötelezettségek teljesítéséhez történő hozzájárulás mértékétől függ. Ezzel lehetővé válik, hogy a hulladék-gazdálkodási közszolgáltatás magas színvonalon, az uniós kötelezettségek teljesítésével a lakosság számára kedvező, rezsicsökkentett díjon kerüljön meghatározásra. A lakosság által fizetendő közszolgáltatási díjak mértékét és megfizetésének rendjét az átalakítás csak annyiban érinti, hogy április 1-jétől az esedékes díjakat az NHKV szedi be. A koordináló szerv 2016. december 31-éig a közszolgáltatási díjat ugyanolyan gyakorisággal számlázza ki, mint amilyen gyakorisággal a közszolgáltató is számlázott. A jövő évtől már negyedévente állít ki számlát a közszolgáltatási díjakról.

A számlázás és díjbeszedés időigénye miatt a közszolgáltatási díjak jellemzően csak a számlázást követő hónapban használhatók fel a közszolgáltató tevékenység finanszírozására, ennek megfelelően a jelenlegi zavartalan közszolgáltatási feladatellátás anyagi feltételeit, a napi kiadások fedezetét még a közszolgáltatók által április hónapban kiszámlázott és beszedett díjak fogják biztosítani. A hulladék-gazdálkodási közszolgáltatás működési feltételeinek biztosítása céljából a koordináló szerv folyamatosan egyeztet a közszolgáltatókkal, és április 1-jétől közszolgáltatási tevékenységre vonatkozó részszámlát is befogad. A felsorolt intézkedések biztosítják a közszolgáltatók működőképességét és a zavartalan feladatellátást. Kérem válaszom szíves elfogadását. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm az államtitkár úr választát. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Nem tudom elfogadni, államtitkár úr, a vála-

szát, inkább további kérdéseket tennék fel. Kiket és milyen érdekcsoportokat szolgál a hulladékgazdálkodásnak a központosítása? Mire fel erőltetik ezt az erőltetett központosítást, ezt az eszement központosítást, amikor világosan látszik, hogy semmilyen területen nem működik? Lásd a közoktatás területét! De ha már mindenáron forszírozzák a centralizációt, akkor miért nem szíveskednek felkészülni a feladat ellátására? Ön szerint, államtitkár úr, elfogadható-e az, hogy másfél hónapja működik ez a központi koordináló központ, és még a mai napig nem kezdte el a működését, és csak a cégek jóindulatán múlik, hogy egyáltalán az országot nem lepte el a szemét?

Államtitkár úr, nem kezdte meg ez a cég, a központi cég a működését, forduljanak vissza erről az útról, ne okozzanak további hátrányt se a lakosoknak, ne okozzanak hátrányt az önkormányzatoknak, úgyhogy azt kérem önöktől, hogy a cég működését szüntessék meg. Köszönöm. *(Közbeszólások az MSZP soraiból: Úgy van! - Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 106 igen, 44 nem szavazattal, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Szilágyi György, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterhez: **„Önök offshore szervezetek? Fáradjon a kasszához, a Magyar Állam szívesen fizet Önöknek! Az offshore lovagok kora valójában csak az Önök kormányzásával virágzott fel! 4. rész”** címmel. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter úr képviselőjében Tállai András államtitkár úr válaszol. Megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! 2014. április 1-jén a Miniszterelnökség közzétette az átláthatatlan tulajdonosi szerkezetű, azonban ennek ellenére is EU-támogatásban részesített cégek listáját. Amint azt, gondolom, ön is tudja, a vonatkozó jogszabályok szerint az átláthatatlan társaságok támogatásban részesítése törvénytelen, ahogyan törvénytelen az ilyen gazdálkodó szervezetek részére teljesített bármilyen kifizetés is.

Az elmúlt hetekben bemutattam a Montana Kft., a Szaktudás Kiadó Ház Zrt., illetve a Pentamen Kft. esetét, mindhárom társaság milliárdos értékben nyert el és nyer el ma is közbeszerzéseket, úgy, hogy offshore cégek. Kérdeztem, a súlyos törvénytelen-ségek sorozatára azonban érdemi választ nem tudtak adni, az elkövetett hibákat nem ismerték be, illetve az esetek kivizsgálását nem ígérték, így kénytelen vagyok a visszaéléseik bemutatását tovább folytatni.

A mai napon a Noreg Kft. esetét mutatom be. A Noreg Kft.-t a Bajnai-kormány után önök is vissza

nem térítendő EU-támogatásban részesítették; igaz, Orbán gálansabb volt Bajnainál, hiszen a korábbi egyszeri 30 millióval szemben önök egészen pontosan ötször hívták a kasszához a luxemburgi offshore céget, több mint 125 millió forint vissza nem térítendő támogatást biztosítottak számára. Sőt, 2015. szeptember 30-án a Noreg Kft. nemzetközi szakmai K+F részvételének támogatása címén majdnem 12 millió forint vissza nem térítendő támogatást kapott. Értik, ugye? Az önök által offshore szervezetnek minősített cégnek nemzetközi szakmai részvételre adtak vissza nem térítendő támogatást.

Az önök offshore-besorolása egyébként fedi a valóságot, valóban a Noreg Kft. tulajdonosi körében 2010 óta a Luxemburgban jegyzett, átláthatatlan YES Investment a tulajdonos, tehát ez az önök vizsgálata óta semmit nem változott. De hiába offshore cég önök szerint is, törvénytelenül továbbra is dűskál az állami, önkormányzati megrendelésekben. Szerződött vele a NISZ Zrt., a Közbeszerzési Ellátási Főigazgatóság, de még a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat is. Volt olyan eset, ahol konzorciumi partnereivel együtt nettó 17 milliárd forintos megbízásban részesült. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból.)*

Kérdezem ezért, államtitkár úr, miképpen fordulhat elő, hogy az egyes költségvetési szervek egy luxemburgi hátterű offshore cég zsebeit tömik, ráadásul úgy, hogy a céget egyszer már hivatalosan is átláthatatlannak minősítették. Miután elkészült ez a 260 fős, offshore szervezeteket tartalmazó lista, miként intézkedtek arról, hogy ezek a cégek valóban kizárásra kerüljenek az állami megrendelésekből? És meddig kell sorolnom a súlyos rendszerhibára utaló törvénytiségek bemutatását ahhoz, hogy végre átfogó vizsgálatot indítsanak, illetve a kormány és a háttérintézményei felhagyjanak a további törvénytiségekkel?

Természetesen ha ön tudja, hogy ki vagy kik állnak e mögött a páratlan sikerű cég mögött, amelyet Bajnai Gordon és az önök kormányai is láthatóan tenyérből etetnek, úgy ossza meg ezeket a neveket most itt a teljes közvéleménnyel. *(Az elnök csenget.)* Várom mellébeszélés nélküli válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(14.10)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Tállai András államtitkár úr válaszol. Államtitkár úr, öné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Elsőként a Fidesz-kormány vette fel a harcot az offshore cégek ellen, hiszen 2010-től számos intézkedést hozott. Módosította, illetve létrehozta az új Alaptörvényt *(Dr. Schiffer András: Azt is megsértették!)*, helyet kapott ezen szabályozás a nemzeti vagyonról szóló törvényben, az államháztartásról szóló törvényben és a közbeszerzési törvényben is. A nemzeti vagyon, valamint a közpénzek védelme érdekében az Alaptörvény a közpénzekekről szóló fejezetben mind-

kettőre kiterjedően rögzíti az átlátható gazdálkodás követelményét. A 38. cikk (4) bekezdése alapján a nemzeti vagyon átruházására vagy hasznosítására vonatkozó szerződés csak olyan szervezettel köthető, amelynek tulajdonosi szerkezete, felépítése, valamint az átruházott vagy hasznosításra átengedett nemzeti vagyon kezelésére vonatkozó tevékenysége átlátható.

Az államháztartásról szóló 2011. évi CLX. törvény, az Áht.-törvény is tartalmaz előírásokat az Alaptörvényhez kapcsolódóan az átláthatósággal kapcsolatban, a költségvetési támogatások nyújtásával összefüggésben. Az Áht. az előírányzatok felhasználásának korlátairól szóló 29. alcímében a 41. § (6) bekezdésében rögzíti, hogy az államháztartás központi alrendszerében a kiadási előírányzatok terhére nem köthető meg jogi személlyel, jogi személyiséggel nem rendelkező szervezettel érvényesen visszterhes szerződés, illetve létrejött ilyen szerződés alapján nem teljesíthető kifizetés, amely szervezet nem minősül átlátható szervezetnek. Az Áht. a költségvetési támogatásokra vonatkozó speciális szabályok között meghatározza, hogy kinek nyújtható költségvetési támogatás. Az egyik feltétel az, hogy átlátható szervezetnek minősüljön a gazdálkodó szervezet. *(Dr. Schiffer András: Miért nem válaszol a kérdésre?)* Ez a Fidesz-kormány, a jelenlegi kormány hivatalba lépése előtt nem így volt *(Zaj. - Az elnök cseppet.)*, nem ez volt a gyakorlat. Az volt a gyakorlat, hogy áttekinthetetlen tulajdonosi szerkezetű cégek nyertek tömeges megbízásokat az állami közbeszerzéseken.

A kormány egyik első teendője volt, hogy változtasson a közbeszerzési törvényen és a közbeszerzések gyakorlatán is. Ma már minden közbeszerzésen induló cégnek fel kell fednie a valós tulajdonosát, és ezt a szabályt mindenkinek be kell tartani. Csak az uniós közbeszerzések kapcsán 44 ezer cég került átvilágításra, mindegyiknek nyilatkoznia kellett arról, hogy a kedvezményezettek mögött a tényleges tulajdonosok állnak-e. Olyan törvényeket hoztunk, amelyek megtiltják, hogy offshore hátterű cégek közpénzekért versenyezzenek. Ezt korábban soha egyetlen baloldali kormány sem tette meg.

Ami a képviselő úr által felvetett konkrét ügyet illeti, 2013-ban elvégzett uniós támogatásból finanszírozott projektek kedvezményezettjeit érintő átfogó vizsgálat kapcsán kidolgozásra került az átláthatósági vizsgálatok módszertana, amely attól fogva az uniós támogatások esetében döntés-előkészítési eljárás kötelező eleme volt, ezáltal nagy biztonsággal kiszűrhetővé váltak az átlátható szervezetek. A Noreg Kft. 2013-ban lefolytatott vizsgálata alapján került a nem átlátható szervezetek listájára. Ezt követően azonban a társaság az átlátható minősítés megállapítása érdekében kérelmet nyújtott be, amelyben feltárta a YES Investment társaság tulajdonosi hátterét. Ellentétben az ön interpellációjában elmondottakkal, már nem az adott céget nevezte meg tulajdonosként, hanem egy magyar magánszemélyt, innentől kezdve nem minősül offshore cégnek.

Kijelenthetem, hogy a Noreg Kft. minden esetben a magyar törvényeknek megfelelően kötött állami szerződést, egyetlen esetben sem kötött vele ál-

lami cég olyan esetben szerződést, amikor az átláthatatlannak minősült. Tehát a Noreg Kft. megfelel a törvényi előírásoknak, és a vele kötött szerződések mindegyike is megfelel annak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Államtitkár úr, ezt biztosan nem lehet elfogadni, hiszen ön azt mondja, hogy küzdenek a különböző korrupciós események és az offshore cégek ellen. Persze, küzdenek, szavakban. Tettekben meg inkább elbujkálnak, mert háromszor Dömötör Csaba válaszolt, most már nem mer bejönni, most ön válaszol, teljesen más dolog. Államtitkár úr, örülök neki, bár egy kicsit akadozva, de felolvasta a törvényhelyeket, hogy miket sértenek önök meg. Hát pont erről beszéltem! Ezeket a törvényeket sérti meg a kormány folyamatosan, hiszen arról a másik három cégről egy szót nem szóltak. Ugyanúgy elmondtam önöknek, hogy több milliárd forinttal tömik a zsebüket törvénytelenül.

Államtitkár úr, kik állnak a háttérben? Mondja már meg nekem, hogy akkor ezeknél a cégeknél, ha ön tudja, miért nem mond neveket! Kik azok a tulajdonosok, akiket önök ennyire szeretnek, mint amennyire a Bajnai-kormány is szerette őket? Államtitkár úr, az önök honlapján, a Miniszterelnökség honlapján van kitéve, hogy ezek offshore cégek. Önök minősítették offshore-nak ezeket a cégeket, és azt hiszi, hogy azért, mert aláírtak egy papírt, hogy mégsem vagyok offshore, attól megszűntek offshore cégnek lenni?! Felháborító, amit csinálnak! Önök nem tartják be a törvényeket Magyarországon! *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 107 igen szavazattal, 35 nem szavazat ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be a földművelésügyi miniszterhez: „**A hód, a vidra, a vöröshasú unka, a ragadozó őn, a magyar bucó, a német bucó, a selymes durbincs, a széles durbincs, a Lumnitzer szegfű, az István király-szegfű, a leánykőkörcsin, a magyar tarsza, a nagy tűzlepke és a barna réthéja esete a Fidesszel, avagy azért nem tart sehol a Natura 2000 kezelési és fenntartási tervekkel a kormány, hogy mehessen a szabad rablás?**” címmel. Képviselő asszony, öné a szó.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Azért is tartottam fontosnak a címben

ezeket a fajokat konkrétan is megnevezni, mert ezek várhatóan mind áldozatul fognak esni a Fidesz tevékenységének, ezért szerettem volna, hogy a fideszes és a KDNP-s országgyűlési képviselők életükben legalább egyszer találkozzanak azoknak a fajoknak legalább a nevével (*Moraj a kormánypárti padsorokban.*), amelyek tevékenységük áldozataiként egyszer s mindörökre gyakorlatilag el fognak tűnni az élők sorából. (*Moraj a kormánypárti padsorokban. - Zaj. - Az elnök cseppet.*)

Uraim, Hölgyeim! Órizzék meg a hidegvérüket, még fog itt következni egy-két információ. Egy olyan országban élünk ugyanis, ahol már van propagandaminisztérium, van külön minisztériuma Orbán Viktornak. Aminek nincs minisztériuma, az például (*Zaj. - Az elnök cseppet.*) a munka, például az egészségügy és például a környezetvédelem.

Amikor 2010-ben önök megalakultak, akkor azt ígérték önök, hogy annak, hogy nem lesz önálló zöldtárca, nem lesz káros következménye a környezet- és természetvédelemben. Azóta látjuk, hogy mi történik, a zöldhatóságot egy az egyben politikai fennhatóság alá helyezték. Olyan állapotok vannak ott, mint régen az átkosban. A nemzeti parkoknak gyakorlatilag megszűnt a szakmai önállósága, és azt látjuk, hogy szabad prédája minden környezeti és zöld érték a Fidesznek és a Fidesz mögött álló gazdasági érdekeknek. Azt látjuk, hogy az immár európai jelentőségű védett élőhelyek és fajok sincsenek biztonságban. Amiket a levezető elnök úr felolvasott, ezek mind ilyen fajok, Natura 2000-est jelölő fajokról van szó. A lényeg az, hogy ha ezek egy Natura 2000-es területről eltűnnek, akkor Magyarországnak elég komoly válaszokat kell majd adnia az Európai Bizottságnak, hogy mégis hogy nem tudott gondoskodni arról, hogy ezeket az értékeket megőrizze.

És akkor nézzük meg, hogy mi folyik egy kicsit így az országban! Ott van a Duna és ártere elnevezésű kiemelt jelentőségű természeti megőrzési terület, amelynek a budapesti Római-partot érintő részén önök arra készülnek, hogy egy hatalmas kiterjedésű beton alapú alumínium mobilgátat építsenek, 1500 fát kívánnak kivágni 12 milliárd forintért. Jellemző, hogy a döntés idején még csak néhány beteg fáról és 2,5 milliárd forintról volt szó, és azt látjuk, hogy Natura 2000-es jelölő fajként itt előfordul a hód, a vidra, a vöröshajú unka és még számos más jelölő faj. Persze, önöknek fogalmuk nincs arról, hogy mi lesz ezekkel a fajokkal, önöket ez nem is érdekli.

De ott van például Balatonfenyves: nemrég adták át azt az óriásmólót és a vitorlás kikötőt, ami 400 millió forint uniós támogatást kapott. Jellemző, hogy feljelentést tettem az ügyben, most fut egyébként a második feljelentésem nyomán a nyomozás, és gyakorlatilag azt látjuk, hogy úgy szüntették meg a nyomozást ezzel a projekttel kapcsolatban, hogy elismerték azt, hogy a kivitelező vagy az építető gyakorlatilag megsértette a Balaton-törvényt. Hogy fordulhat elő egy országban az, hogy ha valami nyilvánvalóan törvényt sért, az ügyben semmi nem történik, megépülhet a móló, csak éppen a Balaton megy tönkre? De folytathatom tovább is ezt a törté-

netet. Számos más projekt van, ami még áldozatul esik az önök munkájának (*Az elnök a cseppet megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*)

Kérdezem, hogy hol tart egész pontosan a Natura 2000-es területek használati, kezelési és fenntartási terveinek az elkészítése. Tisztelt Államtitkár Úr! Kérem, válaszoljon erre a kérdésre. (*Taps az LMP padsoraiban.*)

(14.20)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra V. Németh Zsolt államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Szemben a képviselő asszony által állítottakkal, a hatósági intézményrendszer gyakorlata semmiben sem változott a szervezeti átalakítás következtében; a hazai és az uniós jogszabályban foglalt szabályoknak megfelelően, a jogszabályi előírásokat betartva működik, és az ügyeket is ennek megfelelően kezelik a hatóságok az eljárások lefolytatása során.

A Natura 2000-es érintettség esetén a természetvédelmi eljárások során a hatásbecslési eljárások lefolytatása biztosítja, hogy a beruházások az uniós előírásoknak megfeleljenek. Amennyiben a hatásbecslés során az állapítható meg, hogy a tervezett beruházás a Natura 2000-es területre jelentős hatással jár, akkor a hatóság az engedély kibocsátását következetes szigorral megtagadja. Minden esetben figyelemmel van arra a hatóság, hogy a tevékenység a Natura 2000-es területre, valamint a jelölő fajok és élőhelytípusok természetvédelmi helyzetére kedvezőtlen hatással nem járhat, és nem lehet ellentétes a jelölés céljaival. Az uniós által támogatott projekteket gondosan, az elővigyázatosság elvének figyelembevételével, valamint a hatásbecslések lefolytatásával végzik a kedvezményezettek.

A Római-partot érintő mobilgát tervezett létesítését kivéve, az interpellációban említett ügyek kapcsán már párttársának, Sallai R. Benedek képviselő úrnak tájékoztatást adtunk. A Földművelésügyi Minisztérium információi szerint - rátérve a Római-partot érintő gátépítésre - ez ügyben a hatósági eljárás megindítására irányuló kérelem még nem érkezett, a beruházás még a tervezés fázisában tart. A mobilgát pontos elhelyezésének természetvédelmi érintettsége még nem végleges. (*Sic!*) Tudomásunk szerint a gátat a Duna-part fával nem borított részén kívánják megvalósítani, a terület Natura 2000-es érintettsége a tervek szerint az 500 négyzetmétert nem haladná meg. Tájékoztatok, hogy a Natura 2000-es terület a folyó medrére terjed ki, a part szárazföldi szakasza nem tartozik védelem alá. A természetvédelmi hatósági eljárás lefolytatása és a hatásbecslés elvégzése biztosítani fogja a természeti értékeink védelmét.

Az interpellációban említett Natura 2000-es területek fenntartási terveinek elkészítése, amely a

területet jelölő értékeink megőrzését biztosító intézkedéseket leíró, az érintettekkel egyeztetett dokumentum, az elmúlt években jelentős lendületet kapott. Az uniós elvárásokkal összhangban a 2015. év végéig összesen 285 területre készült el a fenntartási terv, legtöbbet, 242-t EMVA segítségével, a többit egyéb forrásokból - lásd svájci hozzájárulás, hazai költségvetés - készítettük el. Az elkészült 285 terv a Natura 2000-es területek közel 56 százalékát lefedi. 2016 folyamán a hazai költségvetési forrásokból további 52 fenntartási tervet fogunk elkészíteni. Ezek a tervek egyébként nem tartalmazzák kötelező előírásokat, nincs jogi kötőerejük, segítséget nyújtanak persze a hatóságoknak abban, hogy a helyes döntéseket meghozzák.

Bízom abban, hogy képviselő asszony minden kérdésére választ tudtam adni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket, és kérem, hogy fogadja el válaszat. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Államtitkár Úr! Ezt nem tudom elfogadni, tekintve, hogy önöknek körülbelül 2014-re kellett volna elkészülni a hatásbecslésekkel, ezek szerint a fele sincs kész, vagy a fele van kész annak, amit önöknek kellett volna készíteni.

Ha egy Natura 2000-es területről nincsen kezelési terv, az gyakorlatilag azt jelenti, hogy szabad rablás mehet. Balatonfenyvesen is egyébként ez zajlik álláspontom szerint, itt nem volt hatásbecslés. A Balaton-törvénnyel ellentétes projektről van szó, tehát amit ön mondott, az nem áll meg. Gyakorlatilag ilyen dokumentum nem készült.

Budapesten az emberek rövidebb ideig élnek, mert annyira rossz a levegő ebben a városban. Ennek ellenére Budakeszin Jockey Ewing-farmokat akarnak építeni, luxusfarmokat, luxusszerető embereknek. Sajtóhírek szerint az egyik kormánytag is érdeklődik, hogy odaköltözne a szomszédságunkba, és egy másik fideszes elöljáróság sajtóhírek szerint lobbizik az ügy érdekében. Én most éppen adatkérésekkel próbálom kideríteni, hogy mégis hogy kaphatott zöld utat egy ilyen zöldnek abszolút nem nevezhető beruházás. Biztosíthatom önöket arról, hogy rajta leszek ezen a témán, önök meg készítsék el végre a Natura-hatásbecsléseket. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Képviselő Asszony! Lejárt az ideje, köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 107 igen szavazattal, 33 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Salacz László, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a külgazdasági és külügyminiszterhez: „**Magyarország a világ autóiparának egyik termelési centrumává**

válhat-e?” címmel. Salacz László képviselő urat illeti a szó.

DR. SALACZ LÁSZLÓ (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Elnök Úr! Engedje meg, hogy az interpellációm a baloldali ellenzék múltjának felvillantásával kezdjem. Bizonyára ön is emlékszik arra, hogy az MSZP kormányzásának ideje alatt majdnem csődbe ment az ország, nőtt az államadósság, ezzel egyenesen arányosan csökkent a befektetői bizalom. Úgy gondolom, hogy mindnyájan egyetértünk abban, hogy a jelenlegi kormány támogatja a beruházások megvalósítását, s hogy megcáfoljam az ellenzék által összeszerelő üzemnek titulált üzemegység minősítését, hadd ismertessem az interpellációm alapjául szolgáló fejlesztés részleteit.

A Mercedes-Benz Manufacturing Hungary Kft. kecskeméti gyára fontos hídfőállást képez nemcsak Magyarország és Németország között, hanem a vállalat európai piaci jelenlétében is. Múlt hónap végén került sor a gyár új karosszériaüzemének alapkövetelére, szemügyre vehettük a kompakt autók új generációjának gyártását előkészítő fejlesztéseket. Az összesen 80 milliárd forintos beruházás révén 99 ezer négyzetméter alapterületű új csarnok került kialakításra, szem előtt tartva a minél barátságosabb munkakörülmények megvalósítását is. Ennek köszönhetően ma közel négyezer főt foglalkoztat közvetlenül a gyár. A termelési adatokat tekintve a kecskeméti gyár 2015-ben több mint 180 ezer kompakt autót gyártott. Az első Magyarországon is gyártott termék a B-osztály volt, míg 2013-ban a négyautós CLA Coupé, illetve 2015 januárjában a CLA Shooting Brake gyártását is megkezdte a kecskeméti gyár.

Számomra külön büszkeség, hogy az utóbbi két típust kizárólag Magyarországon gyártják az egész világon, több mint 180 ország részére. A Mercedes-Benz Manufacturing Hungary Kft. új generációs kompakt autókat is előállít majd. A tervek szerint 2018-ig 185 milliárd forintot fordít a technológia fejlesztésére, valamint a termelőkapacitás kiterjesztésére a hazai telephelyen. Az új példaértékű karosszériaüzem felépítése mellett hatékony és innovatív berendezések további telepítése is következik.

Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy ezek a tények jól szemléltetik annak a munkának az eredményét, amelyet a magyar kormány megválasztása óta végez a gazdaság számára kulcsfontosságú vállalatokért. A belföldi gyár a kompakt autók termelési hálózatának meghatározó pillére, a fejlesztésnek köszönhetően pedig tovább erősödik az üzletág nemzetközi termelési hálózatán belül. Úgy gondolom, hogy a befektetőkkel történő kiváló együttműködésnek újabb eredményét láthatjuk Kecskeméten.

Mindezek alapján tisztelettel kérdezem államtitkár urat, hogy Magyarország a világ autóiparának egyik termelési centrumává válhat-e. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Magyar Levente államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm szépen a kérdését. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Valóban, a 2015-ös év kiemelkedő volt a magyar külgazdaságban. Úgy is mondhatnánk, hogy a 2015-ös év a csúcspontok éve volt külkereskedelmi szempontból, ugyanis soha korábban nem volt olyan magas az export összértéke, és soha korábban nem volt olyan magas a külkereskedelmi aktívumunk, mint 2015-ben.

Ebben az eredményben valóban jelentős szerepe volt a gazdaság egyik húzóágazatának, a járműipar-nak, ahol szintén új rekordok születtek. 2015-ben az ágazat termelési értéke korábban soha nem tapasztalt szintre, mintegy 7,8 milliárd euróra nőtt, ami 17,6 százalékos emelkedést jelent 2014-hez képest.

(14.30)

A járműgyártás a teljes feldolgozóipari termelés több mint 30 százalékát tette ki tavaly, árbevételének pedig 92,1 százaléka, tehát gyakorlatilag teljes egésze exportból származott. A járműipari kivitel értéke, szintén rekordot döntve, majdnem 20 milliárd euróra rúgott, amely csaknem 14 százalékkal, 2,4 milliárd euróval haladta meg az egy évvel korábbi értéket.

A szektor súlyát mutatja az is, hogy miközben '14-ben a teljes magyar áruexport 20 százaléka származott az autóiiparból, tavaly ez az arány majdnem két teljes százalékponttal emelkedett. Az ágazat teljesítménye komoly tényező a magyar gazdaság kiegyensúlyozott növekedésében, ezen belül is az ipari termelés tavalyi 7,5 százalékos növekedésében. A járműiparban dolgozók száma 13 százalékkal haladta meg a két évvel korábbi értéket, és ma mintegy 150 ezer magyar család számára jelent biztos megélhetést és perspektivikus boldogulást.

Nem szabad azonban elfeledkeznünk arról sem, hogy az ágazat egy dinamikus fejlődési pályán mozog, amely szélesebb spektrumban is kihat gazdaságunk versenyképességére. Hazánkban ma már nemcsak összeszerelő üzemként működnek járműipari cégek, hanem a kutatás-fejlesztési és innovációs tevékenységük is folyamatosan bővül, amely tevékenységükbe egyre inkább bevonják a magyar felsőoktatási intézményeket, kutatóközpontokat, kis- és középvállalatokat.

E törekvések egybevágóan a kormány célkitűzésével, azzal, hogy Magyarország ne csak termelési, hanem innovációs központtá is váljon. Ezen túlmenően a nagy integrátor autóiipari cégek nem csupán szigorú követelményrendszerükön keresztül, de aktív tanácsadással, képzéssel is segítik beszállítóik szervezeti, vállalatvezetési, minőségi fejlődését, fokozva nemzetközi versenyképességüket. A cégek élen járnak a duális képzés megvalósításában, magas színvonalú és piacképes tudáshoz segítve a fiatal szakemberek ezreit.

A Nemzeti Befektetési Ügynökség által 2015-ben kezelt és pozitív beruházói döntéssel zárult 67 projekt közül 17 tartozott a járműiparba, amelyek összesen 761 millió eurónyi befektetést eredményeztek,

közül közel 4300 munkahelyet teremtve. És ennek a sorozatnak messze nincs még vége, tisztelt Ház, hiszen a jelenleg tárgyalási szakaszban lévő mintegy 170 projektből 40 érinti az autóiipart, ezen projektek megvalósulásával pedig a ma ismert paraméterek esetén újabb 8 ezer - azaz nyolcezer - munkahely jöhet létre ebben a szektorban.

A kormány kiemelt figyelmét jelzi, hogy a nagybefektetőkkel kötött 67 stratégiai megállapodás több mint egyharmada közvetlenül a járműiparhoz kapcsolódik. Magabiztosan mondhatjuk tehát, hogy Magyarország a régió és Európa egyik járműipari központja, a gazdaság méretéhez és a lakosság számához viszonyítva az iparág világviszonylatban is komoly szereplője, amely szerep a jövőben tovább erősödik. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

DR. SALACZ LÁSZLÓ (Fidesz): Államtitkár Úr! Tisztelettel elfogadom a válaszát. Christian Wolff, a Mercedes-Benz Manufacturing Hungary kecskeméti gyáregységének az új vezetője azt nyilatkozta, hogy sokfelé járt a világban, de ilyen eltökélt, ilyen büszke és ilyen kellően motivált dolgozókkal soha nem találkozott a világban, mint Magyarországon és Kecskeméten. Amit a jövő iránti kihívásnak tekint, az a megfelelő szakembergárda biztosítása.

Mint államtitkár úr a válaszában említette, a duális képzéssel ennek a szakember-utánpótlásnak előre elejét vettük, megfelelő mennyiségű és minőségű szakembergárdát tudunk biztosítani a járműipari cégek számára. Örömmel látom, hogy a kormány, Kecskemét városa és a járműipari cégek hasonlóképp gondolkodnak a jövőről és a gazdasági kilátásokról. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr az államtitkári választ elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Korózs Lajos, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Vissza a középkorba? Avagy honnan vonul még ki az állam? Mi a valódi oka a kötelező szülőtartás bevezetésének?”** Öné a szó, képviselő úr.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A kormány, ahogy ismeretes, a polgári törvénykönyv módosítása révén kiperelhetővé teszi júniustól a szülőtartás intézményét. Mindez már az Alaptörvényben is megjelent, de a Ptk. módosításával törvénybe foglalják, hogy mindenkinek kötelezése anyagilag is eltartani rászoruló szüleit; ha a megélhetéshez nem elegendő az idős személy nyugdíja, akkor pótolja ki a gyereke, vagy ha idősotthoni ellátásban részesül a szülő, akkor a gyerek fizesse ki az ellátás költségeit.

Mindez, gondolom, nem véletlenül jutott a kormány eszébe, hónapokkal ezelőtt eldöntötték, hogy megszüntetik az ápolási osztályokat a kórházi ellátásban, és azokat a szociális rendszer feladatai közé sorolják. Később az egészségügyi törvények módosításakor már be is emelték azt a felhatalmazó rendelkezést, miszerint a kormány majd maga dönt az átalakítás részleteiről, véletlenül se a parlament tudtával történjék meg. Én úgy látom, hogy az utolsó szöveget verik be a társadalombiztosítási intézményrendszerbe.

A javaslat vitájánál az egészségügyi államtitkár egyértelműen kifejtette, hogy szerinte a krónikus ellátásra nem szabad az E-alap forrásait pazarolni - hangsúlyozom: azt mondta, pazarolni -, és megerősítette azt a feltevésünket is, hogy a kormánynak szüksége van azokra az ingatlanokra, ahol most ezek az intézmények működnek.

Szakmailag azon még talán lehetne is vitatkozni, hogy pontosan milyen ellátás, milyen körülmények között, hol történjen, de mivel arról már csak a kormány dönthet, így egyértelmű, hogy nem a szakmaiság a lényeg, itt ismét forráskivonás a cél. Mert ha mindezzel spórolni akarnak, akkor mitől lenne rá több pénz a szociális ellátórendszerben? No, emiatt van szükség a Ptk. módosítására, hogy az emberek, az idős személyek gyerekei fizessék be a szükséges többletet.

Azzal azért tisztában van mindenki, hogy ritka az a gyerek, aki ne segítene idős vagy beteg szülein, ha csak tudja; ahogy az a szülő is nagyon ritka, aki ne tenne meg mindent lehetőségeihez mérten a gyerekeiért. Azzal tehát nem lenne gond, ha az állam elvárja a kölcsönös gondoskodást, csak hogy itt nem erről van szó, hanem arról, hogy a családokban tapasztalható elemi szolidaritás mögé bújva a kormány egy újabb szeletet próbál lecsipenteni a szociális rendszerből, egyúttal megpróbálja a boldogulás terheit az egyének nyakába varrni.

A kormány képlete egyszerű, mondhatni, már szokásos: bűnbakká tenni egy célcsoportot, pazarlóknak nevezni a rájuk költött állami forrásokat, és végül kihúzni a lábuk alól a talajt, s megszüntetni az ellátásukat vagy éppen fizetőssé tenni azt. Ez... - valami nagyon durvát szerettem volna mondani, de azt hiszem, hogy a ház falai ezt nem bírják el. Éppen ezért kérdezem államtitkár urat, miért vannak ki újabb milliárdokat az egészségügyből és a szociális ellátórendszerből, és miért az emberekkel akarják megfizettetni ezeket a költségeket. Várom a válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ön is nagyon jól tudja, képviselő úr, hiszen lezajlott már a Házban a költségvetési törvény első vitája, hogy a jövő évi költségvetésben mind az egészségügyi kassza

bővülni fog, több mint százmilliárd forintos nagyságrendben, és a szociális kassza is bővülni fog, közel tízmilliárd forintos nagyságrendben a következő évben. Tehát semelyik ágazatban nincsen olyan kényszer, amelynek nyomán bármifajta, az önök idejében megszokott megszorításokra kellene kényszerülni.

Nem volt ez mindig így az előző évtizedekben. Hadd idézzem pont önt 2007-ből, amikor azt mondta, hogy a nem emelt szintű bentlakásos intézményeknél valóban csökken az egy beteg után járó normatíva, méghozzá 30 ezer forinttal. Voltak olyan idők, amikor tényleg csökkentették a rászorulókat, az idősek ellátását.

Ön akkor arról is szólt, hogy jelentősebb csökkenés az emelt szintű ellátást biztosító bentlakásos intézményeknél várható. Mondjuk, ez a 30 ezer forint eltöprel ahhoz képest, amit önök elvettek az emelt szintű szolgáltatásoktól, ugyanis ezeknél az intézményeknél közel százezer forint lesz a csökkenés, de ön azzal indokolta, hogy ezek gazdasági vállalkozások, arról van szó, ezért is indokolt ott az emelés. De folytatta is, akkor még az Inforádióban ezt az interjúját, elmondta az új támogatási rendszerrel kapcsolatban, magyarul a csökkentésekkel kapcsolatban, hogy nem kell minden embernek, miután megöregedett, automatikusan idősek otthonába kerülni - ez öntől idézet -, a saját környezetében, a szomszédaival, a barátaival, azt hiszem, sokkal jobb állapotban tud maradni az ember. Ön tehát akkor azt nyilatkozta, hogy a szociális ellátórendszer helyett inkább talán a szomszédok vagy a barátok ápolják az idős embereket. *(Korózs Lajos: De nem ezt mondtam, Bence!)*

Akkor valahogy ez a fajta szociális együttérzés nem volt ennyire jellemző az ön ezen megszólalásából, csak hogy ez egy másik időszak volt, a szocialista kormányok időszaka, amikor valóban csökkent a szociális célra fordítható összegek mértéke, amikor nem arról volt szó, hogy nőtt volna akár ágazati bérpótlékkal, akár bérkiegészítéssel az ott dolgozók keresete, hanem ott tényleg 30 és 100 ezer forintos normatívamegvonások voltak 2007-ben.

(14.40)

A mostani törvénymódosítás, ahogy ön is mondta, az Alaptörvényből fakadó jogalkotási kötelezettség, hiszen ahogy a korábbiakban is természetes volt, hogy a szülőknek a gyermekükről gondoskodni kell, az új Alaptörvény is leszögezte, hogy azokról az egyedülálló szülőkről, akiknek nehéz a megélhetése, és nem tudják magukat eltartani, fenntartani, a gyermekeiknek első számú prioritás, hogy gondoskodjanak. És azt hiszem, hogy ez az emberek elsőpró többségének nem is kérdés, hiszen ha egy szülő felnevelte a gyermekét és utána a szülő megövezgyül, egyedül marad, nem tud már a saját fenntartásáról gondoskodni, akkor igenis indokolt, hogy ha a gyermekének van lehetősége arra, hogy egyébként a szüleitől gondoskodjon, akkor annak a gondoskodásnak egy részét, amit gyerekként kapott, adja vissza az édesapjának, adja vissza az édesanyjának, és ő is

gondoskodjon a szülőről. És ha nincs ilyen gyermek, aki tud gondoskodni a szülőről, akkor nyilvánvalóan belép az állami segítségnyújtás, hiszen ön sem tudott olyan tételt felsorolni, amiben az állam gondoskodása megváltozna vagy csökkenne idén vagy a jövő esztendőben.

A szociális szolgáltatásokhoz való hozzájutás szabályait semmilyen mértékben nem érinti ez a törvénymódosítás, ez a polgáritörvénykönyv-módosítás, amiről beszéltünk az elmúlt hetekben, csupán arról szól a józan ész alapján, a természetes családfelfogásunk alapján is, hogy ahol a gyerek számára biztosított a megélhetés, de a szülő nélkülöz, ott a gyermek segítsen a szülein. Ez azért is mondható igazságosnak, hiszen vannak olyan családok, vannak olyan gyerekek, akik tényleg az erejükhez mérten akár a legvégsőkig is ápolják, gondozzák a szüleiket, amíg mások nem vállalják ezt az áldozatot, hanem inkább az állami segítségnyújtást választanák, és az állam - magyarul a tízmillió ember - gondoskodására bíznák a saját szüleiket.

Mi azt mondjuk, hogy ez is igazságtalan lenne, hogyha valaki, aki a szüleiről gondoskodik, az így hátrányba kerülne ahhoz képest, aki a szülőről nem gondoskodik. Ezért indokolt ez a törvénymódosítás. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Nem fogadom el, államtitkár úr. Én soha nem állítottam azt, hogy ne lenne szerepe a piaci megoldásoknak a szociális ellátórendszerben. Én soha nem állítottam azt, hogy az otthon közeli ellátásoknak ne lenne létjogosultsága akár a bentlakásos intézményekkel szemben vagy éppen mellette. Önök azt hirdetik lépten-nyomon, hogy milyen szolidáris ez az önök rendszere. Szerintem ez a rendszer nem szolidáris, szerintem ez a megoldás nem családbarát, ez a megoldás nem idősbarát, ellenben nagyon is lekezelő, nagyon is megalázó, és - ami a legborzalmasabb számomra - generációkat fordítanak egymással szembe. Innen már csak egy lépés... - mivel az OEP-et megszüntették, gyakorlatilag ma Magyarországon nincs is már társadalombiztosítás, és most olyan emberekkel és családtagjaikkal akarnak fizettetni, akik 40-45 éven keresztül járulékot fizettek, megfizették ennek az árát. Köszönöm szépen, elnök úr. Nem fogadom el a választ. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 102 igen szavazattal, 37 nem ellenében elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Lukács László György, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be az em-

beri erőforrások miniszteréhez: **„Miért nem engeddi a Kormány, hogy a lakosság megtudja, mi hiányzik a kórházaikból?”** címmel. Lukács László György képviselő urat illeti a szó.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Ez év április közepén száznál is több egészségügyi intézményhez fordultam írásbeli megkereséssel annak érdekében, hogy megkérdezzem, az intézménynek van-e olyan eszközbeli hiánya - így különösen kötszer, gumikesztyű, textília -, amelyre nagy szüksége lenne a biztonságos betegellátáshoz és a dolgozók szakszerű munkavégzésének megkönnyítéséhez. Tettem ezt azért, mert egy, a Semmelweis Egyetem Bőrklínikáján tapasztalt eset arra mutatott rá, hogy sokszor olyan banális eszközök, tárgyak, mint a gumikesztyű, rendelkezésre állása is komoly gondot okoz egy-egy intézményeknek. A megkereső levelekre változó tartalmú, de lényegében udvarias és óvatosan fogalmazó válaszokat kaptam, voltak intézmények, amelyek arról számoltak be, hogy számukra semmi sem hiányzik, de voltak olyan őszinte kórházak is, amelyek le merték írni, hogy akár textíliából, akár betegágyból is tudnának még újat vagy alig használtakat elfogadni.

Persze, nem minden intézmény vette komolyan az őszinte válaszadást. Mint a válaszok összesítéséből és az RTL Klub birtokába került belső levélből nyilvánvalóvá vált, a közép-magyarországi térség kórházai egymással teljesen egyező, kétmondatos választ juttattak el hozzám őszinte érdeklődésemért cserébe. A válasz pedig egyező volt azzal az Állami Egészségügyi Ellátó Központ területi igazgatója által az intézményeknek kiküldött levéllel, amiben arra kéri, mondhatnánk, utasítja az intézmények vezetőit, hogy megkeresésemre szíveskedjenek az őáltala mellékelte semmitmondó választ adni.

Az Állami Egészségügyi Ellátó Központ Közép-magyarországi Területi Igazgatósága által alkalmazott, imént ismertetett eljárási mód több pontban aggályos és méltatlan. Többek között azért, mert így azt a látszatot kelti az intézmény, hogy fogalma sincs, milyen eszközei hiányoznak. De azt a látszatot is kelti, hogy nem is érdekli, hogy milyen eszközei hiányoznak, és érdemi válasza sem méltat senkit. Az ilyen viselkedés hátraarc az átláthatóságnak. Pedig, ha a kórházakat nézzük, és a kórházakban azt nézzük, hogy mi a legfontosabb, kizárólag az átláthatóság tudná kihúzni őket abból a gödörből, ahol vannak; az átláthatóság, hogy miként gazdálkodnak, hogy mennyiből mi hiányzik, hogy hogyan állnak a dolgozókkal, hogy hogyan állnak a kórházi fertőzésekkel, miként alakul például a tartozásuk.

Mindezekre tekintettel kérem tisztelt államtitkár urat, válaszoljon az alábbi kérdésekre. Lesz-e személyi következménye az intézményi közbizalmat súlyosan aláásó, az átláthatóság ellen dolgozó sablonlevelezésnek? Mi szükség volt az intézményeknek az utasításokat kiadni, hogy a valóság feltárása helyett egy sablonlevéllel válaszoljanak? Kapni fog-e egyáltalán bárki őszinte választ a közeljövőben, ha az ál-

lami egészségügyi intézmények helyzetéről kérdez? A betegek érdekében vagy vajon azok kárára nem akar egyenes választ adni a kórházak fenntartója?

Várom mellébeszélésektől mentes, őszinte választát. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Államtitkár úr, öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Van abban a helyzetben azért némi szín vagy érdekesség, vagy ironia, hogy ma feláll a Jobbik egyik képviselője és az RTL Klub híradójára mint kétségbevonhatatlan forrásra hivatkozik, miközben 2010 előtt Vona Gábor még azzal kampányolt, hogy a kereskedelmi médiumokat hogyan záratná be, és így az RTL Klub is hogyan szűnne meg. *(Gyöngyösi Márton: Nincs ellentmondás! Hol az ellentmondás?)* Ezt mondták 2010 előtt, most, 2014 után pedig azt mondják, hogy ha van hiteles forrás, akkor az az RTL Klub. Önök gondolják végig, olvassák végig a régi nyilatkozataikat, aztán vessék össze, hogy most éppen mit gondolnak! De az a baj, hogy mi meg azt nem tudjuk, hogy önök két vagy három év múlva pontosan mit fognak gondolni.

Aztán a másik, hogy kiindul egy olyan hírből, amit az ellenzéki médiumok kaptak föl leginkább. Ön itt hivatkozott a Semmelweis Egyetemre, csak aztán arra nem hivatkozott, hogy annak a hírnek az alapját miként cáfolta anno a Semmelweis Egyetem, amely azt mondta, hogy vannak különböző kesztyűk, amelyekből mindegyik rendelkezésre áll, és egy klinikai értekezleten arra vonatkozóan hangozott el egy utasítás, hogy műtéti használatra szolgáló gumikesztyűt a műtőben, amíg a betegvizsgálatokhoz való egyszer használatos gumikesztyűt a betegvizsgálatokra használják. Utána el is rendeltek a Bőr-, Nemikórtani és Bőronkológiai Klinikán egy munkavédelmi ellenőrzést, és ott sem találtak semmiféle hiányosságot. Ezt ön elfelejtette szintén a felszólalásában elmondani. És azt is, hogy a WHO ajánlásai szerint használják ezeket a különböző gumikesztyűket - nyilvánvalóan céljuknak megfelelően - a SOTE-klinikán.

Ön ahelyett, hogy ezt tudomásul vette volna, elkezdett leveleket írogatni kórházigazgatóknak, ezzel őket hozta talán a leginkább kellemetlen helyzetbe, hogy pártnak politikusaként ír leveleket. Ezt nyilván ők jelezték az Állami Egészségügyi Ellátó Központnak, amely nyilvánvalóan erre nekik válaszolt, és mondta, hogy nyilvánvalóan mindenki a valós helyzetet tárja föl, és ehhez küldött némi háttéranyagot, segédanyagot az igazgatóknak. De maguk az igazgatók döntötték el, hogy mit válaszolnak. Ugyanakkor ez nagyon veszélyes, hogyha ön így akar politikát, politikázást bevinni az egészségügyi intézményekbe.

Ugyanakkor megerősíthetem önnek, hiszen többféle módon, jogszabályok alapján az ÁEEK is vizsgálja a kórházak szabályszerű működését, erre nagyon részletes jogi előírások vannak. Folyamato-

san biztosított a kiegyensúlyozott és minőségi egészségügyi ellátás. Ön is nagyon jól tudja, hogy magára a kórházi infrastruktúrára, pontosan azért, hogy ilyesfajta feltételeknek, amelyek ezekben a jogszabályokban szerepelnek, meg tudjanak felelni a kórházak, 322 milliárd forintnyi infrastruktúrális beruházás volt az elmúlt hat esztendőben EU-s és hazai forrásból, eszközökre, műszerekre pedig további 104,6 milliárd forintot fordítottunk, szintén közpénzből.

(14.50)

Igyekeztünk tehát mindenkinek megteremteni a lehetőséget arra, hogy megfeleljen a minimumfeltételeknek, és mind kesztyűből, mind orvosi műszerekből, mind a kórházi épületek állapotából az a következtetés legyen levonható, hogy megfelelnek a követelményeknek.

Ugyanakkor egy kicsit az is furcsa, hogy pont ön, aki azzal foglalkozott előtte családi vállalkozásában - egy másik fontos feltétel, hogy a megfelelő és megfelelően képzett orvoslétszám, orvosszám legyen a kórházakban -, tehát amikor ön ápolók és orvosok exportálásával foglalkozott külföldre, és büszkén újságolta, hogy Írországra is hogy sikerült, ha jól emlékszem, 62 orvost kijuttatniuk - 62 orvos írországi elhelyezésével büszkélkedett 2012 első felében, csak fél év alatt -, amikor ön ezt a fajta üzletközpontú egészségügyi hozzáállást testesítette meg, amivel ugyan a betegek ellátásának a körülményei romlottak, az ellátás gyengítését vonta maga után, de annak a cégnek ez jót tett és anyagilag előnyt szerzett, nos, azok után nagyon furcsa és hiteltelen, hogy ön aggódik a kórházak felszereltségéért, állapotáért és működési feltételeiért. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr választát. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. Nem áll módomban elfogadni ezt a választ, államtitkár úr, már csak azért sem, mert a hitelességről annyit, hogy itt vannak a kezemben a levelek, és ezen levelek azonosságának a beazonosításához nem kell akkora tudással rendelkezni, ezt bárki elolvashatja és láthatja, hogy szóról szóra megegyezik az a több tucat levél, ami itt van a kezemben. Tudja, államtitkár úr, hogy mi ezzel a nagyon nagy probléma? Hogy önök az egészségügyön belül utasításokat osztogatnak. Ugyanazt a rendszert üzemeltetik ebben az egészségügyi rendszerben is és az egészségügyi intézményeknél is, amit, tudjuk, már más módon is, illetve más területen is alkalmaztak. Ha önöknél valaki azt mondja, hogy nem lehet, ha a Viktor nem engedi, akkor nem csinálják.

Úgy tűnik, nem lehet rendesen válaszolni a nyilvánosságnak, nem lehetnek a kórházak átláthatók azért, mert valaki, netalántán Orbán Viktor nem engedi. Átláthatóság kell, mert anélkül a kórházakba vetett közbi-

zalom el fog veszni, és így is a tönk szélén vagyunk. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az interpellációra adott államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 107 igen szavazattal, 33 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Hollik István, a KDNP képviselője, interpellációt nyújtott be az igazságügy-miniszterhez: **„Hátrányos helyzetbe hozza a magyar KKV szektort az egységes hatályú európai szabadalom?”** címmel. Hollik István képviselő urat illeti a szó.

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Az Európai Unió Versenyképességi Tanácsa a magyar EU-elnökség idején, 2011-ben fogadta el az egységes hatályú európai szabadalom létrehozására irányuló két rendelettervezetet. Egyikük a szabadalom érvényesítésének végrehajtásával kapcsolatos, amíg a másik nyelvi kérdésekkel foglalkozik. 2013-ban az Egységes Szabadalmi Bíróságról szóló egyezményt is aláírták a felek.

Az EU-szabadalomra vonatkozó megerősített együttműködés keretében 25 ország, azaz a 28 tagú Európai Unió Olaszország, Spanyolország és Horvátország kivételével hozta létre az EU-szabadalmat, amelyet egy országgént lehet szabadalomként érvényesíteni. A megerősített együttműködés nyitott, ahhoz további, illetve újonnan belépő EU-tagállamok is csatlakozhatnak. Időközben Olaszország is csatlakozott ehhez az együttműködéshez, Lengyelország viszont visszalépett.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Kétségtelen, hogy az EU-szabadalomnak vannak előnyei és hátrányai. A probléma az, hogy az előnyök a gazdagabb, fejlettebb országoknál és cégeknél jelentkeznek, a hátrányok viszont a kisebb, illetve technológiai hátrányban lévő országoknál, például Magyarországnál. A szabadalom ugyanis egy korlátozó jog. A szabadalom jogosultja kizárólagos jelleggel mondhatja meg, hogy a találmányát ki hasznosíthatja. Eddig évente 3 ezer külföldről érkező szabadalmi jog korlátozta a magyar fejlesztőket, az egységes EU-szabadalom érvénybe lépésével ez a szám előreláthatólag 60 ezerre növekedne. Az EU-szabadalom bevezetése után azok, akik eddig csak Németországban, Nagy-Britanniában vagy éppen Franciaországban érvényesítették a szabadalmukat, feltehetőleg az EU-szabadalmat fogják választani, ők az eddigi portfóliójuk mellé így ajándékba kapják többek közt a magyar szabadalmat is. Ezért egyértelműnek látszik, hogy az egyezmény rövid időn belüli ratifikálása kifejezetten hátrányos lenne a magyar

startupoknak és az egész kkv-szektornak. Az egységes hatályú európai szabadalom hazai bevezetését illetően egyesek azt a forgatókönyvet látják célravezetőnek, hogy a kormány csak abban az esetben ratifikálja a megállapodást, ha a magyar innovációs ráfordítások meghaladják a GDP 1,8 százalékát, mert akkor a hazai vállalkozások olyan fejlettségi állapotba kerülnek, amikor az egyezmény ratifikációja őket már nem hozza hátrányos helyzetbe. Ez Magyarországon esetében egyes becslések szerint körülbelül 2019-ben következne be.

A fentiekre tekintettel kérdezem tisztelt államtitkár urat: mit tesz a kormányzat a magyar innovációvédelem ügyében, és mikor fogja ratifikálni az egyezményt? Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szerezzel köszöntöm képviselőtársaimat. A választ Völner Pál államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Amint ön előtt is ismertes, a kormány kiemelt feladatának tekinti a hazai vállalkozások kutatás-fejlesztési tevékenységének támogatását és az innováció ösztönzését, ami hazánk versenyképességének egyik záloga. Az innováció és a szellemi tulajdon-védelem intézményrendszere összekapcsolódik. A kormány által az elmúlt években az innovációval és az iparjogvédelemmel összefüggésben elfogadott stratégiák, programok szorosan összefonódnak, egymásra is tekintettel fogalmazzák meg az innovációval és az iparjogvédelemmel kapcsolatos célokat, illetve az ezen célok megvalósítását szolgáló feladatokat.

Az Európai Bizottságnak az Európai Szabadalmi Hivatallal és a Belső Piaci Harmonizációs Hivatallal 2013-ban közösen készített tanulmánya megállapította, hogy Magyarországon a szellemi tulajdon-intenzív ágazatok az uniós átlagon felüli mértékű gazdasági súlyt mutatnak. Ennek megfelelően a kutatás-fejlesztési eredmény megfelelő oltalomban részesítése, szabadalmaztatása elsődleges fontosságú a vállalkozások számára. Mindezek fényében fontosnak tartjuk, hogy vállalkozásaink számára az oltalmi formák széles palettája álljon rendelkezésre szellemi tulajdonuk megfelelő védelemben részesítése érdekében. Az európai szabadalmi reform célja egy egységes hatályú európai szabadalmi oltalom megteremtése, ezáltal a belső piac egy szegmensének kiteljesítése.

Figyelemmel arra, hogy a kormány támogatja a tudáson és innováción alapuló exportképes termékekkel és gyártási folyamatokkal rendelkező kis- és középvállalkozások létrejöttét és növekedését, ezen kkv-k külföldi piacon való megjelenése akkor biztosítható, ha Magyarország is részt vesz az egységesülő oltalmi rendszerben. Mindezen körülményekre tekintettel hazánk a 2011-es uniós elnöksége alatt is prioritásként kezelte az uniós szabadalmi reform

előmozdítását, és jelenleg is aktívan részt vesz a végrehajtási folyamatban.

A kormány a szellemi tulajdon védelmére irányuló nemzeti stratégiában, a Jedlik-tervben is politikai célként rögzítette az Egységes Szabadalmi Bíróságról szóló megállapodás ratifikációját. A ratifikációra vonatkozó döntés meghozatala előtt az Igazságügyi Minisztérium minden lényeges körülményt mérlegelni fog, így azt is, hogy a szabadalmi reform mennyiben érinti majd a hazai kis- és középvállalkozási szektort. Kérem választom elfogadását. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem Hollik István képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen, államtitkár úr, a mindenre kiterjedő válaszát. Azt látjuk, hogy az újonnan induló kis- és közepes vállalkozások a tudásintenzív szektorban, valamint a startupok nemzetközi szinten is jól teljesítenek, és egyre nagyobb mértékben járulnak hozzá a magyar gazdaság fejlődéséhez. Fontos, hogy a magyar kormány mindent megtegyen annak érdekében, hogy olyan szabályozást és jogi környezetet alakítson ki, amely kedvez ezeknek a vállalkozásoknak.

(15.00)

Azt kérem államtitkár úrtól, hogy ahogy eddig, az egységes európai uniós szabadalom kapcsán is legyenek erre figyelemmel. A válaszát köszönettel elfogadom. *(Szórványos taps a kormánypart pádsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Schiffer András frakcióvezető úr, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be a miniszterelnökhöz: **„Mikor szabadítja meg a kormány a Magyar Postát a rátelepült offshore-lovag bankároktól?”** címmel. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Lázár János, Miniszterelnökséget vezető miniszter úr fog válaszolni. Frakcióvezető úr, öné a szó. Parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! 2003-tól kezdve a kaviárbaloldali kormány elkezdte bezárni a postahivatalokat a kistelepüléseken. A legtöbb faluban traumaként élték meg a kisposták bezárását. Akkor egy országos mozgalom indult a posták megmentéséért és a vidéken élők életfeltételeinek egyenlőségéért. 911 település csatlakozott a mozgalomhoz, a magyar települések több mint egynegyede. Akkor a Fidesz-KDNP teljes mellszélességgel, ellenzékiből, a kisposták mellé állt, falurombolásnak nevezte bezárásukat és újrainvitásukat ígérte. Orbán Viktor még a

2010-es választások előtti utolsó nagy beszédében is síkra szállt a posták újrainvitása mellett.

2010 után először újrainvitottak 5 postát a megszüntetett 500-ból. Aztán a folyamat ezzel meg is állt. A Fidesz ezen a területen éppúgy átverte a választókat, mint a kisiskolák újrainvitása dolgában vagy a vasúti szárnyvonalak újratelepítése dolgában. Annak idején önök a kisposták mellett a kisiskolákat és a vasúti szárnyvonalakat is védelmükbe vették ellenzékben. Most pedig nemhogy újra a postai hálózat bővítésén dolgozna, hanem valamilyen érdekektől vezérelve újabb több száz postahivatalt szüntet meg a kormány. Azaz újrakezdő az előző kormány által félbehagyott falurombolást.

A kérdés az, hogy ez kinek az érdeke. A Magyar Posta egy többségében állami cég, közfeladatokat lát el. Eközben ugyanakkor egyre inkább üzleti vállalkozásokba kezd, és feltűnő módon ebben állandó partnere az FHB-csoport. Annyira állandó, hogy több közös cégük, üzletük is van. Az FHB ugyanis számos olyan szolgáltatást, amire a törvény szerint a Postának közbeszerzést kellett volna kiírnia, verseny nélkül megszerzett. Így történt a bankkártyás terminálok vagy egyes szoftverek beszerzése esetében is, és ez látszik a befektetési számla-vezetésnél is. Azóta a Posta 2700 egysége az FHB számára végez ügyfélszolgáltatásokat közpénzen.

Az egyik közös cégük, a Magyar Postatakarék Ingatlanbefektetési Alap irodaházakat és plázákat vásárol százmilliárdos nagyságrendben. Ezt egyébként az FHB egy cége kezeli, nem olcsón. Az FHB-val való összefonódás a falurombolás folytatásában is egyértelmű, azokat a tagszövetkezeteket hozzák helyzetbe, amelyeket a kényszerintegráció óta az FHB tulajdonában lévő Takarékbank igazgat. Az, hogy a Magyar Posta vezetői között számos korábbi FHB-s van, már nem is meglepő. Tulajdonosai között az FHB-nak offshore üzletekben sűrűn érdekelt cégek és személyek vannak. Az FHB több mint 9 százalékos tulajdonosa a Panamában alapított Silvermist Estate, 15 százaléknyi közvetett részesedéssel bír, és ezzel a legnagyobb tulajdonos az FHB-ban érdekeltégein keresztül Heinrich Pecina, aki a panamai iratok szerint offshore üzleteket bonyolított többek között Erős Jánossal. De rengeteg közös üzlete van az FHB másik nagy tulajdonosával, Spéder Zoltánnal, az ismert magyar oligarchával.

Tisztelt Miniszter Úr! Miért egy offshore lovag bankár-csoport érdekeit képviseli a kormány, és miért nem a köztulajdonét, a vidéki embereket, akiknek ígéretet tettek 2010 előtt? *(Szórványos taps a függetlenek soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Az elhangzottakra Lázár János miniszter úr fog válaszolni. Parancsoljon!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Schiffer Képviselőtársam! Önre jellemző személyeskedő stílus hangzott el itt az előbb. Az elmúlt esztendőben, amióta ön ennek a

parlamentnek megbecsült országgyűlési képviselője, sőt frakcióvezetője, soha nem szokott ilyen stílusban fölszólalni. Nem tudom, hogy ennek mi az oka, de egyszer szeretnék arra lehetőséget kapni öntől, hogy az okokat megismerhessem.

Szívesen tájékoztatom önt és bármelyik magyar országgyűlési képviselőt, sőt, a sajtó rendelkezésére is állunk bármikor a Magyar Posta ügyeit illetően. A Magyar Posta olyan közügy, olyan közszolgáltatást végző vállalat, amelynek semmiféle titka nincs. Nincs titka az LMP-frakció előtt és nincs titka egyetlen magyar adófizető polgár előtt sem. 150 éves cégről beszélünk, 150 éves állami cégről, és ez a 150 éves állami cég azon kevés magyar állami vállalatok közé tartozik, amelynek liberalizált viszonyok között kell megvívnia a maga harcát és talpon maradnia. A liberalizált piac, amelynek, azt hiszem, ön talán az egyik nagy híve (*Dr. Schiffer András: Én nem.*), a liberalizált piac azt jelenti, hogy versenyképesen tudunk kell helytállni. A Magyar Posta nyereséget termelő állami vállalat, nem pedig veszteséget felhalmozó állami vállalat. Szeretném a figyelmébe ajánlani ezt, képviselő úr, ami annak utána, hogy a csomagküldési szolgáltatások már nem állami monopóliumot jelentenek, és Magyarországon a 8 legnagyobb csomagküldő vállalatból 7 külföldi, szép teljesítménynek minősül.

De ne kerüljessük a forró kását, kedves képviselő úr! Tekintettel arra, hogy a Magyar Posta, amióta nincs a szép emlékü Postabank, pénzügyi szolgáltatásokat csak más pénzintézetekkel közösen tud elvégezni, szeretném elmondani önöknek, hogy 2011-2012-ben két nagybank, az egyik egy külföldi bank, az Erste Bank fölmondta a Postával való együttműködést, lelépett 160 ezer számlaüggyel adataival, és otthagya a Magyar Postát. Ekkor a Magyar Posta egy magyar bankot választott, az FHB-t partnerként, aminek köszönhetően 450 milliárd forintnyi állampapírt adott el a Magyar Posta a magyar vállalkozóknak és a magyar adófizetőknek.

Képviselő Úr! 2012 előtt az Erste Bank megtagadta azt, hogy magyar állampapírokat értékesítsen. Csökkent a Magyar Posta által forgalomba hozott állampapírok aránya. Azért választottuk az FHB-t, azért választottunk magyar bankot, hogy magyar állampapírokat tudjunk eladni magyar választóknak. Ez egy nagy siker a magyar állam finanszírozását illetően. Ezt meghaladóan a Magyar Posta nem szolgáltatásokat vesz igénybe, hanem partnere gazdasági társaságoknak, így a magyar takarékszövetkezeteknek. Azt tudom önöknek mondani, hogy amíg a tulajdonosjog-gyakorlás nálam van, magyar bankokkal fog együttműködni a Magyar Posta. Ez praktikus azt jelenti, hogy a magyar takarékszövetkezetekkel, amelyek a magyar takarékszövetkezeti részjegyek tulajdonosainak körében vannak.

Az nagyon fontos fölvetés, és készen állok parlamenti vagy frakciók közötti diskurzusban is annak megvitatására, hogy egy faluban, egy faluban élő ember számára milyen szolgáltatást kell biztosítanunk. Ma, azt gondolom, igenis helyes út, amikor azzal próbálkozunk, hogy a takarékszövetkezetek és

a Posta, a magyar tulajdonban álló takarékszövetkezetek és a nemzeti tulajdonban álló Posta közösen próbál pénzügyi szolgáltatásokat biztosítani a magyar választópolgárok számára.

Még mindig nem látom azt, képviselő úr, hogy önnek milyen baja van a magyar bankkal, a magyar nemzeti tulajdonban álló Postával, a magyar takarékszövetkezetekkel, amely azon kevés banki csoport egyike, amely nem került külföldi kézbe az elmúlt 25 esztendőben.

Másrészről, igen, képviselő úr, ismerem Spéder Zoltánt, mint ahogy, azt hiszem, ön is ismeri. (*Dr. Schiffer András: Nem ismerem.*) És Spéder Zoltánt nem bűnözőnek, hanem megbecsült magyar vállalkozónak tekintem. Azt sem tartom titokban, hogy jó ismerősöm, azt sem tartom titokban, hogy barátom, és azt sem tartom titokban, hogy a barátaimmal és a jó ismerőseimmel mindig olyan kapcsolatot tartok fenn, amikor nem nekik, hanem a magyar államnak kell jól járnia. Az FHB-val való együttműködés a magyar államnak profitot hozott, tisztelt képviselő-társam. Kérem, támogassa ezt. (*Taps a kormány-párti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Megkérdezem frakcióvezető urat, elfogadja-e a miniszteri választ.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Nem fogadom el a miniszteri választ. Az derült ki ebből a válaszból, hogy nagyon nehéz dolog ma Magyarországon Lázár János barátjának lenni. Ki kell ábrándítanom, miniszter úr, nekem nincsenek ilyen barátaim. Viszont a helyzet az, hogy azt természetesen támogatom, illetve támogatjuk, hogy magyar tulajdonú bankokkal kívánunk együttműködni. A konkrét helyzet az, ami felháborító, és arra nem tetszett válaszolni. Arról van szó, hogy a veszteségek miatt a közös ingatlan-alapnál a Magyar Postának az utóbbi három évben 750 millió forintot kellett betennie, miközben az FHB-nak 200 milliót, és az a 750 millió a magyar adófizetők pénzéből ment.

Kettő: miért kellett ezer embert már most, az elmúlt hónapokban kirúgni a postahivatalokból?

Ezenkívül ön tévedésben van, miniszter úr. Az LMP a közszolgáltatások liberalizálását soha nem támogatta. Ehhez képest az első Orbán-kormány volt az, amelyik felajánlotta a WTO-n belül a közszolgáltatások liberalizálását.

Négy: miért nem támogatták az LMP-nek azt a követelését, hogy offshore lovagokkal ne üzleteljen együtt a magyar állam, illetve a köztulajdonban lévő cégek? Erre ön most is megtagadta a választ. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Frakcióvezető úr, mint hallottuk, nem fogadta el a miniszteri választ. Ezért kérem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a miniszteri választ 110 igen szavazattal, 30 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Witzmann Mihály képviselő úr, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a külgazdasági és külügyminiszterhez: „**Növekvő külkereskedelmi forgalom! Hogyan segíti a magyar gazdaságot a külkapcsolatok élénkülése?**” címmel. Witzmann Mihály képviselő úré a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

(15.10)

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A 2010-es kormányváltás óta eltelt évek makrogazdasági adatait vizsgálva ma már világosan látható, hogy minden nehézség ellenére sikerült jó irányba fordítani az ország gazdasági ügyeit. És azt is gondolom, tisztelt képviselőtársaim, hogy pártpolitikától, vagy párt-szimpatiától, ideológiától függetlenül mindannyian egyetérthetünk abban, hogy az az érdekünk, hogy a magyar cégek külpiacon lépésének ösztönzését, támogatását és a hazai beszállítói kapacitások fejlesztését a nemzetgazdaság szempontjából kiemelt célként tartjuk a szemünk előtt, és ezért közösen mindent megtehesünk.

Továbbá az is fontos cél, hogy ne csupán az európai uniós piacokra jussunk el, hanem a tőlünk keletre fekvő országok gazdasági növekedésének előnyeiből is részesülhessenek a versenyképes hazai vállalkozások. Emiatt is szeretném kiemelni az exportot, amelynek jelentősége azért is kiemelkedő, mert egyfelől komoly valutabevételt jelent az országnak, másrészt viszont nagymértékben hozzájárul a fizetési mérleg hatékony javításához is.

Mielőtt azonban rátérnék a részletekre, azt gondolom, érdemes felidézni azokat az időket, amikor a magyar gazdaság helyzete teljesen a másik arcát mutatta. Nyolc esztendővel ezelőtt ugyanis, a Gyurcsány-Bajnai korszak tombolása idején, Magyarország a Bokros-csomag után tíz esztendővel újra kénytelen volt a Nemzetközi Valutaalaptól segítséget kérni, hogy fenntarthassa a fizetőképességét. A pánikszerű gyorsasággal felvett EU-IMF-hitelre azért volt szükség, mert noha az izlandihoz hasonló összeomlás szerencsére elkerülte hazánkat, a Gyurcsány-kormány és a Magyar Nemzeti Bank szakemberei 2008 októberének első felében komolyan tartottak attól, hogy bekövetkezik az államcsőd. Egyébként Magyarországnak a válság begyűrűzésekor közel 3 milliárd euró egy éven belül lejárató adóssága volt, amit meg kellett újítani, ám ez az állampapírpiacon teljes beforgása miatt szinte lehetetlenné vált.

Egy ilyen hazai környezet bizonyára nem növelte a bizalmat a magyar gazdaság iránt, így nem csoda, hogy ebben az időszakban jelentősen csökkent a kivitel értéke és visszaesett a külkereskedelmi forgalom is. Jól látható, hogy ezzel szemben 2010 óta ezen a területen is egyre javuló teljesítményt nyújtunk, hiszen a hivatalos statisztikák rendszeresen a külkereskedelmi mérleg többletéről adnak hírt. Így például a KSH legutóbbi adata szerint idén februárban a

kivitel volumene mintegy 9,5 százalékkal, a behozatalé 11 százalékkal haladta meg az egy évvel korábbit.

Tisztelt Országgyűlés! Fontosnak tartom kiemelni, hogy a külkereskedelmi mérleg többlete 111 millió euróval emelkedett, és összességében mintegy 978 millió eurót tett ki.

Kedvező tendenciát láthatunk az idén is, ugyanis a 2016-os év első két hónapjában a külkereskedelmi mérleg többlete elérte a 1,5 milliárd eurót. Érdemes megnézni, hogy melyek azok az ágazatok, amelyeknek a növekedés leginkább köszönhető. Az élelmiszerek, az italok és a dohánytermékek esetében az export volumene 3,7, míg a behozatalé 2,8 százalékkal növekedett. Örömmel adhat okot, hogy ezen belül is elsősorban az élőállat, a húsok, valamint a hús készítmények exportja növekedett, ami jól mutatja a hazai mezőgazdaságban történt pozitív folyamatokat is.

A fentiek fényében tisztelettel kérdezem az államtitkár úrtól, hogyan segíti a magyar gazdaságot a külkapcsolatok élénkülése. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Magyar Levente államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a kérdését. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köztudomású, hogy Magyarország nyitott gazdaságú ország; az egyik legnyitottabb szerkezetű ország az Európai Unióban, csak Szlovákia előz meg bennünket. E tekintetben Szlovákia GDP-je, gazdasági növekedése áll erősebb arányban a külgazdaság teljesítményével, mint Magyarorszáé.

Ilyen tekintetben, tisztelt képviselő úr, külpolitikánk fókuszába azt a törekvést kell állítanunk, hogy új piacokat szerzünk a magyar termékeknek; új befektetői tőkeforrásokat találunk a magyar ipar fejlesztése érdekében. Ennek értelmében állítottuk külpolitikánk fókuszpontjába a külkereskedelmi fejlesztést és hirdettük meg a keleti nyitást, néhány évvel ezelőtt pedig a déli nyitást stratégiáját, amelynek első gyümölcseit immár kézzelfoghatóan érezhetjük.

2015 a magyar külgazdaságban a csúcscsúszások éve volt, ezt még egyszer szeretném hangsúlyozni, másodszer is a mai napon. Soha a magyar gazdaságtörténetben olyan volumenű exportot magyar vállalatok nem realizáltak, mint a tavalyi évben. A külkereskedelmi mérleg soha nem volt olyan mértékű, mint a tavalyi évben. Szeretném arra a számadatra felhívni a figyelmet, hogy 2014-2015 között mintegy 1,8 milliárd euró a külkereskedelmi mérleg aktívuma közötti különbség. Ez egy rendkívüli adat, mintegy 25 százalékos növekedést jelent egy év leforgása alatt.

Ehhez a rekordteljesítményhez természetesen a kormányzat minden szervének a közreműködésére szükség volt, de talán a zászlóshajója ezen eredményeknek a Befektetési Ügynökség, illetve a Magyar Nemzeti Kereskedőház, amely utóbbi letéteményese annak a feladatnak, amelyre a képviselő úr is kitért,

nevezetesen, hogy a magyar kis- és középvállalatokat minden korábbinál nagyobb számban szeretnénk távoli külpiacokra is eljuttatni. Ennek értelmében, ennek szellemében a kereskedőház mintegy 4 ezer magyar vállalattal ápol aktív kapcsolatot, és a 2016-os idei év első negyedében mintegy 400 vállalkozás termékét és szolgáltatását mutatta be külföldön, Japántól Dél-Amerikáig.

Ami a Befektetési Ügynökség eredményeit illeti, tisztelt képviselő úr, tavaly 67 befektetési projekt esetében született pozitív döntés. Ezek mintegy 13 ezer új munkahelyet és 1,5 milliárd eurónyi működő tőkét hoznak Magyarországra. Ez is minden tekintetben csúcsnak számít.

2016 első negyedében a Befektetési Ügynökség 17 projektet részesített pozitív elbírálásban, amelyek összesen mintegy 5500 munkahelyet jelentenek és közel 600 millió eurónyi tőkeinjekciót az ország gazdaságába.

Ami az exportfinanszírozást, tehát az exportpolitikánk harmadik fontos pillérét illeti, a piacszerzés és a befektetésösztönzés mellett, az Eximbank 2015 végén mintegy 704,5 milliárd forintra rúgó hitelállománnyal rendelkezett; a folyósított hitelek összege pedig közel 400 milliárd forintot tett ki 2015-ben. Ez közel 40 százalékkal magasabb, mint 2014-ben, tehát itt egy dinamikus, robbanásszerű fejlődésről beszélhetünk minden ágazatban.

Néhány szóban, tisztelt képviselő úr, a mezőgazdasági kivitelünkben rejlő további lehetőségekről hogyha szót ejthetnek. A külgazdaság-politikánk alapelve, hogy annak sikerét nem elsősorban az objektív számokban, hanem abban kell mérnünk, hogy az embereket, főleg a vidéken élő embereket milyen mértékben érintik annak pozitív hatásai. És itt a mezőgazdaságnak kiemelt szerepe van. Új piacok szerzése, a magyar mezőgazdaság tőkeellátottságának növelése, a technológiai modernizáció, a hozzáadott érték növelése, ezek azok a tartalékok, amelyek révén akár nagyságrendekkel növelhető a magyar mezőgazdasági kivitel a következő *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* két-három évben, már rövid távon is. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket.

Kérem válaszom elfogadását. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem Witzmann Mihály képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen államtitkár úr részletes választát, amelyet természetesen elfogadok, és bízom abban, hogy a javuló magyar külgazdasági, illetve külkereskedelmi kapcsolatok a jövőben még több hazai vállalkozás számára nyitnak lehetőséget a gazdasági tevékenység bővítésére, a foglalkoztatotti létszám emelésére, vagy akár az exporttevékenység erősítésére egyaránt. Ugyanis valóban a magyar versenyképes vállalkozások erősítése nagymértékben hozzájárulhat ahhoz a

sikeres gazdaságpolitikához, amelyet 2010 óta tapasztalhatunk.

Somogy megyei és siófoki országgyűlési képviselőként a siófoki térségben működő vállalkozások tekintetében pedig örömmel mondhatom, hogy a közelmúltban több helyi vállalkozás vezetőjével is folytattam megbeszéléseket, és személyesen is meggyőződhettem róla, hogy a javuló tendenciák a siófoki térség cégeinél is egyre kézzelfoghatóbbak, akár a bővülő foglalkoztatottság, gazdaságélénkülés vagy éppen az export növekedése tekintetében. Ezért is tisztelettel kérem az államtitkári urat és önön keresztül a magyar kormányt, hogy továbbra is ezt az utat folytassák, és tegyenek meg mindent a *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* magyar vállalkozások további erősítése érdekében. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úr elfogadta az államtitkári választ.

Tisztelt Országgyűlés! Horváth Imre képviselő úr, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a belügyminiszterhez: **„Hová tűntek a Magyarországon regisztrált menedékkérők?”** címmel. Horváth Imre képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

HORVÁTH IMRE (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A Bevándorlási Hivatal statisztikái szerint ez év január és április között közel 13 ezer menekültkérelmet nyújtottak be Magyarországon. Ez igen meglepő szám annak függvényében, hogy, ugyancsak a hivatal tájékoztatása szerint április 28-án ennek a létszámnak a töredéke, 1777 fő tartózkodott a befogadóállomásokon. Mindközben ugyancsak az idei év első négy hónapjában 1321 kérelmet utasítottak el.

Akárhogy számoljuk, nem jön ki a matek. A közölt adatokból úgy tűnik, hogy a hatóságok legalább 10 ezer idén érkezett menedékkérő hollétéről nem rendelkeznek semmilyen információval.

(15.20)

Kérem államtitkár urat, adjon magyarázatot: hol vannak azok a menedékkérők, akik sem az intézményekben nem találhatók, sem az ügyüket el nem bírálták? Hol van ez a tízezer ember? Erről önöknek hivatalosan semmilyen tudomásuk sincsen, miközben persze ebben az országban mindenki pontosan tudja, hová tűntek ezek az emberek. Már rég Észak- és Nyugat-Európa országaiban vannak - ott, ahová minden évben magyar fiatalok tízezrei is kivándorolnak -, ugyanis aki a jobb élet reményében indul útnak, annak eszébe sincsen Magyarországra letelepedni. Megélhetési okokból ide nem betelepülni, hanem innen kivándorolni szoktak az emberek.

Önök azzal kérkednek, hogy a kerítés és a törvényeik védik nemhogy Magyarországot, de egész Európát. A kormánypropagandává züllesztett közmédia

a nap minden órájában azt sulykolja, hogy az Orbán-kormány az európai határok legelhivatottabb őrzője. Az európai határok védelméről meg csak annyit, hogy önök furcsamód éppen az osztrák határ közvetlen közelében, Körmenten hozták létre a menedékkérők elhelyezésére szolgáló, újabb befogadóállomást. A schengeni határok ilyen kiváló határőrizete mellett aligha csodálkozhatunk azon, hogy Ausztria kerítéssel akarja lezárni Magyarországgal közös határát.

A fentiek fényében kérdezem államtitkár urat: nem érzi-e a mindent eluraló kormányzati propaganda és a tények közötti ellentmondást? Önök szerint valóban ez lenne a schengeni határok hatékony védelme? Várom válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak. Parancsoljon!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Én igyekszem minden ellenzéki hozzászólásra odafigyelni, különösen azon hozzászólásokra, amelyeket egykori határőrizetként megszerzett tapasztalatai alapján, gondolom, ön megtett, és mint szakmabeli különösen adok az ön véleményére. *(Derűtség a kormánypártok soraiban.)*

Köszönöm szépen, hogy elmondta, de szeretném fölhívni a figyelmét arra, hogy a hatályos szabályozás szerint a menekültügyi őrizetet csak végső eszközként, végső lehetőségként engedi alkalmazni a hatályos szabályozás, és itt szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy korábban az Európai Unió kötelezettségességét eljárás indított Magyarország ellen, mert álláspontjuk szerint túl sok esetben alkalmaztuk a menekültügyi őrizet intézményét. Ha a menekültügyi őrizet intézményét alkalmaztuk volna, akkor ez a kérdés oka fogottá vált volna, de mivel az uniós szabályokat Magyarország minden esetben betartja, ezért állt elő ez a helyzet, amiről ön beszélt. És azért is, mivel az érintett személyek a nyitott befogadóállomásokon, Bicskén, Vámosszabadiban vagy Körmenten mozgásszabadságukban nem korlátozóztak, valóban, az esetek közel 90 százalékában kivonják magukat az eljárás alól, és ismeretlen helyre távoznak.

Tisztelt Képviselő Úr! A biztonsági határzár megépítése előtt a migránsok ellenőrizetlenül és tömegesen léphették át Magyarország és így az Európai Unió határait. Mi sosem állítottuk, hogy a kerítés megépítésével a jövőben egyetlen migráns se fog Magyarországra jogellenesen érkezni - bár ezt szeretnénk egyébként -, a biztonsági határzár megépítésével és a kialakított tranzitónakkal az volt a célunk, hogy a migránsok ne ellenőrizetlenül és tömegesen áramoljanak be Magyarország és az Európai Unió területére.

Ezt a célt szolgálja jelenleg is az Országgyűlés előtt fekvő, a határon lefolytatott menekültügyi eljárás széles körben való alkalmazhatóságának megvalósításához szükséges törvények módosításáról szóló

T/10526. számú törvényjavaslatunk is, ennek a vitájában ön részt vett, ön hozzá is szólt a frakciója képviselőjében. Tehát ennek az a célja, hogy egyetlen migráns se tartózkodhasson jogellenesen Magyarországon. Amennyiben ez a cél önöknek is fontos, kérem, hogy ezt a törvényjavaslatot támogassák. Mivel pedig valamennyi kérdésére, szakértő kérdésére válaszoltam, bízom abban, hogy ön korrekt ember, és elfogadja a válaszomat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem Horváth Imre képviselő urat *(Horváth Imre: Köszönöm, államtitkár úr...)*, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. *(Horváth Imre: ... pozitívan emlegette a múltamat meg a munkámat...)* Képviselő úr, akkor kezdje el, amikor én megadom a szót, jó? Öné a szó, parancsoljon! Kérem az órát visszaállítani.

HORVÁTH IMRE (MSZP): Köszönöm szépen, államtitkár úr, hogy pozitívan emlegette a munkámat, végre az ellenzék padsoraiban is van, aki nem KGB-ügynökként titulál itt most már demokratikus körülmények között.

Nem tudom elfogadni a választ, akármennyire is szakmainak véli ezt a választ. Két fontos kérdést tettem fel, az egyik az, hogy hol van a tízezer ember, a másik kérdés pedig a legutolsó, hogy a propaganda és a tények között milyen ellentmondást lát, elismeri-e. Éppen ezért nem tudom elfogadni a választ. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 109 igen szavazattal, 32 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Magyar Zoltán képviselő úr, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„Meddig folytatják a vidék kivézetését? Miért pont azoktól vonják meg a támogatást, akik az elmúlt évtizedek munkájával leginkább megszolgálták azt?”** címmel. Magyar Zoltán képviselő úr a szó. Parancsoljon!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Miniszterelnök Úr! Vagy Miniszter Úr! *(Derűtség.)* Tudja, mi a közös a tüzokban, a harisban, a rétisásban, a fekete gólyában, a sárga- és kockásliliomban, a szibériai nősziromban és a legrosszabb mezőgazdasági termelési adottságokkal megátkozott területek között? Pontosan az, hogy egymás nélkül nem létezhetnek. A néhány aranykoronás területek - amelyek egyébként képtelenek támogatás nélkül megfelelő mennyiségű értéket termelni - és a gyümölcsösök, legelők éppen ezen, legkritikább hazai fajok utolsó mentsvárai. Ezen területeket mentették meg, tartották karban és tart-

ják el belőle családjukat azok a gazdálkodók, akik a nehezített feltételek és körülmények között is vállalták ezt az életmódot.

Ebből a rövid bevezetésből is világossá válhatott, hogy az agrár-környezetgazdálkodási célprogramból kiesettek a közjót is szolgálták, azaz támogatásra érdemesek. 12 éven keresztül többségük meg is kapta ezt a segítséget, hogy talpon maradjanak, azonban a korábbi ígéreteikkel ellentétben most lenullázta őket a Fidesz-kormány.

Farkas Gergely képviselőtársam az elmúlt héten éppen ebben a témában kérdezte a miniszter urat, de sajnos konkrét válaszokat nem kapott, csak ködös ígéreteket, pontosan olyanokat, amikkel egyébként eddig is csőbe húzták az érintetteket.

Mindezek alapján jó lenne, ha a miniszter úr néhány kérdésemre választ adna, nem is a személyem miatt, hanem legfőképpen azért, mert rengeteg érintett keresett meg minket ez ügyben. Mikor és milyen módon fogják kompenzálni az AKG-ből kiesetteket? Itt a teljes 2015. évre is gondolok, nemcsak a jelen helyzet veszteséire. Ki és milyen módon fogja kompenzálni azokat a gazdálkodókat, akik a tavaszi munkálatokat már elvégezték, és nem hobbi-ból vagy jókedvükből végezték el, hanem azért, mert komoly ígérek voltak arra vonatkozóan, hogy megkapják ezeket a támogatásokat? Eleve a vetésszerkezetet is befolyásolja az AKG, ezen már nyilvánvalóan nem tudnak változtatni május hónapban. Nem kellett volna-e nekik korábban szólni, hogy egyáltalán be se adják ezt a kérvényt, úgyis felesleges?

A gazdaságok alól ezzel a húzással gyakorlatilag nemcsak a pénzt vették ki, hanem a banki biztosítékot is, hiszen az AKG sok esetben erre is alkalmas volt.

Ki fogja ezek után, miniszter úr, a természeti értékeket figyelembe venni a gazdálkodása folyamán? Miért a legelneptelenedőbb régiók kezét engedték el? Ki fog ezentúl 4-6-8 aranykoronás területeket megművelni? Miért tenné?

Sajnos az is látszik sok esetben, hogy az AKG új nyertesei az önök kormányközeli oligarcháik közül kerültek ki. Ezért adódik az utolsó kérdésem is, amire érdemi választ várnék: miniszter úr, meddig engedik terjeszkedni az újkori Döbrögiket a magyar családok kárára? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A válasza megadom a szót Lázár János miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Először is, tisztelt elnök úr, tisztelt képviselőtársaim, a kormány nevében arról szeretném tájékoztatni a képviselő urat, hogy a kormány minden kérdést és minden interpellációt komolyan vesz, még akkor is, ha abban ellentmondások vannak.

Ha jól próbálok megfejteni, amit ön mond, akkor egyrészt a gyepterületekre kérdez, amelyek ökológiailag kiemelt természetvédelmi jelentőséggel bírnak részben az ottani növényvilág, részben az

ottani madárvilág miatt, másrészt pedig beszélt vetésforgóról és tavaszi munkálatokról, ami nyilván ellentmond a kérdésében megfogalmazott gyepterületek sorsát illetően. Mondom ezt olyan család tagjaként, aki háromszáz éve mezőgazdasággal foglalkozik, és egy agrárváros volt polgármestereként, hogy a gyeper nem jelent vetésforgót, illetve kíváncsi vagyok, a gyepernél milyen tavaszi előkészítő munkákat végeztek el a kérdése szerint.

(15.30)

De értékelem a kérdését ennek ellenére, képviselő úr, még akkor is, ha ezek találos kérdések az interpellációjában. Értékelem a kérdését, és ezért szeretném hangsúlyozni, képviselő úr, a következőket. A magyar kormány ma az Európai Unió 28 tagországát összehasonlítva a legmagasabb agrártámogatási rendszert biztosítja az összes tagország közül. A magyar mezőgazdaság ma a legtámogatottabb agrárgazdaság Európában. Ennek ellenére, önnek teljesen igaza van, a hátrányos helyzetű területeken, ott, ahol egyébként az aranykorona-érték alacsony, ott, ahol egyébként is szegénység van, ott, ahol egyébként is értékesítési problémák vannak, ezek a családok valóban számítottak arra, hogy akár az alacsony aranykorona-minőség, akár a gyeperes területek okán támogatásban fognak részesülni.

Azt gondolom, először is az a célunk, hogy a támogatás gazdasági produktivitást is jelentsen. Ezért fogunk az állattartóknak egy új keretet nyitni 25 milliárd forint összegben, és ebbe belekerülhetnek azok, akik legeltetnek, tehát nemcsak gyeper van, hanem állattartás is. Azt az anomáliát azonban nem szeretnénk fenntartani, hogy valaki úgy kapjon agrártámogatást, hogy egyébként a gyeper után kapja a támogatást, és semmilyen állattenyésztő tevékenységet nem kell végeznie. Erről beszéljünk világosan képviselő úr! *(Szórványos taps a kormánypártok padsoraiból.)* Ezért fordulhatott elő Magyarországon az az áldatlan állapot, hogy a magas aranykorona-értékű termőföldnek kisebb volt a forgalmi értéke, mint annak a gyepterületnek, amire nem is tudjuk, hogy valójában kik pályáztak, összeszedték őket és hatalmas támogatást igényeltek. Ezt nem szeretnénk, mert azt szeretnénk, ha a falunak és a gazdálkodó családoknak volna jó. Tehát 25 milliárd forint értékben az állattartók tekintetében egy újabb pályázatot fogunk nyitni, képviselő úr.

Szeretném azt is elmondani, hogy mindenki nem tud nyerni, képviselő úr. Azért nem tud nyerni mindenki, mert 158 milliárd forint volt az eredeti keret, amelyet felemeltünk 190 milliárdra, és erre pályáztak 500 milliárdnyi összegben. Minden második pályázó tudott nyerni. A leghatározottabban visszautasítom, hogy bármiféle politikai beavatkozásra sor kerülhetett volna, tekintettel arra, hogy objektív pontozás döntött.

Azt is szeretném önnek elmondani, hogy a 300 hektár alatti pályázati győztes az összes pályázati győztes 88 százaléka. Tehát 88 százaléka, aki nyert a

pályázaton, 300 hektár alatti területtel rendelkezik. A legnagyobb pályázati nyertes az 1500 hektáros, és egyébként az összes, a sajtóból ismert nagybirtokos kimaradt a győztes pályázatok sorából. Tehát csak kicsi vagy közepes birtokok kaptak, akik közül valóban a 2007 és '13 közötti időszakhoz képest nagyobb arányban nyertek azok, akik szántóföldön gazdálkodnak. Korábban 80 százalékban veszítettek, csak 20 százalékban nyertek, most 50 százalékban nyertek ők is. Megpróbáltunk igazságos, méltányos, átlátható és elszámoltatható rendszert létrehozni.

Két kritikát fogadunk be: az egyik az állattartással kapcsolatos kritika, a másik pedig a zöldség-gyümölcs termesztéssel kapcsolatos kritika. 15 milliárd a zöldség-gyümölcs termeszőknek és 25 milliárd az állattartóknak, ez az az összegkeret, amire újra tudjuk nyitni a pályázat lehetőségét.

Arra kérem képviselő urat, hogy támogassa ezt. Kiss Miklós államtitkár úr minden frakcióban megkeresi az érintett szakpolitikusokat, és részletes betekintést ad a nyertesekbe is, és részletes betekintést ad a terveinkbe is. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Kérdezem Magyar Zoltán képviselő urat, hogy elfogadja-e a miniszteri választ. Parancsoljon!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): A választ sajnos nem tudom elfogadni. Ellenben nagyon várnánk, hogy megtörténjenek azok az előrelépések, amelyeket a miniszter úr is mondott. Várjuk az egyeztetéseket is. Én az elmúlt hetekben ezt megtettem, és olyan gazdálkodók tömegével volt módom találkozni szerte az országban, akik éppen helyben élő családi gazdálkodók, és akiket folyamatosan segítenek a kommunikációjukban, aztán a gyakorlatban pedig lehúzzák őket.

Zonális területen 4 százaléknyi nyertes van, és a kiesettek között rengeteg az éppen ezen kevés aranykoronás területeken gazdálkodó, akik egész egyszerűen nem tudják fenntartani az életvitelüket, az életminőségüket ezen támogatás nélkül. Nem véletlenül juttatta egyébként ezt eddig az Európai Unió, hiszen különben ezeken a területeken nem lehet fenntartani sem a természeti értékeket, sem a magyar családokat, el fognak néptelenedni, miniszter úr, ezek a családok és ezek a területek.

Higgye el, nem a pénz a legnagyobb veszteség, amit elvettek ezektől a családoktól, hanem a jövőbe vetett hit. Ezt kell nagyon sürgősen visszaadni számukra. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el a miniszteri választ. Kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a miniszteri választ 110 igen szavazattal, 30 nem szavazattal, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Képviselőtársaim! Schmuck Erzsébet és Sallai R. Benedek, az LMP képviselői, interpellációt

nyújtottak be a külgazdasági és külügyminiszterhez: **„Mit képvisel az USA-ban Fazekas Sándor TTIP-ügyben?”** címmel. Sallai R. Benedek képviselő úré a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, tisztelt elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Mint ahogyan az az ön tudomására is jutott, Fazekas Sándor miniszter úr 2016. április 11-14. között az Egyesült Államokban és Kanadában tárgyalt, és tárgyalásának egyik részlete volt, hogy a transzatlanti szabadkereskedelmi megállapodásról folytasson egyeztetéseket.

Nagyon kíváncsiak lennénk, hogy a Külgazdasági Minisztériummal milyen egyeztetés folyt ez ügyben, hiszen nem nagyon tudjuk azt a kettős kommunikációt értékelni, hogy miközben az önök minisztériuma arról beszélt sokszor, hogy ez előny lehet a magyar gazdaságnak, közben Fazekas Sándor miniszter úr hazatérve a Magyar Időknek azt a nyilatkozatot adta, hogy ő aztán mindent elkövetett, hogy a genetikailag módosított vetőmagoknak és a mezőgazdasági termékeknek határt szabjon.

Megállapítottuk az interpellációban azt, hogy véleményünk szerint ez a TTIP gyakorlatilag az USA és különböző nagyvállalatainak érdeke. Örömmre szolgált, hogy a hétvége folyamán Kövér László házelnök úrnak láttam a nyilatkozatát, aki azt mondta, hogy az EU és az Egyesült Államok között tervezett transzatlanti szabadkereskedelmi megállapodásnak elsősorban amerikai, másodsorban néhány nagyobb tagállam multinacionális cégei lesznek haszonélvezői. Tehát látjuk, hogy házelnök úrral egy véleményen vagyunk, ugyanakkor nem nagyon látjuk, hogy Fazekas Sándor úr mit képviselt ebben az ügyben, hiszen elég ellentétesnek tűnnek az ezzel kapcsolatos információk.

Az a kérdésem államtitkár úrhoz, hogy van-e arra konkrétan válasz, hogy a miniszter úr azért megy Amerikába, hogy segítse megkötni ezt a megállapodást és próbálja egyengetni az útját a különböző amerikai mezőgazdasági cégeknek, hogy Magyarországra jöjjenek, vagy esetleg Kövér László házelnök úrral egyetértésben ő is megpróbálja gátat szabni annak, amilyen veszélyt jelent Magyarországra nézve.

Államtitkár úr, talán a ma reggeli sajtóban jelent meg „Rosszul járnak a TTIP-pel az európai gazdák” címmel az az írás, amely egyértelműen ugyanazt az álláspontot közvetíti, mint ami az interpellációból is kiderül, mégpedig azt, hogy nagyon nagy veszélyt jelenthet a magyar mezőgazdaságra és a magyar vidékre, a magyar kis- és közepes vállalkozásokra ez a megállapodás.

Ebből adódóan lennék kíváncsi arra, hogy a Külügyminisztérium és az FM között milyen egyeztetések zajlottak és Fazekas Sándor mit képviselt az USA-ban és Kanadában.

Erre várnám a választ. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Magyar Levente államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr!

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azokat a magyar állampolgárokat, akik szakmai érdeklődéssel követik, ha esetleg van ilyen, az USA-val folytatott szabadkereskedelmi tárgyalások menetét, bizonyára szórakoztatja az a gyakorlatilag változatlan formában és tartalommal zajló vita, beszélgetés, amit hétről hétre lefolytatunk az LMP-frakció valamely tagjával TTIP-ügyben. Azonban attól tartok, hogy lassan unalmasnak fogják találni ezt a párbeszédet, mert rendszeresen, ahogyan a múlt héten is erről szó esett, elbeszélünk egymás mellett, és néhány ténykérdést az LMP frakciójának tagjai nem tudnak vagy nem akarnak elfogadni.

Először is, szeretném leszögezni, tisztelt képviselő úr, hogy a kereskedelempolitika az Európai Unió működéséről szóló szerződés értelmében kizárólagos uniós hatáskörbe tartozó terület. Ennek megfelelően a harmadik országokkal, illetve többoldalú multilaterális jelleggel folytatott kereskedelempolitikai tárgyalásokra az Európai Bizottságnak van felhatalmazása, méghozzá a tagállamok részéről. A transzatlanti kereskedelmi és beruházási partnerséggel kapcsolatos tárgyalásokat is kizárólag az Európai Bizottság folytatja le és képviseli az uniós tagállamokat a tárgyalási folyamatban. Ahogyan a többi uniós tagállam, úgy Magyarország is az uniós szervek ülésén fogalmazza meg a magyar álláspontot, és áll ki a magyar érdekek védelme mellett. Magyarország a megállapodás tartalmáról nem tárgyal, arról nem egyezik meg az Egyesült Államokkal folytatott kétoldalú tárgyalások során.

A Tanács által a Bizottságnak adott tárgyalási mandátumban foglaltak világossá teszik, képviselő úr, és ez a válaszom lényege, hogy a megállapodás nem eredményezheti a környezetvédelmi, ideértve a génmentesség kérdését is, egészségvédelmi, állat- és növényegészségügyi normák szintjének a csökkenését. Emellett az Európai Parlament ajánlásai is kimondják, hogy a Bizottság nem folytathat a GMO-val kapcsolatos tárgyalásokat sem az USA-val, sem mással.

(15.40)

Elképzelhető - elképzelhető, tisztelt képviselő úr, mert egy kétoldalú tárgyalásról van szó, partnerek közötti párbeszédéről van szó -, hogy az USA liberálisabb uniós szabályozást kíván elérni a GMO-termékek esetében, azonban erre a Bizottságnak sem a tárgyalási mandátuma, sem a magyar pozíció miatt nincsen lehetősége. A tárgyalások során az Európai Bizottság idáig határozottan képviselte a GMO-t elutasító uniós és magyar álláspontot. Azt a képviselő úr is beláthatja, arra végképp nincsen módunk, hogy az amerikai felet megakadályozzuk abban, hogy bármely felvetéssel éljen a tárgyalások során, és az Egyesült Államok magyarországi nagykövetének nyilatkozataiért sem felelünk.

A magyar kormány álláspontja a szabadkereskedelmi megállapodással kapcsolatban változatlan a 2015. évi februári országgyűlési vitanap óta. Magyar

részről továbbra is lehetőségként tekintünk a TTIP-ra, ha egy olyan szerződést, egy olyan megállapodást sikerül kitárgyalni a Bizottságnak - még egyszer: tagállami, így magyar mandátum alapján is -, amely kedvez a magyar gazdasági érdekeknek, amely kedvező a magyar emberek életszínvonalára, gazdasági, anyagi gyarapodására tekintetében, akkor üdvözölni fogjuk ezt a megállapodást, és meg fogjuk szavazni, ugyanis arra számítunk, tisztelt képviselő úr - és akkor itt ezt a kérdést is tisztázzuk egyszer s mindenkorra -, hogy egy úgynevezett vegyes megállapodás jön létre, egy olyan megállapodás, amelynek egyes témái uniós hatáskörbe tartoznak, más témái pedig tagállami hatáskörbe tartoznak, és hogyha ez lesz a tárgyalássorozat vége, akkor az egész csomagról egyben kell minden nemzeti parlamentnek szavaznia, mert nemzeti kompetenciákat is érintő kérdésekről is szó lesz.

Tisztelt képviselő úr, kérem válaszem elfogadását. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdem Sallai R. Benedek képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Tisztelt Elnök Úr! Örömmel megtenném, ha egyáltalán a kérdésre válaszolt volna, de miután nem válaszolt, így aztán nem tudom elfogadni. *(Közbeszólások a kormánypárti padsorokból.)* Gyakorlatilag megkérdeztem konkrétan, Fazekas Sándor mit képviselt, és úgy adott egy négyperces választ, hogy Fazekas Sándor nevét ki sem ejtette a száján, hanem arról beszélt, hogy a Bizottság esetében... *(Közbeszólások és derűtség a kormánypárti padsorokban.)* - az EU Bizottság hogy jár el. *(Közbeszólások és derűtség a kormánypárti padsorokban. - Az elnök csenget.)*

Kérem szépen, azt a fontos mondatot, hogy meg fogják szavazni, ezt kimondták, legalább ez jelen pillanatban egy egyenes beszéd, hogy azt mondják, hogy a Fidesz támogatni fogja, és meg fogja szavazni. *(Közbeszólás a kormánypárti padsorokból: Nem ezt mondta!)* Akkor legalább tudjuk, hogy most már nem az EU-val kell küzdeni, hanem a kormányunkkal, mert az az, aki tönkre akarja tenni a magyar mezőgazdaságot és a magyar vidéket. *(Közbeszólások a kormánypárti padsorokban.)* Köszönöm szépen. *(Közbeszólások a kormánypárti padsorokban. - Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Gúr Nándor képviselő úr, az MSZP képviselője... *(Közbeszólások: Szavazás! - Gúr Nándor: Nem fogadta el, elnök úr!)* Azt hittem... *(Közbeszólások a kormánypárti padsorokban.)*

A képviselő úr nem fogadta el *(Németh Szilárd István: Nem? El sem hiszem!)*, a képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ, ezért kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 108 igen szavazattal, 34 nem szavazattal, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Gúr Nándor képviselő úr, az MSZP képviselője, az Országgyűlés jegyzője interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Mikor éri el a minimálbér összege a létminimum szintjét?”** címmel. Gúr Nándor képviselő úré a szó, parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. *(Németh Szilárd István: Amikor ti kormányon lesztek megint!)* Tisztelt Államtitkár Úr! Kedves Képviselőtársaim! Azt hiszem, mindnyájan tudják, azzal mindnyájan tisztában vannak, hogy május 17-én elindultak a tárgyalási folyamatok a 2017-es minimálbér és egyéb más kérdések kapcsán, munka törvénykönyve, cafetéria és egyéb más ügyek tekintetében a versenyszféra és a kormány állandó konzultációs fórumán. Varga Mihály is jelen volt ezen a fórumon, de a kérdésekre állítólag nem adott kibontott válaszokat, ezért is teszem fel most ezeket a kérdéseket, akár a cafetériát érintően is az alaphérsítést vagy épp a béren kívüli juttatások maximális értékének a mikéntjére vonatkozóan. De tehetném azt is, hogy a bő egy hónappal ezelőtt a Parlament falai között elfogadott törvénytervezet kapcsán a vasárnapi nyitvatartáshoz kapcsolódó ígéreteiket, a minimum 100 százalékos bérpótlék kérdését feszegetném, vagy a készenléti munkakörök bérpótlékának a kérdését a sztrájk törvény módosításának a szándékaival együtt is, mégsem ezt teszem elsődlegesen - de ha az államtitkár úr kitér rá, azt megköszönöm -, hanem alapkérdésként azt szeretném megfogalmazni, hogy a 2017. évi minimálbérnek a kormányzati elképzelése hogyan alakul.

Ismereteim szerint egyébként egy ilyen 5,5 százalékos mértékű emelésben gondolkodnak, ami nagyjából 6 ezer forintot, 6050 forintos bruttó összeget jelent. Ha ezt nézzük, akkor valójában a minimálbérnek a nettója soha nem fogja elérni a létminimum összegét, erre nem kerül sor, önök meg már a hetedik esztendeje kormányoznak, tehát mikor fogják végre az ígéreteiket beváltani, ez az alapvető kérdés. Ugye tudjuk, hogy a minimálbéreseknél rosszabbul keresők, a közfoglalkoztatottak 2016-ban meg egyetlenegy fillér bérfeljesztésben sem részesültek.

Öt konkrét kérdésem van, azt szeretném kérni az államtitkár úrtól, hogy az öt konkrét kérdésre öt konkrét választ adjon nekem. Tehát mikor lesz a minimálbér nettója nagyobb, mint a létminimum összege? Ez volt az első. A második: mikor csökkentik a minimálbérnek a terheit? Ugye, tudja, 2010-ben ez összesen 32 ezer forint volt, most 69 ezer forint egy hónapban, egy főre vetítetten ez a teher, magyarul: a kormány mohósága a jellemző. Ezt a mohóságot mikor kívánják végre csökkenteni? A 2017-es közfoglalkoztatotti bér hogyan alakul? 2017-ben a cafetéria rendszerével kapcsolatban milyen változás és növekedés fog bekövetkezni, ami az embereknek a hasznára lesz? És a munka törvénykönyve, valamint a sztrájk törvény kapcsán mikor fognak végre olyan

lépéseket foganatosítani, amelyek a szakszervezeti elvárásokkal és a munkavállalói érdekekkel párosulnak? Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Tállai András államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ön igen jól tudja, valóban a múlt héten Varga Mihály miniszter úr részvételével ülésezett a Versenyszféra és a Kormány Állandó Konzultációs Fóruma, a VKF legfőbb testülete, és ezen a fórumon egyeztetések zajlottak különféle kérdéskörökben, és valóban, aktuális kérdésként felmerült a parlament napirendjén szereplő 2017. évi költségvetési törvényjavaslat, illetve az amellet szintén a parlament előtt lévő adómódosító csomag, különös tekintettel a munkavállalókat és a vállalkozókat érintő változása. És valóban, ezen a fórumon megkezdődött a 2017. évi minimálbérrel szóló egyeztetés.

A 2017. évi minimálbért-ügy, mint eddig is - egyeztetések előzik meg a munkavállalók, a munkáltatók és a kormány részéről. A legszerencsésebb megoldás az, ha a munkavállalók és a munkáltatók meg tudnak egyezni a minimálbér-emelés mértékében, és természetesen ezt a kormány is el tudja fogadni. Nyilvánvalóan a kormány erre a kompromisszumra törekszik, arra a kompromisszumra törekszik, ami megfelel mind a munkáltatóknak, de elsősorban természetesen a munkavállalóknak. Ez a közös törekvésünk, az, hogy olyan minimálbérösszeg kerüljön meghatározásra, amelyből tisztességesen meg lehet élni.

Az a célunk, hogy a minimálbér reálértékét tovább növeljük. Ehhez különféle intézkedéseket teszünk, például 2016-ban csökkentettük a személyi jövedelemadó mértékét 15 százalékra, növeltük és folyamatosan növeljük a kétgyermekesek családi kedvezményét. Évente mintegy 120 milliárd forintot hagyunk a családok zsebében a személyi jövedelemadó 15 százalékra való csökkentésével, és, ahogy mondtam, 380-390 ezer családot érint az a családi adókedvezmény, amely évente 15 milliárd forinttal javítja a családok helyzetét. Az a célunk, hogy olyan adórendszert működtessünk, legyünk képesek fenntartani a költségvetés teherbíró képességét figyelembe véve, amely a bérekre rakódó és elsősorban a személyi jövedelemadó mértékét csökkenti, ezáltal is az adócsökkentéssel hozzájáruljunk ahhoz, hogy még kedvezőbb legyen a magyar munkavállalóknak és természetesen azoknak is, akik minimálbérért dolgoznak.

A közfoglalkoztatási bér jövő évi konkrét mértékére vonatkozó kérdése, úgy gondolom, még egy kicsit korai, előbb meg kell állapodni a minimálbér mértékében, és azután lehet erre visszatérni.

Ugyanúgy szóba került az ön által is fölvetődött kérdés, a cafetéria rendszerének átalakítása, erről

valóban nincs még kormányzati döntés. Azt tudjuk, hogy az Európai Unió sajnos az Erzsébet-utalványt megszüntette. Megszüntette, de a kormány olyan megoldást szeretne helyette, ami a munkavállalók, az emberek javát szolgálja, hogy tovább növekedjen a jövedelmük akár készpénz formában, akár más cafeteria-rendszer formájában.

(15.50)

Ezen az ülésen nem volt szó a munka törvénykönyve és a sztrájk törvény módosításáról, de a közeljövőben akár ez a kérdés is szóba kerülhet a tárgyalásokon. Szóba kerültek még a munkavállalók védelmével kapcsolatos aggályok is. Úgy gondolom, a kormányzat által a jelen lévők megfelelő válaszokat adtak (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) és eloszlatták az aggályokat a munkavállalók részéről. Tehát a tárgyalások folynak, várhatóan kompromisszumos végeredménnyel. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem Gúr Nándor képviselő urat, az Országgyűlés jegyzőjét, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Öt kérdésből hármat érintett államtitkár úr, de egyikre sem válaszolt. Azzal a kettővel meg foglalkozott, ami arról szólt, hogy a minimálbérek mikor fogják meghaladni, nettó értékben mikor fogják meghaladni a létminimum összegét, meg arra se válaszolt, hogy mikor fogja a kormány a saját mohóságát visszafogni és az embereknek forintosítani azokat a pénzeket, amiket járuléktöbbletként beszed. Nyilván a választ ilyen értelemben nem lehet elfogadni, de azért egy gondolatot, kettőt hozzá kell hogy tegyek.

Az elmúlt öt év, hat év tapasztalása arról szólt, hogy a hatból öt éven keresztül meglopták az embereket, a minimálbéres embereket, hiszen kevesebb értékű pénzt tettek a kezükbe, miközben önök a bruttóját félelmetesre emelték, és a kormány volt a haszonélvezője ennek a történetnek. Tudja, államtitkár úr, a tisztességes bérek alapját kellene megteremteniük azoknak az embereknek, azoknak a millióknak, kétmilliónál több embernek, aki a létminimum alatti összeget keresi ebben az országban úgy, hogy közben a munkaadóknak ez egy fillér többletbe ne kerüljön. Csak a kormány mohóságáról kellene lemondaniuk. Elnök úr, köszönöm. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem ezért, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 110 igen szavazattal, 35 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Farkas Gergely képviselő úr, a Jobbik frakcióigazgatója, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Mikor látja be a Kormány, hogy a demográfiai csökkenést meghaladó hallgatói létszám-csökkenés az elhibázott felsőoktatási politikájának következménye?”** címmel. Farkas Gergely képviselő úr a szó. Parancsoljon!

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az Európa 2020 stratégia néhány éve célként tűzte ki maga elé, hogy 2020-ra az európai fiatalok 40 százaléka rendelkezzen felsőfokú iskolai végzettséggel. Ez az elhatározás Magyarországra nézve is egy vállalás, amely így kötelezettségekkel jár, ennek ellenére az EMMI felsőoktatási statisztikája szerint a 2006-ban kezdődött hallgatólétszám-csökkenés folytatódik. A tények azt mutatják, hogy a 2015-ös tanév elején több mint 11 ezerrel kevesebben iratkoztak be felsőoktatási intézményekbe, mint az azt megelőző évben, nem beszélve az azt megelőző évek felsőoktatási jelentések számához képesti zuhanásról. Amíg 2010-ben 140 308, addig 2015-ben csak 105 ezren jelentkeztek a felsőoktatásba. Nyilván ezzel együtt jár a végzettségek megszerzésének a csökkenése is.

Súlyos képet festenek ezek a tények a felsőoktatás helyzetéről, amelyek érthető módon kínosak a kormány részére, így nem meglepő az a kormányzati kommunikáció, amely kizárólagosan a demográfiai változásokra vezeti vissza mindezek okát, ugyanakkor a valóságban ez a magyarázat nem állja meg a helyét. A helyzet az, hogy azért jelentkeznek egyre kevesebben a felsőoktatásba, mert nagyon sok fiatalnak nincs meg az egzisztenciális lehetősége a továbbtanulásra.

Számos eset azt mutatja, hogy az önköltséges képzés költségei irreálisan magasak, és akkor még nem beszéltünk a szükséges lakhatási, tanulmányi és egyéb kiadásokról. Véleményünk szerint végtelenül igazságtalan az, hogy a szülők anyagi helyzete, a család pénztárcája határozza meg azt, hogy a gyermekük be tud-e kerülni a felsőoktatásba, márpedig jelenleg ez a jellemző.

Tisztelt Államtitkár Úr! A felsőoktatási végzettségek számának növelése stratégiai jelentőségű az országnak több szempontból is. Egyrészt az egyén számára, hiszen jelentősen megkönnyíti a munkaerőpiacon való elhelyezkedést. A KSH 2011-es jelentése is azt mutatja, hogy a magasabb képzettségi szint általában javítja az elhelyezkedési esélyeket. Ezzel párhuzamosan az is megállapítható, hogy az alacsony végzettségűek munkaerőpiaci helyzete a legkedvezőtlenebb. Egy színvonalas szakképzés létrehozása mellett ezért is lenne fontos a felsőfokú végzettségű fiatalok számának növelése.

A felsőoktatási végzettség stratégiai jelentőségének másik szempontja a nemzet érdeke, hiszen a minél magasabb végzettség, a minél magasabb szintű végzettség az ország versenyképességének a kulcsát jelenti, és annak növekedéséhez vezet. A továbbtanulási lehetőségek szűkítése abból a szempontból

is elhibázott, hogy sajnos sok esetben ez a fiatalok elvándorlásának egyik indoka.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mikor látják be végre, hogy a hallgatólétszám-csökkenés valójában a kormány elhibázott felsőoktatási politikájának a következménye? Mikor nyitják szélesre a felsőoktatás kapuit a magyar fiatalok előtt? Várom érdemi választát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ön azzal kezdte, hogy az Európa 2020 stratégiában milyen számok szerepeltek célkitűzésként. Nos, ahogyan arra ön is utalt, az volt a célkitűzés, hogy a 30-34 évesek körében a felsőfokú végzettséggel vagy felsőfokúnak megfelelő végzettséggel rendelkezők aránya 30,3 százalék legyen. Ez volt az eredeti célkitűzés, s ehhez képest, a 30,3 célkitűzéshez képest 2013-ra ez a szám már 32,3 százalék volt, 2014-ben pedig nem kevesebb, mint 34,1 százalék. Ezeket a célkitűzéseket tehát, amelyekre ön is utalt, sikerült Magyarországnak teljesítenie, és továbbra is szeretnénk hasonló sikerekről beszámolni.

Ugyanakkor a kormány politikájának a célpontjában egy másik nagyon fontos mutató is szerepel, amit ön is szerintem nagyon jól ismer, hogy hiába vesznek föl valakit egy egyetemre, főiskolára, az még nem feltétlenül jelenti azt, hogy a diplomáját meg is szerzi, és nagyon magas arányú volt azoknak a száma, akik bár elkezdtek az egyetemet, nem szereztek végzettséget.

Éppen ezért arra törekszünk, hogy ezekből a felvételekből diploma is legyen, úgyhogy jobb talán mindig a végzettséget szerzők számát összevetni, hogy hányan szereztek diplomát és azokból következtetéseket levonni. A felvetteknek a száma ilyen szempontból csalóka, és hogyha 30-40 százalékos különbség van a felvettek és a végzettek száma között, az aztán végképp azt mutatja, hogy valami történik az intézményrendszerben közben, aminél a kormányzatnak be kellett avatkoznia az elmúlt esztendőben.

Megszüntettük a keretszámok rendszerét, ezzel próbáltuk bővíteni a fiatalok lehetőségét, hogy aki megfelelő pontszámmal rendelkezik, magyarul, megfelelő tudással rendelkezik, az bekerülhessen a felsőoktatásba, semmifajta keretszám ne legyen a gátja annak, hogy valaki diplomát szerezhessen, felsőfokú tanulmányokat folytathasson; csak egyetlenegy feltétel van, a pontszámok megszerzése. Itt a minimális pontszámkövetelmény évről évre emelkedő, hiszen ez 2010-ben 200 pontos volt, 2012-ben 240, 2015-ben viszont már 280 pont. Ugyanakkor ezzel párhuzamosan nagyon pozitív fejlemény, hogy emelkedett mindig a felvételizők között az emelt szinten érettségizők száma és a nyelvvizsgálóval rendelkező hallgatók száma is. Ez azt jelenti, hogy a minőségi felsőoktatás,

annak az esélye, hogy valaki nemcsak bekerül az egyetemre, de el is végzi azt, ezzel mind emelkedett.

Ha a számokat nézem, meg a jelentkezők számában, ha ön összeveti a 2013-as adatot a 2015-össel, akkor a 2013-as 95 447 után 105 646-ot lát, és ha a 2016-os számot nézi, az még magasabb ennél 6 ezer fővel, 111 162 fő. Itt tehát folyamatos emelkedés látható, nyilván különböző tendenciákkal, de összességében ez emelkedés, és az állami ösztöndíjasok száma is emelkedett, hiszen 2013-ban ez 54 ezer volt, és 2015-ben már 55 800 fő volt, aki állami ösztöndíjjal rendelkezett. Mindeközben, ha csak egy évet néz, az érettségizők számát tekintve, akkor az 2900 fős csökkenést jelent 2015-ről 2016-ra, az adott évben érettségizők száma 68 959-ről 66 062-re csökkent. Tehát miközben érzékelhető, mérhető sajnos az érettségizők számának a csökkenése, amellet a felsőoktatásba jelentkezők száma, az állami ösztöndíjasok száma emelkedik. Csak arra törekszünk, hogy ne bármilyen végzettséget szerezzenek ezek a fiatalok, hanem használható képzettséget.

Hogy hogyan lehet közelebb hozni a fiatalokhoz a felsőoktatást, ezért hoztuk létre a közösségi felsőoktatási képzési központokat, amelyek olyan helyszíneken végeznek felsőfokú képzést, ahol nem volt egyetem, nem volt főiskola, sokkal könnyebb vidéki kistélepüléseken felsőfokú végzettséget szerezni és ott maradni utána, nem a nagyvárosban ragadni. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Duális képzésbe 2015-ben 6 ezren, 2016-ban viszont már 9500-an jelentkeztek, ez is siker, és a hallgatók számának 9 százaléka külföldi, ez pedig a versenyképességét mutatja a magyar felsőoktatásnak és a minőségét is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

(16.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem Farkas Gergely képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Nagyon sok mindentől beszélt, a lényegről nem. Arról nem beszélt, hogy több tízezer olyan fiatal van, aki megfelelő tudással rendelkezik, és anyagi lehetőségek híján, a család egzisztenciális körülményei között nem tud bejutni a felsőoktatásba, nem tudja megfizetni a tandíját, az önköltséges képzés költségeit és egyéb olyan terheket, ami a felsőoktatásban tanulókat terheli.

Ha önöknek ezek a fiatalok fontosak lennének, akkor arról beszélt volna, hogy tíz év után végre emelni fogják a tanulmányi ösztöndíjakat, hogy önök emelni fogják a szociális ösztöndíjakat, hogy kollégiumokat fognak építeni vagy rendbe hozni, mert tudjuk, hogy mekkora probléma egyetemi városokban kollégiumokba bekerülni, és az albréteket nem tudják megfizetni a fiatalok; ön arról beszélt volna, hogy a felsőoktatásba járók után is támogatják a családi pótlékban a kiterjesztését; ön ezekről beszélt

volna, ehelyett félrebeszélte, magyarázott (Dr. Rétvári Bence: *Gyed extra!*), és ezeket az embereket, ezeket a fiatalokat pedig cserben hagyják, és nagyon sok fiatal ezért kényszerül elvándorolni.

Szégyellje magát, államtitkár úr! Nem tudom elfogadni ezt a választ. (*Taps a Jobbik soraiban. - Zaj, felzúdulás a kormánypártok soraiban. - Dr. Rétvári Bence: Nem lesz ez egy kicsit radikális?*)

ELNÖK: Képviselő úr, az interpellációnak ilyen jellegű minősítése az nem tárgyköre, úgyhogy... (*Zaj, közbeszólások.*) Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem önöket, tisztelt képviselőtársaim, hogy elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 109 igen szavazattal, 30 ellenszavazattal és 2 tartózkodás mellett elfogadta. (*Mozgás. - Zaj.*) Képviselőtársaim! Ne menjenek el, mert még egy interpelláció hátra van!

Tukacs István képviselő úr, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Mennyi jut valójában az egészségügyre?”** címmel. Tukacs István képviselő urat illeti a szó, parancsoljon!

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztában vagyok velem, hogy a népszerűséget nem ezzel lehet növelni, hogy ha már készülnek el, akkor én még szeretnék beszélni néhány percet - de szeretnék.

Államtitkár urat szeretném kérdezni az egészségügy költségvetéséről. Azért szeretném megkérdezni államtitkár urat az egészségügy költségvetéséről, mert csak a mai napon két különböző adat jutott el a fülemig. Egy kérdésre ön, államtitkár úr azt mondta, hogy 100 milliárddal nő az egészségügy költségvetése, aztán hallottunk már 160-at is, meg 167-et is.

Ez ugyan nem lep meg, tisztelt államtitkár úr, mert önöknél nem túlságosan ritka eset az, amikor azt mondják, hogy 10 milliárddal növeljük az alapellátásban dolgozó háziorvosok pénzét, majd kiderül, hogy a védőnőkkel meg a fogásokkal is osztozni kell rajta. Nem ritka dolog az, amikor azt mondják, hogy jelentős béremelést hajtunk végre, ugyanakkor semmi egyéb nem történik, mint egy alapbérbe való pótlék beépítése és a túlmunka ez alapján történő számítása.

Önök előszeretettel beszélnek arról, hogy megoldjuk a kórházak helyzetét, és közben a kórházak adósságállománya folyamatosan újratermelődik. Azt mondják, hogy itthon akarnak maradni az orvosok, miközben minden kutatás azt mondja, hogy el akarnak menni, és máshol akarnak boldogulni.

Tisztelt Államtitkár Úr! Szóval, a kérdésem nagyon egyszerű lenne, tehát ha 100, 100, ha 160, 160, ha 167, 167, mondja már meg a gyógyító-megelőző kasszában azokat a tételeket, amelyek nőttek, és akkor számoljunk egy kicsit közösen, mert úgy gondolom, hogy két olyan helyre jeleztek többletpénzt, ahol égett a ház, az egyik a közoktatás volt, a másik

az egészségügy. A közoktatásban az ismert okok miatt égett a ház, hiszen már az utcán voltak az emberek azért, mert olyan a helyzete, amilyen, az egészségügy miatt pedig azért, mert méltatlan körülmények között gyógyulnak a betegek, és méltatlan körülmények között dolgoznak az orvosok és az ápolók.

Akkor, amikor rákérdezek az összegre, azért is kérdezek rá, mert különben mindig mondják, hogy egy bértárgyalás közepén vannak. Akkor hogy van az a bértétel most a költségvetésben, amiről éppen tárgyalnak? Mit tartalmaz? Vajon, mire kell készülni? Jelzem, hogy - zárójelet nyitva - bizonyára a béremlésben nem az lett volna, amelyet az ápolók és a szakdolgozók érdekében az érdekvédők most letárgyaltak. Meg fogják nekik köszönni a 20 százalékos bérfelértékelést az 50 helyett, amit ők követeltek, de ez legyen az ő problémájuk - zárójel bezárva.

Államtitkár úr, én fogok egy tollat meg egy papírt, és érdeklődve hallgatom, hogy akkor mi növekedett az egészségügyben, mert ennek hosszas kutatás után nemcsak mi, hanem az egészségügy költségvetését vizsgálók sem tudják meg a nyomát, illetve a jeleit. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azt hiszem, hogy egy kormányzati szereplő ellenzéki képviselőtől soha kedvesebb alákérdezést nem kaphat, mint hogy mennyivel is nő az egészségügyi büdzsé, 100 milliárddal, 140 vagy 160 milliárddal. Nem volt ez mindig így a magyar parlamentarizmus történetében, mert volt olyan időszak, amikor bőven apadtak ám az egészségügyi források, és nem azt kérdezte az ellenzék, hogy mennyivel nő, hanem hogy mennyivel csökken az egészségügy költségvetése.

Engedje meg, hogy egyetlen példát mondjak, hogy az önök idejében, 2006-2010 között az Egészségbiztosítási Alap költségvetése miként változott: 1691 milliárdról 1424 milliárdra csökkent. Remélem, ezeket is felírta arra a lapra, tisztelt képviselő úr (*Tukacs István: Gyógyító!*), hogy a saját maguk által megszavazott költségvetések miként vitték egyre lejjebb és lejjebb az egészségügyre fordított kiadásokat.

Ezután, 2010 után tettük vissza ezeket az összegeket, és 1424-ről nemcsak az 1691-es szintre emeltük, hanem a jövő év lesz az az ilyen egészségügyi finanszírozási szempontból történelminek is mondható év, amikor a 2000 milliárd forintot meg fogja haladni az E-alap összege. Ez összességében 2010-2016 között, az idei évig 27 százalékos emelkedés volt, és ezt még annival tetézi, hogy 31 százalékos lesz az emelkedése az egészségügyi alapnak a mi kormányzati időszakunkban. Önök is változtattak ezen, csak ellenkező előjellel.

Nagyon szívesen felsorolom önnek azt is, hogy milyen tételek vannak ebben, vagy voltak már az

előző években is, és szerintem ön is tudja, hogy várólista-csökkentésre már 12,2 milliárd forintot vagy kórházi adósságcsökkentésre 153 milliárd forintot költöttünk. Az a szám, amire ön rákérdezett az interpellációja végén, az a költségvetési törvényjavaslatnak, segíték, a T/10377. számú törvényjavaslatnak az általános indoklásában is szerepel, az a 167 milliárd forintos összeg, amit ön mint többletforrást kérdezett, ami az egészségügy számára bővülést, többletet, növekedést jelent a következő esztendőben az idei évhez képest. Azt hiszem, ez is egy olyan szám, amelyre nem sokszor talál példát az elmúlt 26 év magyarországi demokratikus költségvetés-elfogadási időszakában.

És ebből bizony nagyon sok mindenre jut. Az egyik, leginkább az érdeklődés középpontjában lévő tétel nyilvánvalóan az egészségügyi béreknek a kérdése, és minden héten leülnek egymással a szakszervezetek, az Orvosi Kamara, a Kórházszövetség képviselői és a kormányzat képviselői, és hétről hétre haladnak előre ezekben a bértárgyalásokban, és valóban egy 100 milliárdos nagyságrend lesz az valószínűleg, 100 milliárd forint környékén lesz az az összeg, amiben majd a végén megállapodnak, amennyivel többet vihetnek haza az ápolók, az orvosok a következő esztendőben, mint az idei évben. Bízunk benne, hogy minél hamarabb megállapodásra jutnak, és akkor tudjuk bejelenteni ezeknek a pontos mértékét.

De az is fontos, hogy ha a jövő évi költségvetést nézzük, háziorvosi ellátásra, védőnői, fogászati ellátásra 10 milliárd forinttal jut több, otthoni szakápolásra 1 milliárd forinttal jut több, népegészségügyi fejlesztésekre 4,5 milliárd forinttal jut több, letelepedési és praxistámogatásra a háziorvosoknak 500 millió forinttal jut több. Az orvosi összevont szakellátásra fordított kiadások többlete 25,9 milliárd forint, laboratóriumi ellátásra a jövő évben 500 millió forinttal jut több, a gyógyászati segédeszközökre 4,8 milliárddal jut több, a rezidensek támogatására 2 milliárd forinttal jut több, és ezt fogja majd betetézni az általános ápolói és orvosi béremelés is.

Azt hiszem, hogy ez egy olyan többletforrás, ami az előző években nem igazán volt jellemző Magyarországra. Úgyhogy kérem tisztelt képviselő urat, ha ön egyetért azzal, hogy többletforrás van az egészségügyben, és ön örül annak, hogy több mint 100 milliárd forint lesz az, amit tudunk biztosítani, akkor fogadja el a válaszat, ha nem ért ezzel egyet, akkor ne fogadja el a válaszat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem Tukacs István képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári válaszat. Parancsoljon, képviselő úr!

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Ravasz, ravasz, államtitkár úr, látom, ez a demagógia csúcsa, hogy ha egyetért vele, akkor fogadja el, ha nem, nem. Én kértem öntől azt, hogy nevezze meg a 100 milliárdnak a tételeit. Ön elmondott most egy számsort, ez közel sincs ahhoz, amiről beszélünk. Összeadni, re-

mélem, még mind a ketten tudunk, tehát próbálja meg ön is összeadni, hogy mi ennek a vége, amit elmondott. *(Dr. Rétvári Bence: Önök kivonásban erősebbek!)*

A másik, államtitkár úr, amiért nem tudom elfogadni a válaszat, az az, hogy bár én óvakodom attól, hogy megfeddjen az elnök úr azért, hogy olyan szavakat használjon, ami nem ideillik...

ELNÖK: Helyes!

TUKACS ISTVÁN (MSZP): ...de nem lehet hülyének nézni a képviselőtársait.

(16.10)

Az E-Alap nem a gyógyító-megelőző kassza, és önök évek óta huzigálnak benne különféle tételeket, hogy lehetőség szerint véletlenül se lehessen összehasonlítani az előző évekkel. Államtitkár úr, borzasztó egyszerűt kérdeztem: hol van a száz, tételenként? Amit elmondott, az nem az.

Innentől kezdve, elnök úr, nagyon sajnálom, de nem tudom elfogadni a válaszat. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári válaszat. Kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári válaszat 101 igen szavazattal, 34 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most kétperces technikai szünetet rendelék el, hogy mindazon képviselőtársaink, akik halaszthatatlanul fontos hivatali feladatuk ellátása miatt elhagyják az üléstermet, azt zavartalanul tudják tenni. *(Rövid szünet, néhány képviselő elhagyja az üléstermet.)*

Folytatjuk munkánkat. Tisztelt Képviselőtársaim! **Azonnali kérdések** következnek.

Bárándy Gergely képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez: „Rokonok 2.” címmel. Elnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszádra Nagy Márton alelnök urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszó személyét, vagy személyesen elnök úrtól várja a válaszat.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Mivel nem alelnök úr unokatestvérei nyúlták le az MNB-alapítványoktól a milliárdokat, ezért megvárnám elnök urat. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Elnök úrnak a harmadik **szoron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Burány Sándor képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván fel-

tenni a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez: „**Blöff, blöff, blöff**” címmel. Elnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Nagy Márton alelnök urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy megvárja azzal az elnököt.

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Elfogadom.

ELNÖK: Elfogadja, nagyon szépen köszönöm. Burány Sándor képviselő úr a szó, parancsoljon!

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Hát, akkor haladjunk, alelnök úr! Szeretném öntől is megkérdezni, ha Matolcsy György ma már nem ért rá, hogy tisztességesnek tartja-e ön, hogy a Magyar Nemzeti Bank alapítványai a közbeszerzési eljárások mellőzésével költötték, herdálták el milliárdszámra a közpénzeket, annak ellenére, hogy egyébként ezt jogszabály is ilyen értékhatárok-nál előírja. Tisztességesnek tartja-e, alelnök úr, hogy Matolcsy György az alapítványok révén súlyos milliárdokkal tömte ki unokatestvérének, Szemerey Tamásnak Növekedési Hitelbankját?

Tisztességesnek tartja-e, alelnök úr, hogy ez a bank aztán meghálálta ezeket a közpénzeket, így például magának a jegybankelnök fiának bútorgyár-vásárlásra 405 millió forintnyi hitelt folyósított? Tisztességesnek tartja-e, alelnök úr, azt a tényt, hogy Száraz Istvánnak, aki szintén rokona Matolcsy Ádámnak, illetve Szemerey Tamásnak, médiavásárlás címén 500 millió forintot adtak? Tisztességesnek tartja-e, alelnök úr, hogy egyébként Szemerey Tamás mint bankelnök Szemerey Tamás vállalkozót az érdekeltségén keresztül több milliárd forintnyi hitelhez juttatta?

Tisztelt Alelnök Úr! Ismerjük az önök eddigi gyakorlatát, maga a jegybankelnök úr is megpróbált mellébeszélni az elmúlt heti ülésen. Most önön a sor. Azt szeretném, ha nem beszélne mellé, és válaszolna arra az egyszerű kérdésre, hogy mindezeket tisztességesnek tartja-e. Várom válaszát. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Nagy Márton alelnök úrnak. Parancsoljon, alelnök úr!

DR. NAGY MÁRTON, a Magyar Nemzeti Bank alelnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő! Én azt gondolom, hogy a felvetése első részére reagálva többször elhangzott az, hogy az Alkotmánybíróság döntése egy teljesen új helyzetet eredményezett, mondjuk úgy, hogy tiszta víz került a pohárba, ennek következtében ki is adták és ki is adják az összes információt az alapítványok működéséről, ebből adódóan az átláthatóság nem egy kérdés, hanem egy szükséges döntés. *(Dr. Bárándy Gergely: Ebből látszik a baj!)*

Ami a közbeszerzést illeti, itt is azt gondolom, hogy az Alkotmánybíróság döntése után nagyon világos lett a kép, az alapítványok indítványozták a

közbeszerzés alá tartozásnak a kérdését a hatóságoknál, és azt gondolják az alapítványok a tájékoztatásuk alapján, hogy a jövőben ennek mentén fognak eljárni.

Ami az egyedi ügyleteket illeti, én azt gondolom, hogy az ön által felvetett kérdések egyrészt az alapítványok működését, másrészt pedig a bankok működését takarják. Én a növekedési hitelprogram kapcsán, ami részben hozzám is kötődik, hiszen 2013 végén én voltam, aki operatív az elnök úr döntése után, illetve a monetáris tanács döntése után összeraktam ezt a programot, rengeteg hitelszerződéssel találkoztunk, több mint 30 ezer vállalat kapott pénzt a növekedési hitelprogram kapcsán. Egyetlenegy esetben sem kérdeztük meg, hogy a bankok mi alapján döntöttek a növekedési hitelprogramban a folyósításról, ezt a terméktájékoztató szabályozza. A terméktájékoztató a Nemzeti Bank honlapján fellelhető. Ha az abban lévő kritériumok teljesülnek, ebben az esetben ez, azt gondolom, hogy a jogszabályi előírásoknak megfelel. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzá-laszra Burány Sándor képviselő úr a szó. Parancsoljon!

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Alelnök Úr! Hát, világos kérdést tettem fel önnek, azt kérdeztem, hogy tisztességesnek tartja-e ezeket az eljárásokat. Például azt, hogy a jegybankelnök egy alapítványon keresztül az unokatestvér bankját közpénzekkel kitömi, majd ez az unokatestvéri bank a saját fiát egyébként több mint 400 millió forint hitelhez juttatja. Nem azt kérdeztem öntől, hogy egyébként alelnöki tevékenysége miben merül ki, hanem azt, hogy ezt tisztességesnek tartja-e. Nem világos számomra, hogy a kérdésemet nem értette-e vagy a „tisztesség” szó fogalmával nincsen egészen tisztában.

De akkor még egy kérdésre legyen kedves válaszolni a következő egy percben, ami önnek rendelkezésére áll. Azt tisztességesnek tartja-e, hogy Szemerey Tamás gyakorlatilag vagy strómanokon keresztül, vagy személyesen olyan mértékű mediabirodalmat vásárolt, amilyen mértékűt tapasztalhatunk? A főszerkesztő, a Versus volt főszerkesztője és volt újságírói mind megerősítették, hogy gyakorlatilag Szemerey Tamás volt a tulajdonos. Tisztességesnek tartja-e ezt?

Ez az egyszerű kérdésem. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kétperces viszonzás illeti meg alelnök urat is. Parancsoljon!

DR. NAGY MÁRTON, a Magyar Nemzeti Bank alelnöke: Köszönöm szépen. Egyrészt én azt gondolom, hogy itt ebben a kérdésben a jogszerűség fogalma sokkal fontosabb, a jogszerűséget pedig egyrészt az ÁSZ, másrészt az ezt hivatott intézmények vizsgálni fogják. *(Dr. Bárándy Gergely: Ez válasz!)*

Ami a másik kérdésére adott választ illeti, elnézést kérek, én a Nemzeti Banknak az ügyeivel szeretnék foglalkozni (*Dr. Józsa István: Hát ez az!*), a Nemzeti Bank viszi a dolgát és csinálja a dolgát, ebből is jól látszik, hogy a programjainak egy jelentős része hozzájárult ahhoz, hogy a Fitch felminősítette az ország adósságát. A hat pont közül kettőt emelnék ki. (*Dr. Bárándy Gergely: Ez az a műfaj, amikor a kérdésekre kell válaszolni.*) Az egyik az önfinanszírozási program sikere, a másik pedig a devizahitelek forintosítása.

(16.20)

Ha engem kérdez: én szeretek a saját feladataimmal foglalkozni, ez pedig a Nemzeti Bank sikereinek a növelése és a munka elvégzése. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Volner János képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „Kicsoda Habony Árpád?” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Lázár János miniszter urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem önt, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a kérdésére adandó válasszal megvárja a miniszterelnök urat.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Elnök úr, megvárnám a miniszterelnök urat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tájékoztatom önt, képviselő úr, illetve a Házat, hogy miniszterelnök úrnak a második **szoron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Szilágyi György képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „Meddig vállal közösséget a fideszes politikusbűnözőkkel?” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Lázár János miniszter urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem önt, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a kérdésére adandó válasszal megvárja a miniszterelnök urat.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Elnök Úr! Megvárnám miniszterelnök urat, mivel csak az egyik érintett van jelen a teremben, és miniszterelnök úrtól szeretném megkérdezni a dolgokat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Miniszterelnök úrnak a harmadik **szoron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Novák Előd képviselő úr, a Jobbik képviselője azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „Miért mondta Illés Zoltánnak azt, hogy a környezetvédelem baloldali issue, a gazdag országok ügye, akadályozza a gazdasági fejlődést, ilyenre mi nem költhetünk?” címmel. Minisz-

terelnök úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Lázár János miniszter urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem önt, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a kérdésére adandó válasszal megvárja a miniszterelnök urat.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm, elnök úr, de türelmes típus vagyok, megvárom miniszterelnök urat, és inkább átadom a szót legkedvesebb képviselőtársamnak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tájékoztatom a tisztelt Házat, hogy miniszterelnök úrnak a harmadik **szoron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia. S tájékoztatom önt is, hogy nem kell átadnia a szót - nehogy családi balhé legyen (*Derültség.*) -, mert a Hárszabály is úgy rendelkezik, hogy az ön után következő jobbikos képviselő következik. Bár én nem tartom igazán jónak, hogy a feleség a második helyen szerepel, de ízlések és pofonok különbözöek.

Tisztelt Országgyűlés! Dúró Dóra képviselő asszony, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Nem kell a törvénynek az erkölcsöt is védenie?**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Képviselő asszony jelzi számomra, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Képviselő asszony, öné a szó, parancsoljon!

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): (*Erősen rekedt hangon:*) Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A Kiss László-ügy napvilágra kerülését követően a Jobbik volt az egyedüli párt, amelyik követelte az úszóvágatott szövetségi kapitányi tisztségéről való lemondását. De úgy gondolom, a személyén túl társadalmi kérdéseket is felvet ez az ügy.

Az egyik ilyen kérdés az állami kitüntetések visszavonhatóságának a kérdése. Képzelve el, az elmúlt időszakban már volt olyan személy, aki kezdeményezte ezt Orbán Viktor miniszterelnöknél, 2011-ben nem más, mint Schmitt Pál tett arra javaslatot, hogy ha valaki méltatlanná válik egy állami kitüntetésre, attól vonhassák vissza. Miniszterelnök úr ezt a kezdeményezést befogadta, és Szijjártó Péter 2011 őszén, akkor még a miniszterelnök szóvivőjeként bejelentette, hogy egy kormánydöntést követően Semjén Zsolt lesz az, aki elkészíti ennek a jogszabályi hátterét.

Kérdezem államtitkár urat, mit tud arról, hogy öt év után hol tart ez az ügy, Semjén Zsoltnak sikerült-e elkészítenie az állami kitüntetések visszavonhatóságát lehetővé tevő javaslatot, mert mi eddig ebből semmit nem láttunk. Ezzel az üggyel kapcsolatban fontos elmondani, nem szabad engedni azt, hogy az állami kitüntetések a politika játékszerévé váljanak, ezért is kezdeményezett a Jobbik ötpárti egyeztetést ebben a kérdésben.

A másik a szexuális bűncselekményt elkövetők adatbázisának a kérdése. A Jobbik azt is kezdeményezte, hogy egy nyilvános adatbázis készüljön azok-

ról, akik ilyen bűncselekményt valamikor elkövettek, mert a szülőknek joguk van tudni, hogy azok az emberek, akik akár uszodában, akár más keretek között a gyermekeikkel foglalkoznak, elkövettek-e ilyen bűncselekményt. A lengyel parlament nemrégiben tette lehetővé, hogy ez az adatbázis elkészüljön és nyilvános is legyen. Kérdezem államtitkár urat, hogy a magyar kormány tervez-e ilyen lépéseket, illetve támogatják-e a Jobbiknak az erre irányuló alaptörvény-módosítását. Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A választ Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Jobbulást kívánva arról tudom tájékoztatni önt a kérdésével kapcsolatban, hogy bár valóban nagyon szoros munkakapcsolatban vagyok Semjén Zsolttal, de nem tudom megmondani, hogy ő pontosan milyen törvényjavaslatokat vagy rendeletmódosításokat dolgozott ki az elmúlt öt esztendőben. S mivel erre az ön kérdésének a címe sem utalt, ezért azt javaslom, hogy erre később térjünk vissza.

Ugyanakkor nagyon fontos az, amit kérdésként felvetett a gyermekek helyzetével és kiszolgáltatottságával kapcsolatban, nevezetesen hogy ne kerülhessenek kapcsolatba olyan emberrel, aki róluk gondoskodik, aki őket neveli, gondozza, és korábban gyermekek sérelmére követett el szexuális bűncselekményeket.

Őn is itt volt az elmúlt hat esztendőben a parlamentben, és láthatta volna azokat a büntetőjogszabály-módosításokat, amelyeket már megtettünk, pontosan a gyermekek védelmében. Így például az erkölcsi bizonyítványokban már külön feltüntetjük azt, ha valaki kiskorú sérelmére követ el valamilyen bűncselekményt, pontosan azért, hogy látható legyen, ez nem egy átlagos esete volt az adott bűncselekménynek, hanem gyermek volt az elszenvetője. Mi tettük lehetővé, hogy abban az esetben, ha valaki gyermekek ellen követett el szexuális bűncselekményt, akkor foglalkoztatástól eltiltható legyen, magyarul, soha többé ne kerülhessen gyermekek közelébe az, aki ezt a helyzetét egyszer kihasználta, és gyermekkel szemben ilyen bűncselekményt követett el. Mi vezettük be az új szigorú büntető törvénykönyvben, hogy a kiskorú érzelmi fejlődésének veszélyeztetése is bűncselekmény.

Abban az esetben, ha valaki kiskorú ellen ilyen bűncselekményt követ el, az elévülés szabályait is teljes mértékben megváltoztattuk. Azt mondtuk, ha olyan, mondjuk, szexuális bűncselekményt követnek el kiskorúval szemben, ami öt évnél súlyosabban büntethető, akkor az nem évül el soha, ha pedig öt évnél rövidebben büntethető, akkor az elévülési idő a gyermek 18. életévétől, a születésnapjától kezdődik *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, így például ha valaki 12-13 évesen lesz ilyen

áldozat, még huszonéves koráig is rendelkezésére áll, hogy a feljelentését megtegye. Innen fogom folytatni a maradék egy percben.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra Dúró Dóra képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Remélem, államtitkár úr, hogy nem innen fogja folytatni, hanem válaszol a kérdéseimre. Semjén Zsoltnak öt év nem volt elég arra, hogy elkészítsen egy törvényjavaslatot, amely ezt a kérdést rendezné. Ez elképesztő, államtitkár úr! De nemcsak ő mulasztott, hanem az egész kormány sem tett semmit azért, hogy ezt lehetővé tegyék. A Jobbik kezdeményezte ezt. Egyébként a kormány hatáskörébe utaltuk volna a törvényjavaslatunkban azt, hogy milyen feltételek alapján szabják meg, hogy mikor legyen visszavonható az állami kitüntetés, de még ezt sem támogatták a kormánypárti képviselők a bizottsági vitában.

Az önkormányzati törvénybe is önök emelték be, államtitkár úr, hogy ha egy önkormányzati képviselő méltatlanná válik a tisztségére, akkor elveszíti a mandátumát, például ha szabadságvesztés büntetéssel sújtja őt a bíróság. Akkor egy állami kitüntetés esetében ez miért nem elegendő indok? Arra kérem, államtitkár úr, hogy erről beszéljen! Elismerve azokat az eredményeket, amiket az előbbieken felsorolt, kérem, arra válaszoljon, amit kérdezek. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Egyperces viszonzásra Rétvári Bence államtitkár úré a szó.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Úgy látszik, ezek szerint a válaszomban tudtam újdonsággal szolgálni önnek, és örülök, hogy elismeri a kormányzatnak azokat az intézkedéseit, amiket ezeken a területeken tettünk. Mind itt a parlamentben, mind kormányrendeleti szinten igyekeztünk ezeknél a speciális bűncselekménytípusoknál fellépni.

Szerintem ön is nagyon jól tudja, hogy itt az egyik legnagyobb probléma a látencia, az, hogy ezek a bűncselekmények nem derülnek ki. Éppen azért, hogy a felderítés körülményeit is javítsuk, hoztunk létre minden megyei rendőrkapitányságon egy olyan külön meghallgatósobát, ahol ezeknek a bűncselekményeknek az általában kiskorú sértettjei nem szokványos rendőrségi körülmények között tudják elmondani, hogy mit kellett átélniük, ezáltal még egyszer ezt a traumát nehéz körülmények között, egy hivatali helyiségben, egyenruhás rendőrök között nem kell hogy elmondják, hanem egy gyermekszobának berendezett helyiségben, ahol csak két személy van jelen, a többiek egy üvegfalon keresztül tudják követni, pontosan azért, hogy könnyebb legyen ezeknek a felderítése, és az egész büntetőeljárás során a szóhasználatban és a kihallgatás helyszíné-

ben is igyekeztünk mindenhol az áldozatoknak, a gyermekeknek kedvezni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Sallai R. Benedek képviselő úr, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „Akarja-e a kormány az elmúlt 25 év privatizációjának felülvizsgálatát?” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Lázár János miniszter urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a kérdésére adandó válasszal megvárja a miniszterelnök úr jelenlétét. Parancsoljon!

(16.30)

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. Akkor megvárnám a miniszterelnök úr jelenlétét, ha megengedi. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Miniszterelnök úrnak a harmadik **soron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia, és kérem, ne is üljön le, mert ön a következő. Sallai R. Benedek képviselő úr, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**Mi a kormányzati cselekvés a Kehi jelentés ügyében?**” címmel. Sallai R. Benedek képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Habár ön nem földművelésügyi miniszter, nem kell elmagyaráznom, mi a különbség a védett területek és az NFA-s földek között, azért a biztonság kedvéért elmondom, hogy most konkrétan nemzeti parki földterületekről beszélek, amelyeket ugye nem érint a termőföld-privatizáció, csak a bérleti rendszer.

Az ön felügyelete alá tartozó Kormányzati Ellenőrzési Hivatal folytatta le azt az ellenőrzést a miniszterelnök úr elrendelésére, ami megállapította azokat a szabálytalanságokat, amelyek a közelmúltban nyilvánosságra kerültek. Mint valószínűleg önök is tudják, a 172 pályázatból 140 esetben talált a Kehi valótlán adatokat, a nyertes pályázatok közül 34 földrészlet esetében olyan mértékű volt az eltérés, hogy a család hihetetlenül befolyásolta a teljes döntés eredményét. A vizsgált 428 birtoktestből - tehát csak egy része volt vizsgálva a pályázati úton kiadott földeknek - 98 esetben, tehát majdnem egynegyedében a gazdálkodási terv döntött, tehát szubjektív szempontok döntöttek a pályázat megnyeréséről. És nyerhettek olyanok is védett terület kezelésére, ahol extenzív legeltetést kellene megvalósítani, ahol az őshonos magyar fajta 50 fehér magyar kacska volt, amelyek köztudottan nem alkalmasak nagyon ilyen területkezelésre. Több esetben kifejezetten igaztalanul soroltak háttérbe tisztességes magyar gazdálkodó embereket, akik korrekten bevallották az állatállományukat, korrekten vallották be az adataikat. És ők emiatt, mert nem éltek ilyen csalásokkal, háttérbe szorultak, és nem nyerhettek.

A Kehi-jelentés rámutat erre az egész folyamatra. Viszont arról kérdezném tisztelettel miniszter urat, hogy miért nem lett kibővíve ez a Kehi-jelentés. Ha tíz nemzeti park esetében zajlottak pályázatok, és látjuk, hogy statisztikailag milyen magasak ezek a számok a szabálytalanságoknál, miért nem tíz nemzeti park esetében van az egész pályázati rendszer fölülvizsgálva. Sőt, a Hortobágyi Nemzeti Parknál miért nem terjed ki az összes többire? Milyen intézkedés lesz így, hogy most már gyakorlatilag az egész közvélemény tudja, hogy milyen szabálytalanul zajlott le a pályázati rendszer? Várható-e további lépés ebben? Erre várnám megtsztesztelő választát. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ, mint már mondtam, Lázár János miniszter úr fogja megadni. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Konkrétan válaszolva, tisztelt képviselőtársam, tisztelt Ház, szeretném figyelmébe ajánlani, hogy 2014. július 29-én a földművelésügyi miniszter módosította azt a rendeletét, amelyben a természetvédelmi minősítésű területek bérbeadásával kapcsolatos eljárási szabályokat rögzítette. A Kehinek volt konkrét észrevétele a több mint 420 nyertes pályázat vizsgálata kapcsán.

Itt volt olyan pályázat, amelyet ez alapján érvénytelenné nyilvánítottak, és más kapta meg a területet, és volt általános érvényű észrevétele. Ha jól értem, ön azt kérdezi, hogy más nemzeti parkoknál miért nem érvényesítik a Kehi-vizsgálatban megfogalmazott javaslatokat. Tudomásom szerint érvényesítik, hiszen a földművelésügyi miniszter az előbb idézett földművelésügyi miniszteri rendelet alapján egységesítette az eljárási szabályokat, egységesítette a döntési mechanizmust, ami sokkal átláthatóbbá teszi ezt a kérdést.

Két megjegyzésem van csak még ehhez. Az egyik az, tisztelt képviselőtársam, hogy nyílt árverések esetében az ilyen típusú félreértések teljes egészében lehetetlenek, tekintettel arra, hogy 180 ezer hektár nyílt árverésen értékesítésre került. Sok kritikát kap a kormány az értékesítés megvalósítása miatt, de az értékesítés lebonyolításával kapcsolatban egyet sem, hiszen a teljes nyilvánosság előtt, nyílt árverés keretében zajlik mindez. Ez nem azt jelenti, hogy a természetvédelmi területeket is el kellene árverezni, csak azt gondolom, hogy a földbérleti verseny helyett a tulajdonosok kezében jobb helyen van a termőterület, mint adott esetben az állam által bérbe adott vagy bérleti szerződéssel megkötött területek.

A másik észrevételem pedig, hogy kíváncsian várom, hogy most, hogy az AKG-ban bizonyos gyep-területek támogatása elmarad a korábbi mértéktől, ahogy itt hallottuk az előbbi interpellációban, mennyi lesz az érdeklődő. Támogatási vagy földigény volt? Dolgozni akartak vagy a támogatást akarták eltenni? Ez most ki fog derülni. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Egypérfesz viszonzválaszra Sallai R. Benedek képviselő úré a szó. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a válaszát, miniszter úr. A mai nap folyamán elmondta, hogy a családja háromszáz éve gazdálkodó család: meg kell kérdezni a családtagokat, hogy vajon támogatásért gazdálkodnak, vagy azért, mert az az életformájuk. Azok, akik most kívül csúsztak ezeken a támogatási rendszereken, és nem tudnak tovább legeltetni, jó néhányan, talán látott televízióban is ilyet, aki sírva mondja el azon veszteségét, hogy nem tud másként nyereséges lenni, mert a legeltetéses állattartás teljesen veszteséges. Csak hogy erre reagáljak.

A probléma azzal van, hogy a miniszter úr, mármint az FM miniszterének módosítása gyakorlatilag eső után köpönyeg, hiszen egy lezárt pályázati rendszert követően nem vizsgálta felül azokat a pályázatokat, amelyek így igaztalanul sokszor lecsúsztak a támogatási rendszerről. Arra céloztam egyértelműen a kérdésemben, hogy indokolt lenne kiterjeszteni ezt az ellenőrzést, ezt az ön hatásköréből lehet megtenni. Az jelentene egy teljes nyilvánosságot a pályázati eredményekről és a Kehi-jelentésről, az jelentene megnyugvást a magyar társadalomnak, hogy tudjuk azt, hogy mi történt a pályázati rendszerben.

Egy nemzeti parki igazgató már belebukott ebbe a rendszerbe, mint azt, gondolom, ön is tudja. Az a kérdés, hogy az összes többi esetében hogyan jártak el. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Viszonzválaszra Lázár János miniszter úré a szó.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Tisztelt Képviselőtársaim! A megjegyzésére, ami a gazdálkodást illeti, 2004 előtt nem voltak európai uniós támogatások, és ezeken a gyepterületeken folytattak gazdálkodást emberek.

A kormány és a törvényhozás akkor tud a legtöbbet segíteni gazdálkodók számára, ha a gazdálkodás értékesítési feltételeit biztosítja, hogy az állattartásból legyen hová értékesíteni. Nem támogatással kell a munkát, illetve az értékesítési feltételeket kompenzálni, mert támogatásra nem lehet egy életet alapozni. Aki az Európai Unió támogatására alapozza az életét, az, azt gondolom, elég erős ingoványra alapozza azt.

Azzal kellene segítenünk a mezőgazdaságban dolgozóknak és tevékenykedőknek, hogy biztos fölvasárlási feltételeket biztosítunk számukra. Tehát a fölvasárlást kellene garantálni, az értékesítést kellene garantálni, az egész értékesítési láncba kellene beavatkoznunk.

Csak fejből idézem, képviselő úr, hogy azért folytatott a Hortobágnál a Kehi vizsgálatot, mert máshol büntetőeljárások voltak. A büntetőeljárások pedig fölmentéssel végződtek, nem erősítették meg nagyon sok esetben azokat az állításokat, amelyek a

nemzeti parki földbérleti szerződések megkötésével voltak kapcsolatosak. *(Szórványos taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Pócs János képviselő úr, a Fidesz képviselője *(Nagy zaj az ellenzéki padosorokban.)*, azonnali kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: „Zöldbiznisz - az LMP és a vidékfejlesztés” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Nagy István államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Képviselő úr jelzi, hogy elfogadja. Pócs János képviselő úré a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A múlt heti azonnali kérdésben felvettem, hogy az LMP-hez köthető túrkevei malom összedőlt. A Sallai Róbert Benedek képviselő úrhoz közel álló Nimfea Természetvédelmi Egyesület 20 millió forint pályázati pénzből úgy újította fel a túrkevei szélmalmot, hogy az összedőlt. *(Sallai R. Benedek a képviselő mögötti padból egy lapot mutat fel: Amit mond, abban kevés az igazság.)* Az MVH megtette a büntető feljelentést, és reméljük, hogy mihamarabb fény derül arra, hogy hová tűnt Sallai úrék által a pénz. *(Az ellenzéki képviselők többsége tapsol. - Varga Mihály: Utasítsa rendre!)*

Érdekes látni Sallai úr múlt heti reagálását az ügyben. Azért nem forog a túrkevei szélmalom...

ELNÖK: Egy pillanat, képviselő úr! Sallai Benedek képviselő úr, két szempontból is kénytelen vagyok a Hárszabály előírásainak megfelelően figyelmeztetni. Egyrészt, hogy tiltott szemléltetést alkalmaz, előre be nem jelentett, másrészt pedig, ugye, mivel érintett, erre majd volna lehetősége a végén személyes érintettség címén szót kérni. *(Nagy zaj az ellenzéki padosorokban.)* Bizonyára meg is fogja kapni. A harmadik dolog, hogy ott helyet is foglalt. Önnek ott igazából semmi keresnivalója nincs. Úgyhogy tisztelettel megkérem, fáradjon vissza a helyére. Az elhangzottakért figyelmeztetem.

Most kérem az idő beszámítását innen. Pócs János képviselő úré a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm szépen az erősítést. Valóban semmi keresnivalója nincs ebben a frakcióban Sallai Róbert képviselő úrnak, egyébként engem nem zavar. *(Sallai R. Benedek újabb feliratokat mutat fel egymás után Pócs János háta mögött. Többek között: Nagyon sok alkalommal nem mond igazat. Azaz hazudik. Most kifejezetten hazudik.)*

Tisztelt Államtitkár Úr! Érdekes látni, hogy Sallai Róbert képviselő úr múlt héten hogyan reagált erre az ügyre. Azt mondta, hogy azért nem forog a túrkevei szélmalom, mert nincs rajta kerék. Megismertük már, hogy az LMP az ilyen fellengzőségekkal hogy szokta a felelősséget hárítani. Sallai képviselő

úr válasza nem volt meg, hogy hová költötték a 20 millió forint pályázati pénzt. Miért dőlt össze a túrkevei szélmalom?

(16.40)

Szomorú látni, hogy Sallai képviselő úr, a Lehet Más a Politika és a Fenntartható Fejlődés bizottsága szakpolitikusa, aki az LMP-s párttársaival együtt úgy szereti kioktatni a kormányt (*Sallai R. Benedek a következő felíratot tartalmazó papírt mutatja fel: „Megtéveszti önöket.”*), megint egy olyan ügybe keveredett, ami mutatja, hogy számára a tisztességtelen egyéni haszonszerzés fontosabb a közérdeknél. A zöldbiznisz fejlesztése fontosabb számára, mint a vidékfejlesztés. (*Sallai R. Benedek a következő felíratot ábrázoló táblákat mutatja fel: „Most kifejezetten hazudik!” „Nagyon sok alkalommal nem mond igazat, azaz hazudik.”*) Sallai képviselő úr megpróbálja elkenni az ügyet és elterelni a figyelmet, megpróbálja az önkormányzatra terelni a felelősséget. (*Apáti István többször közbeszól.*)

Másrészt friss sajtóhírek szerint az MVH helyszíni vizsgálódás céljából érkező munkatársait képviselő úr kérdőre vonta, az ellenőrzés jogalapját firtatva. Nyilvánvaló, hogy politikai hatalmával élt vissza a kormánytisztviselővel szemben.

Tisztelt Államtitkár Úr! Adódik a kérdés: milyen lépések történtek az ügyben? Ki viseli a felelősséget az adott történetben? Várom megtisztelő válaszát. (*Taps a kormánypárti padsorokban. - Zaj, közbeszólások.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselőtársaim! Mielőtt még Nagy István államtitkár úrnak megadnám a szót, megállapítom, hogy Sallai R. Benedek képviselő úr ismételt megsértette a szemléltetésről szóló országgyűlési törvény vonatkozó pontját. (*Folyamatos közbeszólások a Jobbik padsoraiból.*) Tájékoztatom, hogy erről a Házbizottságot, illetve az elnök urat a megfelelő eljárás kezdeményezésével tájékoztatni fogom. (*Schmuck Erzsébet: Pócs képviselő úr is mutogatott múltkor!*) Képviselő asszony, ön is kéri, hogy hasonló eljárásban részesítsem? (*Nagy zaj. - Dr. Bárándy Gergely: Pócs Jánossal szemben is! - Apáti István folyamatosan közbeszól.*)

Képviselő Hölgyek és Urak! Apáti Képviselő Úr! (*Apáti István: Összedobjuk!*) Apáti Képviselő Úr! Apáti Képviselő Úr! Ne dobjon össze semmit, mert ki fogom zárni az ülésről! Azt majd összedobhatja! (*Derűlttség a Fidesz padsoraiban. - Lázár János: Térjünk a lényegre!*)

Nagy István államtitkár úrnak adok szót, parancsoljon!

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi miniszteri államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársam! „Hol vár állott, most kőhalom” - mondhatnánk, egy mondatban az egész ügyet összefoglalva, ugyanakkor egy

nagyon éles kérdés kívánczik utána: ki vagy mi ezért a felelős?

Engedje meg, hogy válaszomat a rendkívül sajnálatos esethez kapcsolódó legfrissebb hírrel kezdem. Ahogy a sajtóban is megjelent, az MVH munkatársai május 18-án rendkívüli helyszíni ellenőrzést tartottak Túrkevény azzal a céllal, hogy a részben felújított, de mára már összedőlt szélmalom jelenlegi helyzetét felmérjék. A munkájukat végezték volna, azonban a hivatal helyszínen tartózkodó munkatársát Sallai R. Benedek, az LMP országgyűlési képviselője, a Nimfea Természetvédelmi Egyesület nevében telefonon kérdőre vonta, az ellenőrzés jogalapját firtatva.

Ahogy ön is mondta, képviselőtársam politikai hatalmával próbált meg visszaélni a feladatát végző kormánytisztviselővel szemben. Ez a magatartás elfogadhatatlan, de biztosíthatom, hogy nem fogja megakadályozni a vizsgálatot.

Mi történt valójában? Lássuk az eddigi tényeket! A Nimfea elhatározta, hogy a túrkevei önkormányzattal vagyonkezelésre átvett, értékes malmot felújítja. Eddig minden rendben is lenne; a malom valóban felújításra szoruló, megőrzendő érték, pontosabban lett volna. Az MVH eddigi vizsgálatából az állapítható meg, hogy a támogatási kérelemmel benyújtott építési dokumentáció alapján a Nimfea az építmény külső felújítását is vállalta.

Az egyesületnek 2009-ben lehetősége lett volna a külső felújításra is támogatást igényelni 100 százalékos támogatási intenzitás mellett, akár 53 millió forint támogatási plafon erejéig. Sőt, még ugyanezen év decemberében újabb támogatási időszak nyílt turisztikai tevékenységek ösztönzése jogcímen, de nem éltek a lehetőséggel, csak a belső felújításra koncentráltak, tehát a felújítás nem fejeződött be. (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) Majd folytatjuk még. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzulásra Pócs János képviselő úré a szó, parancsoljon!

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen, államtitkár úr. Nagy tanulság ez a történet. Ez valóban a LMP-nek a vidékpolitikája, ami a lenyúlásról szól, az ellenőrzések akadályozásáról.

Sallai Róbert képviselő úr a naplójában folyamatosan kampányol. Jelenleg arról nem szól a fáma, hogy mi történt a túrkevei szélmalommal, arról viszont igen, hogy újabban kátyúzásban utazik. Ahogy ő elmondta, ezt is csak egy félóráig tette, részben azért, mert az operatőrök addig voltak ott, másrészt pedig rájött, hogy szurkos lett a keze.

Tisztelt Államtitkár Úr! Javaslom a pályázati pénzek elosztásánál figyelembe venni, hogy veszélyes az a történet (*Sallai R. Benedek többször közbeszól.*), amikor valaki aszfaltozással foglalkozik, mert lám, a példa is mutatja: akinek szurkos a keze, annak ragad is. Köszönöm, államtitkár úr. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzáslaszra államtitkár úré a szó, parancsoljon!

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Turisztikai tevékenység ösztönzése címén nyerték a pályázatokat, és ez kérdéseket vet föl abból a szempontból, hogy hogyan fogadhattak vendégeket, látogatókat egy félig felújított és a történetek alapján életveszélyesnek tekinthető épületben. Vagy csak bemondásra működött a látogatóközpont? Vagy a felújításban vállalt eredeti hasznosítási célnak sem tettek eleget?

Azt hiszem, mind-mind olyan kérdés, amelyre az elkövetkező időszakban megfelelő választ kell hogy találjunk, és ha ezek a megfelelő válaszok megvannak, csak akkor lehet megnyugtatóan pontot tenni ennek az ügynek a végére. És azt hiszem, mindnyájunk érdeke, mindenkinek érdeke az, hogy ezekre a feltett kérdésekre megfelelő válaszokat találjunk. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Heringes Anita képviselő asszony, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: „**Miért nem a megoldás felé haladunk?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Tasó László államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem a képviselő asszonyt, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* A képviselő asszony jelzi, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Heringes Anita képviselő asszonyé a szó, parancsoljon!

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Egy 38 éves Uber-sofőr édesanya levélben feltett kérdéseit és gondolatait hadd osszam meg most önnel. Hátha sikerül meggyőzni önöket arról, hogy nem tiltani, hanem pontosan szabályozni kell ezt a területet is.

Az Uber-sofőrök vállalkozók, adózók. Rugalmasan tudják beilleszteni a munka és a gyermek mellé az uberezést. Az uberes női sofőrök - 180 hölgy dolgozik ezen a területen - olyan rugalmas munkalehetőséget kaptak, ami most veszélybe került, pedig ezzel anyagi biztonságot tudnak teremteni családjuknak. A munka után adóznak, vizsgákkal rendelkeznek, mindent elkövetnek annak érdekében, hogy biztonsággal, a szabályoknak megfelelően tudjanak dolgozni. Erre az Uber is folyamatosan figyel. Az engedélyeket minden esetben a Nemzeti Közlekedési Hatóság adja ki számukra. Nekik, nőknek, anyáknak pont az Uber adta meg azt a lehetőséget, hogy tanulhassanak, családjukkal foglalkozhassanak, gyermekükért mindig időben tudjanak odaérni az óvodába, iskolába, vagy éppen beteg szüleiket ápolhassák. Fájjalják, hogy csalóknak és adóelkerülőknak bélyegzik most őket.

Az uberezés olyan munkalehetőséget teremtett egy olyan szűk rétegnek, akik nem tudnak - vagy csak kevés eséllyel - visszatérni a munka világába: például a nőknek és az édesanyáknak. A kormánynak

és önnek, miniszter úr és államtitkár úr, hihetetlen nagy a felelőssége. Nem egymásnak kell ugrasztani a taxis- és Uber-sofőr-társadalmat és -felhasználókat, hanem olyan szabályrendszert kell létrehozni, ami nem lehetetleníti el egyik felet sem. Egyik fél sem akarja a másikat betiltani. A betiltás nem lehet megoldás. Tiszta, átlátható, működőképes szabályokat akarnak. Mondjuk ki: a hatályos szabályozás alkalmazatlan a probléma kezelésére.

Azt szeretnék kérni, hogy az Uberrel, a taxisokkal és egyéb érdekképviseletekkel közös asztalnál, a kormánnyal együttműködve dolgozzanak ki egy olyan szabályrendszert, ahol mindenki nyugodtan továbbműködhet. Tisztelt Államtitkár Úr! Lát erre lehetőséget? *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A válasza Tasó László államtitkár úrnak adok szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőnő! Magyarország Kormánya a szabályosan működő és adót fizető taxikok oldalán áll. A személyi és műszaki követelmények figyelmen kívül hagyásával jogosulatlan előnyökhöz jutó vállalkozásoknak a magyar kormány nem akar teret adni. *(Zaj. - Az elnök csenget.)*

A magyar jogszabályok értelmében az Uber önálló diszpécsterszolgálati tevékenységet folytat, arra jogosító engedély nélkül. A hatályos hazai előírásokkal szemben - az Uber ugyan mást állít, de - személyszállítási tevékenységet végez, számítástechnikai eszközök közbeiktatásával, és ami fontos, hogy ellenérték fejében.

A kormány nem kíván a technikai fejlődés útjába állni, ezért is tartalmazza a kormányrendelet a számítástechnikai eszközök közbeiktatásával is lehetséges diszpécsterszolgálati tevékenység folytatását és nyújtását is.

A legális taxiszoigáltatók jelentős része már rendelkezik online alapon működő applikációval, ami a teljes utazóközönség számára elérhető is. A jelenlegi szabályozás és a benyújtott javaslat célja egy olyan piaci környezet kialakítása, amelyben mindenki számára egyenlőek a versenyfeltételek, nincs kiskapu, és a jogellenes tevékenységre pedig megfelelően visszatartó szankciókat alkalmazunk.

(16.50)

Mi szeretnénk lehetőséget teremteni arra, hogy a fejlődés folytatódjon, de természetesen azt kérjük mindenkitől, aki tevékenységet végez Magyarországon, hogy azt a rendelkezésre álló szabályok szerint végezze, magyarul fizessenek adót érte mindannyian, az Uber is. Köszönöm szépen a figyelmét.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzáslaszra Heringes Anita képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

HERINGES ANITA (MSZP): Mi úgy gondoljuk, hogy a kormánynak és az egész Országgyűlésnek is a tisztességes taxisok, uberesek és a fogyasztók oldalán kell állni. Nem egyik oldalra kell állni, hanem mindenkit kell képviselnie. Azt gondolom, egy olyan szabályozást kell létrehozni, ahol mindenki tud dolgozni tisztességesen, adózva, minden vizsgát megszerelve, minden szabályt betartva. Olyan szabályokat kell létrehozni, amelyek működőképessé teszik mindegyik rendszert.

Eppen ezért kérem, gondolják ezt át, üljenek le az uberesekekkel, üljenek le a taxisokkal, az érdekképviseleti szervezetekkel, hallgassák meg a fejlődés útját, mert azt gondolom, van miről beszélniük. Önök hozták létre ezt a szabályozást, ami most ellehetetleníti a taxisokat, egy feladatuk van: visszavonni és egy normális, működőképes szabályozást létrehozni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Egyperces viszonzás illeti meg Tasó László államtitkár urat is. Parancsoljon!

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőnő! Az a helyzet, hogy a magyar kormánynak bizony oda kell állnia egy oldalra, mégpedig az adófizetők oldalára. *(Közbeszólások az MSZP soraiból: Adóznak!)* Természetesen, aki adót fizet és a tevékenységet úgy végzi, amellyel áll a kormány, és ott is fog állni egyébként mindig. Még egyszer mondom, semmilyen gátja nincsen a fejlődésnek, semmilyen gátja nincsen az infokommunikációs tevékenységek fejlesztésének, egyáltalán nincs ilyenről szó. A szabályozás arról szól, hogy mindenkinek egyenlő versenyteltelt biztósítsanak. Egy taxisnak a tevékenysége végzéséhez minimum 400-500 ezer forintot kell befektetnie, hogy egyáltalán a tevékenységet elkezdhesse. Meg kell vizsgálni, hogy vajon például milyen az utas biztonsága és a vagyonbiztonsága egy olyan utazónak, akinek például a tevékenységéhez szükséges eszközökre nem kell ilyen garanciákat vállalnia.

Van egy követelmény, amit meg kell tartani a biztonság szempontjából minden tekintetben. Még egyszer mondom, a kormánynak világosan egy oldalra kell állni, az adófizető, szabályosan tevékenységet végző taxisok mellé. Ez történik. Köszönöm szépen a figyelmét.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Kulcsár Gergely képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszter úrhoz: **„Miért hallgat hónapok óta a balmazújvárosi fideszes korrupciós ügyről, Miniszter úr?”** címmel. Kulcsár Gergely képviselő úré a szó. Parancsoljon!

KULCSÁR GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! A 2013. év vége óta húzódik ez a történet, amely kapcsán többször is szóltam már a Ház falai között. Akkor, 2013 decem-

berében derült fény arra, hogy az ügyészség nyomoz hivatali visszaélés és vesztegetés gyanúja miatt Balmazújvárosban. Tiba István, az ügy egyik főszereplője, aki az imént sietősen távozott az ülésteremből, és akit ön nevezett ki miniszteri biztosnak tavaly nyáron, a híradások szerint ekkor már nyakig benne volt a Balmazújvárosban kirobbant korrupciós ügyben. Mint köztudott, Veres Margit jelenlegi polgármester asszony még balmazújvárosi jegyzőként 2012 decemberében négyeszmeközött átvett 5 millió forint készpénzt egy vállalkozótól, akinek a cége éppen asnap kapott 180 milliót a helyi önkormányzattól. A jegyző másnap kettesben találkozott Tiba Istvánnal, akkori polgármesterrel, és átadta neki az összeget. Ezentúl Veres Margit kapott egy gépkocsit is ajándékba az említett vállalkozótól.

Az ügy már bírósági szakban van, és tanúként vallomást tett Tiba István is, aki azzal védekezett, hogy a pénzt csak baráti kölcsönbe kapta. Egyébként ez a kölcsön nem szerepelt a vagyonyilatkozatában, csak akkor pótolta, amikor vagyonyilatkozati eljárást kezdeményeztek ellene, mindezt több mint három évvel a vagyonyilatkozat leadása után. A legutóbbi tárgyalási napon, a múlt héten az is megerősítésre került több helyi képviselő által, amit Tiba egykori alpolgármestere vallott, aki szerint Veres és Tiba félrevezették az egész képviselő-testületet annak érdekében, hogy a nagylelkű helyi vállalkozó megkaphassa a várostól azt a bizonyos 180 millió forintot.

Tisztelt Miniszter Úr! Ön hónapok óta hallgat ebben az ügyben. Fideszes polgármester van a vádlottak padján, korrupciós pénz került a Fidesz országgyűlési képviselőjéhez, aki hamis vagyonyilatkozatot is tett ebben az ügyben. Itt az ideje, hogy megszólaljon, miniszter úr.

Kérem, adjon konkrét válaszokat a következő kérdésekre. Ön helyesnek tartja, hogy valaki három és fél év után javítja ki vagyonyilatkozatát egy büntetőügyben előkerült tények miatt, és ennek semmilyen következménye nincs? Tisztában voltak-e azzal, milyen érintettsége van Tibának ebben az ügyben, amikor ön tavaly kinevezte miniszteri biztosnak? Hogyan ítéli meg az ügy vádlottjának, az önök polgármesterének, Veres Margitnak a szerepét az ügyben? Kívánnak-e valamit tenni annak érdekében *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, hogy a korrupcióban érintett fideszes politikusok eltűnjenek a közéletből? Várom érdemi válaszát. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Képviselő úr, Lázár János miniszter úré a szó. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársam! Tekintettel, hogy közös képviselőtársunkról, Tiba Istvánról van szó, engedje meg, hogy azzal kezdjem, hogy Tiba István nagyon régóta, 2002 óta nemcsak képviselőtársam, hanem barátom is, sőt már jóval korábbról ismerem Fidesz-tagként. Határozottan kiállok mellette, amit nemcsak az erősít meg, még

egyszer hangsúlyozom, hogy a barátom, hanem az is, hogy Tiba Istvánnak ebben a kérdésben igaza van.

Hogy a választók erről mit gondolnak, azt nagyon fontos figyelembe vennünk, tekintettel arra, hogy a beszédének vagy a mondandójának az első részében arra hivatkozott, hogy 2013 decemberében derült fény valamire. 2014 tavaszán, úgy tudom, Tiba Istvánt megválasztották a térség országgyűlési képviselőjének, a Jobbik jelöltjét nem. Tájékoztatom arról, hogy 2014 őszén pedig polgármesternek megválasztották azt az érintettet, aki ebben az ügyben talán eljárás alá vontként szerepel. Tehát a választópolgárok a lejárató kampánnyal együtt úgy döntöttek, hogy erre a két emberre bízzák a város vezetését úgy, hogy pontosan tudták, hogy ennek az ügynek mi a vélelme, vagy mi a lényege.

Hogy mi fog történni ebben az ügyben, azt én megmondani nem tudom, mert az ön szavaiból és a rendelkezésre álló információkból az derül ki, hogy az ügyészség a nyomozást lefolytatta, majd ezt követően vádemeléssel lezárta, vádemelésre került sor, a bíróság pedig az eljárást folytatja, nem Tiba István ellen, félreértés ne essék.

Tehát a képviselőtársunkkal szemben annyi méltányosságot elvárhatunk egy másik képviselőtársunk részéről, hogy világosan elmondja, hogy tanúként hallgatták meg három alkalommal Tiba Istvánt. Az ő gyanúsítása ebben az ügyben semmilyen formában fel sem merült. A gyanúsítottnak meg az a dolga, hogy elszámoljon azzal, amit tett, és viselje ennek a következményeit és a felelősségét.

Én azt tudom mondani, hogy a kormány Balmazújvárosnak - amikor Fidesz-kormány van - mindig segít. Most is ezt tettük. Valóban, nálam frakcióvezetőként és 2012-ben már államtitkárként Tiba István barátom mint Balmazújváros polgármestere, mindent elkövetett annak érdekében, hogy állami támogatást kapjanak, ha jól emlékszem, egy csarnok megépítésére, amit meg is kaptak. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Egyébként pedig abban bízunk, hogy az igazságszolgáltatás tisztázza a helyzetet. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Egyperces viszonzásra Kulcsár Gergely képviselő úré a szó.

KULCSÁR GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Miniszter Úr! 2014 tavaszán a választók mit sem tudtak erről, ugyanis csak a nyomozás tényéről értesülhettek. Tiba István félrebeszélte, azt mondta, hogy nem tudja, miről van szó, illetve egy rutinszerű vizsgálatról hazudozott a kampányban. Erre jól emlékszem, mivel én indultam abban a körzetben. De nem adott választ arra sem, hogy mit szól ahhoz, hogy három és fél év után javította a vagyonyilatkozatát.

Akkor jutott eszébe, hogy ellentmondásban van az, amit a vagyonyilatkozatában tett, illetve amit mondott a bíróság előtt. Nyilván nem akart hamis tanúzásért bíróság elé állni, ezért változtatta meg a

vagyonyilatkozatát, miután a Jobbik erre felhívta a figyelmet.

Azt is elmondanám önnek, hogy Veres Margit, az önök polgármesterjelöltje volt az MSZP-vel közösen, az önök polgármestere, ő vádlottként szerepel az ügyben, és azt vallotta vádlottként, hogy a felettese utasításait követte, a bűncselekmény elkövetésének az idején az ő főnöke Tiba István volt, és itt bezárul a kör.

Tisztelt Miniszter Úr! *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Ön eltűri ezeket a politikusokat a soraiban? *(Taps a Jobbik padsorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzásra Lázár János miniszter úré a szó.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Várjuk meg ennek az eljárásnak a végét, ami a polgármester asszony státuszát és helyzetét illeti. Másrészt pedig Tiba István képviselőtársam az ügyben tanúként és nem gyanúsítottként szerepel. Azt gondolom, hogy ez teljesen világos. Harmadrészt pedig Balmazújváros polgárai - mint eddig is - a jövőben is számíthatnak a kormányzat segítségére most egy sportcsarnoképítés vagy a város anyagi támogatása területén. Ahogy én önt meghallgattam, ha én balmazújvárosi lennék, minden hibájával együtt Tiba Istvánra meg Veres Margit polgármesterre szavaznék. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Országgyűlés! Szászfalvi László képviselő úr, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Nőtt-e az elmúlt évek során a családbarát munkahelyek száma?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszdadásra Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Már is jelzi képviselő úr, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, ennek megfelelően majd Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Szászfalvi László képviselő úré a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A családok támogatását, a család egységét, a család összetartó és megtartóerejét számtalan alkalommal és sokan méltatták már itt, a tisztelt Házban. A Kereszténydemokrata Néppárt frakciójának képviselőjeként egy 16 évvel ezelőtt elindult kezdeményezés okán fordulok most a tisztelt államtitkár úrhoz. A „Családbarát munkahely” pályázatot még az első Orbán-kormány indította útjára, és ez az utóbbi években újra egyre fontosabb szerepet kap.

(17.00)

Önmagában a pályázat is ráirányítja a figyelmet a téma fontosságára, másfelől a pályázóról és a pályázatról legalább ismereteket szerző munkaadók

gondolkodását is befolyásolja a családbarát munkahelyek kialakításának a fontossága. Nem beszélve természetesen a díjazottakról, akik az anyagi támogatás mellett erkölcsi elismerést is kapnak, és nemcsak a díjazóktól, hanem a munkavállalóiktól is.

Tisztelt Államtitkár Úr! Az Emberi Erőforrások Minisztériuma által május elején kiírt pályázat célja olyan családbarát munkahelyek kialakítása és munkahelyi családbarát programok elindítása és támogatása, amelyek elősegítik a munka és a magánélet összeegyeztetését, a családi, magánéleti és munkahelyi kötelezettségek összehangolását. Ne felejtjük el, ha a munkavállaló a munkahelyén kiegyensúlyozottan tud dolgozni, jóval hatékonyabban fog munkát végezni. Ezzel a munkaadó is jól jár, mindez pedig az egész magyar társadalom számára előnyös.

*(A jegyzői székben dr. Szűcs Lajost
Gelencsér Attila váltja fel.)*

A gyermek- és munkavállalás összehangolásában jelentős szerepük van a családbarát munkaerőpiaci eszközöknek, ilyen az oktatási intézmények nyitvatartásához alkalmazkodó munkaidő-beosztás vagy szabadságkiadás, a rész- és rugalmas munkaidős foglalkoztatás vagy a képzések támogatása is.

Az elmúlt időszak tapasztalataira tekintettel tisztelettel kérdezem államtitkár urat, hogy nőtt-e az elmúlt évek során a családbarát munkahelyek száma, mi várható a jövőben. Tisztelettel várom válaszát. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megköszönve együttműködésüket, munkájukat, úgy adom meg a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak, hogy tájékoztatom önöket, az elnöklést átadom Sneider Tamás alelnök úrnak. *(Szórványos taps a Jobbik soraiból.)*

*(Az elnöki széket Sneider Tamás,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Amikor a családbarát Magyarországot tűztük ki a kormányzásunk egyik legfőbb céljaként, akkor annak nagyon fontos része, hogy a munkahelyen is mindenki érezze, hogy adójogszabályokban, más szabályokban, más elismerési módokban a családbarát munkahelyeket, a családbarát adózást ez a kormány fontos céljának tartja, nemcsak például a munkahelyvédelmi akciótervben a szülésből visszatérő kismamák adókedvezménye terén, nemcsak a gyed extrával kapcsolatos munkavállalási kedvezmények terén *(Dr. Szél Bernadett: Kirúghatóvá tettétek az anyákat!)*, hanem emellett abban is, hogy azok a munkaadók, akik odafigyelnek arra, hogy milyen környezetet biztosítanak az ott dolgozóknak, azok is elismerésben részesüljenek. Ennek megvannak az eredményei, hiszen jóval több kismama dolgozik most már a gyermekvállalás után, mint korábban,

sokkal kedvezőbb jogilag a családok számára, a kisgyermekes anyukák számára a munkavállalási környezet adó szempontjából is és más tekintetben is. Ezért hirdettük meg, hogy ösztönözzük a munkaadókat a gyermekbarát környezet kialakítására, a „Családbarát munkahely” pályázatot. Ez már több éve zajlik. 2011-ben 250 pályázó nyújtotta be az igénylését, '14-ben már 318, '15-ben pedig 545 kis-, közepes és nagyvállalat, valamint költségvetési intézmény pályázott erre a címre. 2011-ben 18 nyertes pályázó részesült 20 millió forintos támogatásban, 2013-ban 28 céget és intézményt tudtunk támogatni, ez 22,8 millió forint támogatás volt összességében, 2014-ben pedig 22,7 millió forintból már 43 pályázót ismertünk el. Ez nemcsak anyagi elismerést jelent, hanem nyilván egy kis táblát is, amit kitehetnek az adott intézményben, mutatván, hogy ez már elismerően egy családbarát munkahely.

Innen fogom folytatni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Viszonzásra megadom a szót Szászfalvi László képviselő úrnak.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm államtitkár úr válaszát, amelyből kiderült, hogy a kormány eddig is és ezután is kiemelt támogatásban igyekszik részesíteni a családokat, a családos munkavállalókat. A KDNP véleménye szerint a családbarát munkahelyek kialakítása és támogatása nemcsak a magyarországi vállalati kultúra fejlesztésében jelent jelentős szerepet, hanem a családbarát hangulat, környezet, közösségi környezet elterjesztésében is kiemelt szerepet játszik, valamint hozzásegítheti a fiatalokat, illetve a fiatal házасokat, hogy annyi gyermeket vállaljanak, vállalhassanak, amennyit szeretnének, ebben pedig a munkahelyük is partner legyen, együttműködő partner, ne pedig akadályozó tényező.

Köszönöm szépen válaszát. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak egy percben.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Ahogy mondtam, folytatom. 2015-ben rekordméretű keretösszeggel, 50 millió forinttal hirdettük meg a „Családbarát munkahely” pályázatot, és 53 jelentkezőt sikerült támogatni. Ez is mutatja a díj presztízsének a folyamatos emelkedését, egyre többen jelentkeznek, egyre többen nyernek, egyre nagyobb támogatást kapnak. Bízunk benne, hogy ők lehetnek a példaképek más munkáltatók számára, és bízunk benne, hogy sok tekintetben ez egy jelzés is lehet, hogy azok a munkavállalók, akik szeretnének olyan körülmények közé menni, ami kedvezőbb a gyermekvállalás számára, a gyermekes szülők számára, ők inkább ezt a munkahelyet fogják választani. Ez egyfajta jó jelzés is a munkaerőpiacon, ahol adott esetben versengenek a jó munkavállalóért.

Az is fontos, hogy a törvényi módosítások nyomán immáron a bölcsődék átalakításával munkahelyi bölcsődék létrehozatalára is lehetőség nyílik. Tehát azok a munkahelyek, amelyek részben hajlandók ennek a költségeit fedezni, azok az állami támogatás mellett ott helyben oldhatják meg a kisgyermekek napközbeni felügyeletét. Azt hiszem, ez is egy óriási előrelépés. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Ki lesz a vesztese a cafetéria-rendszer átalakításának?**” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Az Európai Bíróság döntése szerint a magyar cafetéria-rendszer jelenlegi formájában nem összeegyeztethető az uniós joggal. A magyar kormánynek június 15-éig kell dönteni a rendszer átalakításáról, viszont úgy tűnik, ezzel sehogy sem áll. Legalábbis ez derült ki múlt héten a versenyszféra és a kormány állandó konzultációs fórumán. Az ott elhangzottak alapján megfelelnek a munkavállalónként juttatható cafetéria keretét, és megmaradna a SZÉP-kártya. A 200 ezer forint feléig a SZÉP-kártya lenne adható, a másik felét pedig béresítenék. Az is kiderült, hogy veszélybe kerülne az egészségügyi és a nyugdíj-öngondoskodás. Ráadásul korábban Lázár miniszter úr arról is beszélt, hogy az állami tisztviselőknek egyáltalán nem járna semmilyen cafetéria a jövőben. Nemhogy nem bővítenék a juttatások körét - ahogy azt az LMP is javasolta - a hiteltörlesztési támogatással, hanem az eddigieket is megszüntetnék.

Szerintünk elfogadhatatlanok a tervezett változtatások. Még a miniszterelnök által korábban felvetett kettős adózási rendszer is csak a bérek szinten maradásához lenne elég, a munkáltatók terheinek enyhítése nélkül csökkentett cafetériakeret viszont bércsökkenéssel járna. Két dolog biztos: a cafetériának meg kell maradnia az állami szférában is, a dolgozók bére pedig nem csökkenhet tovább, sőt annak emeléséhez többkulcsos adóra van szükség. Az LMP szerint csak olyan átalakítás elfogadható, ami mindezt szem előtt tartja.

A kérdéseim a következők: miért akarja a kormány megfelelni a munkavállalónként juttatható cafetériakeret, és miért akarja kihagyni a rendszerből az állami tisztviselőket? Miért akarja szűkíteni a juttatások rendszerét ahelyett, hogy bővítené? Köszönöm. *(Taps az LMP soraiból.)*

(A jegyzői székben Hiszékeny Dezsőt Hegedűs Lorántné váltja fel.)

ELNÖK: Most megadom a szót Varga Mihály miniszter úrnak.

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt

Képviselő Asszony! Sok mindent összevarrt ebbe a két percbé, engedje meg, hogy néhány dologra reagáljak. Mindenekelőtt arra, hogy két tényért rögzítsünk, vagy két számot hadd idézzek az ön figyelmébe. Az egyik, hogy a 2010-es kormányváltás óta több mint félmillió emberrel többnek van munkája, munkalehetősége, mint korábban, 550 ezerrel több ember dolgozik, mint hat évvel ezelőtt. Másrészt pedig 2010 óta a reálkeresetek több mint 15 százalékkal nőttek. Tehát amiről ön beszél, az üres ijesztgetés, mindenféle tény nélkül.

Az is tény viszont, hogy önök egy olyan adórendszerhez ragaszkodnak még mindig, amely büntette a munkát. Ne felejtjük el, hogy Magyarország azzal az adórendszerrel került bajba 2008-ban, és került először a hitelezők közé - megelőzve Görögországot -, amelyik egy progresszív adórendszer volt. Önök most ezt sürgetik vissza, megint azt akarják, hogy vezessünk be pluszadókulcsot, megint azt akarják, hogy vezessünk be egy magas adókulcsot bizonyos jövedelmi kategóriákban. Nem fogjuk ezt megtenni, képviselő asszony, azt gondolom, hogy ez egy rossz pálya, Magyarország már ezt az utat befutotta, nem kell erre még egyszer visszamenni.

Ami pedig a cafetéria-rendszer átalakítását illeti: itt hadd emlékeztessenek arra, hogy egy konzultációt folytatunk abban a versenyszférával való közös bizottságban, ahol ott vannak a munkaadók és a munkavállalók érdekképviseletei. A múlt héten ennek az ülésnek a keretében tájékoztattam őket arról, hogy a kormánynek milyen elképzelései vannak. De egyáltalán nem arról beszéltem, hogy itt már fix, eldöntött kérdésekről van szó, hanem a véleményüket kértük.

(17.10)

Ezért van ez a bizottság, erre szolgál ez a dolog, úgyhogy ők elmondták, hogy mit szeretnének, annak egy részét ön most itt visszamondta. Nyilván szeretnék, hogyha a rendszer változatlanul maradna, mi viszont szeretnénk, hogyha a dolgozók a jövedelem minél nagyobb részét készpénzben kapják meg, és ők majd eldöntենek azt, hogy mire akarják költeni; azt ne a politika, ne ön vagy más döntse el, hanem azt döntse el a munkavállaló, aki kapja azt a cafetériát. *(Dr. Schiffer András: Legyen érdekegyeztetés!)* Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most Schmuck Erzsébet képviselő asszonyé a szó egy percben.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen. Miniszter úr, azt meg tudom erősíteni, hogy továbbra sem tartjuk helyesnek, hogy a cafetéria úgynevezett béresítését béremelésnek tudják be, ez nem béremelés. Béremelésről, valódi béremelésről akkor tudunk majd beszélni, amikor a mi javaslatunkat mégiscsak el fogják fogadni, és be fogják vezetni a többkulcsos személyijövedelemadó-rendszert, amikor majd a minimálbér és az átlagbér és a többi is ténylegesen emelkedni fog.

A másik fele pedig, hogy nagyon fontosnak tartjuk a cafetéria-rendszer megőrzését, ugyanis ez a rendszer bevált, fontos társadalmi célokat szolgál, fontos a dolgozóknak a pihenéséhez, a kulturálódáshoz, a sporthoz, a nyugdíj-öngondoskodáshoz. Tehát egyáltalán nem helyes az, hogy önök meg akarják felezni, a korábbi mértéken meg kell tartani a cafetéria-rendszert, és meg kell tartani azokat a célokat is, amelyek eddig megvoltak a rendszerben. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: A miniszter urat illeti meg a válasz egy percben.

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter: Tisztelt Képviselő Asszony! *(Dr. Schiffer András közbeszól.)* Tisztelt képviselő asszony, a kormánynak határozott véleménye az, hogy szűkíteni kell ezt a kört, olyan körre lehet csak igénybe venni majd a jövőben a cafetériát a javaslatunk szerint, amely elsősorban vendéglátáshoz, szálláshelyhez és a szabadidő eltöltéséhez, tehát az emberi erőforrás megújításához kapcsolódik. Nagyon remélem, hogy ezt majd támogatni fogják az érdekképviselői partnereink is.

Ami pedig a reálbéreket illeti, még egyszer hadd emlékeztessem önt arra, hogy 15 százalékkal emelkedett a reálbér. Tudja, ez mit jelent? Azt jelenti, hogy ennyivel nőtt az infláció fölött *(Schmuck Erzsébet: Kinek? - Dr. Szél Bernadett közbeszól.)*, tehát jobban jártak a munkavállalók. Ha ezt ön nem érti, azt én nagyon sajnálom. Az LMP frakciója 173 millió forintot kap szakértők alkalmazására, én javasolom önöknek, hogy ebből a pénzből alkalmazzanak már egy szakértőt, aki elmagyarázza, hogy a reálbérnövekedés mit is jelent. Köszönöm szépen. *(Közbeszólások az LMP soraiból. - Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Galambos Dénes, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Már a hitelminősítők sem tagadhatják, hogy a magyar reformok működnek! Milyen hatással lehet a befektetői bizalomra a felminősítés?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. GALAMBOS DÉNES (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! A kormány immár hatodik éve igyekszik kijavítani a szocialista kormányok elhibázott gazdaságpolitikáját, amikor is felelőtlen költségvetési politikát folytatva eladósították az országot, és Magyarország csődközeli helyzetbe került. A 2010-es kormányváltás egyértelmű gazdaságpolitikai fordulatot hozott, hiszen a gazdaság növekedési pályára állt, 2013-ban kikerültünk a túlzottdeficit-eljárás alól, és emellett sikerült visszafizetni a 14,3 milliárd eurós IMF-EU-hitelcsomag utolsó másfél milliárd eurós részletét is.

A Fitch Ratings nemzetközi hitelminősítő pénteken késő este, az európai és az amerikai piaci zárások után Londonban bejelentette, hogy a devizában

kibocsátott hosszú lejáratú szuverén magyar adósságállomány osztályzatát az eddigi BB pluszról egy fokozattal BBB mínuszra javította - ez az osztályzat a befektetésre ajánlott kategória alapszintje. Az új besorolás kilátása stabil. A Fitch Ratings a három nagy nemzetközi hitelminősítő közül elsőként adott ismét befektetési ajánlású államadós-besorolást Magyarországnak. *(Az egymással beszélgető ellenzéki képviselők felé:)*

Úgy látszik, őket nem érdekli. Az okok között szerepel a folyómérleg-egyenleg magas többlete, az Európai Unióból érkező jelentős értékű támogatások, a bankrendszer külső mérlegalkalmazkodási folyamata, az önfinanszírozási program és a devizaalapú ingatlanhitelek átváltása, ami komoly mértékben hozzájárult ahhoz, hogy javult Magyarország külső fizetési egyensúlyi helyzete és enyhült a magyar gazdaság sérülékenysége. A GP Morgan elemzői szerint 2016-ban a Moody's részéről is várható ilyen döntés, mivel ez a hitelminősítő is a felminősítés lehetőségére utaló pozitív kilátást tart érvényben.

Kérdezem a miniszter urat, milyen hatással lehet a magyar gazdaságra és a befektetői bizalomra a felminősítés. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Varga Mihály pénzügyminiszter úrnak.

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm a kérdését. Itt valóban arról van szó, hogy egy 11 éves folyamatot tudunk megfordítani ezzel a pénteki döntéssel, hiszen ne felejtjük el: a magyar hitelminősítés rontása, romlása 2005 óta volt folyamatos. Ebből is látszik, hogy a rossz gazdaságpolitikai döntéseknek a következménye nem egyik pillanatról a másikra múlik el, hanem ahhoz évekre van szükség, amíg azt meg tudjuk fordítani.

Ez történt a hitelminősítők esetében is. Emlékezzünk rá, amikor 2005-ben ez a hitelminősítői rangsorromlás bekövetkezett Magyarország esetében, az akkori kormány úgy reagált rá, hogy elkezdett trükközni, trükkök százai, de nemcsak trükkök százai voltak itt, hanem költségvetési trükkök, amikor a pénzforgalmi és eredményzselemlétű számokat összekeverve próbálták meg 2006-ban és '07-ben az akkori kormányzati emberek megvezetni az Európai Uniót. Nem sikerült, viszont a gazdaságpolitikai problémák itt maradtak.

2010-ben ennek az átalakításának kellett neki-látni, és ahogy akkor is mondtuk, ez az átalakítási folyamat járhat majd azzal, hogy a hitelminősítők vagy nem értelmezik pontosan, vagy kedvezőtlen esetben akár még rosszabb minősítést is adnak az országnak. Na, ennek a folyamatnak tudtunk véget vetni, hiszen az államadósság csökkenése, a hiány leszorítása, a gazdasági növekedés elindítása, a külső egyensúly, a külső pozíciók stabilitása lehetővé tette azt, hogy ez a hitelminősítői besorolás megváltozzon.

Ami az állampolgárok érzeteit illeti - a képviselő úr kérdése erre is vonatkozott -, azt gondolom, na-

gyon fontos, hogy biztassuk az embereket, hogy ez a döntés hosszú távon vagy már akár középtávon is azzal járhat, hogy Magyarországon kevesebbet kell az államadósság megújítására költenünk, ha kevesebbet költünk erre, többet tudunk költeni adócsökkentésre, többet tudunk költeni bérfelzárkóztatásra, vagy többet tudunk költeni olyan beruházásokra is, amelyek az emberek mindennapi megújítását szolgálják, egészségügyi beruházások, kulturális beruházások vagy éppen sportberuházások. *(Az elnök csenget.)* Az a cél tehát, hogy a pénz nagyobb része erre menjen majd ebből a megtakarításból. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most Galambos Dénes képviselő úré a szó egy percben.

DR. GALAMBOS DÉNES (Fidesz): Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! Köszönöm megtisztelő válaszáat az azonnali kérdésekre. Az előzményekre tekintettel még fontosnak tartom felidézni, hogy az államadósság szerkezetében tapasztalt arányjavulás a befektetői bizalom szempontjából is pozitív következményekkel járt, amit mutat az ország CDS-felárainak a mérséklődése. E tekintetben a válság idején még nagyrészt 400-600 bázispontot mutatott a magyar papírok CDS-felára, ma ez 150-165 bázispontos felárat mutat, és azt gondolom, hogy a magyar állampapíroknak a tavalyi tervezett államháztartási hiánynak a GDP arányában 2,4 százalékos mértéke jelentős javulást mutatott.

Korábban reménykedtünk azért abban, hogy a hitelminősítők is értékelné fogják, és megadják hazánkhoz a magasabb besorolást, amely a teljesítmény alapján már régen megillette volna. A Fitch döntése annyit jelent, hogy most már a hitelminősítők sem tagadhatják meg a magyar eredményeket, és követik a befektetői viselkedést. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: A miniszter úré a szó egy percben.

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter: Köszönöm, elnök úr. A képviselő úrnak a véleményét osztom *(Dr. Szél Bernadett közbeszól.)*, én is úgy érzem, hogy tulajdonképpen a piac véleményét követték most a hitelminősítők vagy az egyik hitelminősítő, hiszen a piac már régóta pozitív jelzést adott Magyarországot tekintetében. Az elmúlt években a magyar beruházási ráta 20 százalék fölött volt a bruttó hazai termékhez képest, ez azt mutatja, hogy Magyarországon érdemes befektetni, Magyarországra érdemes a tőkét idehozni, ezt nagyon jól tudják a külföldi befektetők.

Nyilván nem gondoljuk azt, hogy ezzel az egy hitelminősítői döntéssel már elérkeztünk a Kánaánba *(Dr. Schiffer András közbeszól.)* vagy megérkeztünk a lehető legjobb ponthoz. *(Dr. Szél Bernadett közbeszól.)* Nagyon sok dologra van még szükség, arra, hogy Magyarország gazdasági növekedése magasabb szintű és sokkal stabilabb legyen, az iparfejlesztés, a munkaerőpiac átalakítása, a képzési rendszernek a

megújítása, az adórendszernek a további átalakítása vár ránk, és azt gondolom, hogy ezek fognak hozzájárulni ahhoz, hogy a magyar gazdaság egy tartósan magas növekedési pályára tudjon majd állni. Köszönöm szépen a kérdését. *(Dr. Schiffer András és dr. Szél Bernadett közbeszól. - Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Az azonnali kérdések órájának a végére értünk.

Két **ügyrendi felszólalás** érkezett. Az első Sallai R. Benedek képviselő úr részéről, úgyhogy megadom a szót két percben a képviselő úrnak.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Személyes érintettség miatt kértem szót Pócs János képviselőtársunk azonnali kérdése kapcsán. Elsőként is, az elnök úr jelezte azt, hogy jelezni fogja a házelnöknek azt, hogy jogosulatlanul mutattam fel bármit, és úgy illusztráltam, hogy nem volt rá engedélyem.

(17.20)

Az lenne a kérésem, hogy a Házbizottság legyen szíves, Pócs úr eljárásával együtt tárgyalja meg, hiszen a múlt héten ugyanezt csinálta, és malomképeket mutogatott itt fejjel lefelé tartva. Egyébként szélesebb az alja, üzenem Pócs úrnak, a malomnak.

Ugyanakkor azt is jelezni szeretném az ügyrendimben, hogy az azonnali kérdés kategóriában a Hábszabály világosan fogalmaz, a kormány ügyében lehet kérdezni, és nem pedig arra kell használni, hogy különböző ellenzéki képviselőket hogy lehet beszározni. A Hábszabály erre nem nagyon teremt teret, tehát elég rugalmasan van érintve.

A harmadik részben pedig el szeretném mondani, hogy azért lenne nagyon-nagyon szükség arra, hogy eltűnjenek a politikai palettáról, mert ezzel a politikai kultúrával, amit Pócs úr képvisel, soha az életben nem lesz tisztességes párbeszéd a parlamentben, és nem fog megváltozni úgy a politikai kultúra, amire szükség lenne a XXI. században Magyarországon.

És akkor a személyes érintettséget illetően még annyit szerettem volna elmondani, hogy nagyjából a szemenszedett hazugság kategória az, amit elmondanak, nyilvánvalóan az is, amit az államtitkár úr is elmondott. Ezért baj az, ha valaki nem ért a saját szakterületéhez, mert amit mondott, hogy nem pályáztunk utána turisztikai célra; igen, ez azért van, mert kizárták az 5 ezer fő fölötti településeket a kormányváltást követően, és nem lehetett új pályázatot benyújtani addig, ameddig le nem zárt pályázat létezik, tehát ezért nem lehetett. De megkerestem, a Fidesz-kormányzás idején 2012-ben az Észak-alföldi Regionális Fejlesztési Ügynökség utasította el azt a pályázatunkat, amelyben egyértelműen megneveztük azt, hogy össze fog dőlni a malom, és nagyon nagy szükség lenne rá. Tehát az önök kormányzása idején nem támogatták.

Annyit még hadd mondjak el, csakis a Pócs úr által elmondottakra, hogy Túrkeve város önkormányzata fideszes vezetésű, ennek ellenére megvan az együttműködés a helyzet kezelésére, és egy jó együttműködés van azért, hogy ezt a helyzetet kezelni tudjuk. Minden mást pedig majd a bíróságon rendezünk Pócs úrral. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Úgy látom, itt a helyi Dallas folytatódik ebben a kérdéskörben. *(Dr. Apáti István: Az a kérdés, ki Jockey és ki Bobby? - Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Hol van Samantha?)*

Itt már nem először volt az LMP-frakció részéről bírálat a házvezetéssel kapcsolatban. Ahogy a legutóbbi alkalommal is már elhangzott, én azt kérem, ha a Házszabály értelmezését látják szükségesnek, akkor forduljanak a Házbizottsághoz, és akkor ott kell a továbbiakban ezt az értelmezést megalkotni. Schiffer András képviselő úr is ügyrendben kért szót.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Elnök Úr! Ügyrendi kérdésben, de ugyanaz a tartalma, amit Sallai képviselőtársam elmondott. Szeretném előrebocsátani, hogy amikor ügyrendi javaslatot tesz az ember a levezető elnöknek, akkor minden tisztelet a levezető elnöké, de nem az a lényeg, hogy éppen ki ül a levezető elnöki székben, hanem önmagában az intézménynek fogalmaz meg az ember ügyrendi javaslatot.

Ez az ügyrendi javaslat akkor kettéágazik. Az egyik az, hogy a Házszabály kapcsán, függetlenül attól, hogy mi a pontos értelmezése egy-egy rendelkezésnek, szíveskedjenek egyenlő mércével mérni. Tehát ha egyik esetben a szemléltetés nem megengedett, akkor egy másik frakció esetében sem megengedett. Tehát lehet így vagy úgy értelmezni egy házszabályt, egy biztos, hogy frakció szerint különböző értelmezést adni szabályoknak, ezt nem lehet.

Kettő: többször elmondtam a házbizottsági ülésen is, a Házszabály szövege egyértelmű. Az azonnali kérdés intézménye arra vonatkozik, hogy a kormány hatáskörébe tartozó kérdésben csikarjanak ki feleletet a kormánytagtól. Elmondtam - legutóbb egyébként a Jobbik-frakciót érintő ügyben kértem ügyrendi hozzászólásra lehetőséget -, hogy olyan kérdésben, ami adott esetben például a Számvevőszék vagy más szervek hatáskörébe tartozik, azonnali kérdést feltenni nem lehet. Ebben az esetben a levezető elnöknek meg kellett volna akadályoznia azt, hogy Pócs János a kérdését feltehesse. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiból. - Dr. Bárándy Gergely: Elnök Úr! Minden frakció felszólalhat...)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Jegyzőkönyvezve lett a felvetés, és majd a Házbizottságban ez nyilvánvalóan elő fog kerülni a legközelebbi alkalommal.

Tisztelt Képviselőtársaim! Most... *(Jelzésre:)* Akkor még egy ügyrendi van. Bárándy Gergely képviselő úr kért ügyrendben szót.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Azért kértem ügyrendben szót és nem normál szót, mert elvileg, én azt gondolom, ügyrendi kérdéshez minden frakció hozzászólhatott volna. De ha ezt az elnök úr nem így értelmezi, akkor én magam tenném meg még egyszer ügyrendi javaslatként azt, ami úgy hangzik, hogy azt kérném, hogy a Házbizottság ezt a két ügyet együtt kezelje. Együtt kezelje Pócs János házszabálysértési ügyét és együtt kezelje Sallai R. Benedek képviselő úr ügyét, ugyanis ugyanabban a témában ugyanolyan eszközökkel éltek, tehát mind a ketten szemléltetőeszközt használtak.

Minden tisztelem Latorcai alelnök úré, aki egyébként tényleg példásan és részrehajlás nélkül szokta az üléseket vezetni, de jelen esetben az történt, hogy amíg Pócs János képviselő úrnak hagyta teljes egészében végigmondani a kérdését, és csak utána szólította fel, hogy nem lett volna szabad szemléltetőeszközöket alkalmazni, addig Sallai R. Benedek képviselő úr esetében megszakította Pócs János felszólalását és azonnal rendre utasította őt. Én azt gondolom, hogy ez a részrehajlás nélküli házszabályi ülésvezetés feltételeinek nem felel meg. De ha már ez így van, és *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* ha már mind a két esetben figyelmeztette is a képviselőt a levezető elnök, akkor én azt gondolom, az a méltányos, főleg, hogy egyazon témakörrel és egyazon ügyről van szó, hogy ezt a két *(Az elnök újból csenget.)* ügyet egyben kezelje.

Ez lenne tehát az ügyrendi indítványom. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Egy perc áll ilyenkor rendelkezésre egy ügyrendi indítványnál. Nehéz helyzetben vagyok, mivel nem voltam itt akkor, amikor éppen ez az ominózus eset történt, de egy biztos, hogy a mostani felszólalás igazából a Házbizottságra tartozik. Nekik kell majd dönteni abban, hogy együtt tárgyalják-e ezt a kérdést vagy nem. Akkor további felszólalásra már nincs lehetőség, hiszen a napirendi pontot lezártam, és további ügyrendi jelentkezés nincs.

Tisztelt Képviselőtársaim! Most előterjesztések tárgysorozatba-vételi kérelmének a tárgyalása következik.

Az LMP képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön a **Magyarország Alaptörvényének hatodik módosításáról** szóló T/8563. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt az Igazságügyi bizottság utasította el.

Először megadom a szót öt percben az előterjesztőnek, Szél Bernadett képviselő asszonynak.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP), a napirendi pont előterjesztője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt mind az öt kormánypárti Kolléga, aki itt most helyet foglal a vitában! Nagyon sajnálom, hogy amikor arról van szó, hogy egyenlő

munkáért egyenlő bér kell hogy járjon ebben az országban, akkor nulla - egészen pontosan nulla - kormánytag tisztelte meg a vitát a jelenlétével.

Elképesztőnek tartom ezt a hozzáállást a kormánypártok részéről, főleg azért, mert a Fidesz-KDNP-kormány volt az, amelyik kivette az Alaptörvényből azt az alkotmányos garanciát, ami kimondta az egyenlő munkáért egyenlő bér elvét. Ez a korábbi alkotmányban még szerepelt, szó szerint úgy hangzott: az egyenlő munkáért mindenkinék, bármilyen megkülönböztetés nélkül, egyenlő bére van joga. Most, hogy megkíséreljük ezt a rendelkezést az Alaptörvénybe visszatenni, én azt gondoltam, hogy legalább lesz annyi becsülete a kormánynak, hogy bejön a vitára és elmondja az álláspontját, de valószínűleg ezt vagy valamelyik képviselő fogja megtenni, vagy pedig nem fogjuk tudni, hogy a Fidesz-KDNP-nek mi a problémája azzal, hogy a magyar Alaptörvényben szerepeljen ez az egy mondat.

Én azt gondolom, hogy az a mellébeszélés, ami az előző vitákban már bizottsági szinten a kormánypártoktól megszületett, önmagában szegyénteljes. Már azt is problémának gondolom, hogy a XXI. százdában ez kérdés lehet, hogy egy ország legfontosabb irományában nem szerepel ez a mondat, hogy akkor ezt próbáljuk oda visszatenni. Én azt gondolom, alapvető feladat lenne, hogy ezt ott szerepeltessük. Ennek ugyanis kiemelt jelentősége van, több szempontból is.

Hadd kezdjem azzal, hogy ebben az országban a nemek között egy elég jelentős bérszakadék van. Ugyanezért a munkáért más bért kapnak a nők és más bért a férfiak. Ugyanezt megfigyelhetjük az országban különböző tájakon, hogy ugyanazért a munkáért más bért kaptak az ország egyik részében, meg a másik részében, de ott az a helyzet, hogy nyolc óra munkáért más bért kap valaki, hogyha ledolgozza közmunkában, illetve ha minimálbérért teszi ezt meg.

Hadd kezdjem ott, hogy a Lehet Más a Politika már több alkalommal harcolt azért és küzdöttünk azért, hogy a bérszakadékot fokozatosan felszámoljuk ebben az országban. Letettük az asztalra az „Egyenlő bér” programot, de a kormánypártok minden egyes alkalommal leszavazták, különösebb indoklás nélkül.

Pedig minden felmérés kimutatta, hogy a legnagyobb bérkülönbség a nemek között akkor van, hogyha magas végzettségű és diplomás alkalmazottakat hasonlítunk össze. Ez a bérkülönbség akár 30 százalékot is kitehet.

Hogy egész pontosan fogalmazzak, ha mondjuk, egy banktisztviselőt nézünk, aki középszinten van ebben az országban, ha nő, akár 30 százalékkal kevesebbet kaphat ugyanazért a munkáért, minthogyha férfi, de a társadalmi hierarchiában... *(Közbeszólás a Fidesz soraiból.)* De, kedves képviselőtársam, ez így van, ez 30 százalék. Ha nem hiszi, akkor járjon utána, olvasson utána, úgy, ahogy ezt már többször megtették a magyar parlamentben. De el kell hogy mondjam, hogy ez a bérszakadék a társadalmi hierarchiában bárhol előfordulhat. Minél magasabb

végzettségű embereket nézünk, annál brutálisabbnak tűnik.

(17.30)

Az Eurostat adataiból azt is tudjuk, hogy 2009-2012 között 3 százalékponttal nőtt a bérszakadék Magyarországon, 2012-ben volt a mélypont, és ezt követően most ott tartunk, hogy a válság előtti szintre visszatértünk. Sajnálom, hogy Varga miniszter úr kiment, mert amikor a miniszteri meghallgatásán feltettem neki azt a kérdést, hogy ő - mint a felelős miniszter - mit kíván ezzel a témával kezdeni, azt válaszolta, hogy az a piactudományoknak a velejárója, hogy bérszakadék létezik a nemek között. Hát, örömmel olvastam, hogy egy pár év alatt most már odáig eljutott, hogy azt mondta, hogy ez egy fontos kérdés, és küzdeni kell ellene.

Jelentem, tisztelt Országgyűlés, ez a törvényjavaslat, amit mi letettünk az asztalra az Alaptörvény hatodik módosításaként, ez pont egy ilyen eszköz lenne, amivel küzdeni tudnánk a bérszakadék ellen. És azért hadd mondjak önöknek még egy példát: a Világgazdasági Fórum nézte a különbségeket 2015-ben. Magyarország mellett, hogy 145 ország között a 99. helyen végzett a nők és férfiak különbségét tekintve, az egyenlő munkáért egyenlő bér terén még rosszabbul teljesített, itt 145 országból a 119. helyen végeztünk. Ennél már csak akkor rosszabb a képlet, hogyha a nőknek a politikai részvételét nézzük, mert ott a 139. helyen vagyunk.

A másik olyan téma, amit muszáj kiemelnem, ez a közfoglalkoztatottaknak az ügye. Tehát önök szerintem azért is ágnak azért, hogy ez visszakerüljön az Alaptörvénybe, mert akkor nem tudnák a közmunkásokat 52 ezer forintért dolgoztatni, hanem közel 74 ezer forintot kellene hogy kapjanak azért a munkáért, amit ők elvégeznek. Nyilván az első lépés az lenne, hogy az Alaptörvénybe bekerüljön ez a rendelkezés, amit mi javasoltunk, az egyenlő munkáért egyenlő bér elve, a nők védelmében, a közfoglalkoztatottak védelmében, meg minden egyes embernek a védelmében, aki dolgozik a munkaerőpiacon. De a második lépés az lenne, hogy érvényt szerezzünk ennek. Erre is letettük a megoldásokat, a cselekvési tervet az „Egyenlő bér” programmal, önöknek nem kellett, pedig semmi mást nem tettünk, mint hogy azt mondtuk volna, hogy ennek a 3 milliárd forintnak az átcsoportosításával például 2018-ra 30 százalékkal le tudnánk tornázni a most ordítóan nagy bérkülönbséget.

Kíváncsian várom a vitában az önök vélekedését ezekről a kérdésekről. *(Taps az LMP és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő két-két perces időkeretben fejtheti ki a véleményét, ugyanez érvényes az elsőként jelentkező független képviselőre is.

Elsőként az írásban előre jelentkező felszólalónak adom meg a lehetőséget, Vágó Sebestyén képviselő úr a szó.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Természetesen egyetértünk azzal, hogy ez az alapelv visszakerüljön az Alaptörvénybe, de illúzióink nem lehetnek, mert amíg az alkotmány volt hatályban, az volt érvényben, addig sem érvényesült ez az elv. Tehát ennek majdhogynem csak szimbolikus jelentősége van, persze olyan szimbolikus jelentősége, amihez kötelező lenne egyéb jogszabályokban és a mindennapi életben alkalmazkodni, de ez annyira nem elvárható.

Annak ellenére támogatni fogjuk ezt a javaslatot, hogy az indokolásban is leírt magyarázattal nem igazán tudunk egyetérteni, de úgy gondolom, hogy egy általános vita, egy parlament előtti megtárgyalása ennek a javaslatnak teret ad arra, hogy mindenki kifejtse a saját véleményét arról részletesebben, hogy miért támogatja vagy miért nem támogatja ezt az indítványt.

Amivel konkrétan nem értek egyet én személyesen, az, amit a közfoglalkoztatottakkal kapcsolatban olvashatunk az indokolásban, illetve most szóban is hallottuk. Úgy gondolom, hogy ha a közfoglalkoztatottakkal kapcsolatban az egyenlő munkáért egyenlő bér elve érvényesülne, akkor nagyon sok közfoglalkoztatott rosszabbul járna, mint ami a jelenlegi helyzetben van, ugyanis nagyon sok polgármester, nagyon sok hivatal majdhogynem csak alibi munkavégzésre használja a közfoglalkoztatás, a közmunka rendszerét. Nagyon jól tudjuk, képviselő asszony is tudja, hogy ez a foglalkoztatáspolitikai és a szociálpolitika összekeverése.

Úgy gondolom, hogy lehet, hogy helyálló az, amit ön mondott, és bizonyos térségekben vagy bizonyos helyzetekben javítani kell a közfoglalkoztatottak helyzetén. Én inkább úgy gondolom, hogy a jelenlegi közfoglalkoztatotti rendszert kell teljesen megszüntetni vagy megváltoztatni, konkrétan kimondani, hogy szociális intézkedésről vagy foglalkoztatáspolitikai intézkedésről van szó.

Ettől függetlenül a javaslat tárgysorozatba vételét támogatni tudjuk, úgy gondolom, hogy tárgyalnia kell erről a parlamentnek, és úgy gondolom, hogy az Alaptörvénybe ennek az alapelvnek - mint egy demokratikus berendezkedésű országban - ennek mindenképpen vissza kell kerülnie. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Most Répássy Róbert képviselő úrnak adom meg a szót, két percben.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Asszony! Az Eurostat adatai szerint az Alaptörvény hatálybalépésének évében a bérszakadék a nemek között Magyarországon több mint 18 százalékos volt. Ezért valószínű, hogy nehezen bizonyítható az az összefüggés, hogy az Alaptörvény hatálybalépése vagy az Alaptörvény szövegezése összefüggésben lenne az Alaptörvény előtti bérszakadékkal. Tehát teljesen téves az az álláspont, hogy az Alaptörvény ne rendelkezne pontosan és korszerűen a nemek közötti különbségek tilalmáról. Így az Alap-

törvény XV. cikkének (1) és (2) bekezdése általános érvénnyel tartalmazza a diszkrimináció tilalmát és a nemek közötti egyenjogúság követelményét.

Ezen túlmenően, de akár ennek az alaptörvényi rendelkezésnek a kibontásáról is rendelkezik az egyenlő bánásmódról és esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény, annak is egészen pontosan a 21. §-a, amely kimondja az egyenlő bánásmód követelményének megsértését abban az esetben, hogyha a munkavállalóval szemben a munkáltató közvetlen vagy közvetett hátrányos megkülönböztetést alkalmaz, különösen a neve alapján vagy más személyes tulajdonságok alapján.

Tehát mind az Alaptörvény, mind pedig az egyenlő bánásmódról szóló törvény tiltja a nemek közötti különbségtételt a munkavállalók között, azon túl, hogy természetesen nem függ össze az Alaptörvény hatálybalépésével a bérkülönbség, a bérszakadék a nemek között. Ezért nem támogatjuk a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most Schiffer András képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az LMP-frakció nevében csak néhány dolgot szeretnék leszögezni. Természetesen támogatjuk az alaptörvény-módosítást. Az egyik az, hogy annak idején az alkotmányozási folyamatban az Alaptörvény elkészítésénél a Fidesz felszámolta a szociális jogállamot, eltörölte például az egészséges környezethez való jogot vagy azt a jogot, hogy mindenkinek joga van a legmagasabb szintű testi-lelki egészséghez. Egyébként ezzel például kivívták Gyurcsány Ferencnek az elismerését is, mint ezt a múltkor megtudtuk, legyenek erre büszkék.

Az a helyzet, hogy többször előterjesztettünk már alaptörvény-módosítást annak érdekében, hogy a szociális jogállamot helyreállítsuk, tehát hogy a szociális jogok azok jogok legyenek, ne célok. Ha a szociális jogokhoz elvek tapadnak, mint az az elv, amit itt látunk, akkor ezekből intézkedések következnek, Répássy képviselőtársam. Ezeket ki lehet kikényszeríteni. Ha csak célokról beszélünk, az nem kikényszeríthető.

Jelenleg a XXI. században, a globális kapitalizmus idején is igen, van nemek közötti elnyomás, van nemek közötti kizsákmányolás. Ezért is létkérdés, hogy szociális joghoz tapadóan alkotmányos alapelv legyen az egyenlő munkáért egyenlő bért, mert ebből egy ilyen helyzetben, akkor, amikor a társadalmi struktúra hozza maga után azt, hogy a nők eleve kevesebbet keresnek tendenciaszerűen, mint a férfiak, kikényszeríthetőek állami eszközök, törvényhozási vagy más jogalkotási eszközök.

Természetesen szó van a közfoglalkoztatottakról is. Azt gondolom, hogy Vágó képviselőtársam a Jobbik nevében félreértette a helyzetet. Arról van szó, hogy ha ugyanabban a munkában, tehát egy közalkalmazotti munkakörben felszámolják a közalkalma-

zotti státuszt, majd utána közfoglalkoztatottként adott esetben ugyanazt a személyt visszafoglalkoztatják 20 ezer forinttal kevesebbért, azt ma lehet.

Hogyha az LMP alaptörvény-módosítása életbe lép, ezt nem lehet megcsinálni. Ezeket a jogszabályokat, amelyek a közfoglalkoztatottként való visszafoglalkoztatást éhbéért lehetővé teszik, meg lehet semmisíttetni az Alkotmánybíróságnál. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP és az MSZP soraiban. - Dr. Józsa István: Így van, igaza van!)*

ELNÖK: Most Bárándy Gergely képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, nem kell azt bizonyítani, hogy az egyik legrégebbi baloldali törekvés a nők egyenjogúságának a megteremtése, és hasonló az egyenlő munkáért egyenlő bér elvnek az érvényesítése is.

Azt látjuk sajnos, hogy az elmúlt időszakban az Alaptörvény megalkotásával sok olyan érték került ki az alkotmányozás szabályozási köréből, amelyeket a polgári jogi mozgalmak vagy más politikai mozgalmak elértek, és amelyek megteremtették egyébként a szociális jóléti államokat, a szociális jogállamokat.

Látható az is, amit Schiffer képviselőtársam is elmondott, hogy tendencia volt az az Alaptörvény elfogadásakor, hogy alapjogokat államcélá változtatnak, azaz ahelyett, hogy az államnak kötelessége lenne valamit szavatolni, ma már az Alaptörvény rendelkezései alapján elég, hogyha törekszik azoknak a megvalósítására. Aztán ezt már csak én teszem hozzá, hogy vagy sikerül neki ezt megvalósítani vagy nem, többnyire nem.

(17.40)

Ennek a helyzetnek vagyunk egyébként most tanúi az időskori ellátással kapcsolatos törvényi szabályozás tárgyalásakor, ami most itt van előttünk, és a parlamentben éppen aktuális, ahol bizony kézzelfoghatóvá válik az, hogy hova vezet, ha alapjogból valami államcélá válik. Odavezet, hogy az államnak lehetősége van kivonulni ezekről a területekről, és áttestálni azt állampolgári kötelességé úgy, hogy egyébként ezzel a jóléti államoknak, ha úgy tetszik, a jóléti szintjét csökkentjük.

Hasonló a helyzet azzal a rendelkezéssel is, amelyet a képviselő asszony most elének terjesztett. A helyzet valóban annak ellenére nem volt kielégítő, hogy az alkotmányban benne van, mégis meglehetősen furcsa logika az, ha valaki azt mondja, hogy akkor nosza, lépünk egyet még hátrébb és vegyük is ki az alkotmányból, ahelyett, hogy arra törekednénk, hogy oda emeljük vissza és tegyünk még pluszban azért, hogy ennek érvényt is szerezzünk. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Most független képviselőként Szelényi Zsuzsanna képviselő asszonynak adom meg a szót.

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Ma Magyarországon a nők magasabb iskolai végzettséggel rendelkeznek, mint a férfiak, minden iskolai szinten ez a helyzet. Ugyanakkor, ha megnézzük 55 éves korban a dolgozó nők és a dolgozó férfiak fizetését, akkor azt látjuk, hogy egészen elképesztő különbség van: a nők sokkal szegényebben mennek nyugdíjba, mint a férfiak, mert kevesebbet keresnek. Hogy miért? Sok oka van ennek.

Mindenekelőtt azért, mert a nők sokkal több fizetetlen munkát végeznek, mint a férfiak - erre nemrégien kutatás is rámutatott Magyarországon -, pedig a háztartási munkát a férfiak pont ugyanolyan tehetséggel tudják elvégezni, mint a nők.

Másodszor azért, mert a nők Magyarországon elsődlegesen azok, akik a gyerekeket nevelik, és hosszú időre kimaradnak a munkaerőpiacról, pedig gyermeknevelésre férfiak is egészen kiválóan alkalmasak, ők is nyugodtan részt vehetnek a gyermeknevelés terheiből.

Harmadszor azért, mert a nők elsődlegesen a humán szolgáltatószektorban vannak, ahol sokkal kevesebb a fizetés, mint az általában a férfiak által ellátott feladatoknál, amelyek a biztonságot, a rendőrséget, a katonaságot, a tűzoltóságot és egyéb más szektorokat jellemzik. Ez teljes mértékben igazságtalan. Végül pedig a nők még ott is kevesebbet keresnek, ahol egymás mellett egy nő és egy férfi konkrétan ugyanazt a munkát végzi. Teljes mértékben megengedhetetlen módon minél képzetesebb egy nő, annál kevesebbet keres, mint a hozzá hasonló képzettségű férfi. *(Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.)*

Amiről ma itt beszélünk, azt jelenti, hogy ha az alkotmányban benne van az egyenlő munkáért egyenlő bér elve, akkor a kormányának az összes ilyen szemponton meg kell próbálnia változtatni. Ha ez a szempont nem szerepel az alkotmányban, akkor nincsen egyértelmű kötelezettsége a kormányzatnak, mint ahogy a mai magyar kormány nem is tesz semmit az egyenlő bér érvényesítése érdekében. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Mivel egy civilizációs vívmányról beszélünk, amely hosszú évekkel ezelőtt egy igazságtalan és méltánytalan helyzetet orvosolt, az Alaptörvényben a helye, minden körülmények között javasolom, hogy tegyük ezt oda vissza.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Nem látok további felszólalási szándékot. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Két percben Szél Bernadett képviselő asszonyé a szó.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a lehetőséget. Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm az észrevételeket. A kormánypártoknak csak annyit tudok mondani, hogy ha önök szerint rendben van az, hogy egyenlő munkáért egyenlő bér jár, akkor miért vették ki az Alaptörvényből. Innentől elkezdve minden más mellébeszélés.

Arra az elképzelésre, hogy ez csak egy illúzió, és önmagában attól, hogy betesszük az Alaptörvénybe ezt a kitétel, még nem fognak a dolgok megváltozni, két dolgot tudok mondani. Az egyik az, hogy magam is azt mondtam, hogy ez az alap, és ezt követi az „Egyenlő bér” program, az a cselekvési terv, ami más európai országok gyakorlatában is megfigyelhető annak érdekében, hogy érvényt szerezzünk az alapvető jogoknak.

Itt most nem erről beszélünk, hanem arról, hogy alapvető jog-e vagy nem. Sokan egyetértettünk abban, hogy az, hogy a szociális jogok helyreállítása zajlik akkor, ha ezt betesszük az Alaptörvénybe, de magam is elmondtam azt, hogy egy nagyon szomorú gyakorlat az, hogy egy „Egyenlő bér” programot sem lehet 3 milliárd forintból átvinni a Magyar Országgyűlésen, minden racionális indoklás dacára a Fidesz-KDNP úgy gondolja, hogy a dolgok jól mennek úgy, ahogy mennek; szerintünk pedig nem.

A közmunkával és a közfoglalkoztatottak helyzetével kapcsolatban én egy dolgot tudok Önöknek elmondani. Ha ezek az emberek, akik most közmunkások, minimálbér alatt elvégzik azt a munkát, amit más minimálbéren végez el, akkor az lesz megfigyelhető az országban, ami már most is zajlik, hogy gyakorlatilag komplett rendszer épül a visszafoglalkoztatásra, vagyis arra, hogy alkalmazott embereket kirúgnak, és olcsóbban visszaveszik őket vagy másokat, akik hajlandóak, hogy ezt a munkát elvégezzék. Maga a Belügyminisztérium volt az, aki nevet adott ennek a jelenségnek, írásbeli kérdésemre adott válaszában ők írták le, hogy visszafoglalkoztatási index, tehát ilyen már van, a kormány adott nevet ennek a rendszernek.

Nagy szomorúság és messze vezető következtetések levonására alkalmas helyzet az, hogy azóta se tett semmit a magyar kormány azért, hogy ezt a helyzetet megváltoztassa.

Tehát, ha Önök nem engedik át ezt a javaslatot, az egyet jelent, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, hogy a Fidesz-KDNP szerint egyenlő munkáért nem kell hogy egyenlő bér járjon. *(Taps az LMP, az MSZP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor.

Az LMP képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön az **egyes törvényeknek az offshore vállalkozások javára megkötött ügyletek tilalma, valamint az állami működés offshore-mentesítése érdekében szükséges módosításáról** szóló T/9741. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt a Gazdasági bizottság utasította el.

Először megadom a szót öt percben Schiffer András frakcióvezető úrnak.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP), a napirendi pont előterjesztője: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az előbb az LMP mellett érvelt, hogy az Országgyűlés tegye vissza az Alaptörvénybe az egyenlő munkáért egyenlő bért elvet.

Önök ezt nyilvánvalóan nem akarják két okból. Az egyik az, hogy a Fidesz-kormány gazdaság- és társadalompolitikája egyik talpköve a bérek mesterséges leszorítása, hogyha nincs olyan kötelezettség, hogy egyenlő munkáért egyenlő bér, akkor annál inkább lehet nyomást gyakorolni az egész bérszínvonalra. A másik ok, amiért Önök ezeket a javaslatokat meg sem kívánják hallani, az, hogy egész egyszerűen ilyesmire nem kívánnak áldozni, nincs pénz például egy egyenlő munkáért egyenlő bért programra, abból az egyszerű okból kifolyólag, hogy ezt a pénzt szépen ellopják az országból, kiszivattyúzzák Magyarországról.

Elmondtuk már több vitában, hogy Magyarországnak, a magyar gazdaságnak az egyik Achilles-sarka az offshore-ozás. Magyarországról a rendszerváltás óta az államadósság 2,5-szerese ment ki offshore csatornákon keresztül, és nem kell túl nagy fantázia ahhoz, hogy az ember azt gondolja, hogy a gazdasági és politikai elit, a fejesek lopták ki offshore csatornákon keresztül a korrupciós pénzeket, vagy egész egyszerűen meg kívánták úszni azokat az adótörvényeket, amiket ők alkottak meg. Ez azt jelenti, hogy az államadósság 2,5-szerese hiányzik ma a magyar oktatásból, a magyar egészségügyből vagy éppen a vidéki alsóbbrendű utakból, a vasúthálózatból.

Akkor, amikor offshore-ozásról beszélünk, természetesen nem lehet elmenni szó nélkül mellett sem, ami az utóbbi hetek fejleménye, az úgynevezett panamai papírok ügye, ahol az elmúlt 25 év politikai elitjének a pártjai, a XX. század párjai érintettek.

Tisztelt Országgyűlés! Amit a panamai papírok ügye mutat, nem egyéb, mint hogy a jelenség nem pusztán Magyarországon terjed. Ez nem változtat viszont azon a körülményen, hogy Magyarország a Tax Justice Network kimutatása szerint az offshore által érintett országok közül, tehát gyakorlatilag a földkerekség valamennyi országa közül a húsz legnagyobb kárvallott között van. Kevés olyan ország van a földkerekségen, amelyiknek a nemzetgazdasága az offshore-ozást olyan mértékben megszenvedte volna, mint a magyar nemzetgazdaság, és ennek nagyon egyszerű oka van: kevés annyira függő, kitett nemzetgazdaság van, „hála” a rendszerváltás után felvett gazdaságpolitikai irányoknak, mint a magyar gazdaság.

Ami a panamai papírokból lesűrhető következtetés, az nem javítja az összképet, sőt arról van szó, hogy nemcsak Magyarországon nagy a kísértés, hanem globálisan is arra, hogy különböző gazdasági érdekeltségek, különböző óriásvállalatok lábón megvegyék a politikai döntéshozókat, akik ezek után offshore érdekeltségekbe, adóparadicsomokba folytatják ki a feketepénzt.

(17.50)

Van egy állandó vita a kormány és az LMP között. Önök folyamatosan azt mondják, hogy azért nem probléma az, amiről itt az ellenzéki pártok vagy az ellenzék egy része beszél, merthogy az Alaptörvény a kérdést rendezzi. Ez nem így van! Az offshore-ozás nemcsak azt jelenti, amikor egy gazdasági érde-

keltség mögött nem tudjuk meg pontosan, hogy ki húzódik, ki a tényleges tulajdonos; az Alaptörvény arról szól. Van gazdasági offshore és van jogi offshore. Arról is szó van, hogy vannak közismert adóparadicsomok, mi ezt a törvényjavaslatban felsoroljuk tételesen A-tól Y-ig, Andorrától Vanuatuig. Talán egy hibát elkövettünk újra, hogy Andy Vajna kedvenc szigetcsoportja, a Curaçao-szigetek újra nem szerepel a javaslatban, de ezt módosító javaslatokkal természetesen lehet pótolni.

Mi arra tettünk kezdeményezést több ízben, hogy a magyar törvények a gazdasági és a jogi offshore-t is tiltsák. Lázár János pár órával ezelőtti szavai is csak arra vonatkoztak, hogy az Alaptörvény a jogi offshore-t tiltja. A gazdasági offshore viszont itt van, és elszívja a magyar nemzetgazdaság életerejét. Önök azt mondják, az Alaptörvény tiltja azt, hogy jogi offshore cég, offshore érdekeltég nem indulhat közbeszerzéseken. Képviselőtársaim el fogják mondani, hogy ez sem teljesen igaz, de mi ennél többet szeretnénk.

Mi azt akarjuk, hogy ne legyen olyan tagja a kormánynak, ne legyen olyan filmügyi biztos sem, akinek offshore érdekeltége van, ne legyen olyan a jegybank környékén, aki offshore lovag, ne legyen a jegybank offshore lovagok szálláshelye, és azt is szeretnénk, hogy se a jegybank, se önkormányzatok, se más állami szervek, köztulajdonban álló cégek offshore cégekkel ne kössenek ügyletet. Ennél kevesebb nem érjük be. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő két-két percben szólhat hozzá a vitához. Jelen pillanatban előre bejelentkezett felszólalóként Szilágyi György képviselőnek adom meg a szót.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Úgy néz ki egyébként, hogy a XXI. századi pártok, amelyek nem vettek részt az ország szétrablásában, folyamatosan szeretnének változtatni ezen az áldatlan helyzeten, a XX. századi pártok pedig, amelyek részt vettek ebben az egészben, azok mindenáron megakadályozzák. Hiszen benyújthatunk mi, s a Jobbik Magyarországért Mozgalom és az LMP is folyamatosan nyújtja be a különböző törvénymódosító javaslatait arra, hogy hogyan szabjunk gátat az offshore lovagoknak, hogyan szabjunk gátat annak az offshore rablásnak, ami az elmúlt hat évben a Fidesz-kormányt jellemezte, önök ezeket a módosító javaslatokat, ezeket a törvénymódosításokat folyamatosan leszavazzák.

Pedig Orbán Viktor 2010-ben azt mondta, hogy „ez lett az offshore lovagok világa, akik bevették magukat az állam bőre alá, és nem áttallanak sok százmillió offshore jövedelem után sem jó néhány millió forintnyi közpénzt fölvenni az adófizetők forintjából”. Mi változott azóta? Az, hogy önök megváltoztatták: van jó offshore cég és van rossz offshore cég. Önök hoztak törvényeket, a rossz offshore cégekre esetleg vonatkoznak ezek a törvények, a jó offshore cégekre pedig nem vonatkoznak ezek a törvények.

Más mi változott? Hogy százmilliókról beszélt Orbán Viktor, önök pedig már több tíz-, százmilliárdot adnak oda ezeknek a cégeknek folyamatosan. Létrehoztak egy 260 cégnevet tartalmazó offshore listát, amelyekről önök mondták, hogy ezek offshore cégek. De mi történik azóta, amióta ezt létrehozták? Törvénytelenül, folyamatosan ezekkel a cégekkel állami szerződéseket kötnek. Na, ez az, ami miatt hozhatunk mi törvényeket, de nem fog semmi változni addig, amíg önök vannak kormányon, vagy mondjuk, egy baloldali kormány van. Akkor lesz változás, majd ha a XXI. századi pártok kerülnek kormányra, és be is tartják azokat a törvényeket, amiket önöknek is be kellene tartani, de önök ezeket nem tartják be.

És amíg nem tartják be ezeket a törvényeket, addig ebben az országban nem is lesz rend, addig ez az offshore lovagok, az offshore cégek világa, akik szétrabolják Magyarországot, szétrabolják az emberek pénzét. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Most Szél Bernadett képviselő aszszonyának adom meg a szót.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Az LMP-frakció támogatja ezt a javaslatot. Egyébként ennek a javaslatnak az egyszerűsége és nagyszerűsége önmagáért beszél. Arról van szó, hogy aki adóelkerülésben részt vesz vagy adócsalásban érdekelt, az takarodjon a közpénzek közeléből. Ez egy ilyen egyszerű történet. Igazán nem érthető az, hogy a Fidesz-KDNP miért nem hajlandó egyetérteni ezzel a világos üzenettel.

Azt gondolom, teljesen normális dolog az, hogy állami vezetők és köztisztviselők ne offshore-ozhassanak. Azt gondolom, az is teljesen normális, hogy közpénzek ne vándorolhassanak offshore cégekhez, ne lehessen velük szerződést kötni, mint ahogy annak is van egyfajta üzenete az Andy G. Vajnáknak világában, hogy a meglévő szerződésállományt is felülvizsgálják és megnéznék, hogy hol vannak azok a szívóhatások, amelyek az adófizetők pénzét különböző offshore birodalmakhoz csatornázzák be.

Azt is látjuk, hogy megint a fideszes játszma: önök azt gondolják, hogy nem elég éberek a választópolgárok, és elhiszik azt önöknek, hogy a jogi offshore-ral gyakorlatilag megoldották a problémát. Nem elég azt tudni, hogy ki van a cég mögött, azt is látni kell, hogy hova adózik. Mi ezért azt a megoldást választottuk, hogy Andorrától Vanuatuig felsoroltuk azokat a különböző offshore szigeteket és offshore országokat, ahol jóval kevesebb adót kell fizetni, mint itthon.

Azt gondolom, az is világos üzenet, hogy ha azt mondjuk, hogy az elmúlt 25 évben a teljes magyar államadósság két és félszerese eltűnt offshore-ban. Ez gyakorlatilag azt jelenti, hogy a Bokros-csomagtól az összes Orbán-csomagig minden elkerülhető lett volna, ha végre veszi a fáradságot egy kormány, és elzárja ezeket a csatornákat. Szinte perverz az, hogy hagyják kifolyni ezeket a pénzeket. Nagyon súlyos

ezermilliárdokról van szó, mi meg itt közben 3-4 milliárdokért küzdünk bölcsődei dolgozóknak, 30 milliárdért szociális dolgozóknak, meg fel merjük emlegetni azt, hogy önök 250 milliárdot kivontak az oktatásból.

Önök nem látják az összefüggést, hogy ha ezeket a csapatokat elzárnák, akkor több maradna itthon, és tudnánk adni oktatásra és egészségügyre. Mi azonban látjuk ezt, és ezért is küzdünk ezekért a javaslatokért. *(Taps az LMP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most Józsa István képviselőnek adom meg a szót.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Az MSZP-frakció támogatja az előterjesztést, és egyetért azzal a javaslattal, hogy a vagyonkezelés és -felhasználás, valamint a támogatások mellett a jövőre nézve minden, a központi költségvetés terhére vállalt kötelezettség esetében megköveteli az offshore-mentességet, és ugyanezt a követelményt érvényesíti már a közbeszerzéseken való részvétel esetében is. Ez a tilalom azokra a közvetett juttatásokra is vonatkozik, amelyek esetében nem közvetlenül a költségvetés, hanem egy kizárólagos állami vagy önkormányzati jogosultság átengedése - eklatáns példa erre a letelepedési kötvények eladására való jogosultság - útján juthatna bevételhez valaki, aki az átláthatatlan vagy offshore hátterű vállalkozásban tevékenykedik.

A javaslat az átláthatósági követelmények mellett azt is kimondja, nagyon helyesen, hogy nem tehető kötelezettségvállalás az Európai Unió kívüli székhelyű gazdálkodó szervezetek javára, amely a közterheknek a székhely szerinti államban meghatározott alacsony mértékét kihasználva a valós gazdasági tevékenységre tekintettel fizetendő közterhek megfizetésének elkerülését szolgálja.

Ez a javaslat végre tiszta vizet tudna önteni a Fidesz poharába is, és talán az a tisztességvesztés, ami a Magyar Nemzeti Bank elnökének esetében megtörtént, és sajnos még nem követte bizalomvesztés a kormánypártok részéről, pedig a bizalomvesztés jelen esetben a banki szektorban közvetlen károkat okoz, ezt a bizalomvesztést valahol meg lehetne állítani az offshore-ozás betiltásával. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Nincs további jelentkezés. Megkérdezem Schiffer Andrást, hogy kíván-e hozzászólni végzőként. Igen, jelentkezik. Öné a szó.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen a támogatást a XXI. századi pártoktól és a szocialistáktól, viszont egészen elképesztő, hogy a Fidesz-KDNP részéről még személyes érintettség címen se jelentkezett senki.

Ez azért nem semmi! Elvileg alkotmányos célként megfogalmazták az offshore lovagok kiseprűzését, és akkor egy ilyen kérdéssel kapcsolatban egyszerűen nincs véleménye se a Fidesznek, se a KDNP-nek.

Tisztelt Országgyűlés! Hogy legyen világos: a mi javaslatunk arra vonatkozik, hogy se kormányzati tisztséget ne tölthessen be valaki, se kaszinókoncessziót ne kaphasson valaki, aki offshore lovag, de továbbmegyek, még a letelepedésikötvény-bizniszben, magyarul a fideszes gazdaságibevándorló-szervezésben se vehessen részt offshore cég. Jelenleg az a három cég, amelyik a gazdasági bevándorlókat szervezi letelepedési kötvények ellenében, ezek offshore cégek. Nem tudjuk pontosan, hogy kik vannak mögöttük. Tehát arról van szó, hogy a dolog azért égető, mert a Fidesz-KDNP tele van offshore lovagokkal, az önök holdudvara tele van offshore lovagokkal. Pontosan tudjuk, hogy akár Andy G. Vajna, akár Garancsi István környezetében ott vannak különböző offshore cégek.

(18.00)

Mi azt követeljük, hogy az offshore lovagokat seprűzzük ki az országból, közpénzek közelébe ne mehessenek, állami cégekkel, önkormányzati cégekkel ne köthessenek üzletet, és közhatalmi pozíciót offshore lovagok ne tölthessenek be. Azt szeretnénk elérni, hogy Magyarországon zárjuk el azokat a csapatokat, ahol közvetve-közvetlenül kiömlik az a temérdek pénz, ami ma hiányzik kórházakból, hiányzik iskolákból. Ha önök nemet mondanak ennek a javaslatnak akár csak a megtárgyalására is, egyértelművé tesz az, hogy a Fidesz az offshore lovagok pártján áll. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön **a méltatlan személyek részére juttatott állami kitüntetések visszavonhatósága érdekében a Magyarország címerének és zászlajának használatáról, valamint az állami kitüntetésekéről szóló 2011. évi CCII. törvény módosításáról** szóló T/10174. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt a Kulturális bizottság utasította el.

Elsőként megadom a szót, 5 percben, Dúró Dóra képviselő asszonynak.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik), a napirendi pont előterjesztője: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A Kiss László-ügy kirobbanását követően a Jobbik volt az első és egyetlen párt, amelyik követelte, hogy Kiss Lászlót távolítsák el az úszóvágatott szövetségi kapitányi tisztségéből. De az ügy kirobbanása nemcsak az ő személyével kapcsolatban vet fel kérdéseket, hanem olyan intézkedéseket is megkövetel mind a Magyar Országgyűléstől, mind pedig a kormányzattól, amelyek 25 éve váratnak magukra.

Az egyik ilyen vetülete az ügynek az állami kitüntetések kérdése, illetve annak kérdése, hogy jelenleg

nem teszi lehetővé jogszabály, hogy az állami kitüntetések vissza lehessen vonni. Amikor újságírók erről kérdezték a kormány álláspontját, Lázár János azt mondta, hogy ennek a törvényi feltételeit kell megteremteni, akkor lehet erről a kérdéstről beszélni. Nos, néhány perces munkával a jogalkotási csoportunk megteremtette azt a jogi feltételt, amit ha elfogadott volna a Kulturális bizottság többsége, akkor az állami kitüntetések visszavonhatók lennének.

Nyilván ennek az ügynek van egy morális vetülete is. Álláspontunk szerint az állami kitüntetés nemcsak szakmai munkáért járó elismerés, hanem van egy olyan morális vetülete, amelyhez egész egyszerűen méltónak kell lennie annak a személynek, aki megkapja ezeket a kitüntetések. 2011-ben szintén felmerült a kitüntetések visszavonhatóságának kérdése, akkor Kertész Ákos tett egy magyarságot degradáló kijelentést. Ezt követően a kormány is tárgyalta az ügyet, miután nem más, mint maga Schmitt Pál akkori köztársasági elnök kezdeményezte Orbán Viktornál, hogy az állami kitüntetések visszavonhatóságát az arra méltatlanná vált személyek esetében teremtsék meg a kormányzat.

Schmitt Pál azt mondta, hogy azok válnak méltatlanná az állami kitüntetésre, akik a magyar állam alkotmányos értékrendjét megsértik. Ez szerinte Kertész Ákos esetében így történt, ezért kezdeményezte. Akkor Sziijártó Péter a miniszterelnök szóvivőjeként bejelentette, hogy igen, a kormány egyetért ezzel, és Semjén Zsolt feladata a jogszabályi háttér megteremtése, annak a törvényjavaslatnak az elkészítése, ami megnyugtatóan tudja rendezni ezt a kérdést. Mindez 2011 szeptemberében történt, azóta közel öt év telt el, és a kormányzat még mindig nem terjesztette az Országgyűlés elé azt a törvényjavaslatot vagy jogszabályt, ami megoldaná ezt a kérdést.

Magyarországon, ha egy önkormányzati képviselő méltatlanná válik arra, hogy az önkormányzati képviselői tisztséget betöltse, akkor elveszíti mandátumát. És méltatlanná válik akkor az önkormányzati törvény szerint például, ha szabadságvesztés büntetésre ítélik. Magyarországon egy képviselő-testület megvonhatja egy önkormányzati képviselő mandátumát, ha szabadságvesztés büntetésre ítélték. Ha egy önkormányzati képviselői tisztség esetében van egy ilyen feltétel, akkor egy állami kitüntetés esetében miért nincs ilyen feltétel? Sokkal nagyobb elismerés állami kitüntetéssel kapni, mint önkormányzati képviselőnek lenni, és az állam részéről egy világos üzenet az, hogy kizárólag ebben a körben tartják ezt szükségesnek, a kormány továbbra sem készítette el tehát a javaslatát.

Fontos ugyanakkor azt is hangsúlyozni, hogy az állami kitüntetések nem szabad pártpolitikai játszmák martalékává tenni. Tehát nem szabad olyan szabályozást megalkotni, amely lehetővé tenné azt, hogy a kormányváltások során akár az adott kormányzat vagy a köztársasági elnök személyének változtatásakor a köztársasági elnök az összes állami kitüntetéset bármilyen módon visszavonhatná, és így a politikai kurzusnak lenne kizárólag játékszere az, hogy ki kap állami kitüntetést és kitől vonják vissza.

Ezért is kezdeményezett a Jobbik egy ötpárti egyeztetést például ebben a kérdésben, hogy sikerüljön egy olyan szabályozást megalkotni, ami nem teszi pártpolitikai csatározások játékszerévé az állami kitüntetések.

Tehát mind a morális vetület, mind a jogszabályi háttér megalkotása során a kormány óriási mulasztásokat követett el már az elmúlt 5 évben is, az elmúlt 25 évben is. És nem találunk olyan érvet, ami érdemben esne latba azzal szemben, hogy igen, az állami kitüntetések visszavonhatóságát meg kell teremteni.

Egy dologra tudunk tehát csak gondolni, hiszen nem mondanak semmit, nincsenek érdemi érvek ez ellen a javaslat ellen, egyedül az az érv, ami szóba jöhet, hogy a Viktor nem engedi, hogy ez a szabályozás megszülessen. *(Derűlttség.)* Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most képviselőcsoportonként két-két percben lehet hozzászólni. Előre bejelentett felszólaló nincs, így megadom a szót Szél Bernadett képviselő asszonynak.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Az LMP alapvetően támogatja azt a javaslatot, hogy vissza lehessen venni-vonni az állami kitüntetést attól, aki arra érdemtelenné vált. Előrebocsátom, hogy ezzel gyakorlatilag visszatérnénk a korábbi gyakorlathoz, ami 2008 és '11 között hatályos volt. Ekkoriban érdemtelenségre hivatkozva a köztársasági elnök jogosult volt a kitüntetés visszavonására. Mint tudjuk, Sólyom László élt is ezzel a lehetőséggel Farkas Péter olimpiai bajnok esetében.

Igazából nincs észszerű ok arra, hogy ne élhessen ezzel a lehetőséggel a köztársasági elnök. És valóban, a Kiss-ügy is rámutatott arra, hogy bizony vannak olyan esetek, amikor egy kitüntetett személyről kiderül, hogy a múltban olyan cselekedetet vagy olyan cselekedeteket követett el, ami miatt nem méltó arra, hogy állami elismerést kapjon, illetve azt megtartsa, a korábbi elismerését megtartsa. Ezt a lehetőséget, azt gondolom, meg kell adnunk. A társadalom részéről erre jogos igény is van, és a korábbi működő gyakorlat is azt bizonyítja, hogy lehet ezt észszerűen csinálni.

Hadd emeljem ki, hogy 2011-ben, amikor szóba került az állami kitüntetések kérdése egy vitában, a Fidesz részéről Rubovszky György volt, aki elmondta, idézem: „Mi szándékosan hagytuk ki ennek az eljárási lehetőségét ebből a törvényből. Meg kell találni azt a megoldást, ami ténylegesen a helyes eljárást biztosítja. Úgy ítéljük meg, hogy az adminisztratív úton való lehetőség tulajdonképpen parttalan vitákat és értelmetlen oda-vissza vágásokat eredményez.” Az idézetet itt befejezem, viszont hozzáteszem, hogy azóta sem dolgozták ki a Fidesz-KDNP részéről a helyes eljárást, amire Rubovszky úr is kitért. Azt gondolom, hogy a szabályozás nyilvánvalóan hiányos, ezt mindenképpen pótolni tudná ez a javaslat.

De ha a Fidesz-KDNP-nek ezzel kapcsolatban aggályai vannak, akkor itt az idő és a tér, hogy el-

mondja ezeket a javaslatokat. Ha a 2011-es Rubovszky-idézetet vesszük, akkor, azt gondolom, a Fidesznek kevés mozgástere van. Vissza kell térni arra az útra, ami 2008 és '11 között jól működött ebben az országban. *(Dr. Schiffer András tapsol.)*

ELNÖK: Most Szilágyi György képviselő úrnak adom meg a szót.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Most már úgy gondolom, hogy az elmúlt néhány napban megtudhattuk Rubovszky Györgytől, ha már itt emlegették, hogy egy nagy kérdés lesz: Viktor engedi vagy nem engedi. Ha Viktor engedi, akkor lehet törvényjavaslat, ha nem engedi, akkor nem lehet belőle törvényjavaslat.

És valószínűleg itt Viktor nem engedi, hiszen amikor a Kulturális bizottság tárgyalta ezt a törvényjavaslatunkat, akkor ott, azt mondom, hajmeresztő kijelentések voltak.

Pósán László alelnök azt mondta, hogy azért nem kellene ezt így, ebben a törvényben, hanem a Btk.-ban kellene erről rendelkezni, tehát majd - az ő véleménye szerint, mert csak ebben tudott gondolkozni - ha valaki olyan bűncselekményt követ el, akkor majd a bíró azt mondja, hogy és akkor vonják vissza a Kossuth-díját is mellékbüntetésként. Ez nonszensz!

Ez abszolút elképzelhetetlen dolog. Pedig elmondtam, hogy nem kell leragadni bizonyos eseteknél, hiszen itt nemcsak köztörvényes bűncselekmények esetén lehet valaki érdemtelen arra, hogy visszavonják a díját, visszavonják az állami kitüntetését. Hiszen, mint ahogy Dúró Dóra képviselőtársam elmondta, ez elvileg egy morális díj is, egy olyan embernek, aki erkölcsileg is megfelel. Nem tudom, tudják-e képviselőtársaim, hogy visszavontak-e már Magyarországon állami kitüntetését?

(18.10)

Igen, visszavontak. Egyetlen alkalommal vontak vissza egy Kossuth-díjat, méghozzá utólagosan Nagy Gábor, a kazincbarcikai Borsodi Kooperáció vezérigazgatója 1952-ben kapta meg a barnaszén-elgázosítás új technológiájáért a kitüntetését, amit 1953 decemberében visszavettek tőle, mert kiderült, hogy a technológia licencét az akkori NSZK-ból lopta. Itt ismét azt mondom, hogy morálisan ez az ember alkalmatlanná vált arra, hogy Kossuth-díjjal rendelkezzen, valóban jogos volt, hogy visszavonták tőle.

Nem lehet ilyen az életben? Nem lehet ilyen az elkövetkezendő időben? Dehogynem lehet! Éppen ezért próbálom meggyőzni önöket, de úgy sincsenek itt annyian, hogy ezt lehessen. Tehát kérem, támogassák, hogy tárgysorozatba vegyük és tárgyalhasunk erről a kérdéstről!

Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Most Bárándy Gergely képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Mint legtöbb képviselői indítványnak, ennek is természetesen van egy konkrét kiváltó oka, amely miatt a képviselő asszony benyújtotta ezt a javaslatot. Azt, ami a konkrét kiváltó ok, úgy gondolom, a parlament összes képviselője mélységesen elítéli, és természetesen azzal, ami utána történt, már ami a következményeket illeti, egyetértünk.

De nyilvánvalóan egy törvényjavaslat túlmutat egy konkrét eseményen, erről szóltak képviselőtársaim is. Ismerünk, és sokan hivatkoztak erre, nagyon sok olyan művészt, sportolót, mondjuk, Villontól O. J. Simpsonon át valóban Farkas Péterig, akiknek kimagasló teljesítményük volt, akár irodalmi, akár sportteljesítményük, és az emberek ez alapján is megítélik őket, nem csak az életútjuk alapján. Azonban itt van egy nagy különbség: hiába konkrét emberi teljesítmény miatt kap valaki egy kitüntetést, a kitüntetés mégsem olyan, mint egy sportesemény vagy egy zseniális művészeti alkotás, amiért járó díjat konkrétan az adott eseményhez lehet kapcsolni és azért kapja meg valaki.

Mert ugyanis egy kitüntetés mit szimbolizál? Előszörban azt, hogy az állam azt mondja, ez egy olyan ember, akit az állam példaként állít a többi polgára elé, és azt mondja, hogy kérem szépen, ilyennek kell lenni, ez az az ember, akit én méltónak tartok a kitüntetésre, az ő erkölcsi és szakmai s a többi példáját kell követni. Amennyiben ez megdől bármi miatt, és egy ember erkölcsileg méltatlanná válik arra, hogy ezt a kitüntetést viselje, hogy erkölcsi példaképe legyen egy államnak, akkor, azt gondolom, helyes dolog az, ha lehetőség van, visszavonni egy kitüntetést. Még egyszer hangsúlyoznám, ez nem olyan, mint egy olimpiai cím vagy egy sporteredmény visszavonása, hanem amikor elmúlik valaki erkölcsi példakép lenni, akkor, azt gondolom, ezt a kitüntetés visszavonása is szimbolizálhatja, kifejezheti. Úgyhogy mi támogatjuk a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: További felszólalást nem látok. Megkérdezem az előterjesztőt, Dúró Dóra képviselő asszonyt, hogy kíván-e hozzászólni. *(Dúró Dóra jelzésére:)* Igen. Öné a szó, képviselő asszony.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Úgy látszik, a Viktor azt sem engedi, hogy hozzászóljanak egy vitában, így kénytelenek vagyunk mi, ellenzéki képviselők megidézni a kormány álláspontját. Én Szijjártó Pétert idéztem, Szél Bernadett képviselőtársam pedig Rubovszky Györgyöt. Igyekszem válaszolni az ő véleményükre ezzel kapcsolatban.

Rubovszky György kifogásai azért sem igazak, mert a helyes eljárás kidolgozását ez a javaslat egész egyszerűen a kormány hatáskörébe utalja. Tehát ha önöknek az a problémájuk, hogy nem találják meg a megfelelő eljárást, önökre bízunk. Ez a javaslat a kormányra bízta: dolgozzák ki az eljárási feltételeket, hogy mikor lehet visszavonni egy állami kitüntetést.

A sportpélda egyébként azért is állja meg a helyét, mert ha egy olimpiai bajnok sportolóról kiderül, hogy igen, doppingolt, tehát nem a saját teljesítményének köszönheti azt az eredményt, amit elért, akkor az aranyérmét is visszaveszik tőle. Ott is megvannak ennek az eljárási szabályai. Ugyanígy az állami kitüntetések során, ha kiderül, hogy valaki méltatlan arra, hogy morális példaképe is legyen egy országnak, akkor vissza kell tőle venni az állami kitüntetést is.

Nem megoldás, hogy szőnyeg alá söpri a problémát. Nem megoldás, hogy nem szólnak hozzá ebben a vitában, vagy neveléséges érvekkel utasítják vissza ezt a javaslatot a Kulturális bizottságban. Ahogy 2011-ben felmerült egy ügy, úgy felmerült 2016-ban is egy ügy, és folyamatosan fel fog merülni. Látszik, hogy társadalmi igény van erre, látszik, hogy az állami kitüntetések természetéből adódóan egész egyszerűen meg kell teremteni ennek a visszavonhatóságát. Ha most ezt leszavazzák - megtehetik, nyilvánvalóan ezt fogják tenni holnap is, amikor erről dönteni fogunk -, attól még a társadalmi igény nem fog elmúlni.

Nem fognak jó döntést hozni, hiszen ennek úgy kell történnie, önök is látják, nyilvánvalóan azért nem szólnak hozzá, mert látják, hogy az a helyes, ha a visszavonhatóságot igenis megteremtjük. Kérem, hogy ennek megfelelően szavazzanak holnap. Köszönöm. *(Taps az ellenzék padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntson a **Magyarország Alaptörvényének hatodik módosításáról** szóló T/10191. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt az Igazságügyi bizottság utasította el.

Először megadom a szót az előterjesztőnek, Apáti István képviselő úrnak, ötperces időkeretben.

APÁTI ISTVÁN (Jobbik), a napirendi pont előterjesztője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Ott folytatom, ahol az elnök úr a felvezetőjében abbahagyta: az Igazságügyi bizottság elutasította, jóval határidőn túl. A 30 napos, törvényben előírt határidő elteltével nagy keservesen sikerült a bizottság egyik ülésének napirendi pontjává tenni ezt, tehát házszabálysértő módon, amit persze Rubovszky György ominózus, elhíresült, lassan már szállóigévé váló megjegyzéssorozata is előrevetített. Akár házszabálysértés árán is hajlandóak megakadályozni, gáncsolni mindent, keresztbe tenni mindennek, ami nem az önök fejéből pattant ki, ami nem az önök szellemi terméke.

Ez egy kiemelt súlyú törvényjavaslat. Kiemelt súlyú javaslat az Alaptörvényt módosító javaslatok sorában is, hiszen túlzás nélkül állítható, hogy a migránsoknak becézgetett betolakodók, idegen, nemkívánatos jövevények betelepítésének megakadályozása európai és nemzeti sorskérdés, a magyarság megmaradása, a magyarság jövője szempontjából olyan

érdemleges befolyásoló tényező, amellyel kapcsolatos akár népszavazás, akár alaptörvény-módosító javaslatok megszavazása vagy éppen elvetése döntően befolyásolja évekre, sőt évtizedekre Magyarország és az Európai Unió valamennyi nemzetének sorsát.

Miről is szól a történet? Arról szól a történet, tisztelt képviselőtársaim, hogy tavaly ősz tájékán, amikor ehhez még lett volna megfelelő mennyiségű idő, a Jobbik valóban azt javasolta, hogy tartsunk ügydöntő népszavazást azzal kapcsolatban, hogy betelepítési kvóta vagy bármilyen más jogcím keretében a magyar emberek kívánatosnak vagy nemkívánatosnak tartják a betolakodók átmeneti vagy tartós betelepítését, ideérkezését. Akkor erre még lett volna idő, akkor ez még megfelelő válasz lett volna a brüsszeli elképzelésekre, most azonban már változott a helyzet.

Ahogy önök eléggé elvtelen módon összevissza megindokolják, hogy a Jobbik javaslatai miért nem jók, miért nem időszerűek, mit mondtak tavaly ősszel Kósa Lajossal az élen? Azt mondták, hogy képtelenség, hiszen nemzetközi szerződésekbe, Alaptörvénybe ütközik, erről a kérdésről nem lehet népszavazást tartani.

Holott akkor ez még egyébként ugyanúgy nem volt Alaptörvénybe és nemzetközi szerződésbe ütköző, és megint mondom, lett volna kellő idő a kivitelezésére, végrehajtására. Igen ám, csak az események azóta felgyorsultak, a helyzet lényegesen megváltozott, Brüsszel jóval magasabb fordulatszámra kapcsolott, és idén tavasszal, év elejétől kezdve egészen napjainkig azt láthatjuk, hogy akár a 80 millió forint/fő fejpénz fenyegetésével, lelebegtetésével, akár egyéb eszközökkel, a lehető legnagyobb erőszakkal akarják átpasszírozni a tagállamokon, különös tekintettel Magyarországon a betelepítési kvótát. Éppen ezért nem várhatunk egy idén ősszel sorra kerülő népszavazásra.

Ezt a helyzetet a Jobbik felismerte. Mint ahogy sokkal hamarabb ismertük fel önközhöz képest a kerítésépítés szükségességét, a honvédség határokon történő bevetése lehetőségének megteremtését, az önálló határőrség felállításának szükségességét, úgy itt is a Jobbik időben kapcsolott és időben javasoltuk azt, hogy ne húzzuk az időt népszavazással, hanem Magyarország Alaptörvénye hatodik módosításának elfogadása révén az Alaptörvényben rögzítsük azt, hogy az Országgyűlés hozzájárulása nélkül nem lehet idetelepíteni ezeket a - fogalmazzunk akkor kicsit finomabban - idegen személyeket, jövevényeket.

Az alaptörvény-módosítás bombabiztos, biztonságos az ország szempontjából, hiszen garantált, hogy a Fidesz és a Jobbik képviselőinek szavazataival a kétharmados többség, az összes megválasztott képviselő kétharmados szavazataránya biztosítható. Ez azonnali, tehát semmifajta időbeli késedelmet nem okoz.

Végül, de nem utolsósorban nem kerül 5 milliárd forintba. Tehát amíg a népszavazás méregdrága, 5 milliárdba kerül, addig ez gyakorlatilag ingyenes, amíg a népszavazás legkorábban valamikor ősszel történik meg, addig ez azonnali, június közepéig ezt

el lehetne fogadni minden gond nélkül, és amíg a népszavazás bizonytalan, addig ez egy teljesen biztonságos megoldást jelent.

(18.20)

Ehhez képest önök azt mondják, hogy ragaszkodnak a népszavazáshoz, és nem tartják időszerűnek ezt a javaslatot. Mi történik akkor, hogyha nem megy el a választópolgárok több mint fele? Akkor mit fognak majd mondani? Akkor elveszítjük a csatát Brüsszellel szemben, és akkor már az alaptörvény-módosítás is gyenge lábakon fog állni, ha egyáltalán áll bármilyen lábon. Egy ilyen kérdést, a nemzet szempontjából, a nemzet megmaradása szempontjából kiemelt súlyú kérdést nem lenne szabad egy, a 2018-as választások edzőmérkőzésévé tenni, ugyanis önök arra spendíroznak, hogy a 2018-as tavaszi általános országgyűlési választásokat - vagy legalábbis annak az edzőmeccsét - 2016 őszén lejátsszák.

De hagyjuk itt a politikai haszonszerzést, ami egyértelmű az önök viselkedésében, ami egyértelműen látszik, hogy erre megy ki a játék. Támogassák ennek a javaslatnak a tárgysorozatba vételét, és támogassák a zárószavazás alkalmával is, hiszen minden olyan jogcímet ki kell zárni, amely megnevezésétől függetlenül, tartalmi lényegét tekintve betolakodók idetelepítését eredményezné! Ehhez kérjük a támogatásukat. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most kétperces felszólalásokra van lehetőség képviselőcsoportonként. Répássy Róbert képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ritkán szoktam idézni a Jobbik közleményeiből, most ezt fogom tenni, mégpedig a 2015. november 20-ai közleményük címe így szól: „A népszavazás lenne a kvótarendszer legitím elutasításának módja.” A közlemény úgy zárul, hogy „ha a Fidesz valóban nemzeti ügyként kezelné a bevándorlási kvótákat, és nem félne konfrontálódni a nyugat-európai bevándorlás-párti testvérpártjaival és elvtársaival, akkor a magyar emberek népszavazáson mondhatnának nemet a brüsszeli diktátumokra”. Így szól a Jobbik közleménye. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból. - Apáti István: És mit mondatok ti? - Szilágyi György: És most 2016 májusának vége van.)* Örülök ennek, hogy ebben egyetértünk.

Tehát, tisztelt jobbikos képviselőtársaim, az egész frakciónk nevében, a képviselőcsoportunk nevében szeretném kérni, hogy támogassák a népszavazást, amely az önök álláspontja szerint is a kvótarendszer legitím elutasításának módja, támogassák a népszavazást azért, hogy ne féljenek konfrontálódni a nyugat-európai bevándorlás-párti politikusokkal, és támogassák a népszavazást azért, hogy a magyar emberek népszavazáson mondhassanak nemet a brüsszeli diktátumokra.

Még azt is írja ez a közlemény, hogy „ha a kormányfő a magyar emberek akaratát valóban és reprezentatív módon kérné ki, akkor a Jobbik mint legerősebb ellenzéki erő javaslatának megfelelően népszavazásra bocsátaná a kérdést”. *(Apáti István: Kósát idézd! - Szilágyi György: Azóta eltelt fél év. 2016. május vége van!)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Két perc elég kevés arra, hogy bemutassam, hogy önöknek hogyan változik az álláspontjuk, elég gyakran változik ebben a kérdésben; egy a lényeg: hogy sohasem értenek egyet a kormány javaslatával, ez az egyetlen szempont. *(Szilágyi György: Fél év telt el.)* Próbálják meg, hogy most hátha egyetértenek. Amit 2015 novemberében javasoltak, az most megvalósulhat, és sorra kerülhet a népszavazás. Támogassák a népszavazást! Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Most Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak adom meg a szót.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): *(Mikrofon nélkül.)* Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Répássy képviselőtársam, úgy tűnik, hogy múltnak a gyermekevek. Ön elbökta a dátumot, fél év telt el...

ELNÖK: Elnézést, egy pillanatra! Valamilyen technikai hiba lehet. *(Kézi mikrofont állítanak a képviselő elé.)*

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Nagyon szépen köszönöm. Tehát, Répássy képviselő úr, mint említettem, múltnak a gyermekevek, és az ön emlékei is fakulnak, hiszen mikor jelentette ki ezt a Jobbik, hogy egy országos népszavazás a legkiválóbb eszköz? 2015 végén. És mit csináltak önök, amikor itt Vona Gábor ezt elmondta?

Szemtelen, arcátlan módon Vas Imre is közölte, az államtitkáraik is közölték, hogy ez egy rossz, drága, kiszámíthatatlan megoldás *(Közbeszólások a Jobbik soraiból: Így van!)*, amivel szemben kétségek merülnek fel. Mi akkor is azt mondtuk és most is azt mondtuk, önök megváltoztatták a véleményüket, mi nem, mi most is azt mondjuk, hogy inkább az országos népszavazás, mint a semmi. Csak egy problémám van önökkel... *(Közbeszólás a Fidesz soraiból.)* - és ne gágogjon közbe, nyomjon gombot! *(Derűltég a Jobbik soraiban. - Dr. Vas Imre: Egy kicsit kulturáltabban!)*

Az a problémám önökkel, hogy amit mi javasolunk, egy sokkal erősebb eszközt, mint az országos népszavazást, az miről szólt? A fideszes népszavazási kérdést szeretnénk beemelni a fideszes Alaptörvénybe, és szánalmas módon a fideszes képviselők erre hisztiznek és nemet mondanak, mert nagyon jól tudják, hogy a politikai napi érdekük azt kívánja, hogy ezt a feszültséget fenntartsák őszig. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból: Úgy van!)*

Csakhogy azóta mi történt? Brüsszelben kifőzték a be nem fogadott migránsok után fizetendő fejpénz

ötletét. Tessék elmondani, hogy Navracsics biztos úr, aki részt vett ebben a konszenzusos döntésben, hogyan nyilvánult meg! Miért nem meri Répássy képviselő úr ezt tisztázni? Ötödször kérdezem meg öntől személyesen, nem mástól. Miért nem meri tisztázni a volt főnöke, a saját volt vagy jelenlegi párttársa viselkedését?

Tehát elmondhatjuk, hogy önök a XX. században maradt erőként szemben állnak azokkal a követelményekkel, amelyek egy gyors, megbízható, olcsó eszközt ajánlanak. Nem kizárólagos módon, mert mi támogatunk egy országos népszavazást is, csak abban a korban, amikor a be nem fogadott migránsok után fejpénzt szabnak ki - egyébként részben az önök részvételével, ha úgy vesszük -, egészen arcátlan álláspont az, hogy tudatosan húzzák az időt ősziig, pedig elindulhatnának más irányba, mégsem teszik. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Ezért mondtam azt, hogy önök a XX. századhoz tartoznak, mi pedig a XXI.-hez, és arcátlan, farizeus módon, házszabálysértés árán is húzták-halasztották az egész problémakör megoldását, ahogy teszik most is. Szégyelljék magukat! *(Taps, közbeszólások a Jobbik soraiban: Így van!)*

ELNÖK: Nem látok további hozzászólót. Megkérdezem az előterjesztőt, Apáti Istvánt, kér-e szót. *(Jelzésre:)* Ön a szó, képviselő úr.

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Répássy Képviselő Úr! Önmagában természetesen nem a népszavazás intézményével van baj, a népszavazással önöknek szokott problémája akadni, főleg, ha nem szolgálja az önök politikai haszonszerzésre irányuló érdekeit.

Tisztázzunk valamit! Itt a felmérések szerint van egy legalább 85 vagy talán 90 százalékos egyértelmű népakarat a tekintetben, hogy nem akarnak a magyar emberek 85-90 százalékos arányban betolakodókat látni Magyarországon sem most, sem később. A vasárnapi boltzárás javaslatnál ez az aránylat 70:30 volt, akkor, hogy önök kihúzzák az MSZP alól, az MSZP népszavazási kezdeményezése alól a szöveget, azonnal, egyik napról a másikra tudták a vonatkozó törvényt módosítani.

Most, amikor egyébként valóban sokkal fontosabb lenne, mint a vasárnapi boltzárásnál, akkor hirtelen megtalálják az ehhez szükséges ellenérveket is. Valóban, itt arról van szó, hogy már lassan egy szálóigévé nemesült „a Viktor nem engedi” vagy „a Viktor engedi”, vagy mit enged, vagy mit nem enged a Viktor - így pestiesen: „a Viktor” -, ehhez igazodik gyakorlatilag most már a Magyarország jövőjével kapcsolatos valamennyi döntés. Itt erről szól a történet, hogy ha a Viktor zöld jelzést adna, akkor nyugodtan elfogadhatnák a Jobbiknak ezt a javaslatát is.

De tudják, tisztelt fideszes képviselők, azért az egy nagyon fontos történelmi tanulság az egyén, a közösség és a nemzet számára is, hogy azok az egyének, közösségek, nemzetek tudnak megmaradni, fennmaradni, amely közösségek megfelelő gyorsas-

sággal tudnak igazodni, tudnak alkalmazkodni a megváltozott körülményekhez. Adott esetben, amikor még egy népszavazási kezdeményezés, népszavazási eljárás végigvitelére lett volna idő, akkor azt mondjuk, hogy az is egy megfelelő megoldás lett volna, de amikor már gyorsulni kell és ez nem fér bele a szűkös időkeretbe, akkor egyértelmű, hogy egy ingyenes, egy gyors és egy biztonságos megoldást kell választani, hiszen itt egytized százalék esélyt nem szabad arra hagyni, hogy mi van akkor, ha a politikusból és a politikusokból kiábrándult választói tömegek nagy mennyiségben, nagymértékben távol maradnak a népszavazástól, akkor gyakorlatilag egy csapásra elbukták, elbukta az egész nemzet *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* ezt a küzdelmet Brüsszellel szemben, és akkor majd vajon a Viktor mit fog mondani?

Köszönöm. *(Szilágyi György: Így van! - Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor. Ezzel a mai napon végeztünk a tárgysorozatba-vételi kérelmek tárgyalásával.

Soron következik a **pénzügyi közvetítőrendszert érintő egyes törvények módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/10309. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózatok elérhetők.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben maximum. Megadom a szót B. Nagy László képviselő úrnak.

B. NAGY LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2016. május 19. napján megtárgyalta a T/10309. számon benyújtott, a pénzügyi közvetítőrendszert érintő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot, és ezzel összefüggésben a Házszabály 46. §-a alapján 22 igen szavazattal, 1 ellenében és 7 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést fogadott el.

(18.30)

Az elfogadott összegző módosító javaslat tartalmazza a Gazdasági bizottság 22 pontos terjedelmű módosító javaslatát, illetve a Törvényalkotási bizottság 1. és 2. hivatkozási számú módosító javaslatát, amely több pontosító jellegű rendelkezést tartalmaz.

A legfőbb módosításokat szeretném most kiemelni. Egyrészt a kedvező hitelfeltételek elérése érdekében indokolt lehetővé tenni a fogyasztók számára, hogy a hitelszerződésekre vonatkozóan általa kötött életbiztosítási vagy fedezetül szolgáló ingatlanra vonatkozó vagyontörlesztési szerződésekből származó követelését biztosítékként a hitelezőre ruházza át. Másrészt a javaslat pontosítja az ön-

kéntes kölcsönös biztosítópénztárakról szóló 1993. évi XCVI. törvényt, amely garanciális szabály elemeiről rendelkezik, például ilyen az átlépési elemek, felmondási jog elemei, mindez az állomány átruházásával összefüggésben történt.

Tekintettel arra, hogy hatályba lép az 596/2014/EU rendelet, a módosító javaslat hatályon kívül helyez bizonyos szakaszokat a Tpt.-ben a jogrendszer egységessége érdekében, ezért kérem, támogassák a törvényjavaslatot, és köszönöm a figyelmüket. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Megkérdezem Hornung Ágnes államtitkár asszonyt, hogy kíván-e most hozzászólni az előterjesztéshez. *(Jelzésre:)* Akkor ön é a szó, államtitkár asszony.

HORNUNG ÁGNES ANNA nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Röviden szeretném én is B. Nagy László úr után bemutatni a mostani törvényjavaslatot. Nem szeretném azonban sokáig szaporítani a szót, hiszen ez is egy olyan javaslat, amely számos technikai módosítást tartalmazott. Összesen 15 törvény került módosításra, köztük az előbb felsoroltak, tehát a tőkepiaci törvény, a jelzálog-hitelintézetekről szóló törvény, a befektetési szolgáltatókról szóló törvény, a biztosításokról szóló törvény. Ezek olyan módosítások voltak, amelyek alapvetően az EU-hoz való harmonizációt, illetve a technikai pontosítást szolgálták.

Én azt gondolom, hogy az, hogy nem volt érdemi vita egyik kérdésben sem, azt mutatta, hogy ezek a módosítások alapvetően kiegyensúlyozottak voltak, mindenki által támogatottak. A példákat pedig elmondták előttem, úgyhogy nem szeretném ezzel húzni itt az időt.

Köszönöm szépen a lehetőséget. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretben. Elsőként megadom a szót Witzmann Mihály képviselő úrnak, a Fidesz részről.

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A pénzügyi közvetítőrendszerrel érintő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat fekszik itt előttünk, amelynek az általános vitájára már április 27-én sor került, a részletes vitát pedig, ahogy előbb hallgattuk, a Gazdasági bizottság május 5-én már lefolytatta, amely során a bizottság módosító indítvány benyújtásával is élt. A törvénycsomag egyébként összesen 16 törvényt érint, amely szerint többek között módosul a hitelintézeti, a tőkepiaci, a biztosítási és a nyugdíjpénztári törvény, de változnak többek között a Magyar Nemzeti Bankra vonatkozó rendelkezések is.

Ahogy a törvényjavaslat április 27-i általános parlamenti vitájában is hangsúlyoztam, az indítvány számos pontja elsősorban arra irányul, hogy a 2016. július 3-tól hatályba lépő 596/2014/EU rendeletet átültesse a magyar jogrendbe. A javasolt módosítás értelmében többek között a THM-plafon számításánál figyelembe veendő díjak közül a jelzáloghitel fedezetűl szolgáló ingatlanra vonatkozó vagyonszámítás díja kivételre kerül. Mindezek mellett fontos megemlíteni azt is, hogy a múlt héten megtartott ülésén a Törvényalkotási bizottság is foglalmazott meg módosítási szándékot az előttünk fekvő törvényjavaslat tekintetében, amelyek közül csupán a legfontosabbakat kívánom kiemelni.

Az indítvány olyan rendelkezéseket tartalmaz, amelyek a Ptk. azon módosításával vannak összefüggésben, amely szerint a pénzügyi intézmények javára az ingatlanon önálló zálogjog is alapítható legyen, továbbá, hogy a már létrejött járulékos jelzálogjogok és különvált zálogjogok önálló zálogjoggá legyenek alakíthatóak.

A javaslat továbbá rendelkezik a jó üzleti hírnév megállapításával kapcsolatos szempontokról is, valamint a tőzsdei termékek bevezetéséről és forgalomban tartásáról egyaránt. Az indítvány egy másik fontos rendelkezése, hogy a fogyasztók számára kedvezőbb hitelfelvelelek elérése érdekében lehetővé kívánja tenni a fogyasztó számára, hogy a hitelszerződéshez kapcsolódóan az általa kötött életbiztosítási vagy a fedezetül szolgáló ingatlanra vonatkozó vagyonszámítás szerződésből származó biztosítási összegre vonatkozó követeléseket biztosítékként a hitelezőre ruházhassa át.

Az előterjesztés továbbá pontosítja az önkéntes kölcsönös biztosítópénztárakról szóló 1993. évi XCVI. törvényt is, amely több garanciális szabályelemeiről - átlépési elemek, felmondási jog és a többi - rendelkezik az állományátruházással összefüggésben.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy vélem, hogy a fentebb felsorolt törvényi módosítások megfelelően hozzá tudnak járulni a pénzügyi közvetítőrendszer hatékonyabb és átláthatóbb működéséhez, ezért is kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy szavazataikkal a holnapi döntéshozatal során támogatni szíveskedjenek a T/10309. számú törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Most Józsa István képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A jelen előterjesztés alapvetően európai uniós jogharmonizációs céllal indult. A törvényjavaslat célja a pénzügyi közvetítőrendszerre vonatkozó szabályozás számos elemének felülvizsgálata, több európai uniós jogi aktus hazai jogba történő átültetése. E célból a javaslat módosítja a hitelintézeti, tőkepiaci, biztosítási, nyugdíjpénztári területre vonatkozó jogszabályokat, továbbá ismételtelen változik a Magyar Nemzeti Bank-

ra, illetve ennek a felügyeleti működésére vonatkozó törvény is.

Jóllehet a javaslat nagy része európai uniós irányelveknek megfelelő módosításról szól, tehát rengeteg technikai jellegű módosítást tartalmaz, illetve speciális változtatásokat vezet végig a pénzügyi tárgyú törvényeinken, ugyanakkor elrejtve ebbe a szép nagy, 16 törvényt módosító csomagban számos érdekesség is meghúzódik; például a hitelintézeti törvény módosítása, ami rögtön egy csoportnak az előnyét rögzíti.

A javaslat úgy módosítja a hitelpiaci törvényt, hogy a pénzügyi intézmény üzletszerűen nemcsak közösségi támogatások közvetítését végezhetné - egy pénzügyintézet - mint most, hanem állami támogatások közvetítésével közvetlenül bővíthetne a tevékenységi kör. Ez különösen érdekessé válik annak fényében, hogy a Magyar Fejlesztési Bank 2016. április 26-án kötött szerződést egy úgymond nyertes konzorciummal, amelynek tagjai az FHB Kereskedelmi Bank Zrt., a Magyar Takarékszövetkezeti Bank Zrt., a B3 TAKARÉK Szövetkezet, valamint a Budapest Bank Zrt. Ez a konzorcium egy közbeszerzést nyert meg, amelynek célja állami támogatást is közvetítő MFB-pontok megnyitása és üzemeltetése. Tehát a konzorcium úgy nyerte meg a közbeszerzést, hogy az általuk vállalt célt, az állami támogatások közvetítését az akkor hatályos szabályok szerint nem is tudta volna elvégezni.

Mit tesz Isten? Most jön ez az önök által benyújtott és vélhetően elfogadott törvényjavaslat, és ez a konzorcium rögtön nemcsak uniós, hanem állami támogatások közvetítését is el tudja végezni. Kedves képviselőtársaim, ez minimum huncutság! Tehát amikor utána önök beszélnek a jó üzleti hírnév meg a bankok iránti bizalom dolgáról, akkor ilyen huncutságok nem biztos, hogy ezt erősítik.

A biztosítások területén a megtakarítás jellegű, vagyis a befektetési egységekhez kötött és vegyes életbiztosításokra vonatkozó etikus életbiztosítási koncepció ezúttal nem az MNB ajánlásaként vagy rendeleteként, hanem törvénybe foglaltan változtatja meg az életbiztosítások szabályozását, hozzáteszem, kedvező irányba.

Az átláthatóságot segíti elő, hogy a javaslat megkövetelné a biztosítóktól, hogy tüntessék fel pontosan, a szerződés milyen költsége mire fordítódik.

(18.40)

Ez a passzus korábban kicsit ködös volt, most, a módosítás után ez azt jelenti, hogy közvetett módon az életbiztosítások költségeit is korlátozni fogják, bár lényeges változást csak néhány, kifejezetten drága termék esetén hozhat ez a törvényi módosítás, a biztosítások nagy részét várhatóan nem teszi érzékelhetően olcsóbbá.

Érdekes a magánnyugdíjpénztári további szigorítás úgymond a biztosítottak érdekében. Valójában az eddigi 100 millió forintos saját tevékenységi tartalék képzésének a módját több lépcsőben átalakítja.

Mindegyiknek van logikus védelmi alapja, ugyanakkor gyakorlatilag mintaszámítások azt mutatják, hogy a duplájára fog emelkedni az a 100 millió forintos kötelező tartalékalap, pedig a jelenlegi szintet is igen nehezen tudják teljesíteni a még működő, érintett magánnyugdíjpénztári alapok. Így a cél láthatóan egyértelműen az, hogy a működési körülmények nehezítésével újabb ilyen pénztárak szűnjenek meg, és százmilliárdos nagyságrendű megtakarításaik kerüljenek be a központi alapba, amit majd - ahogy elhangzott itt a magánnyugdíjpénztári 3 ezer milliárd einstandolásakor - önök megvédenek, csak azt nem tudja senki, hogy most, jelenleg hol van.

A Nemzeti Bank és a tőzsde működésének, eljárásainak módosítására egy igen érdekes és a jelen helyzetben különös módosítás van. A javaslat lehetővé teszi, hogy a tőzsde a jövőben megkövetelje a jó üzleti hírnév igazolását a már tőzsdén lévő cégektől vagy az oda belépni akaróktól.

Azt azonban, hogy a feltételt hogyan teljesíti, már nem jogszabály fogja rendezni, hanem a tőzsde dönti el, ahogyan akarja. Ez azért különös, mert a Magyar Nemzeti Bank nemrégén szerezte meg a Budapesti Értéktőzsde jogát, és hogyha jó üzleti hírnévről beszélünk, akkor az, amit Matolcsy György művelt a 266 milliárd kihelyezésével, a közpénz kihelyezésével az alapítványokhoz, és utána nagy részének az elszórásával magáncélokra, részben családi célokra, ez mondjuk, a jó üzleti hírnevet távolról sem erősíti, és majd ő fogja megszabni azokat a szabályokat, amelyek alapján a Budapesti Értéktőzsde majd eldönti, hogy mit kell teljesíteniük a tőzsdén lévő cégeknek a jó hírnevük garانتálása érdekében.

Kisebb pozitívumként érdemes megjegyezni, hogy a pénzügyi piac szereplői számára ez a javaslat előírja, hogy az ügyfelek részéről érkező telefonos megkereséseket észszerű időn belül, lehetőleg öt percen belül fogadják.

Érdekes módon ez azonban a pénzpiac állami, hatósági szereplőire nem vonatkozik, tehát ha valaki a Nemzeti Bank felügyeletéhez akarna betelefonálni, ott nem kell hogy öt percen belül fogadják, csak a piaci szereplőket, a versenyszereplőket akarják erre rászorítani, ami nagyon helyes. Jó lenne, hogyha önmagára nézve is kötelezőnek tekintené ezt a Magyar Nemzeti Bank.

A hitelintézeti törvény módosítása rámutat, hogy a kormányzat előre eldönti, ki mit nyerhet meg, melyik csoportokat kedvezményezi, és utána igazítja hozzá a terveiket, a törvényeiket. Lehet, hogy ez kimeríti a jogszabály által biztosított jogtalan előnyhöz jutás, azaz a bűncselekmény feltételeit, vagy legalábbis a korrupció árnyékát vetíti előre.

A magánnyugdíjpénztárakkal kapcsolatos tervek szintén aggodalomra adnak okot, ahogy a tőzsdeszabály-alkotási lehetőséget is inkább jogszabályi szinten kellene itt a parlamentnek meghatározni.

Mindezekre való tekintettel a módosítások ellene nem tudja támogatni az MSZP frakciója ezt az előterjesztést, nem az uniós jogharmonizáció, hanem a belevetett egyéb kiskapuk miatt.

Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Megkérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Senki nem jelentkezik.)* Nem látok jelentkezőt, így a mai vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, Hornung Ágnes, kíván-e hozzászólni. *(Hornung Ágnes Anna jelzésére:)* Öné a szó, államtitkár asszony.

HORNUNG ÁGNES ANNA nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Röviden szeretnék csak reagálni az elhangzottakra. Teljes lelki nyugalommal tudom azt mondani, hogy ez a törvényjavaslat ténylegesen pozitív célokat szolgál. Egyrészt a hitelezésösztönzés elősegítése érdekében történtek azok a módosítások, amelyek a Tpt.-módosítást tartalmazzák. Az etikus biztosítással kapcsolatos szabályok az ügyfélvédelmi rendelkezések tisztázását segítik elő, azt mutatják, hogy azok az ügyfelek, akik biztosítást kötnek, megfelelő információ birtokában és megfelelő alapokra helyezve tudják meghozni ezeket a döntéseiket.

A tőzsde esetén nem a tulajdonlás kérdésével foglalkozunk, hanem azzal foglalkozunk, hogy magát a tőzsdét szeretnénk fellendíteni, ezt megint csak piaci, illetve technikai szempontból próbáljuk előmozdítani. Ezek a módosítások, amelyek a jelen törvényjavaslatban vannak, alapvetően a kkv-hitelezés előmozdítását célozzák, azaz lehetővé teszik a kis- és középvállalkozásoknak azt, hogy különböző, már szélesebb hitelfortfólió mentén tudjanak kölcsönhöz jutni, azaz ne csak hitelt, hanem esetlegesen tőkefinanszírozást is igénybe tudjanak venni. Ezek olyan gétek, amelyeket számos nemzetközi intézmény is megfogalmazott Magyarországgal szemben kritikaként, tehát ezekre próbáltunk reagálni.

A nyugdíjbiztosítást, illetve az önkéntes nyugdíjpénztárakat érintő módosítások pedig azt a célt szolgálják, pontosan e pénztárak működésének az elősegítését szeretnénk ezekkel biztosítani, tehát azt, hogy akiknek ott van még saját döntésük alapján esetlegesen megtakarításuk, azt igénybe tudják venni, fel tudják használni.

Én azt gondolom, és ezért szeretném kérni a tisztelt Országgyűlést, hogy ezt a törvényjavaslatot támogassák majd szavazataikkal a zárószavazás során, hiszen ezek olyan technikai módosítások, amelyek egyrészt a hitelezés elősegítését, másrészt a tiszta szabályozást, illetve az EU-jogharmonizációt szolgálják. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most soron következik a **Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslatához benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/10306. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott ki-

sebbségi véleménynek a megismertetésére kerül sor 15 perces időkeretben. Megadom a szót Vas Imrének, a bizottság előadójának.

DR. VAS IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság május 19-én megtárgyalta a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény módosításáról szóló T/10306. számon benyújtott törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 22 igen szavazattal, 9 nem ellenében összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

Az összegző módosító javaslat tartalmazza egyrészt az Igazságügyi bizottság technikai pontosításait és a Törvényalkotási bizottság saját indítványait, nem tartalmazza ugyanakkor a Jobbik azon javaslatát, amely a szabályozott kérdéskört sarkalatosá tenné. Az Alaptörvényből következően az önkormányzatokra vonatkozó, informatikai rendszerrel kapcsolatos szabályozás egyértelműen egyszerű többséget igénylő norma, ahogy egyébként a most hatályos törvényben sem minősülnek ezek a szabályok sarkalatosnak, így megállapítható, hogy a mostani módosítás sem lehet az. Ezzel kapcsolatban a hatályos törvény elfogadásakor semmilyen kritika nem merült fel, úgyhogy ez a javaslat indokolatlan és megalapozatlan volt a többségi vélemény álláspontja szerint.

A TAB saját indítványával kapcsolatban szeretném megjegyezni, hogy az önkormányzati ASP rendszer mindkét fő elemére igaz, hogy az általuk tartalmazott egyes elemek körét taxatíván nem lehet részletesen meghatározni.

(18.50)

A szakrendszerekkel kapcsolatban, mivel azok pusztán a már eleve meglévő önkormányzati feladatok ellátásának informatikai támogatására szolgálnak, külön adatkezelési szabályok meghatározására nincs szükség, az iratkezelő szakrendszerre az iratkezelő rendszerekre vonatkozó ágazati szabályok vonatkoznak, és ugyanez igaz a többi szakrendszerre is.

Az önkormányzati adattárház olyan elemeket tartalmaz, amelyek közérdekű adatnak minősülnek, így ezen adatok körét, mivel az adatkezeléshez külön jogalapra nincs szükség, szintén nem indokolt jogszabályban felsorolni. Az önkormányzati adattárház személyes adatokat, valamint adótitoknak minősülő adatokat nem kezel, így az adatkezelés törvényi szintű szabályozására nincs szükség. A módosító javaslat ezt az elvet vezeti át a törvényjavaslaton.

Végezetül szeretném felhívni a tisztelt képviselőtársaim figyelmét, hogy a kor technikai vívmányainak a közigazgatás szolgálatába állítása nemcsak lehetőség, hanem alaptörvényi kötelezettségünk is. Meggyőződésem, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslat az önkormányzati igazgatást átláthatóbbá és hatékonyabbá teszi, ezért kérem, hogy támogassák a törvényjavaslatot.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most a kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor, hétperces időkeretben. Megadom a szót Hiszékeny Dezső képviselő úrnak.

HISZÉKENY DEZSŐ, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Törvényalkotási bizottság ülésén ellenezéki, azaz kisebbségi véleményként igen hangsúlyosan kapott hangot az, hogy a jelenlegi kormánytöbbség kétharmados törvényt szeretne egyszerű többségű törvénnyel módosítani, és ennek kapcsán felmerült az, hogy a gránitzilárdságú Alaptörvény módosítása a törvény kapcsán, a mi megítélésünk és a kisebbségi vélemény szerint nem lehetséges. Lehet ezen jogászcodni, lehet sumákolni, az Alaptörvény 31. cikk (3) bekezdése azt mondja ki, hogy: „A helyi önkormányzatokra vonatkozó szabályokat sarkalatos törvény határozza meg.”

Ami javaslatról pedig most beszélünk, az gyakorlatilag nem más, mint hogy egy kötelezően előírt informatikai rendszert akarnak bevezetni az ország valamennyi önkormányzatánál. Mi ez, ha nem egy szabály? Ha pedig szabályokról beszélünk, akkor az előbb idéztem az Alaptörvény 31. cikkét, amely egyértelműen megfogalmazza azt, hogy miről van szó, az pedig egyenesen kikövetkeztethető ebből a megfogalmazásból, hogy így gyakorlatilag kétharmados törvény szükséges ahhoz, hogy ezt módosítani lehessen, és meg lehessen ezt a feladatot határozni a helyi önkormányzatok számára.

Azt tervezzük a törvényjavaslat alapján, hogy egy senki által nem igényelt - én nem tudok róla, hogy bármelyik önkormányzat illet igényelt volna - és nem kért, gyakorlatilag közutálatnak örvendő rendszert vezessenek be valamennyi önkormányzat számára kötelező jelleggel. Abban bízunk, hogy egy magára valamit is adó Alkotmánybíróságon ez a javaslat nem mehet át.

Az országban működő közel 3200 önkormányzat gyakorlatilag az elmúlt néhány évtizedben egészen kiválóan kialakította a helyi informatikai rendszert, nagyszerűen tudtak működni, egy működőképes rendszer van az országban, az önkormányzatok a sajátos helyi igényeknek megfelelően ezt kialakították, és emellett még gyakorlatilag tudtak adatot szolgáltatni, az én ismereteim szerint maradéktalanul, a Belügyminisztérium számára. Tehát gyakorlatilag azt megfogalmazhatjuk, hogy semmi nem indokolta és nem indokolja azt, hogy ezt a kialakult gyakorlatot módosítani kelljen.

Érdemes elolvasni a törvényjavaslat indoklását. Az indoklásban az szerepel, hogy erre azért van szükség, hogy gátat vessenek az önkormányzatok eladósodásának, ami egy elég érdekes indoklás, valószínűleg nem felel meg a valóságnak, hiszen nem az önkormányzatok adósodtak el, erre a belügyminiszter saját maga hívta fel egy tájékoztató során a figyelmet. Ugyanakkor az én információim szerint most

már évek óta az a rendszer alakult ki, hogy hitelt önkormányzatok csak kormányzati engedéllyel vehetnek fel. Ha mégis megvalósult, hogy ilyen mértékben eladósodtak az önkormányzatok, akkor az nyilvánvalóan kormányzati hiba, és akkor a kormányzatnál kell megkeresni ennek a felelősségét.

Ugyanakkor az is elhangzott véleményként, hogy ez a rendszer nyilvánvalóan nem tud majd megfelelni valamennyi helyi önkormányzati igénynek. Nem tudom elképzelni azt a Belügyminisztériumot, ahol kezelni tudnák ugyanazzal a rendszerrel azt a problémát, ami mondjuk, Tornospálcán megjelenik, és azt, ami mondjuk, a főváros XIII. kerületében. Nyilvánvalóan valami egészen másra van szükség.

Kisebbségi véleményként megfogalmazódott az, hogy nem érthető ennek kapcsán, hogy mi ennek a váltásnak az oka. Az jól látható, hogy egy halom uniós pénzt kívánnak elkölteni, gyakorlatilag egy rakat használhatatlan termékre. Kérdésként merült fel az, hogy akkor, amikor ezt előkészítette a kormányzat, vajon kikkel egyeztetett ennek kapcsán, milyen felmérés előzte azt meg, hogy milyen rendszert kéne bevezetni. Úgy tudjuk, hogy ilyen nem történt.

Azt viszont látjuk, hogy kormányzati szinten különböző nagy rendszereket alakítottak ki az elmúlt időszakban, és ezek a nagy rendszerek előrevetítik annak az árnyékát, hogy mi várható az elkövetkezendő időszakban.

Az egyik ilyen klasszikus, nagy összevont rendszer a KLIK volt, túlzottan nem is mennék ebbe bele: a KLIK bizonyította saját alkalmatlanságát, pedig az is egy áterőltetett történet volt. A másik az építésüggyel kapcsolatos úgynevezett ÉTDR rendszer, amelyet ma is megmosolyog mindenki, akinek ezt használnia kell, de ilyen volt a választási rendszer, és az anyakönyvi ügyekre hoztak létre egy ilyen sajátos rendszert.

Érdekes az, hogy ennek saját maguk az anyakönyvvezetők, az ezen a területen dolgozók milyen nevet adtak: úgy rövidítették, hogy SZ.A.R. rendszer, ez a számítógépes anyakönyvi rendszer. Ha ezt egyben kimondják, amit én kimondtam, az rögtön minősíti is azt, hogy ez mennyire tud működni.

Itt van a KIRA-rendszer, amely a köztisztviselők és közalkalmazottak bérét és egyéb járandóságait volt hivatva elrendezni. Együtt éltük át azt, amikor a köztisztviselők és a közalkalmazottak vagy nem kaptak bért, vagy amikor jóval később bért kaptak, annak meg láttuk a következményét: senki nem annyit kapott, mint amennyi járt volna neki, tömegesen fordultak elő hibák. Ez a négy-öt rendszer volt az, amit önök az elmúlt esztendőben központosítottak, látjuk, hogy mindegyik milyen eredményességgel működik.

A baj az, hogy ez a rendszer, amit most akarnak kitalálni, ennél komplexebb rendszer. Ennek eredménye lehet az, hogy a teljes önkormányzati rendszert szétzúzzák, és azt gondolom, ez a nem bevallott cél: az önkormányzati rendszer lebontása, a helyi akarat, de még a helyi gondolat kialakítását is meg kell szüntetniük, fel kell számolni, hiszen ez annak a

nyilvánosságra került, de a Belügyminisztérium által eltagadott anyagnak az első pontja, amiről többen már beszéltek ennek kapcsán.

Az érdekesség az, hogy ennek az anyagnak a kapcsán önök nem találtak szövetségest. Én egyetlen önkormányzati szövetséget sem ismerek, amelyik támogatta volna ezt a javaslatot. Ugyanakkor egyeztetéseket tartottak, és a TAB-on ki is derült, ahogy akivel ilyen egyeztetést tartottak, azok az állami szervezetek képviselői voltak, aztán önmagukban megvitatták, önmagukkal jól egyet is értettek, de az önkormányzatokat, az érintetteket senki nem kérdezte meg, ezért a kisebbség szerint elfogadhatatlan ez a törvényjavaslat.

Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP padsorai-ban.)*

ELNÖK: Megkérdezem Pogácsás Tibor államtitkár urat, kíván-e most hozzászólni. *(Pogácsás Tibor jelzésére:)* Nem kíván.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt igazságügyi bizottság nem állított előadót, így most a képviselői felszólalások következnek. Elsőként Hegedűs Lorántné képviselő asszonynak adom meg a szót.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Ha az ASP-rendszernek csupán a szabványosítás, a kontroll lenne a célja, akkor azt akár még támogathatnánk is, de tudjuk, hogy nem erről van szó. Ez egy politikai eszköz, és mint politikai eszközt mi teljes egészében egyértelműen elutasítjuk.

Ahogy itt az előbb is elhangzott Hiszékeny Dezső képviselőtársunktól, igen, eddig is voltak különböző szoftverek, amelyek segítették az önkormányzati munkát, de annál jóval több - igen, kérdéses, hogy mennyire segítették vagy mennyire nem - különböző szoftvert használtak az önkormányzatok. Csak azért mondom, mert Vas Imre képviselőtársunkban felmerült, hogy ez lenne az első olyan, a kor vívmányának megfelelő technikai eszköz, ami ilyen módon segítené az önkormányzati rendszert. Nem! Itt most elhangzott 4-5, azon kívül én 14 további rendszert tudok felsorolni, ami részben van egészben már eleve központi fejlesztésű volt.

(19.00)

Például ilyen a PTR szociális nyilvántartás, ami helyett kénytelenek WinSzocot használni az önkormányzatok, mert annyira rossz, a DOKK pénzügyi rendszer, ami helyett inkább használják az EPER-rendszert, mert a központi annyira rossz, a KGR költségvetési beszámolóra szintén azt mondják, hogy elvetendő és így tovább, hosszan tudnám még sorolni, de az azért egypárat engedjenek meg.

Lecserélésre vár az Önkadó, a Katawin Kataszter, a FOKA, a CSTINFO, ami a MÁK-nak a szociális nyilvántartó rendszere és így tovább, egy csomó további központi szoftver van már, amit az önkormányzatok használnak. Ezért tehát valóban szükség

lenne egyfajta egységesítésre, de nem úgy és nem azért, amiért az ASP-rendszer bevezetésre fog kerülni.

Az előbbieken felmerült már az a bizonyos titkos anyag, ami nyilvánosságra került. Én magam is találkoztam ezzel a titkos anyaggal, és mind a mai napig senki nem cáfolta a benne foglaltakat egyrészt, és senki nem vállalta magára, hogy ki írta. Itt az idő, a lehetőség, tisztelt államtitkár úr, tegye meg, hogy mondja el, ki írta meg, kivel írták meg ezt a bizonyos anyagot. Önök vagy esetleg Lázár miniszter úrék írták meg ezt az anyagot? Simán el tudom képzelni, hogy a Miniszterelnökség rendelte meg ezt az anyagot. Egyáltalán nem vagyok biztos benne, hogy a Belügyminisztériumtól származott az ASP megrendelése, pontosabban, ennek a bizonyos háttér tanulmánynak a megrendelése.

Ugyanakkor viszont rendkívül érdekes, hogy mit tartalmaz ez a bizonyos háttéranyag. Például azt, hogy az ASP bevezetésével kapcsolatban itt derül ki, hogy ez valójában ténylegesen egy politikai eszköz, milyen sorrendiséget kell tehát használni. Először is a helyi döntéshozókat kell olyan helyzetbe hozni, hogy ők érezzék szükségesnek és előnyösnek ennek a bevezetését, és meg kell őket győzni arról, hogy nekik kell áterőltetni a hivatalokon ennek a használatát. Milyen eszközt akarnak majd erre használni? Hogyan akarják meggyőzni a településvezetőket?

Aztán következik a hivatali szabványosítás, az adatok feltöltése, utána a kontroll és a pénzügyi ellenjegyzésnek a kiépítése, majd ezek után - de ahogy az anyag is fogalmaz, szigorúan csak a 2018-as választások után - a hivatali centralizáció, a hivatalok tömeges bezárása. Úgy fogalmaz az anyag, hogy kis és közepes hivatalokat kell majd emiatt bezárni, gondolom, ez az, ami az önkormányzati törvény koncepciójánál is kialakult 5 ezer fős létszámkorlát, azaz önálló önkormányzati hivatala csak az 5 ezer fő feletti településeknek lehetne majd.

Ezzel párhuzamosan a kormányablakokat kívánják majd bővíteni, úgy, hogy a jelenlegi 255 feladatról felemelik 2000-re az általuk ellátott feladatokat, és az így felszabaduló munkaerőt, egészen döbbenetes az a cinizmus, hogy az önök által kirúgni tervezett 5-10 ezer köztisztviselőt önök csak felszabaduló munkaerőnek hívják, majd a vállalkozási szférában fogják elhelyezni.

Felmerül a kérdés, az anyag maga is rögzíti, hogy ha ez a szaktudás, amit ők ott szereztek, nem piacképes, hiszen csak önkormányzatoknál, csak hivatali munkában tudják ezt alkalmazni, akkor milyen vállalkozási szférában akarják majd önök elhelyezni ezeket a munkavállalókat.

Továbbá az anyag arra tér ki, hogy az ASP-nek az a lényege, az az értelme, hogy a korrupciót szüntesse meg ott helyben. Tessék már nekem elmondani, milyen korrupció van a kis önkormányzatoknál! Korrupció ott van, ahol pénz van, de ezek a kis önkormányzatok napról napra élnek. Itt semmilyen pénzügyi lehetőségük nincsen, itt a korrupció lehetősége se tud felmerülni. Nincs pénz, amit ellopjanak, röviden és magyarul.

Én azt kérem a tisztelt államtitkár úrtól, hogy itt és most nyilatkozzon, hogy igaz-e az, hogy be akarják zárni tömegével a hivatalokat. Mondja meg, hogy hány hivatalt fognak bezárni, hány hivatali dolgozót fognak elbocsátani, mert valójában ez a törvényjavaslat erről szól.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most Sallai R. Benedek képviselő úrnak adom meg a szót.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Frakciónk megvizsgálta ennek a jogszabály-módosító javaslatnak a lehetséges hatásait, és úgy látjuk, hogy egy olyan indokolatlan önkormányzati adat-központosítást valósít meg, amely alapvetően sérti az európai önkormányzati chartát, amely előírna cikkeiben az önkormányzatok önálló rendelkezését és szabad adatkezelését. Jelen pillanatban egy ilyen adat-központosítás kapcsán a helyi önkormányzatok gyakorlatilag megszűnnek adatkezelőnek lenni, és ebből adódóan ez egy olyan áldatlan állapotot teremthet, ami a helyi irányíthatóságot és az e-önkormányzatisággal kapcsolatos elveket nem tudja megvalósítani.

Ebből adódóan nem nagyon látjuk támogathatónak ezt az irányt, hiszen az ilyen jellegű informatikai rendszerek újbóli és újbóli megjelenése és folyamatos cseréje úgy látszódik, hogy alapvetően csak a különböző források lenyúlásának az egyik ilyen lehetséges eszköze, hiszen semmi más nem történik, mint az, hogy újabb és újabb, nagyon drága szoftverekkel fejlesztünk egyébként egyre nehezebben használható rendszereket.

Az önkormányzatoknál megvan a helyi tudás, a helyi ismeret, a helyi alkalmazhatóság, az, hogy mit tudnak kezelni, és meg kellene tartani azt a jogot, hogy a helyi önkormányzatok ebben dönteni tudjanak, és meg kellene tartani azt a lehetőséget, hogy az önkormányzatiság fennmaradjon Magyarországon.

Összességében az érvek között, ami elhangzott, amit Vas képviselőtársunk is elmondott, azok között egyetlen olyan érv nincs, amit el lehetne fogadni, és jobbikos képviselőtársam úgy alapvetően cáfolta azokat az állításokat, amelyek e rendszer működtettségének az alkalmasságát bizonyították volna. Ennek megfelelően a frakciónk nem támogatja a javaslatot.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most Bárándy Gergely képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban azt kell látni itt az előterjesztés mögött, hogy ez nem egy önmagában álló törvényjavaslat, hanem minden bizonnyal, és most már egyre inkább a kiszivárgott dokumentum alapján látható módon egy hosszabb és részletesebb tervnek a része.

Azt már megszoktuk és többször elmondtam, hogy a Fidesznek két pavlovi reflexe van itt az Országgyűlésben: az egyik a centralizáció, a másik a lopás, jó esetben esetleg a centralizált lopás. Ez az előttünk fekvő törvényjavaslat sem szól másról.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ha megnézzük az indokolását ennek a javaslatnak, többen beszéltek már erről, még egyszer feleleveníteném: az önkormányzatok eladósodása. Először is, amit a miniszter úr mondott és Hízékeny képviselőtársam idézett, azt nem szeretném megismételni, már hogy kik azok, akik eladósodtak, azt viszont tudjuk, hogy kormányzati engedély nélkül nem tud önkormányzat eladósodni.

Akkor szeretném megkérdezni, államtitkár úr, hogy önök adtak-e engedélyt arra, hogy eladósodjanak ezek az önkormányzatok. Mert ha ez így van, akkor az önök hibája, és nem az informatikai rendszert kell megújítani, hanem önnek kell lemondania, meg a főnökének is, ha ez így van. Tartják ezt, államtitkár úr, hogy az önkormányzatok eladósodása miatt van? Mert ha igen, akkor annak ez kell hogy a következménye legyen. Ha meg nem így van, államtitkár úr, akkor pedig nagyon kíváncsian várnánk most már végre a választ arra, hogy mi a valódi indoka ezen új informatikai rendszer bevezetésének.

Szóval, ahogy szokták mondani: így is rossz, meg úgy is rossz. De azért mégis, ha már itt vagyunk a parlamentben, akkor a törvényjavaslatok indokolásának azért a valóságot illene tükrözni. Értem, hogy ezt a hosszú távú tervet elmondani nem lehet.

Tudja, államtitkár úr, a következő napirendi pontnál is egy nagyon hasonló szituációval találkozunk. Ismerjük már ezt az elmúlt hat-hét évben, hogy önöknek mi a módszerük. Szép lassan valósítják meg a centralizációt. Ez történt akkor is, amikor egy évvel ezelőtt arról vitatkoztunk itt a parlamentben, és itt a következő napirend erről fog szólni, hogy vajon az államtudományi oktatást miért csak a Nemzeti Közzolgálati Egyetem végezheti.

Aztán mostanra kiderült, hogy azért, mert itt monopolizálni kívánnak majd bizonyos dolgokat az oktatásban, és a közzsférában csak olyan embereket kívánnak alkalmazni, akik a Nemzeti Közzolgálatin végeztek, vagy akik nem, azokat rá kell kényszeríteni arra, hogy ebben az intézményben hallgatók legyenek. Ez se szól másról, tisztelt képviselőtársaim, pillanatokon belül látni fogjuk ennek a törvényjavaslatnak a folytatását. Ez valójában egy centralizációnak az előkészítése, semmi más.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ön is, én is végigültük itt a parlamentben az elmúlt hat évet. Pontosan lehetett látni azt, hogy önök minden területen megpróbálták a központosítást.

Többségében sikerült is, vagy úgy, hogy a rendszert formálták olyanná, hogy azt a kormány alá rendelték, vagy kormánykinevezettek lettek azok, akiket korábban választottunk s a többi, vagy B-vezetőként olyan embereket tettek a független állami szervek élére, akik a miniszterelnökkel együtt röhögcsélnek négyesben a foci VIP-páholyban. Ez a másik verzió.

Két olyan terület van, amibe viszonylag beletört a bicskájuk, ez a bírósági szervezetrendszer, pedig ott is megpróbálták ezt, és egy kicsit az önkormányzatok.

(19.10)

Ugyanis ott nem lehetett megvalósítani a teljes centralizációt. Hát most úgy tűnik, hogy ebben a ciklusban föltették azt maguknak, hogy ezt is megpróbálják a kormány alá begyűrti. Ennek a javaslatnak pedig nem más, mint ez a célja. És én őszintén remélem, hogy államtitkár úr föláll, és részletesen fogja cáfolni mindezeket. De államtitkár úr, amiket ön szokott válaszokat adni, azok egyben biztosan kimondhatóan hasonlítanak egymáshoz: ezekre a felvetésekre sosem válaszol, most sem várom ezt. *(Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Úgy van!) Köszönöm szépen. (Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Most Gyüre Csaba képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Talán a legfontosabb indok, amit itt néznünk kellene, az az, hogy vajon ezt az új törvényjavaslatot az önkormányzati szövetségek, az önkormányzati érdekképviseleti szervezetek támogatják-e. Egyértelmű: ezt a javaslatot senki nem támogatja.

Vajon miért nem támogatják? Ha az önkormányzatoknak nem érdekük, ők nem akarják, ha ez nekik nem jó, akkor miért kell ezt rájuk kényszeríteni? Amikor elhangzott ennek a vitája, akkor a vita során az előterjesztő úgy mondta, mint hogyha teljesen önkéntes dolog lenne az ebbe való belépés. És azt mondanám, ha ez valóban önkéntes is lenne, akkor azt mondjuk, hogy teljes mellszélességgel mellé lehet állni. Az az önkormányzat, amelyik vállalja, az lépjen be, amelyik nem, az nem, aztán majd mondjuk, három év tapasztalata alapján el lehetne dönten, hogy hű, és valóban jó rendszer, akkor a többiek is majd önkéntesen be fognak lépni, mert valóban meg fogja könnyíteni az ő munkájukat, valóban sokkal jobb lesz, gyorsabb lesz, jobban jutnak hozzá az adatokhoz, oda-vissza csatolás sokkal jobb, információáramlás sokkal jobb, hű, mennyivel jobbak azok az önkormányzatok - ha ezt mondom, akkor elfogadható. De ezt kötelezően rákényszeríteni azokra az önkormányzatokra, akik mindannyian tiltakoznak ellene, és nem látják ennek az előnyeit, hát, ez meglehetősen furcsa, azt gondolom.

Felvetődött, Vas Imre képviselőtársam beszélt a törvény kétharmadoságáról, illetve annak a cáfolatáról. Álláspontunk szerint teljesen egyértelmű, illetve már korábban előttem szóló képviselő úr is beszélt erről, hogy miért kétharmados ez a törvény. Egyértelműen az önkormányzati törvényt érintően ez a törvény álláspontunk szerint kétharmados. Nem az számít, hogy melyik paragrafusba szúrjuk be, hogy

valóban az a paragrafus, amibe most betesszük a módosítást, az kétharmadosnak minősül-e, sarkalatosnak-e vagy nem, hanem a tartalma szerint kell elbírálni, és a tartalma szerint ez egy kétharmados törvény, sarkalatos törvény. Egyszerű többséggel ezt álláspontunk szerint nem lehet módosítani. Amennyiben mégis ez meg fog történni, azt gondolom, hogy mindenféleképpen az Alkotmánybíróság fogja ebben a kérdésben kimondani a döntő szót.

Elsősorban az önkéntesség kérdése és hiánya, másrészt pedig ez a fajta központosítás a probléma, amely már elhangzott itt, hogy leginkább a KLIK-hez hasonlító szervezet jönne létre itt az önkormányzatok fölött. És éppen itt a KLIK, amely éppen most bukott meg mindenféle szinten az országban, nem gondolom, hogy még egy ugyanilyen szervezetet kellene létrehozni.

És az, amit a Fidesz az önkormányzatokkal szemben az elmúlt hat évben tett, a magyar önkormányzatiság teljes és fokozatos kiüresítése, a tartalom kiüresítése. Minden, ami az önkormányzatok mögött volt, azt gondolom, hogy feljogosítja az önkormányzatokat arra, hogy most is meglegyen az a kritika az önkormányzatok tervezetével szemben, amivel ők illetik ezt a rendszert, ami miatt ők nem akarják. És akkor nem beszéltem arról, és nagyon időm sem lesz, hogy ez az ASP rendszer kísérleti jelleggel már megvalósult, és kifejezetten negatív tapasztalatokról számoltak be azok, akik ebben részt vettek. Ami a cél lenne, a törvény indokolásában meg van fogalmazva, hogy hogy könnyíti meg és gyorsítja az önkormányzatok adatátvitelét és az alkalmazásokat, éppen mindenki arról számolt be, hogy alapvetően megnehezíti őket, nagyon komoly munkateher-növekedést okozott, papírmunkatöbblettel járt, a határidőket nem tudták ennek az alkalmazása során betartani, többféle programot kellett alkalmazniuk. Mindez tehát azt mutatja, hogy ez a rendszer nem vált be. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok jelentkezőt, így a vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Pogácsás Tibor államtitkár úré a szó.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt mindjárt az elején le szeretném szögezni, hogy egy olyan dokumentummal, amely számomra nem is tekinthető dokumentumnak, hiszen semmiféle aláírás, semmiféle származási idő nem szerepel rajta, nem kívánok vitatkozni.

Egyébként a képviselő asszony által említett tételek között is jó néhány van, ami önmagában azt mutatja, hogy annak a dokumentumnak vagy annak az irománynak az alapjai sincsenek meg, hiszen ha a kormányablakokban dolgozók, az államigazgatás államigazgatási feladatait keveri valaki azzal az öt önkormányzati tétellel, az önkormányzatoknál al-

kalmazott rendszerrel, amely az ASP-ben egyébként szerepel, akkor látható, hogy nincs is összhangban a két dolog egymással, hiszen teljesen más jellegű feladatokról szól.

Gyüre képviselő úrtól elhangzott az, hogy az önkormányzatokért az az elmúlt hat évben nem tett semmit a kormányzat. Azt gondolom, hogy 2003 és 2009-10 között megtörtént az önkormányzatok pénzügyi ellehetetlenítése és felszámolása, a döntési szabadság felszámolása. Ha a képviselő úr ennek az időszaknak az állami számvevőszéki vizsgálatait, a költségvetéshez benyújtott véleményét megnézi, akkor évről évre figyelmeztetett az Állami Számvevőszék arra, hogy az önkormányzatok újabb és újabb feladatokat kaptak anélkül, hogy ehhez a költségvetési forrást az állam mellékelte volna. 2009-10-ben az Állami Számvevőszék írta le, hogy az azt megelőző 5-6 évben mintegy 1600 milliárd forintot vont ki az állam az önkormányzati szférából, miközben a feladatokat odaterhelte. Ehhez képest 2010 után megkezdődött az önkormányzatok konszolidációja, az adósság átvállalása, és pénzügyi értelemben is visszakapták az önkormányzatok a döntési szabadságukat.

Az ASP rendszer kidolgozása és elindítása 2011-ben 55 közép-magyarországi önkormányzattal közösen indult el. 55 közép-magyarországi önkormányzat vett részt abban a folyamatban, amelynek a második üteme lesz a következő része az ASP program folytatásának. Jelen pillanatban az 55 önkormányzaton kívül még több mint 60 önkormányzat csatlakozott a programhoz. Ők önként csatlakoztak, tehát több mint száz önkormányzat az, amely az ASP program részét vagy egészét alkalmazza.

Itt elhangzottak különböző programok, különböző szoftverek, amelyek egy részének semmiféle köze nincs az ASP programhoz. Sem ezelőtt nem volt, sem most, de Hegedűs képviselő asszony említett kettőt, amire azt gondolom, érdemes kitérni. Ilyen például a helyi adóval kapcsolatos. Valóban, az az adórendszer, amely van, gyakorlatilag alig-alig vagy nagyon nagy nehézségekkel használható. Az ASP programon belül van egy adócsomag. Öt szoftvercsomag, öt nagy csomag van, amely az ASP rendszerben az önkormányzatok gazdálkodását, illetve az önkormányzatok beszámolási kötelezettségeit hivatott megkönnyíteni. Ebből az egyik az adó. A másik egyébként pont a kataszter, hiszen azért azt látjuk, szerintem mindenki látja, az önkormányzatok maguk is látják, hogy a kataszter, a vagyonyilvántartás keretén belül is nagyon súlyos hiányosságok vannak az önkormányzatoknál. És ez az ASP rendszer erre is megoldást kíván nyújtani.

Elhangzott az, hogy új rendszer, meg új szervezet jön létre. Ha valaki a törvényjavaslatot végigolvasta, akkor nyilván ráismert arra vagy megértette, hogy itt semmiféle új rendszer nem jön létre, semmiféle új hatáskör-telepítés nem történik, hiszen az Államkincstár ezeket az adatokat eddig is begyűjtötte, illetve az Államkincstárnak ezeket az adatokat eddig is szolgáltatni kellett. Az önkormányzatoknak évente több tucat adatot kell szolgáltatni költségve-

tésről, bevételekről, elszámolást adni a feladatfinanszírozásban vagy a normatív finanszírozásban kapott összegekről. Tehát ezeknek eddig is el kellett jutni az Államkincstárhoz. Nem elsődlegesen egyébként a Belügyminisztériumhoz, hiszen az adatok az Államkincstárhoz kerülnek oda.

Azt is tudjuk, hogy az idén is van jó néhány vagy volt jó néhány tucat önkormányzat, amelyik nem kaphatott állami finanszírozást, hiszen határidőre nem tudta teljesíteni a pénzügyi beszámolási kötelezettségét, tehát azért ez nem azt mutatja, hogy mindezek a folyamatok tökéletesen mennek.

(19.20)

Csak gazdálkodási szoftverből az önkormányzatok egyébként több mint húszfélt alkalmaznak. Van olyan szoftver, amelyet csak néhány önkormányzat, és vannak olyan szoftverek, amelyeket több önkormányzat is alkalmaz. S arra való hivatkozás is jó néhányszor érkezik be a Kincstárhoz, hogy azért nem tudják például a zárszámadást megcsinálni, azért nem tudnak adatot szolgáltatni, mert az a szolgáltató, akivel ők a szoftver karbantartására szerződésben állnak, nem tudta időre teljesíteni az aktuális feladatát, a szoftver felülvizsgálatát. Tehát számtalan olyan probléma van, ami a napi működést is nehezíti.

Az ASP program öt eleme, még egyszer mondom, semmiféle új hatáskört, semmiféle új ellenőrzési rendszer lehetőségét nem teremti meg. Egy egységes, áttekinthető rendszert kíván nyújtani minden önkormányzatnak, ahogy az előbb már mondtam, amiben jelen pillanatban több mint száz önkormányzat vesz részt.

Az eladósodás kérdésében pedig arra kell kitérni, és erre tért ki miniszter úr is, amikor erről beszélt, hogy felmerült annak a kérdése, miért nőtt meg hirtelen az önkormányzati vállalatok adóssághalmozása. Ennek a pontos szerkezetét, vizsgálatát nyilván részben azért, mert ezek gazdasági társaságok, nyilván azért, mert a törvénymódosítás előtt nőttek meg önkormányzati cégadósságok, ma nem látjuk. Az biztos, hogy egy egységes adatszolgáltatással ezeknek az adósságoknak a szerkezete is látható.

Önmagában egyébként az adattárházrendszer nem csak azt jelenti, hogy az önkormányzatok az éves beszámolóikat, az adatszolgáltatási kötelezettségeiket ezen keresztül teljesítik, hanem abban is nagyon nagy segítséget ad vagy adhat hosszabb távon is a mindenkori kormánynak, hogy azokat a folyamatokat egzaktt módon, összehasonlítható módon és ráadásul sokkal egyszerűbben, mint papíralapon, végigvizsgálhassa, hogy hogyan történik egy feladatellátás, és egy adott feladathoz milyen mértékű forrást kell odarendelni, és milyen forrással gazdálkodnak az önkormányzatok. Tehát ez a feladatfinanszírozást, illetve az önkormányzati feladatokhoz rendelt állami támogatások tervezését és adott esetben a szükséges korrekcióját is nagymértékben elősegítheti.

A kétharmad, nem kétharmad részhez nem kívánok még egyszer hozzászólni; Vas Imre képviselő úr összefoglalta a kormányzat véleményét is.

Azzal a felvetéssel kapcsolatban pedig, hogy senki nem kérte ezt a rendszert, illetve hogy nem volt az önkormányzatokkal egyeztetve: még egyszer megismétlem, hogy 55 önkormányzattal együtt indult el ennek a fejlesztése, és jelen pillanatban több mint száz önkormányzat alkalmazza. Az önkormányzati szövetségekkel folyamatosan egyeztetünk. Tény az, hogy jó néhány dologban volt vita és van vita az önkormányzati szövetségekkel. A kérdésnek az a része pedig, hogy azoknál az önkormányzatoknál, ahol az a rendszer működik, illetve elindult, valóban okozhat vagy okozott többletfeladatokat, természetesen abból adódik, ami eleve kizárja azt a javaslatot, amit Gyüre képviselő úr elmondott, hogy egy kettősség jöjjön létre, hogy legyen egy ilyen is és legyen egy olyan is, mert hiszen akkor kell kétféle módon is többféle beszámolót teljesíteni, ha egyszerre párhuzamosan több könyvelési rendszert, több beszámolórendszert alkalmaznak az önkormányzatok. Azt gondolom, az azért belátható, hogy ha elfogadja az állam azt, hogy egy adott struktúrában kéri be az adatokat, aki ezt másképp vezeti, annak át kell alakítani az adatot, tehát ez nyilvánvalóan egy többletfeladattal jelenik meg, és ez a pilotprogramban részt vevő önkormányzatokat valóban sújtotta.

Az ASP bevezetése egyébként azoknál az önkormányzatoknál - különösen a fővárosi kerületeknél, megyei önkormányzatoknál -, ahol jóval komplexebb, összetettebb az önkormányzat gazdálkodása, például az önkormányzati cégek bekötésre kerültek az önkormányzat által alkalmazott pénzügyi szoftverekbe, a gazdálkodási szoftverbe, ott logikus módon, és ebben igazuk van képviselőtársaimnak, nem lenne helyes, ha azt az ASP által felkínált gazdálkodási szoftvert kellene bevezetni, ami egyébként az önkormányzatok többségénél önmagában is elégséges, ott pedig az a törvényi előírás lép be, hogy egy interfész segítségével azt az adatszolgáltatást, amely adatszolgáltatás szükséges ahhoz, hogy az éves beszámolókat, illetve az adatokat benyújtsák az önkormányzatok, ezt egy interfészen keresztül tudják teljesíteni.

Még egyszer mondom, tisztelt képviselőtársaim, semmiféle új feladat nem kerül az önkormányzatokra kiszabásra, semmiféle új hatáskör nem kerül telepítésre, ezért kérem, hogy a törvényjavaslatot támogassák. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Soron következik az **állami tisztviselőkről** szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/10267. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi véleménynek az ismertetésére kerül sor.

Megadom a szót ismét Vas Imrének, a bizottság előadójának.

DR. VAS IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tájékoztatok az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság május 19-én megtárgyalta az állami tisztviselőkről szóló T/10267. számú törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 20 igen szavazattal, 2 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

Az összegző módosító javaslat tartalmazza egyrészt az Igazságügyi bizottság technikai módosításait, valamint a Törvényalkotási bizottság saját indítványait, amely hat pontban írja felül a szakbizottsági javaslatot, valamint Bárándy képviselőtársunk bizottsági ülésen tett pontosító észrevételeit is tartalmazza az összegző módosító javaslat.

A bizottsági ülésen nem az váltotta ki a legnagyobb vitát, ami belekerült az összegző módosító javaslatba, hanem az, ami nem került bele: az Igazságügyi bizottság 7. pontjában írt módosító indítvány, amely lehetővé tette volna, hogy a jogi szakvizsgával rendelkezők mentesüljenek a vezetők számára előírt képzési kötelezettség alól. A bizottsági ülés ezen napirendi pontjának a döntő része erről szólt, és ritkán fordul elő, de nem aszerint történtek a felszólalások, hogy ki melyik frakcióban ül, hanem a jogász képviselők gyakorlatilag a nem jogász képviselőkkel vitatkoztak.

Sajnálatos módon azonban pont e miatt a hosszú vita miatt nem esett szó arról, hogy ennek a törvénynek igazából mi is a lényege. Mert fontosak a képzési kötelezettségre vonatkozó szabályok, de ez csupán részletkérdés, mert a törvényjavaslat lényege az, hogy az állami tisztviselőknek 30-50 százalékos béremelésre megfelelő alapot teremtsen. Egrésztől ezáltal megfogalmazhatók az állampolgárok részéről követelmények az államigazgatás működésével kapcsolatban, és egy komoly megbecsülést jelent majd az állami tisztviselőknek.

A javaslat szorosan illeszkedik az államreform-programba, és a hatékony közigazgatás megteremtését szolgálja.

Kérem, hogy szavazatukkal támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Most a kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak.

DR. BÁRÁNDY GERGELY, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy Vas Imre képviselőtársam is elmondta, egy elég érdekes és sok szempontból szokatlan vita alakult ki a Törvényalkotási bizottság ülésen a tárgyalás napirendjének kapcsán. Több okból is érdekes volt a vita. Először is, ahogy Vas Imre is jelezte, a vita nem frakciók szerinti megosztásban zajlott, ahogy az általa

ban szokásos, hanem nagyon sok esetben értettek egyet egymással ellenzéki és kormánypárti képviselők is, főleg - s amit Vas Imre elmondott, azt itt is alá tudom támasztani - ami a javaslatnak az oktatási, képzési részét, rendelkezéseit illeti.

Valójában mondhatjuk az is, hogy az Igazságügyi bizottságban lezajlott vita, valamint az Országgyűlésben lezajlott általános vita bizonyos fokú megismétlése folyt a Törvényalkotási bizottságban, annyi különbséggel, hogy itt már láthattunk olyan módosító javaslatokat, amelyekben kifejezetten ellentét alakult ki a kormány és a kormánypárti előterjesztők között.

(19.30)

Megjegyzem azt is, hogyha szabad annyi, ha úgy tetszik, bennfentes információt elárulni, ha Vas képviselőtársam jól érti a szavazás menetét, akkor nem szavazza le a saját javaslatát. És ha nem szavazza le a saját javaslatát, akkor ezt a bizottság végül elfogadta volna, ez az az ominózus javaslat, amiről a vita talán legnagyobb terjedelemben szólt. Valóban, azok az érvek is megismétlődtek, ahogy elmondtam, amik az általános vitában, nevezetesen, hogy a szakvizsga, illetve az államvizsga fogalma keveredik, valójában egy bizonyos típusú államvizsgával kívánják kiváltani a közigazgatási szakvizsgát. Szó került arról, hogy a szakvizsga és a szakvizsga értéke, ha úgy tetszik, egy kicsit devalválódní fog, amikor elfogadják ezt a javaslatot.

Szó került arról is, hogy nem szerencsés az, hogy monopolizált képzési formák alakulnak ki, illetve ezeknek a köre bővül a javaslat elfogadásával. Először is, ami még szóba került, hogy képezni azokat kell, akinek a megfelelő tudása nincs meg, itt pedig a javaslat olyan embereket is, olyan szakembereket is képezni kíván, akiknek az a típusú tudása az ottani főlshózóálóók jelentős része szerint, legyen az kormánypárti vagy ellenzéki, egyébként megvan.

Szóba került az is, és ezt szeretném nagyon hangsúlyosan kiemelni, hogy a tudomány világában egy, mondhatom úgy, bármely elmélet kötelezővé tétele - és itt szándékosan használok erős kifejezést - valóban a diktatúrák sajátja. Az, amikor nem oktathatnak egyetemeken szabadon olyan szellemben és olyan tematika alapján bizonyos tudományágakat, ahogy ők azt szeretnék, hanem egy szemléletmód alapján és egy kötelezően meghatározott tanrend alapján kell ezt megtenniük, az nem jellemző a demokratikus államok oktatási és tudományos hagyományaira. Ez valóban a diktatúra meg a középkor szellemisége, azt tudom erre mondani.

Ha hozzáteszem még azt is a mai nap, illetve az elmúlt néhány nap tükrében, hogy ez nem egy egyedi történet; most úgy tűnik, legalábbis egy kurátor véleménye szerint, Lentner Csaba szerint, hogy a Magyar Nemzeti Bank alapítványait is jórészt arra kívánják felhasználni, hogy, ha úgy tetszik, a közigazgatásban a matolcsy-must meghonosítsák. Erre a

kecskeméti, most felálló oktatási központ vonatkozásában egyelőre 13 milliárd forintot különítettek el. Itt pedig arról beszélünk, és nem szeretném itt hasonlítani ezt a kettőt egymáshoz, mert a Közszolgálati Egyetemen valóban rengeteg kiváló oktató tanít, és nem gondolom azt, hogy mondjuk, a jogi területen vagy az államtudomány területén hasonlóan nivótlan elmélet kerülne központosításra, mint Matolcsynak az elképzelései a közgazdaságtan területén. Azt tudom mondani viszont, hogy bármely elméletnek és bármely gondolatiságnak a kötelezővé tétele nem helyes. Ez egyébként a Törvényalkotási bizottság ülésén szintén viszonylag hosszú időn keresztül téma volt.

Azt is szeretném mondani, ott is elmondtam, hogy meglehetősen kevés olyan téma van, ahol az ember ennyit egyeztet. Azt tudom mondani megint, természetesen folyosói beszélgetésekre alapozva, hogy ezt nemcsak én tettem meg, hanem kormánypárti prominens képviselők is, ahol az ember ennyi érintettel, méghozzá magas szinten, felsőoktatási vezetővel egyeztet, én ezt megtettem, és mondom úgy, hogy sok oldalról, nemcsak azon az oldalon, ahol sérelmet szenvednek, vevők voltak bizonyos kritikákra, azon az oldalon is, ahol, még egyszer mondom, nem a sérelmezett fél áll.

Ehhez képest azt láttuk, hogy valamilyen furcsa okból kifolyólag nemhogy ellenzéki képviselők, akik tettek ezért, de kormánypárti képviselők sem tudtak semmit, azaz semmit elérni. Semmilyen változást nem tudtak ebbe a rendszerbe beleszuszakolni. Most már tényleg csak az a kérdés, az marad a kérdés, hogy kinek áll érdekében, melyik politikai vezető az, valószínűleg Lázár Jánosnak hívják, ez nem derült ki a vita során, akinek érdekében áll az, és lehetőségében is áll az, hogy gyakorlatilag majdnem mindenki véleményével szembemenve egy ilyen rendszert alakítson ki.

A további gondolataimat majd normál felszózólás keretében fogom elmondani. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Heringes Anita tapsol.)*

ELNÖK: Megkérdezem az előterjesztőt, Kovács Zoltán államtitkárt, kíván-e hozzászózni a vitához jelen pillanatban. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány támogatja az egységes javaslatot, annak mind a technikai, mind pedig az érdemi módosító javaslatait. *(Dr. Vas Imre tapsol.)*

ELNÖK: Köszönjük. A kijelölt Igazságügyi bizottság nem állított előadót, így most a képviselői felszózólasok következnek. Ennek keretében elsőként Gyüre Csaba képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Hát, alapvetően egyetértünk azzal, hogy a köztisztviselőkkel kapcsolatos törvény beke-

rül élénk, csak sok mindennel nem értünk egyet, ami ebben szerepel, illetve az alapkoncepciójával sem. Elsősorban azért nem, mert ez a törvénytervezet teljesen más formában már megjárta a közvéleményt, végigjárta azokat a szervezeteket, amelyek ezt véleményezték, majd ezt követően tudomásunk szerint egy teljesen újfajta törvény került, nem pedig a leegyeztetett, a szakszervezetekkel, érdekképviseleti szervekkel leegyeztetett törvénytervezet került ide benyújtásra.

Ebből is adódnak a problémák, pontosan azok a változások, amelyek le lettek egyeztetve az érdekképviseleti szervekkel, módosultak. Mi is lenne a legfontosabb? A köztisztviselői szférában nagyon régen nem volt bérrendezés, ami baj, önmagában is problémát jelent. De az, hogy már korábban is a béka feneké alatt volt, bocsánat a kifejezésért, az önkormányzati dolgozók bére, a köztisztviselők bére, sajnos nagyon nagy probléma, főleg abban az esetben, amikor ezek az önkormányzati dolgozók vagy közszolgálati dolgozók csak középfokú végzettséggel rendelkeztek. Sok esetben ez azt jelentette, hogy a minimálbér környékén volt a bérük, illetve a garantált bérminimumot kapták meg. Gyakorlatilag az előmeneteli rendszerük sem volt megfelelő.

Tehát abban egyetértünk, hogy mindenképpen hozzá kellett nyúlni ehhez a törvényhez. De így kellett-e hozzányúlni? Alapvető problémánk ezzel az, hogy köztisztviselő és köztisztviselő között ez a törvény alapvető különbséget tesz a jövőben. Azok a köztisztviselők, akik eddig 20 éven keresztül, 25 éven keresztül ugyanolyan díjazás alapján, ugyanolyan elvek alapján kaptak bért, ugyanúgy kellett ellátni a feladatukat, majd a feladatukat ugyanúgy el kell látni most is, de a díjazást nem ugyanolyan elvek alapján fogják megkapni, nem teszik hozzá.

Ahogy itt nekünk miniszter úr elmondta az ötpárti egyeztetésen, hogy az a terv, hogy többféleképpen megkülönböztetjük majd a köztisztviselőket, és lesznek majd állami köztisztviselők, lesznek majd önkormányzati köztisztviselők és lesznek majd magán-köztisztviselők, ezzel sem lenne önmagában probléma, ha ezt a kérdést a kormány úgy kezelné, hogy egyszerre próbálja megoldani ezt a problémát, föl vállalva azt, hogy ez valóban többletmunkát jelent. De hogy ne különböztessük meg, ne tegyünk különbséget, méltatlanul ne soroljuk hátra, mondjuk, az önkormányzati tisztviselőket, ebben az esetben ezért erre lett volna szükség.

Tehát az, hogy megkülönböztetjük őket és kiemeljük most az állami köztisztviselőket, kiemeljük most a járási hivatalokban dolgozó köztisztviselőket, és ők megkapják a bérfejlesztésüket, megkapják az új törvényt, az új előmeneteli rendszert, ezzel semmiképpen nem tudunk egyetérteni. És jó lesz-e ez az új előmeneteli rendszer? Álláspontunk szerint a korábbi sokkal jobb volt, és az érdekképviseleti szerveknek is ez a véleménye, hogy sokkal jobb volt a korábbi előmeneteli rendszer. Álláspontunk szerint az objektív volt. Nyilván államtitkár úr és miniszter úr is elmondta az ötpárti egyeztetésen, hogy ők azt szeret-

nék, hogy a dolgozók inspirálva legyenek, az egyéni teljesítményüket tudja majd díjazni a munkahelyi vezető, ezáltal előrébb tudja őket sorolni, különbséget tudjon tenni dolgozó és dolgozó között.

(19.40)

Azonban ez a törvény olyan szélesre tárja ezeket a kereteket, hogy teljes mértékben a szubjektivásba viszi át a köztisztviselők előmeneteli rendszerét, és ezt mindenféleképpen nagyon súlyos problémának látjuk. Akár az is előfordulhat, hogy egy dolgozó majd 20-22 évig nem fog tudni előrelépni, nem fog tudni főleg az utolsó szakaszba, hiszen négy szakaszra osztja a köztisztviselői életpályát, és azon belül van lehetősége a munkahelyi vezetőnek, hogy meghatározza a bért, de óriási, nagyon-nagyon széles keretben. Ez a szubjektivás nem biztos, hogy jó dolog. Adott esetben egy megfelelő munkahelyi vezetőnél akár jó is lehet, de pontosan fordítva is elsülhet, tehát nem lesz kiszámítható egy köztisztviselő, egy állami köztisztviselő számára az előmenetel. Ha neki úgymond a képe - bocsánat a kifejezésért - nem tetszik a munkahelyi vezetőjének, akkor 20-25 évig semmifajta előmenetelre adott esetben nem számíthat akkor sem, ha megfeszül a munkában, mert nem szimpatikus a főnökének. Mindezek olyan problémák, amelyek miatt azt gondolom, ez a része a törvénynek semmiképpen nem lenne támogatható. Tehát a szubjektivás az előmeneteli rendszer hibái között az egyik legfontosabb, az, hogy csak négyszávos az előmeneteli rendszer.

Egy nagyon fontos probléma, hogy nem tesz különbséget a képzettségben. Itt az is felmerült előterjesztői szinten, hogy milyen jó dolog az, hogy alapbérésítjük a nyelvvizsgát. Igen, de alapbérésítjük azokét is, akiknek nincs nyelvvizsgálója? Miért kelljen valakinek 1-2-3 nyelvvizsgát letenni? Miért kelljen egy dolgozónak második diplomát vagy harmadik diplomát szerezni, amikor ez alapbérésítve van? Neki nem lesz több ettől a fizetése. Lesznek a kötelezően előírt képzések, azon túl pedig az, hogy valaki többletképzést végez, hogy még egy diplomát szerez, amit esetleg tud alkalmazni a munkahelyén, mindezek nem lesznek megbecsülve, mint ahogy a korábbi törvény honlapján erre lehetőség volt, most már nem lesz. Tehát azt gondolom, pontosan az ellentétét éri el a törvényhozó, illetve a javaslattevő, mint amit az indoklásban szerepeltet, hogy képzetebbek legyenek, hogy inspirálva legyenek a magasabb képzettség megszerzésére. Álláspontom szerint ez a törvény erre nem alkalmas. Pontosán fordított lesz. Ez a több évtizedes helyben járás lehetősége, az előmeneteli rendszer hiánya is nagyon fontos hibája a törvénynek.

Említettem azt, hogy 60-70 ezer forint körüli nettó bér egy középfokú dolgozó bére a közszolgálati szférában, és ez nagyon nevésséges. Azzal egyetértünk, hogy a fizetésemelés mértékének 30 százaléknak vagy attól magasabbnak kell lennie. Azonban mindenféleképpen fontos hangsúlyozni, hogy egyformán, minden köztisztviselőre vonatkoznia kell.

Ezt a módosítást, ezt a fajta emelést, fizetésemelést mindenkinek meg kell kapnia. Ezzel kapcsolatosan Hegedűs Lorántné képviselőtársammal adtunk be a költségvetési törvényben is módosítást, hogy hogyan lehet ezt a legkönnyebben és a legegyszerűbben megoldani és általánossá tenni: ez pedig az illetményalap módosítása. Valamennyi érdekképviseleti szerv egyébként, önkormányzati érdekképviseleti szerv vagy köztisztviselői érdekképviseleti szerv ezt javasolta, vagy a szorzószámok növekedését, vagy pedig az alapilletmény növelését, és ezzel lehetett volna elérni átlagosan egyformán a 30 százalékos bérfejlesztést. Úgy tudom, a korábbi javaslatok is erről szóltak. A kormány erről tárgyalt az érdekképviseleti szervezetekkel, tehát nem is értjük azt, hogy miért került sor egy homlokegyenest másfajta változtatásra. Igen, megértjük, hogy költségvetési okokból, de elfogadni nem tudjuk, hogy mások ezt most nem fogják megkapni, csak a köztisztviselőknek egy rétege lesz az, aki ezt megkaphatja.

Még egy problémára szeretném felhívni a figyelmet - több problémája is van még ennek a törvénynek -, ez pedig a jogviszony megszüntetése. Úgy érzem, ez a törvény nem alkalmas arra, hogy megfelelő garanciákat adjon a köztisztviselőknek arra, hogy a jogviszonyuk megszüntetése esetén ki tudják használni azokat a lehetőségeket, amelyek őket megilletnék, itt elsősorban jogorvoslati lehetőségekre gondolok. Nyilván a bírósági felülvizsgálat rendelkezésére áll, de azt gondolom, általában sérti a dolgozó és egy közszolgálati dolgozó érdekét az, amennyiben bizonyos esetekben még csak azt sem teszi kötelezővé a törvény, hogy a védekezését elő tudja adni, amikor neki a jogviszonyát megszüntetik. Az „audiatur et altera pars” - hallgattassék meg a másik fél is - alapelve, úgy gondolom, súlyosan sérül ebben a törvényben, amikor erre nem biztosít lehetőséget a jogszabály. Itt beszélhetnénk arról, hogy amikor hat hónapra áthelyezik a köztisztviselőt, amikor más munkahelyen kell munkát végezni, itt sincsenek meg a megfelelő garanciális szabályok, ugyanúgy, mint ahogy a jogviszony megszüntetésénél, tehát ilyen alapvető problémákat látunk ezzel a törvénnyel kapcsolatban.

Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsorai-ban.)*

ELNÖK: Most Bárándy Gergely képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Gyüre Csaba képviselőtársam egészen más aspektusból közelítette meg a törvényt, és talán Vas Imre képviselőtársam is azt kifogásolta, hogy ebben a szűk körben zajlott a tárgyalás. Két dolgot jegyeznek meg ezzel kapcsolatban, illetve hármat. Az egyik, hogy nyilván egy kisebbségi vélemény ismertetések az ember azt kell hogy elmondja, ami ott történt, egy. Kettő: bár ugyanezt a témát fogom folytatni, de más okból.

A másik, hogy valóban olyan előterjesztett törvényjavaslatok, amelyek érdemben is nagyon befolyásolták vagy módosították volna más tekintetben ezt a törvényt, nem nagyon voltak a bizottsági vitáknál. Azokat a megfontolásokat egyébként, amiket Gyüre képviselőtársam is most elmondott, kicsit megismételve az általános vitát, a mi frakciónk képviselői az általános vitában már elmondták. Azt gondolom, hogy itt a záróvitában is érdemes arra szorítkozni, ami valóban téma volt, a módosító javaslatok kapcsán téma volt a bizottsági üléseken. Ezért maradjék én is a képzésnél.

Ráadásul azért is, mert bár rendkívül fontosak és jelentőségteljesek, és én ezt nem szeretném egy pillanatig sem tagadni, azok a rendelkezések, amelyek ehhez képest másról szólnak, de ezek viszont olyan elvi kérdések, amelyek lényegesen túlmutatnak ezen a törvényjavaslaton. Ugyanis egy olyanfajta szemléletet és hozzáállást tükröz a felsőoktatásban, ami azt gondolom, még egyszer mondom, lényegesen jelentősebb annál, mint hogy konkrétan ebben a törvényben hogyan kerülnek majd az egyes rendelkezések meghatározásra.

Néhány gondolatot engedjenek még meg nekem, amelyekről szintén volt szó a bizottsági ülésen, de talán a cáfolatáról nem esett szó, ugyanis Balla képviselő úr, ha jól emlékszem, azt a szót használta, hogy egy nagyon erős jogász lobbizólalt fel ebben a kérdésben. Azt gondolom - és talán ennyit megjegyeztem a bizottsági ülésen is -, hogy ez nem teljesen fedi a valóságot, mert egyrésztől nincsen másról szó, mint hogy azok, akik ezzel az ismerettel bírnak, azaz jogi egyetemet végeztek, valószínűleg azok látják át ezeknek a javaslatoknak vagy konkrétan a javaslat ezen részének az abszurditását. Magyarán ez nem nagy csoda, hogy a jogászok azok, akik elsősorban felszólalnak ennek a törvényjavaslatnak a kapcsán e vonatkozásban.

A másik, hogy kár itt mögötte bármilyen személyes okokat esetleg sejteni, nem hiszem, hogy bárki a Törvényalkotási bizottság képviselő tagjai közül a közeljövőben szeretne elhelyezkedni járási hivatalban vagy közigazgatási hivatalban. Tehát valószínűleg senki nem a saját érdekében szólalt fel, amikor megfogalmazta a kritikáit.

Azt is meg kell említeni, hogy egyébként két olyan kormánypárti képviselő szólalt fel a rendelkezések bírálójaként, akiket azzal vádolni, hogy mondjuk, a Köztisztviselői Egyetem ellenségei lennének, aligha lehet. Emlékszem, amikor Navracsics Tibor miniszter úr terjesztette elő, ha jól emlékszem, először az erről szóló törvényt. Navracsics miniszter úr igazságügyi államtitkára Répássy Róbert volt, aki egyébként nagyon keményen bírálta most ezt a törvényjavaslatot. Ugyancsak, és ezt ő maga mondta el talán ugyanezekkel a szavakkal, Hende volt miniszter úr, hogy ő bábáskodott ott a Köztisztviselői Egyetem megalakításánál, de most a bizottsági ülésen rendkívül elegánsan és nagyon finoman, de egyértelmű kritikát fogalmazott meg a javaslattal kapcsolatban.

(19.50)

Tehát ha másért nem, akkor én azt gondolom, hogy ezeknek a szakembereknek az álláspontját, amelyek nyilván megalapozott álláspontok - és ráadásul még kormánypárti álláspontok is -, legalábbis érdemes lett volna ennél jobban megfontolni.

A másik, amit szeretnék még problémaként kiemelni. Szóval, hogy működik az a rendszer, ahol azoknál követelnek meg magasabb szintű végzettséget és követelményrendszert, akik a hierarchiában alacsonyabb szinten állnak? Hogy van az, hogy egyébként a kormányhivatalok, járási hivatalok dolgozóinál, vezetőinél megkövetelem ezt a képzettséget, de mondjuk, abban a minisztériumban, amelyik felügyeli ezt az egész rendszert, ott meg nem követelem meg a vezetőktől ezt a fajta végzettséget? Nem fordítva kellene kezdeni, hogy a minisztériumban követelem meg először, és amikor ott megvan, akkor megyek egy szinttel lejjebb? Ha valami nem logikus, akkor ez biztosan nem az, és megjegyezték néhányan kicsit humorosabban, hogy ha már Lázár miniszter úr ezt megköveteli, akkor legalább egy szakvizsgát tegyen le, vagy ha nem, akkor nyilván ő lesz az első, aki elvégzi majd ezt az egyetemet, hiszen a közigazgatásnak az egyik csúcán biztosan ő áll.

És azt is szeretném még egyszer hangsúlyozni és asztalra tenni, hogy szó nincs arról, hogy itt bárki egy olyan képzési rendszert támadna, ami egyébként jó és átgondolt, mindenki az átgondolatlanságáról beszélt ennek a rendszernek, és arról is, hogy egyébként lehetne ezt jól is csinálni, lehetne ezt azoknak a szakembereknek előírni, akik nem rendelkeznek ilyen képesítéssel, agrárszakemberek, közigazdászok, s a többi; itt, azt gondolom, hogy nyújthatna egy ilyen képzés pluszt és pozitívumot.

És ha még visszaalakok egy kicsit a bizottsági ülésre, és itt is inkább szemezgetek azokból az érvekből, amik ott meglehetősen hosszan előjöttek, bár itt idő arra, hogy ezeket kellő mélységben ismétlje és bővítte elmondja az ember, nincsen, de vajon - és ezt talán Répássy volt államtitkár úr mondta el - mi lesz a minisztériumba berendelt ügyészekkel, bírakkal, ha netán a minisztériumra is kiterjesztik ennek a törvénynek a hatályát? Mert hallottam olyat is, hogy valószínűleg ez a következő lépés. Mondom, fordítva kellett volna, de annyi baj legyen. Akkor nekik is ezt el kell végezni? Mondjuk, ha a Kúriáról berendelnek egy bírót adott esetben, mondjuk, egy kodifikációs munka elvégzésére, akkor ezt neki is meg kell csinálni, vagy annak idején, ha egy olyan szituáció alakul, mint a polgári jognál, hogy Vékás professzor egy időre a minisztériumba került, és a polgári törvénykönyv kodifikációs munkáit vezette, akkor majd neki is hasonló vizsgákat kell letenni?

Szóval, én azt gondolom, még egyszer mondom, hogy messzemenőig átgondolatlan a javaslat, és egyszerűen nem tudom megérteni azt, hogy ha egy ilyen, gyakorlatilag szinte - most a szakemberekről beszélek - egyöntetű kritika fogalmazódik meg egy javaslattal kapcsolatban, akkor azt mi a fenének

politikai okból változatlan tartalommal ilyen módon átnyomni. Egyet biztosan tudok ígérni, hogy ha én itt leszek még a parlamentben, és bármilyen politikai változás van, az egyik első törvény lesz, amin változtatni fogunk, és amely rendelkezéseket hatályon kívül fogunk helyezni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Nem érkezik jelzés.)* Nem látok jelentkezőt. Így a vitát lezárom.

Megkérdezem Kovács Zoltán államtitkár urat, kíván-e hozzászólni. *(Dr. Kovács Zoltán bólint.)* Őné a szó, államtitkár úr, körülbelül kilenc percben.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Immáron harmadszor lefolytattuk az általános vitát. Noha a Törvényalkotási bizottság javaslatáról kellett volna itt most beszélnünk, abban jó néhány olyan javaslat is volt, amely egy vesszőt vagy egy technikai módosítást jelentett, és így került ide a parlament elé, ami a kodifikációt segítette, de azt gondolom, hogy nem ez az érdemi része a törvénynek.

A törvény érdemi részéről nem sok szó esett, egyedül a szakvizsga, hogy kell, nem kell, felmentés, nem felmentés, ezen csúcsosodott ki mind a Törvényalkotási bizottsági vita, mind pedig az itteni felszólalások tartalma. Azt gondolom, hogy ennél ez a törvény jóval több. Gyüre Csaba még azt is elfelejtette megemlíteni, hogy az ő módosító javaslatát egyébként befogadtuk. Tehát ennyire izgalomba jött ettől a témától, hogy még azt is elfelejtette, hogy végre van egy elismert és befogadott ellenzéki módosító indítvány is. Tehát konstruktív volt a kormány egyébként a javaslatokat illetően.

Ami pedig azt illeti, hogy egy ilyen szakszervezeti fogadatlan prókátor szerepet szán saját magának: én teljesen meg vagyok lepődve. Mert azon nem vagyok meglepődve, hogy amikor a szocialista frakció ott ült, ahol most önök, a kétezres évek első felében, és az összes szakszervezeti funkciót itt ült a parlamentben, talán ott éppen Paszternák elvtárs, ahol most Gyüre Csaba, és benne volt a szocialista frakcióban, egymással egyeztettek, a szakszervezet is meg a kormány is.

Most viszont nincsenek benn a parlamentben, ami szerintem egy helyes dolog. És azt gondolom, hogy nem is ők írják ezt a törvényt, a törvényjavaslatot a kormány terjeszti be. Mindezek ellenére nem szűk tárgyalások voltak a szakszervezetekkel, hanem az úgynevezett KÉF-en és az OKÉT-en négyyszer járt a törvény, de lehet, hogy még ennél többször. Egyéni, mondhatnám azt is, „kiscsoportos” foglalkozásokat is tartottunk az EDDSZ-től kezdve jó néhány szakszervezettel.

De természetesen a szakszervezeteknek bizonyos jogvédő álláspontját a koncepcióba nem tudtuk befogadni. Jó néhány dolog történt, hiszen volt egy szakszervezeti és egy minisztériumi egyeztetés, ahol paragrafusról paragrafusra mentünk végig a jogszab-

bályon. Tehát ilyen alapos egyeztetés szerintem kevés törvénynél volt. És volt többpárti egyeztetés is, ami lehet, hogy egyesek szerint utólagosan történt, de azt gondolom, hogy itt is meghallgattunk minden érvet és ellenérvet.

Összességében azt szeretném elmondani, ha már általános vita keretei között zajlik szinte most a törvényjavaslat tárgyalása: ennek a törvénynek nem ez a lényege. Ez egy teljesen új szemléletmód, igazodik az új közigazgatási szerkezethez, a megváltozott világhoz, nem egy megcsontosodott, gyakorlatilag merev rendszerhez igazítottuk a törvényjavaslatot, hanem valóban a teljesítményhez, a feladathoz, a munkakörhöz, ahhoz, hogy egyébként ki dolgozik. Ebben óhatatlanul benne van a szubjektivitás adott esetben, ezért nagy a felelőssége egyébként a vezetőknél, hogy a teljesítményértékelés vonatkozásában miként viszonyul a munkatársaihoz.

De én nem gondolnám azt, hogy minden vezető élből rossz, és csak szubjektív módon direkt rossz teljesítményt ad ki a munkatársai számára csak azért, hogy kevesebb bért kelljen fizetnie. Éppen fordítva, ennek a törvényjavaslatnak a fő célja az, hogy a járási tisztviselők esetében 30-40-50 százalékkal átlagosan juthassanak többletteljesítményhez az ott munkát végzők, leginkább az állampolgárokkal kapcsolatban levők, az ügyfélszolgálatokon levők, a terepmunkát végzők, azok a szociális feladatot ellátó kollégáink, akik a legnehezebb körülmények között is próbálnak segíteni a rászorultakon vagy akár a nagyon fiatalokon a gyámhivatalokon keresztül, de akár a munka világát is, a foglalkoztatási osztályokon vagy főosztályokon dolgozók tevékenységét is ide tudom venni. Tehát azt gondolom, hogy jó helyen kezdtük ennek a törvénynek az elindítását, hiszen ez nem áll meg itt, jövőre már a teljes területi közigazgatás kerül ennek a törvénynek a hatálya alá, majd ezt követően - nyilván kormánydöntéstől és a parlament döntésétől függően - kiterjesztődik a többi állami szervezetre is.

Szeretném megköszönni itt a képviselőtársak aktivitását, hiszen 23 módosító indítvány került be a rendszerbe. Ebből, mint ahogy említettem, volt befogadott is.

*(Az elnöki széket Lezsák Sándor,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

(20.00)

Úgy gondolom, hogy arra is reflektálni kell, ami itt elhangzott, és ami nem hangzott el. A Törvényalkotási bizottságban voltak olyan képviselők is, akik nem jogászok, és ők egész más szempontból vizsgálták a jogi szakvizsga létét vagy nem létét ebben a rendszerben. Ők azt gondolták - legalábbis az általam ott levehető gondolatok szerint -, hogy nem a jogi munkával kapcsolatos, szakvizsga által elmélyített jogi tudás az igazán izgalmas ebben a rendszerben, hanem egy olyan államtudományi vagy állammenedzsment-képzés, amely nemcsak a jogi munká-

ra koncentrálna, hanem pont egy állami vezetői rendszer kiteljesítésére, ami a jogi munkánál sokkal szélesebb körű, amely vezetői ismeretektől kezdve a közpénzügyeken át, a vezetői gyakorlaton keresztül segíti annak az állami tisztviselőnek a munkáját, aki aztán gyakorlatilag a közigazgatás részeként segíti az állami végrehajtó hatalom munkáját. Nyilván ez egy nagy vitakérdés. A szakvizsgázott jogászok - itt én is megszólítottam, aki az asztal másik oldalán ültem - csaptak össze, hogy úgy mondjam, a laikusokkal, akik nem jogászok, ebben az ügyben. Ez az álláspontunk.

És ha én is viccesen reagálhatok Bárándy képviselő úrnak arra, hogy az elsők között töröljük el ezt a törvényt: azt gondolom, hogy majd amikor korelnök lesz, akkor erre sort keríthet a parlamentben. *(Derűltség.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném elmondani arra, amire Gyüre Csaba utalt, hogy 20-25 évig helyben jár egy dolgozó: rosszul számolta, képviselő úr, ez maximum 15 év lehet. De egyébként, aki úgy látja, hogy ezen a pályán nincs lehetősége előbbre jutni, az nyilván pályaelhagyó lesz, és keres máshol boldogulást. De úgy gondoljuk, hogy a béremelésen, a teljesítményen alapuló rendszer alapján éppen a pályán maradás a lényege, és az élethosszig történő tanulás, hiszen változik a világ, változnak a társadalmi viszonyok, változnak az új rendszerek. Ebben szakmai képzésnek is bent kell lenni, és mint ahogy mondtam, az állammenedzsment-képzés is fontos az elkövetkezendő időszakban.

Mi úgy gondoljuk, hogy ez előbbre viszi ezt az ügyet, amit államigazgatásnak hívunk, és ebben nem csak kizárólagos nemzeti közszolgálati egyetemi képzés van; éppen ellenkezőleg: Magyarországon jelentős képző intézmények vannak, egyetemek, akár a jogi egyetemek is, amelyek az NKE szervezésében, velük együttműködve végzik majd az államtudományi, a társadalomtudományi és különböző képzéseket. A legkiválóbb professzorok és legkiválóbb előadók fognak majd ebben a rendszerben működni.

Az NKE-t időnként rosszízű megjegyzésekkel illette néhány képviselőtársam. Szeretném elmondani, hogy a közel félezer ottani oktatóból, ami az államtudományi képzést illeti, ott a száz-egynéhány oktatóból közel 60 minősített oktató. Ezt a minősítést nem a parlament adja, nem a kormány adja, hanem a tudomány. És ha a tudomány megadja ezt a minősítést, miért ne bízánk azokban az oktatókban, hogy ők kellően fogják majd oktatni a mi leendő vagy jelenlegi kollégáinkat?

Végezetül szeretném azt mondani, hogy ha csak egy pontban nem elfogadható a képviselőtársaknak a törvény - ez a szakvizsga ügye, ami nagy és sok kört megjárt -, de ha mégis arra gondolnak, hogy béremelés van benn, teljesítményértékelés van benn, a feladathoz igazított bérezés van benn, akkor ez mégis csak előbbre viszi a jelenlegi statikus rendszert, amely kettő egymást kiegészítve, úgy gondoljuk, hogy segíti a jövő államigazgatási munkáját. Ehhez kérem - ha mégis meggondolnák magukat a holnapi

napig - a támogatásukat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye és annak Kiotói Jegyzőkönyve végrehajtási keretrendszeréről szóló 2007. évi LX. törvény, valamint az üvegházhatású gázok közösségi kereskedelmi rendszerében és az erőfeszítés-megosztási határozat végrehajtásában történő részvételről szóló 2012. évi CCXVII. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslatához benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/10314. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Megadom tehát a szót B. Nagy László képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

B. NAGY LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Törvényalkotási bizottság 2016. május 19-ei ülésén a tagok vitát folytattak az ENSZ éghajlatváltozási keretegyezménye és annak kiotói jegyzőkönyve végrehajtási keretrendszeréről szóló 2007. évi LX. törvény, valamint az üvegházhatású gázok közösségi kereskedelmi rendszerében és az erőfeszítés-megosztási határozat végrehajtásában történő részvételről szóló 2012. évi CCXVII. törvény módosításáról szóló T/10314. számú törvényjavaslatról.

A bizottság a Házzsabály 46. §-a alapján 31 igen szavazattal, tehát egyhangú döntéssel összegző módosító javaslat és összegző jelentést nyújtott be. Az összegző módosító javaslat tartalmazza a Fenntartható fejlődés bizottságának 14 pontos módosító javaslatát, amelyek technikai jellegűek, pontosításokat tartalmaznak.

A bizottsági ülésen Szabó Zsolt államtitkár úr megerősítette - és én is egyetérték ezzel a kijelentésével -, miszerint apró lépésekkel egyre közelebb kerülünk az előterjesztésben részletezett célokhoz. Jelen pillanatban ez a törvénycsomag teljes egészében a mostani párizsi klímamegállapodás tükrében keletkezett, és a jelenlegi állapotokat tükrözi. Elhangzott az is, hogy ez az első alkalom, a párizsi egyezmény és a New York-i aláírás, ahol ilyen méretű példás összefogás volt megfigyelhető a különböző nemzetek részéről.

Köszönöm, hogy meghallgattak, és kérem, támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Szabó Zsolt állam-

titkár urat, hogy az előterjesztők nevében kíván-e felszólalni. *(Szabó Zsolt: Nem.)* Most nem, majd később. Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Fenntartható fejlődés bizottsága nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kettőperces hozzászólásra nincsen lehetőség. Elsőként megadom a szót Heringes Anita képviselő asszonynak, Magyar Szocialista Párt.

HERINGES ANITA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm a szót. Ahogy a vitában is - vagyis igazából nem is vita volt, hanem egy beszélgetést folytattunk erről a témáról - említettük, amennyiben vizsgáljuk a párizsi megállapodást, akkor azt mondhatjuk, hogy történelmi megállapodás született Párizsban. Persze, azokat is értjük és halljuk, akik szerint ennél erősebb egyezséget kellett volna kötni, azoknak a véleményét pedig végképp el tudjuk fogadni, akik szerint akkor fog érní bármit ez a megállapodás, ha a nagy kibocsátók is aláírják majd a kihirdetett megállapodást. Most mégis inkább azt mondom, és azt mondja a frakciónk is, hogy siker, hogy 196 ország összefogott az éghajlatváltozás ellen, és ebben elsőként Magyarország is.

Tisztelt Képviselőtársaim! A siker közben azért nem feledkezhetünk meg a legfontosabból, arról, hogy a változást magunknak kell megvalósítani. Nekünk is van teendőnk nem is kevés. A megállapodás kihirdetése után át kell gondolnunk az éghajlatstratégiánkat és felül kell vizsgálni a kormányzati politikánkat nemcsak a szavakban, hanem a tettekben is, Magyarországon jelenleg ugyanis a megújuló energiaforrások aránya a teljes energiamixen belül mindössze 9,8 százalék, és 2011 óta nem épült új szélenergia. Van még miben javulnia az országnak és a kormánynak, mert tényleg nincs B terv, nincs B bolygó, ahogy Ban Ki Mun mondta.

(20.10)

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak, remélem, hogy ebben a témában hosszabban is tudunk majd még egyeztetni, a legtöbb képviselővel egyetérteni. És csak így tovább, nemcsak tettek, nemcsak tervek, hanem cselekedetekre is van szükség. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Megadom a szót Kepli Lajos képviselő úrnak, Jobbik.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Én is rövid leszek. Valóban, minden olyan nemzetközi egyezményt, amely akár egy lépéssel is közelebb visz minket ahhoz, hogy a klímaváltozás ellen felvegyük a harcot, és megakadályozzuk a klímaváltozás eszkalálódását, illetve felkészüljünk azokra a helyzetekre, amelyek a klímaváltozás következtében köszöntenek ránk, kötelességünk szerintem pártpolitikai kérdésektől függetlenül ratifikálni és

megszavazni, és hozzájárulni az elfogadásához. Azonban valóban, a következő szó már a kritikáé kell legyen, hiszen a környezetvédelem fő jelmondata, ahogy a vezérszónoki felszólalásomban és az általános vitában elmondtam, a „Gondolkodj globálisan, cselekedj lokálisan!”, és a „cselekedj lokálisan” rész-szel vannak némi problémák itt, Magyarországon az utóbbi években vagy akár mondhatnék évtizedeket is, hiszen ez alól egyik elmúlt kormány sem volt kivétel, kisebb vagy nagyobb mértékben, de mindegyikük hozzájárult ahhoz, hogy a jelenlegi helyzet kialakult.

Ennek ellenére amellett, hogy nemzetközi szinten megtesszük, ami tőlünk telik, és a 195 ország egyikeként Magyarország is ratifikálja ezt az egyezményt, nekünk itthon, Magyarországon a jelenleginél jóval többet kell tennünk azért, hogy ezek ne csak szavak legyenek, hanem tettekké is formáljuk azokat, és bár a teljes világkibocsátásnak csak egy nagyon elenyésző része az, amivel Magyarország hozzájárul az üvegházhatású gázok kibocsátásához, de a mi lelkiismeretünk csak úgy lehet tiszta, hogyha ezt a kicsit is megpróbáljuk a lehető legkisebb mértékűre csökkenteni. Jelen pillanatban a törvényi szabályozás nem minden esetben ad erre lehetőséget, akár a megújuló energiákra gondolunk, akár más, a környezetvédelemmel kapcsolatos területekre, a hulladék-gazdálkodásra, bőven van még mit tennünk.

Minden egyes olyan vitán, amely akár hulladék-gazdálkodási, akár energetikai, akár más környezetvédelmi vagy vízügyi témájú, minden egyes alkalommal elmondjuk az összes kifogásunkat, hogy az elmúlt hat évben hogyan épült le a környezetvédelmi ágazat, és hogyan csökkent az érdekérvényesítő képessége. A kormány válaszul mindig elmondja ennek az ellenkezőjét - sajnos a tények és a helyzet nem az ő igazukat támasztja alá, legalábbis a mi véleményünk szerint. Ez a vita egészen addig fog folyni, amíg egy olyan kormány nem fog érkezni, amely ezt a területet a súlyának megfelelően fogja kezelni, végrehajtja azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a jövő generációk érdekei Magyarországon is megfelelő módon figyelembe legyen véve.

Mi a javaslatainkat továbbra is minden egyes alkalommal megtesszük, és hogyha odajutunk, hogy kormányt fog a Jobbik alakítani, akkor végre is fogja hajtani. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Sallai R. Benedek képviselő úrnak.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Csatlakozom az előttem szóló ellenzéki képviselőkhöz, hiszen alapvetően a hozzáállásunk ehhez a jogszabályhoz az, hogy ártani nem árthat. Alapvetően pozitívan tekintjük azokat az ambiciózus vagy nem is kellően ambiciózus, de előremutató célkitűzéseket, amelyek Párizsban megfogalmazódtak, ugyanakkor világosan kell látni, hogy attól, hogy elegáns,

puccos szállodákba elrepdesnek a világ vezetői, és ott mindenféle szép szavakat mondanak, attól nem lesz jobb a helyzet, és ugyanaz a klímaváltozási kockázat, ami jelenleg itt lebeg a fejünk fölött, az megmarad. Ez kevés.

Itt a kormányok szintjén kell hathatós, érdemi lépéseket tenni, és a lehető legtöbb törekvést megtenni, részben, hogy megállítsuk a klímaváltozást, részben, hogy az eddig bekövetkezett károk esetében a lehető legmagasabb szinten megvalósítsunk egy alkalmazkodást. Jelen pillanatban nem látjuk ennek az alkalmazkodásnak az érdemi lépéseit, és ha már az FM-et képviselő államtitkár úr is itt van, akkor nem győzőm minden esetben minél többet emlegetni azt, hogy például az öntözési szintek növelésére, a kormányzati törekvésekre meg kell tenni a lépéseket. De ugyanígy lehet nézni az alkalmazkodási stratégiában azt, hogy mennyivel lett több árnyékolt tömegközlekedési várónk, mennyivel lett több nagyvárosi vízkifolyónk, mennyivel segítettük meg az emberek életét minden nappal azzal, hogy az alkalmazkodási stratégiában megfogalmazottakban alkalmazkodjunk a már megtörtént változásokhoz. Nagyon-nagyon fontos az, hogy azt a kockázatot, amely az emberiség előtt van a potenciális hőmérséklet-növekedéssel, megfékezzük, de ezt szép szavakkal, jogszabályba ültetett gondolatokkal önmagában nem lehet megtenni, csak érdemi kormányzati intézkedésekkel.

Még ebben a jogszabályalkotási ciklusban fogunk szavazni a 2017. évi költségvetésről, amelyhez a Lehet Más a Politika frakciója több olyan módosító indítványt is benyújtott, amely konkrétan erre vonatkozó végrehajtási lehetőségeket teremtene, és az illetékes szaktárcának próbálna forrásokat átcsoportosítani, annak érdekében, hogy a lehető legtöbb ilyen jellegű előremozdulást megtegye. Ugyanakkor látni kell azt is, hogy mindez még mindig kevés, hogyha minden más eszközzel viszont az olyan, a klímát erősen veszélyeztető ágazatok pénzügyi támogatását segíti a kormányzat, ami jelen pillanatban alapvetően a párizsi egyezményben foglaltakkal akár ellentétes is.

Sokkal globálisabb, sokkal átfogóbb szabályozásra van szükség, ez a jogszabály önmagában nem elegendő. Nyilvánvalóan támogatjuk, örülünk annak, hogy a magyar kormány is támogatja, és legalább szavakban úgy tesz, mint akinek ez fontos, de ugyanakkor arra van szükség, hogy az átfogó jogszabályi környezetben minden, klímát veszélyeztető, környezetet károsító potenciális ipari tevékenységre érdemi hatással oda kell figyelni, és érdemi korlátokat kell szabni. Csak úgy lehet határt szabni annak a veszélynek, ami előttünk áll.

Azt kívánom valamennyiünknek, hogy sikerüljön a jogszabály betartásával és széles körű megvalósításával megfékezni azt a folyamatot, amely a Föld bolygó és az emberiség előtt negatívan itt tornyosul a klímaváltozás képében, ugyanakkor komoly fenntartásaim vannak azzal kapcsolatban, hogy ez elegendő lenne-e hozzá. Azt kérem a kormánytól, hogy minden más törekvésében is ezen elveket és az általános

vitában az államfő által elmondott gondolatokat próbálja meg érvényesíteni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki felszólalni. *(Senki nem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőket képviselő Szabó Zsolt államtitkár urat, kíván-e most hozzászólni. *(Szabó Zsolt bólint.)* Öné a szó, államtitkár úr.

SZABÓ ZSOLT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Először is szeretném megköszönni mind a kormánypárti, mind pedig az ellenzéki frakcióknak azt az összefogást, amellyel az előttünk lévő jogszabálytervezetet támogatják. Az ügy összefogást eredményez, és bízunk benne, hogy az összefogás a jövőben a tettek szempontjából is meg fog jelenni, nemcsak itt, Magyarországon, hanem az egész világban, és bízunk benne, hogy eredménye lesz magának a párizsi klímacsúcsnak, a New York-i aláírásnak és a később bekövetkező nagymértékű, a világ országai részéről bekövetkező nagymértékű ratifikációnak.

A Törvényalkotási bizottság által beterjesztett összegző módosító javaslat megfelel a kormány álláspontjának, mindezekre hivatkozva kérem önöket, hogy mind a módosító javaslatot, az összegző módosító javaslatot, mind pedig magát a törvényt a szavazás során támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm, Szabó Zsolt államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most pedig, tisztelt Országgyűlés, soron következik **a szőlőtermesztésről és a borgazdálkodásról szóló 2004. évi XVIII. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Kósa Lajos, Font Sándor és Nyitrai Zsolt fideszes képviselők által benyújtott előterjesztés T/10688. sorszámon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Font Sándor úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, bizottsági elnök úr.

FONT SÁNDOR (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Az elnök úr által idézett törvényjavaslatot nyújtottuk be képviselőtársaimmal, amely technikai jellegű. Aki elolvasta ennek az előterjesztésnek a két érdemi pontját, azt szeretnénk elérni, hogy már az idej, majdani szőlőszüret előtt életbe lépjen ez a mostani törvénytervezet. A Szőlő-bor-pálinka albizottság, általam vezetett albizottság elég intenzíven ülésezik, a tavalyi és a tavalyelőtti évben is számtalan észrevételt tettünk, nem titkoljuk, a lédig importborok magyarországi for-

galomba hozatalával kapcsolatosan több javaslatot tettünk azoknak a minőségi ellenőrzésére, forgalomba hozatali feltételeire nézve, és hogy hogyan tudnánk a magyar gazdálkodókat, szőlőtermelőket segíteni, versenyképes helyzetbe hozni, időnként nemkívánatos, de mégis a hazai polcokon megjelent, az Európai Unióból származó tömegborokkal szemben.

(20.20)

Ez az indítvány nem másról szól ebben a két pontjában, mint hogy részben a tavalyi, szőlőtermelők által szervezett tüntetés megfogalmazott pontjait teljesíti, részben pedig a magyarországi szakmai szervezet, a Hegyközségi Nemzeti Tanács figyelemfelhívását és a Szőlő-bor-pálinka albizottság ülésén elhangzottakat dolgoztuk be e két javaslatba.

Érdemben az európai uniós szabályozásnak megfelelően a borászati hatóságok igazolási kérelmének kiadási idejét most már törvényben szeretnénk rögzíteni, mégpedig 90 napban. Ez vita volt az Unióval, hogy ezt a kiadmányozási időt elégséges-e rendeletben vagy egyéb jogszabályban megfogalmazni, most azonban egyértelművé vált, hogy ragaszkodnak a törvényi megfogalmazáshoz. Ezt tesszük ebben az 1. pontban, ezt nevesítjük, illetve tisztázuk, hogy milyen okmányokat kell magyarországi forgalomba hozatal esetén bemutatni a bor importőrnek.

A 2. pontban az úgynevezett OFJ kategóriában - ez az oltalom alatt álló földrajzi jelzéssel ellátott bor - az egy hektáron megtermelhető maximális mennyiséget szabályozzuk. Annak idején Magyarország is bevezette az Európai Unió által kötelezően előírt új minőségmegnevezési rendszereket, amiben az OEM - oltalom alatt álló eredetmegjelölésű -, az OFJ - az előbb említett oltalom alatt álló földrajzi jelzésű borok -, valamint az FN - földrajzi jelzés nélküli - borkategóriákat nevesítette a régi minőségi, táj- és asztali bor kategóriák helyett.

Ekkor az adott tagországra és borvidékekre volt bízva, hogy milyen hektáronkénti termésmennyiséget és beszűrhető must-, illetve bormennyiséget gondolnak az adott borvidéken megengedni a terhelés tekintetében. Úgy tűnik a tapasztalatunk alapján, hogy a 2009-es ezen rendszer bevezetése óta az OFJ, tehát az oltalom alatt álló földrajzi jelzésű borok esetében túl szigorú termésmennyiséget állapítottunk meg. Pontosabban úgy fogalmaznánk, hogy az összes konkurensünk Európában ennél magasabb termésmennyiséget engedélyez ebben a kategóriában. Mi is ehhez a trendhez igazodunk. Nem titkolt szándékunk, hogy a jelenlegi 120 hektoliter/hektár ebben a kategóriában engedélyezett terheléssel szemben 160 hektoliter/hektár legyen, ekkora terhelést engedélyoznánk a javaslat szerint. Ezzel gyakorlatilag az e kategóriában megjelenő konkurenciával akarjuk felvenni a versenyt. Nem szeretnénk kényszeríteni a magyar gazdálkodókat, hogy terméskorlátozással, de nyomott áron legyenek kénytelenek terméskorlátozott szőlőmennyiséget termelni *(Folyama-*

tos zaj az MSZP padsoraiból. - Az elnök csenget.), miközben a versenytársaink egy magasabb terhelésmennyiséggel nyomott áron jelennek meg a piacon.

Ezért a szakmai szervezetek, és mint említettem, a szőlőtermelők tüntetőinek egyik kérését is megpróbáltuk befogadni ezzel az indítvánnyal. Mint említettem, és bizottsági ülésen is ezt konstatálták a képviselőtársaim: egy technikai szakmai indítványról van szó. Nagyon lényeges, hogy az előttünk álló nyári, őszi szüret előtt már életbe lépjen. Ezért a 3. pontban 15 napon belüli hatálybalépést javasolunk.

Köszönöm szépen a figyelmüket. Kérem a törvénytervezetünk majdani támogatását.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem, hogy a kormány nevében Czerván György államtitkár úr kíván-e felszólalni. *(Jelzésre:)* Őné a szó, államtitkár úr.

CZERVÁN GYÖRGY földművelésügyi miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Előjáróban jelezni szeretném, hogy a törvényjavaslatot a kormány támogatja, és kérem is egyben valamennyi képviselő támogatását a javaslat elfogadásához.

A törvényjavaslat a hazai borszőlőtermesztés és borászatitermék-előállítás törvényi keretszabályait meghatározó törvény módosítását tartalmazza. A javaslat célja a hazai szőlő- és bortermelők versenyképességének növelése, valamint a más tagállamból behozott borászati termékek hazai ellenőrzési hatékonyságának növelése. A bortörvény módosítását az indokolja, hogy a hatósági ügyintézésre általánosságban meghatározott határidőnél hosszabb határidőt 2016. január 1-jétől kizárólag törvényben lehet meghatározni. Korábban ez a rendelkezés kormányrendeletben szabályozta a borászati hatóság ügyintézésre vonatkozó határidejét a Magyarországra továbbfeldolgozás vagy kiszérelés céljából behozott borászati termékek ellenőrzésére vonatkozóan.

A törvényi szinten bevezetendő, az általános ügyintézési határidőnél hosszabb határidő fenntartását az indokolja, hogy a magyar fogyasztók elé kerülő borászati termékek minden tekintetben megfeleljenek a jogszabályi előírásoknak. A Magyarországon szüretelt szőlőből készített borászati termékek nyomon követése a szőlőtőkétől egészen a kiszérelésig biztosított.

Egy esetleges borhamisítási botrány következményei olyan fogyasztói bizalomvesztéshez vezethetnek, amelyet sem a borászati hatóság, sem pedig az ágazat nem engedhet meg az egyre kiéleződő piaci versenyben. Tavaly nyáron egy európai uniós tagállam több borászata keveredett hamisítási ügybe, amely cégekről kiderült, hogy magyarországi borászatoknak is rendszeres beszállítói voltak. A borászati hatóság akkor zárolt minden gyanúba keveredett bortételt, így ezekből a borokból nem juthatott a magyar fogyasztók asztalára egyetlen liter bor sem. A szigorú, következetes és alapos ellenőrzésre tehát továbbra is szükség van.

A bortörvény módosítása ezen túl lehetőséget kíván biztosítani a tájbort készítő termelői közösségek számára, hogy a versenyképesebb tájbortermelés érdekében a szüretelhető termésmennyiség felső határát megemeljék. A minisztérium a szőlőtermelőkkel folytatott egyeztetéseken már támogatta a termelői kezdeményezést. Ezen túl a Hegyközségek Nemzeti Tanácsa is megerősítette ezt az általános termelői szándékot. A termelői közösségek meg is kezdték a tájbortok készítését szabályozó termékletírások módosításának előkészítését. Ahogy azt Font képviselő úrtól is hallhattuk, a fent javasolt intézkedések pozitív hatásukat abban az esetben tudják a szükséges mértékben kifejteni, amennyiben azok még az ideai szüret kezdetét megelőzően bevezetésre kerülnek.

Tisztelt Országgyűlés! A szőlő-bor ágazat számos kedvező kormányzati döntésnek köszönhetően rendkívül ígéretes fejlődésnek indult. A termelők bíznak a jogalkotók segítségével. A bortörvény jelenlegi módosítása az eddig elért eredményeink megőrzéséhez járul hozzá. Összességében mindannyiunk közös célja, hogy a magyar borfogyasztók megbízható, jó minőségű magyar bort ihassanak. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormány pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Horváth István képviselő úrnak, a Fidesz-képviselőcsoport vezérszónokának.

HORVÁTH ISTVÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! Rövid, de a szőlészeti és borászati ágazatot tekintve rendkívül fontos javaslat van előttünk. Mint ahogy az előttem szólók, államtitkár úr is, illetve elnök úr is már említette, a benne foglalt módosításoknak még az ideai szüret kezdete előtt hatályba kell lépniük annak érdekében, hogy a hazai szőlészeti és borászati ágazatunk minél versenyképesebb legyen. Tehát nagyon fontos, hogy gyorsan és bölcsen tudjunk dönteni.

A bürokráciacsökkentés érdekében mindenképpen indokolt, hogy a hatósági eljárások ügyintézésének ideje általában rövidebb legyen, de csak azokban az esetekben térjen el a közigazgatási eljárási törvényben meghatározott 45 naptól, ahol arra valóban rendkívül nagy szükség van. Az előttünk lévő törvényjavaslat egy ilyen törvényjavaslat. Azt hiszem, az utóbbi évek tapasztalatai alapján egyértelmű, hogy a külföldről gyakran dömpingszerűen érkező, jellemző alacsony árkategóriájú és alacsony minőségű borok komoly piaci zavarokat képesek okozni, amelyek megterhelik a hazai szőlő- és borágazatot.

(20.30)

Komoly és a nehézségek kiküszöbölésében hatékony lépés volt 2014-ben, hogy az importborok ese-

tében a korábbi igen rövid hatósági forgalomba hozatali engedélyezési határidőt 90 naposra sikerült meghosszabbítani.

Ma is a hazai piacok és a termelők védelmének egyik pillére ez az intézkedés, amelynek fenntartása, így a törvénymódosítás mindenképpen indokolt. Hiszen a hazai piac és a hazai fogyasztók védelmében egyaránt fontos, hogy a hatóságok a lehető legalapabbban járják körül, vizsgálják meg a behozni kívánt borok minőségének, származásának valóságát.

A jó munkához idő kell, az elvárás tőlünk, hogy a magyar borászok, szőlészek és a fogyasztók érdekeit szolgáljuk. Sőt, véleményem szerint a hazai törvényhozásban meg kellene találni annak a módját, hogy további importélelmiszereket is a vizsgálati és engedélyezési kötelezettség, valamint az eljárási protokoll hasonló koncepció mentén érintsen, hasonló koncepció mentén valósuljanak meg az eljárási protokollok, mint amit az előttünk lévő módosító javaslat el szeretne érni.

A módosító törvényjavaslatnak a második része az oltalom alatt álló földrajzi jelzésű borok készítéséhez felhasználható termés maximális hektáronkénti mennyiségét 120 hektoliter/hektárról 160 hektoliter/hektárra emeli, megteremtve annak lehetőségét, hogy versenyképesebben lehessen tájborokat előállítani. Mint arra már korábban elnök úr is utalt, Magyarország a jelenlegi szabályozással a hazai termelőket versenyhátrányba szorította az import szőlészekkel és borászokkal szemben, ezért nagyon fontos, hogy ezt a fajta versenyhátrányunkat ledolgozzuk, és versenyképesen tudjunk hazai szinten is az oltalom alatt álló földrajzi jelzésű borok készítéséhez megfelelő mennyiségű alapanyagot előállítani.

A törvényjavaslat a felhasználható termés maximális hektáronkénti mennyiségének növelésére csak lehetőséget biztosít, gyakorlati alkalmazása esetén az érintett oltalom alatt álló földrajzi jelzések termékleírásának módosítása is szükséges. Kérem a tisztelt Házat, képviselőtársaimat, hogy az előttünk lévő módosító javaslatot támogassák, hiszen ez rendkívül fontos és jelentős a hazai szőlészeti és borászati ágazat számára. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm, Horváth képviselő úr. Most megadom a szót - azzal a reménnyel, hogy képviselőtársaim nem fogják zavarni a vezérszónoklatot - Legény Zsolt képviselő úrnak, Magyar Szocialista Párt.

DR. LEGÉNY ZSOLT, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat a hazai bor-szőlő termesztés és borászati termék-előállítás törvényi keretszabályait meghatározó, a szőlőtermesztésről és a borgazdálkodásról szóló törvény módosítását tartalmazza. Az egyéni képviselők javaslatából nemcsak az derül ki, hogy meglepő módon Kósa Lajos már a borgazdálkodáshoz is ért, hiszen azt tudjuk, hogy Font képviselő

úrnak bizottsági elnökként ért hozzá, de az is, hogy ennek a törvényjavaslatnak az a célja, hogy a hazai szőlő- és bormelők versenyképességét növelje, valamint a borászati termékek hazai ellenőrzési hatóságának és hatékonyságának is a növelését tűzi ki célul. Az indokolás és a benyújtók szerint a javasolt intézkedések pozitív hatásukat abban az esetben tudják a szükséges mértékben kifejteni, amennyiben azok még az ideai szüret kezdetét megelőzően bevezetésre kerülnek.

A javaslat tehát lényegében kettő, Font előterjesztő képviselőtársam által már ismertetett, alapvetően jó és technikai módosítás. Elfogadhatóak lennének, mert még egyszer mondom: szakmailag mind a kettő teljesen rendben lenne, de érthetetlen, hogy ezeket miért egyéni képviselői indítvány formájában hozzák be ismételtelen a Házhoz. Erre való tekintettel az MSZP országgyűlési képviselőcsoportja tartózkodni fog a szavazáskor.

Ahogy említettem, szakmailag rendben lenne a törvényjavaslat tartalmi része, de azt a régi fideszes módszert, hogy egyéni képviselői indítvány formájában hoznak be törvényjavaslatokat, és ezzel megkezdülnek nagyon sok, a jogalkotási, a törvényalkotási menetrendben egyébként kötelezően előírt elemet, például az egyeztetések elkerülését, ezt kifejezetten károsnak és ártalmasnak tartjuk. Azt gondoljuk, hogy ezzel a tartózkodással mi arra szeretnénk rávilágítani, hogy azt szeretnénk, hogyha tartózkodnának a kormánypártok ettől a megoldástól. Nem elégségs, nem jó, azt gondoljuk, hogy sokkal jobb lenne, hogyha visszatérnének a normál törvényalkotási menetbe, és a kormány vagy a tárca terjesztené elő ezeket a törvényjavaslatokat, mert akkor lehetőség lenne, ahogyan említettem, például a társadalmi egyeztetésre is.

Még egyszer elmondom: tehát a törvényjavaslat tartalmi részével egyetértünk, de tartózkodni fogunk, és a tartózkodásunkkal pedig azt szeretnénk kifejezni, hogy az eljárásrend hiányosságaira szeretnénk felhívni a figyelmet. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Legény Zsolt képviselő úr. Megadom a szót Magyar Zoltán képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

MAGYAR ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! Egyetértünk a javaslattal, ezt már a bizottsági ülésen is elmondtuk, mind a két fő elemét el tudjuk fogadni, mind azt, ami a Nébihre vonatkozik, mind pedig azt, ami a maximális hektáronkénti mennyiségre vonatkozik. Úgy gondoljuk, hogy élet-szerű javaslat, ugyanakkor azt azért el kell mondani, hogy ennél jóval többet vártak a magyar szőlészek és borászok azzal a problémakörrel kapcsolatban, hogy meg tudjuk őket védeni az olcsó külföldi és gyakran silány minőségű konkurenciától, és ezeket a további javaslatokat még továbbra is várjuk, mind mi, mind pedig az érintettek.

Azért az a követelés-csomag, ami a tavalyi évben a tüntetéseken elhangzott, amit a szőlészek, borászok hívtak életre, ott azért jóval több követelés volt ennél, és azt hiszem, hogy abból még bőven lehetett volna szemezgetni, hogy érdemi előrelépéseket érjünk el ezen a területen.

Az a kevés, ami most megtörtént, az tehát pozitív, azt azonban én is el akarom mondani, hogy ezt a fajta megoldást, hogy megint visszaéltek az egyéni képviselői indítvány adta előnyökkel, ezt én sem tartom helyesnek. Értem én, hogy ahhoz, hogy a szüret előtt ez még életbe lépjen, most kapkodva ez a megoldás volt erre a legmegfelelőbb, de hát ettől még benyújthaták volna ezt korábban is, akkor ezt egy normális menetben is tudtuk volna tárgyalni. De ez azért annyira nem befolyásolja a döntésünket, hogy ne szavazzuk meg, de kritikaként el kellett mondanom. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Sallai R. Benedek képviselő úrnak, LMP.

SALLAI R. BENEDEK, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Néha itt az ellenzékben is ezt-azt másképp látunk, a magam részéről semmi kivétlnivalót abban nem látok, hogyha egy gyakorló borász szakember, aki napi testközelből ismeri a szakma problémáit, egy ilyen önálló képviselői indítvánnyal jön. Tehát ebben én kevesebb kivétlnivalót látok, és a magam részéről elfogadom a problémákat, amelyekre rámutat.

Alapvetően én nagyon-nagyon előremutatónak és jónak érzem azt a törvényjavaslati részt, ami a Nébihnek a borimporttal kapcsolatos lehetőségeit növeli, és azt egy szükséges és hasznos intézkedésnek tartom. Viszont képviselőtársamnak, Font Sándor elnök úrnak felhívom a figyelmét arra, hogy talán pont az ön bizottsága fogja tárgyalni azon képviselői módosító indítványomat, ami pont a Nébih forrásaihoz rendelne újabb kiegészítő forrásokat a költségvetési törvényben, azért, mert jelen pillanatban az egész mezőgazdasági területen azt látjuk, hogy most már a 10 százalékot sem éri el minden esetben az ellenőrizhető minta mennyisége. A Nébih humán-erőforrás-gondokkal és infrastrukturális gondokkal küzd, tehát ahhoz, hogy ezeket az ellenőrzési tevékenységeket jobban és szakszerűbben el tudja látni, többletforrásokra van szüksége. Nagyon örülnék, hogyha az önök bizottsága fogja tárgyalni és nem máshová kerül, akkor tudná támogatni ezt az indítványt, hiszen a Nébih akkor fogja tudni ellátni ezeket az ellenőrzési feladatokat, és akkor lesz lényegesen nagyobb a mintavétel, és akkor fogja tudni elérni az ön módosító indítványa a célt, hogyha a Nébih megkapja az ehhez szükséges háttérrel. Tehát erre kérem elnök urat.

Összességében azt gondolom, hogy ennek az indítványnak az első része teljes mértékben támogatható, ugyanakkor a második részével kapcsolatban

már egy nagyon kicsi rossz érzésem volt, ami nyilvánvalóan nem annyira a sajátom, hiszen én nem minősülök borászati szakembernek, viszont borászati szakemberekkel tárgyalva többen vetették fel annak az aggályát, hogy esetleg nem járul-e hozzá a minőségromláshoz az a kitétel, ami most gyakorlatilag a 120 hektoliter/hektárt 160-ra próbálja növelni.

Ezt jobban kell tudnia képviselőtársamnak, hogy ez mekkora veszélyt jelent, hiszen alapvetően nemcsak az európai uniós piacon, hanem a belső minőségi piacon is meg kellene tartanunk a lehetőségeinket, és a magyar bornak a minősége az elsődleges versenyképesség, nem pedig a mennyisége, hogy mennyit tudunk eladni.

(20.40)

Ebből adódóan nyilvánvalóan látom azt, hogy azok, akik meg akarják tartani a minőségi törekvésüket, azoknak nem lesz kötelező az, hogy növeljék a terméshozamot, ugyanakkor versenyhátrányba kerülhetnek más magyar borászokkal szemben, akik ugyanazon a termőterületen esetleg mégis megteszik ezt.

A mi tartózkodásunk tehát nem az eljárásrendszerre vonatkozik és nem azért, mert kétségbe vonjuk az ágazat ezzel kapcsolatos szükségleteit, hanem azért, mert az első intézkedéssel teljes mértékben egyet tudunk érteni, a második intézkedésben viszont látunk enyhén olyan veszélyt, ami bizonyos termőterületeken esetleg minőségromláshoz vezethet a mennyiségre való törekvés miatt. Nyilvánvalóan kíváncsi leszek szakember képviselőtársamnak az ez irányú véleményére.

Még egyetlenegy dologra szeretném felhívni a figyelmet, hogyha már nálam van a szó és a borászokról beszélünk. Az itt ülő képviselőtársaim, kormánypárti képviselőtársaim minden biztonnyal értesültek arról, hogy az agrár-környezetgazdálkodási támogatások esetében a borászokat is komoly sérelem érte, és ők is, olyanok, akik korábban részt tudtak venni a programban és eredményesen dolgoztak, most forrás nélkül maradtak. Nagyon jó lenne, hogyha közösen tudnánk annak érdekében tenni, hogy az egész AKG-s támogatást részben a borászati szakma támogatására is lehetne fordítani, és az ehhez szükséges kiegészítő forrásokat, esetlegesen a döntéshozás újragondolását ez ügyben megtehetnénk.

És egyetlen utolsó gondolat: Horváth István képviselőtársamnak a szájából örömmel hallottam azt a mondatot, hogy a jó munkához idő kell, teljes mértékben egyetértünk. Azt az egyet sajnáljuk, hogy amikor a természetvédelmi hatástanulmányok ügyében és a régészeti és örökségvédelmi törekvések esetében elmondtuk ugyanezt, hogy a jó munkához idő kell, akkor minden határidő csökkentése megtörtént teljesen más lépésekben, pedig az ottani hatósági munka és szakszerű munka is igényelte volna azt, amivel most önök indokolnak. Nyilvánvalóan itt nem lehet mindenben egyenlően gondolkodniuk, de ennek ellenére ez a gondolat jó lenne, hogyha általában

a kormánypárt minden egyéb ilyen törekvésében is megjelenne. Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdezem, ki kíván még hozzászólni. *(Nincs jelzés.)* Írásban előre senki sem jelentkezett. Kérdezem továbbra is, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. Sallai R. Benedek képviselő úrnak véletlenül van benyomva? *(Sallai R. Benedek: Igen, véletlenül.)* Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! Mivel további felszólalásra senki nem jelentkezett, ezért az általános vitát lezárom, és megadom a szót az előterjesztők nevében Font Sándor bizottsági elnök úrnak, aki láthatóan válaszolni kíván a vitában elhangzottakra.

FONT SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Horváth István velünk, velem szinkronban, államtitkár úrral szinkronban jelezte a Fidesz-frakció támogatását, nincs mire külön kitérnem.

A kritikák elsősorban az ellenzék részéről hangzottak el, de köszönöm a pozitív hozzáállást egyértelműen Legény Zsolt képviselőtársamnak. Én tudom, hogy sokszor az ellenzék kételkedve fogadja, hogy egy 40-50 oldalas törvényjavaslat egyéni képviselői indítvány formájában érkezvén, felveti azt a kérdést, hogy vajon tényleg a képviselő írta-e önálló tapasztalataira hagyatkozva azt az előterjesztést. De azért annyit talán engedjen meg, képviselőtársam, hogy egy olyan technikai jellegű módosító indítvány, amely itt a jelen vita tárgya is, és egyeztetve az albizottságban, egyeztetve az érintett szakmai szervezetekkel, én elfogadom és köszönöm Sallai R. Benedeknek azt a megállapítását, hogy azért a képviselők mégiscsak fel vannak ruházva azzal a joggal, hogy törvénytervezetet benyújthatnak.

Tehát ezt azért már ne vonjuk el teljesen, abban a logikában, amit az MSZP, látom, hogy folyamatosan vall, hogy mindent a kormány nyújtson be, mert ekkor a társadalmi vitatkozó szervezeteken keresztül és hatástanulmányokon keresztül jó sokáig lehet húzni az időt, és hátha találnak majd valami kifogást a társadalmi szervezetek, arra ráhangolja magát az ellenzéki szervezet, és szétszedi apró darabokra a benyújtott kormány-előterjesztést.

Én ezt értem, mi magunk is, itt ülők voltunk ellenzéki képviselők jó néhány évig, ismerjük ezt a logikát. De én változatlanul merem azt mondani, hogy egy ilyen klasszikus, minimális mondatigénnyel megfogalmazott törvényjavaslatot, azért engedjék meg, hogy egy egyéni képviselő is benyújthasson. Nem titkolom azt az igényt, hogy nagyon szeretnénk, hogyha a törvény a szüret előtt életbe lépne.

És itt megjegyzem, hogy azt sem titkolom, amit Magyar Zoltán felvetett, hogy ennél azért több indítványt is várnak a szőlészek, borászok, hogy az ő pozíciójukat segítsük. Ez igaz, szintén vissza lehet olvasni a szőlő-bor-pálinka albizottsági üléseken elhangzottakat, vagy esetleg aki figyelemmel kíséri a Hegyközségek Nemzeti Tanácsa nyilatkozatait. Valóban, csak

itt van egy probléma, hogy akár a tavalyi szőlőtermelők tüntetésén megfogalmazott pontok, amit testközelből figyelt Magyar Zoltán képviselőtársunk, akár a HNT-n és a szőlő-bor-pálinka albizottságon elhangzott megfogalmazásokban már nincs ekkora egyetértés, mint ebben a két pontban. Ebben a két pontban egyértelmű volt, hogy mindenki szeretné, az EU-val nem kell vitatkoznunk róla, a szakmai szervezetek is azt mondják, hogy ennek most kell jönni, maga az irányító hatóság is, a Nébih is azt mondja, hogy ez nekik sokat segítene a munkában, tehát úgy gondoltuk, hogy ez vita nélküli.

A további kéréseknek egy része, nyugodtan merem mondani, hogy eleve alkalmatlan a megfogalmazásra és a vitára, mert lehetetlen a teljesítése. Én elolvastam, ismerem ezeket, most a tüntetők egyes kérdéseire fókuszálok. Az egyik kategóriát ki kell zárni, jó szándékú, értjük, hogy mit akarnak, de mondhatnám azt, hogy laikusok és nem ismerik a törvényalkotás, netán a szabadság rendjét, hogy mit lehet megtenni egy szőlőágazatban, és netán az Unió által felügyelt agrárágazatban mekkora a mozgásterünk.

A másik része olyan, amiben azt mondjuk, hogy igen. Ezen el lehet vitatkozni, csak hogy maga a szakma mondja azt, hogy ez nem olyan egyértelmű. Hadd említsek meg egyet: a forgalomba hozható borok minimális alkoholtartalmának a kérdése, hogy engedjük-e továbbra is, hogy 9 százalékos alkoholfokkal forgalomba lehessen hozni bort, és erre még mondhatnánk azt, hogy bor, amikor mi ezt nem szívesen tennénk szakmailag, és azt mondjuk, hogy minimum 10-10,5 százalékos alkoholfokkal lehetne csak forgalomba hozni bort. De a szakma egyik része azt mondja, hogy ezzel óvatosan, mert lehet olyan évjáratunk és fajtánk, amivel mi is beszorítjuk magunkat, hogy kénytelenek leszünk ilyen szüretet is elviselni, amikor 9-9,5-es bor fog majd nekünk megteremni itt, Magyarországon. De akik beterveztették, ők egyértelműen állítják, hogy nem, 10,5 százalékos alkoholfok alatt nem is szabadna engedni forgalomba hozni bort. De nem hozhatjuk be ide most javaslatként, amikor a szakmán belül is viták vannak.

Ezért csak arra utalok Magyar Zoltán képviselőtársamnak, megköszönve a támogatásukat, hogy tudjuk még, hogy hány vitatott téma és a szőlészeket, borászokat erősítő gondolat van már, forog a köztudatban, elemezzük, de nincs benne egyetértés. Vagy maga a kormány vagy a szakmai minisztérium, az FM nem ért vele egyet, vagy vitatja, vagy EU-s korlátjai vannak, vagy pedig a szőlész-borász ágazati képviselők és különféle országos érdekképviseleti szervek nincsenek összhangban egyes vitatott témákkal; tehát azt elfogadva, hogy vannak még olyan felületek, amit úgy néz ki, hogy ki kell vitatnunk.

Sallai R. Benedeknek szintén köszönve a támogatást, az egyik konkrét kérdés a 2. §-nál, hogy nem megy-e véletlenül a minőség rovására a 120 hektoliter/hektáros termelési mennyiség felemelése 160-ra. Én próbáltam az előterjesztési körben megemlíteni, hogy három kategóriába soroljuk ma a szőlőtermés

mennyisége alapján és egyéb minőségi paraméterek alapján - itt alkohol, extra tartalom s a többi alapján - a forgalomba hozott borokat, és a legjobb minőségű fajta, amivel netán versenyzünk és exportra mennénk, az az OEM kategória, tehát az oltalom alatt álló eredetmegjelölésű kategória. Itt még szigorúbb, itt 100 hektoliter/hektárnál több nem teremhet meg, és aki magára valamit is adó borász, és komolyan gondolja, hogy a piacon versengve, minőségben, exportra és imázst építve akar dolgozni, ott mindenki OEM kategóriában dolgozik, de valljuk be őszintén, hogy van egy olyan fogyasztói réteg, akinek az OEM-nél százszázalékosan arról a termőkörzetről kell hogy a szőlő előállításra kerüljön, és csak olyan bor kerülhet forgalomba.

Az OFJ kategóriánál, amelyiknél most egy terhelési mennyiségemelését javaslok ezzel az indítványommal, ott már csak 75 százalékban kell az adott termőkörzetről származnia a szőlőnek, és 25 százalékban már társ-szőlőterületről is lehet felvásárolni szőlőt. Ez már egy lazább kategória, nyilvánvaló, hogy nem az OEM, tehát a régi minőségi vagy különleges minőségi kategóriának neveztük, nem annak megfelelő ez a kategória.

(20.50)

Ezt klasszikus nevén tájbor kategóriának mondtuk. Az a gondunk, hogy úgy tűnik, a környező országok a tájbor kategóriában sokkal nagyobb terhelési mennyiséget engednek meg, és ha mi beszorítjuk magunkat az alacsonyabb termelési mennyiségbe, akkor nyilvánvaló, hogy az egy hektárról leszedett várható érték nem lesz akkora, mint a versenytársainknál, mert mi megállunk a 120 hektoliter/hektárnál, ők meg mennek a 160 hektárra, sőt - most nem nevesítem ezeket az országokat - van, hogy 200 hektót is engedélyeznek egyes országokban ebben a kategóriában. S aki úgy gondolja, hogy ebben a kategóriában, piaci szegmensben érzi jól magát, mert itt van neki fogyasztói piaca, az tegye meg ezt a lépést.

Hozzáteszem, hogy ezt a borvidékeknek - ahogy államtitkár úr említette - még a helyi szabályzatokban is rögzíteni kell. Ez tehát nem azt jelenti, hogy mind a 22 magyarországi borvidék beírja a szabályzatába, hogy innentől kezdve már 160 hektót is lehet majd termelni egy hektáron; szerintem néhány borvidék ehhez nem is fog hozzányúlni, azt fogja mondani, hogy őt ez nem érdekli, sőt még az OFJ kategóriában sem akarja megengedni a 160 hektó/hektár termelési terhelést. A törvény megengedi, hogy ezt majd az adott borvidékek dolgozzák ki.

Nem szeretném megnyitni ezt a vitát, de nem siklok el a mellett a megjegyzés mellett és reflektálni szeretnék, hogy az AKG-val kapcsolatosan a borászokat veszteség érheti. Azt azért tisztázzuk, hogy nem a borászokat, hanem a szőlőtermelőket. Nemsokára fog megnyílni egy elég jelentős vidékfejlesztési támogatás eszköz- és technológiafejlesztésre, sőt ott még egy pluszösszeg is majd rendelkezésre áll. Itt a

szőlőtermelők kerülhetnek nehezebb helyzetbe. A mai interpellációs idő alatt egyébként Lázár János miniszter úr, ha jól emlékszem, 15 milliárd forintot nevesített egy második körű AKG-kiírásra, és 25 milliárdot nevesített állattenyésztők AKG-körének a kiírására. Mi már erősen dolgozunk azon, hogy azok között az érintettek között, akiket képviselőtársam is említett, és tényleg komoly természetű foglalkoznak, a második körben növeljük a nyertesek számát.

Köszönöm szépen mindazoknak, akik támogatják a törvénytervezetet, és kritikai észrevételeikkel hozzájárulnak majd ennek a törvénynek a végső elfogadásához. Köszönöm. (*Taps a Fidesz soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr, bizottsági elnök úr. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvénnyel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló 2013. évi CCXII. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Jakab István és Györffy Balázs fideszes képviselők által benyújtott előterjesztés T/10399. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Györffy Balázs képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben.

GYÖRFFY BALÁZS (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A Jakab István képviselőtársammal benyújtott módosítónk két érdemi részre tagolható. Az első rész a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara perbeli jogképességét tisztázza abban az esetben, ha a kamara földbizottságként jár el. Az elmúlt időszakban az Alkotmánybíróság döntése alapján nyilvánvalóvá vált, hogy milyen esetekben és milyen körülmények között fogalmazhat meg a földbizottságként eljáró kamara megyei elnöksége véleményt, álláspontot. Ebben az esetben a következő jogi lépés, amennyiben az érintett a kamara döntésével nem ért egyet, a település képviselő-testületéhez fordulhat jogorvoslattal.

Abban az esetben, ha a képviselő-testület a kamara álláspontját megváltoztatja, a jelenlegi joggyakorlat szerint bírósága válogatja, hogy a kamara perbeli jogképességét megállapítja-e vagy nem. Egyébként nem kell óriási volumenben gondolkodni, hiszen mindössze másfél-két százalék azoknak a földbizottsági ügyeknek az aránya, számosságuk, amikor a kamara valamilyen okból kifolyólag elutasítást eszközöl, és ezen eseteknek is csak töredéke az, amikor az önkormányzat a kamarai döntést megváltoztatja. Nem egy esetben előfordult, hogy szerettük volna szakmai alapon megvédeni a bíróság előtt azt az álláspontot, amit kialakítottunk, azonban nem egyértelmű a jogi helyzet. Ebből kifolyólag szeretnénk egyértelművé tenni, hogy a kamarának legyen lehetősége jogi útra terelni, bíróság elé vinni azokat

az eseteket, amelyekben szeretné az álláspontját megvédeni.

A törvényjavaslat másik szakasza, a másik érintett téma egy sokkal inkább akut, és rengeteg politikai felhangot is felütő téma. Az ökológiai gazdálkodásra való hivatkozással nem egy esetben élnek vissza nagyon sokan és gyakorolnak elővásárlási jogot. Nagyon sok konkrét példát tudunk mondani. A közelmúltban a Borsod-Abaúj-Zemplén megyei Vattán fordult elő, hogy egy budapesti ügyvéd arra hivatkozva, hogy ő ökológiai gazdálkodást fog folytatni azon a területen, az összes területet, ami a településen ki volt függesztve, elvitte a helyi gazdálkodók elől. Úgy gondolom, az Országgyűlésen belül frakcióra, illetve pártpolitikai hovatartozásra tekintet nélkül mindenki egyetért azzal, hogy az ökológiai gazdálkodás egy fontos szelete a magyar agráriumnak, annak a térnyerése abszolút üdvözlendő, ugyanakkor a jogalkotó semmiképpen nem ezt a fajta visszaélésszerű joggyakorlást szeretne volna elősegíteni akkor, amikor az ökológiai gazdálkodás mint elővásárlási jog bekerült a földforgalmi szabályozásba.

Szeretném leszögezni, hogy a jogszabály-módosításra a Biokontroll Hungáriával egyeztetve vállalkoztunk. Roszik Péter úr is úgy nyilatkozott, hogy semmiképpen nem szolgálja az ágazat érdekeit, ha az ökológiai gazdálkodás mint státusz ilyen formában lejárásra kerül.

Nem igazán életszerű, hogy valaki, aki soha nem gyakorolt ökológiai gazdálkodást, erre a tevékenységre hivatkozva az ország bármely pontjáról bármelyik pontjára tudjon elővásárlási jogot alapítani csak azért, mert a tíz-húsz év múlva a használatába kerülő földdel kapcsolatban úgy nyilatkozik, hogy ő ott ökológiai gazdálkodást szeretne folytatni.

S lehetne még sorolni a hasonló eseteket. Tolna megyében is több ilyen probléma látott napvilágot. Nem egy esetben előfordult, hogy egy olyan gazdálkodó, aki ökológiai gazdálkodást vállalt, három-hat olyan személyt hozott kellemetlen helyzetbe, akik friss pecséttel az őstermelői igazolványukon és a földműves igazolásukon szintén arra hivatkoztak, hogy ők is ökológiai gazdálkodást kívánnak folytatni. Ők egyébként kivétel nélkül egy nagyvállalkozás alkalmazottjai - agronómus, gépszerelő, traktoros -, és azt mondták, hogy ők is ökológiai gazdálkodást akartak folytatni. Ilyenkor azonos sorrendbe kerülnek a gazdálkodók, és ha állami területről van szó, akkor sorsolás következik. Tegnap délután egy gazda elkeseredve mondta nekem, 6:1 az esélye annak, hogy őt fogják kisorsolni ezen a lutrin.

Ez semmiképpen nem az a cél, amivel bármelyikünk egyet tudna érteni, ezért tisztelettel kérem az Országgyűlést, hogy ezt a módosító javaslatunkat - ha van olyan szándék és gondolat, ami ezt a célt elérni segít akár módosító javaslatok megtételével - támogassák, hisz mindannyiunk érdeke, hogy ilyen abszurd helyzetet a magyar agráriumban, a magyar vidéken ne fordulhasson elő.

Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem, hogy a kormány nevében most vagy a végén kíván felszólalni államtitkár úr. *(Czerván György: Most.)* Államtitkár úr jelzi, hogy most. Öné a szó, Czerván György államtitkár úr.

CZERVÁN GYÖRGY földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Jakab István és Gyórfy Balázs képviselő urak törvényjavaslata a földforgalmi szabályozás két aktuális elemét kívánja módosítani. Egyrészt eljárás szabályok beépítésével az ökológiai gazdálkodásra való hivatkozással gyakorolható elővásárlási, illetve előhaszonbérleti jog visszaélésszerű alkalmazhatóságát kívánja megakadályozni, másrészt a helyi földbizottság jogkörében eljáró Nemzeti Agrárgazdasági Kamara eljárásjogi státuszát határozza meg.

(21.00)

A földforgalmi törvény szabályai szerint az ökológiai gazdálkodót igen előkelő helyen illeti meg az elővásárlási, illetve előhaszonbérleti jog, azonban a törvény nem határozza meg e jog gyakorolhatóságának részletes szabályait, ami által megnyílik a veszélye, hogy visszaélések megjelenésével feszültség keletkezik a gazdatársadalomban.

Emellett nagyon fontos, hogy az ökológiai gazdálkodás presztízse ne járatoadjon le álbiotermelők miatt, és a fogyasztók bizalma se inogjon meg ezen értékes termékek iránt. A hatályos szabályok ugyanis nem határozzák meg, hogy az erre való hivatkozás után mekkora területen és mennyi ideig kell ökológiai termelést folytatni, a bizonytalanság pedig táptalaja lehet a jogszabály szövegének szándékolt vagy téves félreértelmezésének.

A kamara eljárási szerepét az Alkotmánybíróság egy évvel ezelőtt hozott határozata nagyon alaposan körüljárta, azonban a bírósági gyakorlat tapasztalatai szerint sajnos nem tudott megfelelően érvényesülni az alkotmánybírósági jogértelmezés. Fontos elvként rögzítette az Alkotmánybíróság, hogy a kamara közvetett magánjogi érdekeltként jeleníti meg a gazdák érdekeit a konkrét eljárásokban, azonban az ezzel járó ügyféli jogállást a bíróságok egy része nem ismeri el. Jelen törvénymódosítás eloszlatja ezt a jogalkalmazási problémát, egyértelműen meghatározva a kamara ügyféli jogállását és annak tartalmát.

Tisztelt Országgyűlés! Összefoglalásul szeretném jelezni, hogy bár csak két kis részletkérdést érint a törvényjavaslat, azonban fontosságát ki kell hangsúlyozni, és erre figyelemmel kérem a támogatásukat. Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt a vezérszónoki felszólalásokra sor kerülne, kérem szocialista képviselőtársaimat, hogy a frakcióülést talán kint kellene a folyosón vagy a frakcióirodán folytatni. *(Közbeszólások az MSZP*

soraiból.) Egymást zavarják, kedves képviselőtársaim, egymást zavarják.

Elsőként a vezérszónoki felszólalások sorában megadom a szót Horváth István képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

HORVÁTH ISTVÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Véleményem és frakciótársaim megítélése szerint is az előttünk fekvő javaslat földelévásárlási, illetve előhaszonbérleti sorrendet érintő része egy fontos problémára irányítja rá a figyelmünket, és megfelelő megoldással szolgál. Sajnos jelenleg valóban előfordul, hogy az ökológiai gazdálkodók számára biztosított földszerzési kedvezményrel visszaélnék. A törvény által biztosított jelenlegi feltételek jóhiszeműen és nagyvonalúan lettek meghatározva, amin mindenképpen változtatni kell, hogy a törvény szellemének megfelelő gyakorlat valósulhasson meg.

Amennyiben a javaslatban szereplő változtatás életbe lép, olyan vásárló vagy bérlő, aki nem rendelkezik tapasztalattal ökológiai gazdálkodás terén, nem is élhet a biogazdálkodásnak szóló kedvezményekkel. A javaslat ezen részével kapcsolatos eddigi egyeztetések során ugyan felmerült egy leginkább elméletinek nevezhető kifogás, amely szerint a változtatással kiszorulnak a földszerzési kedvezményekből azok, akik ökológiai gazdálkodást szeretnének folytatni, de nem rendelkeznek sem saját tulajdonú, sem bérelt földterülettel, azt hiszem, ha szakmai szemmel tekintünk erre a kifogásra, nyilvánvaló, hogy a komoly mezőgazdasági tapasztalatot igénylő ökogazdálkodásba elég irreális lenne bármilyen földművelési előzmény nélkül belevágni és ilyen célból beruházni. Ennek alapján nem hinném, hogy bármely jóhiszemű, becsületes állampolgárt hátrány érne a szabályozás bevezetésével, ugyanakkor azok a helyi gazdálkodók, akik az ökogazdálkodás kedvezményeivel visszaéltek miatt szorultak hátrébb az elővásárlási sorrendben, mindenképpen érvényesíteni tudják jogos jussukat.

A javaslat azon része, amely a helyi földbizottság képviselőletében eljáró Nemzeti Agrárgazdasági Kamara számára biztosítana perképeséget, véleményünk szerint elősegíti, hogy a földforgalmi törvényben lefektetett birtokpolitikai célkitűzések ténylegesen érvényesülhessenek, így frakciónk ezt a szabályozási korrekciót is támogatja.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az általam is elmondott indokok alapján tisztelettel kérem önöket, hogy támogassák az előttünk lévő törvénymódosító javaslatot. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Horváth István képviselő úr. Most pedig megadom a szót Harangozó Gábor képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr.

Tisztelt Képviselőtársak! Amit eddig hallhattunk, abból szerintem világosan látszik, hogy ez a javaslat gyakorlatilag már amikor megszületett, akkor sem volt nagyon értelme. Hiszen maga az egész rendszer nem működik, úgy, ahogy van. Ez a földforgalmi törvény egyszerűen életképtelen, működésképtelen. Gyakorlatilag, amiket önök elmondtak itt példaként, abból az derül ki, hogy azokat a célokat, amikre hivatkozva ez a törvény létrejött, nem tudja ez a törvény egyszerűen betölteni.

Bár az előző vitában Font elnök úr megkifogásolta, hogy a Szocialista Párt miért ágált az ellen, hogy megint egy egyéni képviselői indítvány által módosítsunk egy mezőgazdaságról szóló törvényt, ő akkor azt mondta, hogy persze az egyéni képviselőknek joguk van ilyen törvényt benyújtani. Természetesen van joguk ilyen törvényjavaslatot, módosítást benyújtani, csak fölhívnám rá a figyelmet, hogy ez is egy egyéni képviselő által benyújtott javaslat, és majd a következő törvény, amit tárgyalni fogunk, az is egyéni képviselő által benyújtott javaslat, és még a héten is várhatunk ilyen ügyeket.

Csak szeretném fölhívni a figyelmet arra, hogy ha a mezőgazdasági tárca tényleg ennyire képtelen látni a problémákat, eleve olyan törvényeket tettek le ide az asztalára, amik nem működnek, és ha nem működnek, akkor nem képesek ezeket kijavítani, akkor talán a mezőgazdasági tárca helyére nevezzük ki az agrárkamrát és Gyórfy Balázst miniszternek, mert ezek szerint ők jobban értik, mi zajlik a vidéken, jobban értik azt, hogy mit kéne csinálni. Csak akkor cseréljük már le ezt a minisztériumot, mert elköltünk rá egy csomó pénzt, teljesen fölöslegesen!

Ráadásul tulajdonképpen egy olyan vezetést finanszírozunk itt közpénzből, akikről kiderült a most nemrég nyilvánosságra került Kehi-vizsgálatból is, hogy egyszerűen maffiaszerűen osztották föl a földeket, és olyan földbérleti rendszert alakítottak ki, amivel lenyúlták a helyi gazdálkodók elől a földeket, odaadták a haveroknak, rendesen, maffiaszerűen, majd aztán ennek alapjain később el is adták ezeket a földeket. Szóval, itt az idő arra, hogy megnézzük, hogy jól működik-e a rendszer. Nyilván ezekből a módosításokból is az látszik, hogy nem.

Ami a tartalmi részét illeti a módosításnak, arról volt szó, hogy azért kellene a helyi földbizottságok, mert majd a helyben lakó gazdákból összeáll egy bizottság, és ők majd pontosan tudni fogják, hogy az, aki odajön, spekuláns-e vagy külföldi-e, és akkor majd jól nem járulnak hozzá, hogy ők megvásárolhassák a földet.

Márpedig itt arról van szó, hogy amikor nem jöttek létre ilyen helyi bizottságok, mert szóltak nekik, hogy nem lenne jó, ha létrejönne, mert nem ez volt a feladat, mondjuk, akkor az agrárkamara megyei elnöksége dönt ilyen esetekben, hogy ki vásárolhatja meg a földet, ki nem. És ha ezt a helyi önkormányzat, akik helyben vannak, megkifogásolják, akkor az agrárkamara léphessen perbe, és csinálhassa vissza ezt az önkormányzat általi megkifogásolást. Hát, tisztelt képviselőtársaim, én tudom, mert bizottsági

ülésein is volt példa arra, hogy volt visszaélészerű esete annak is, megkérdőjelezhető volt, hogy egy önkormányzat miért hozott meg egy ilyen döntést, de akkor ennek az önkormányzatnak kell vállalni a következményeit. Az, hogy az agrárkamara, amelynek egyébként semmilyen felhatalmazása nincsen még a törvény eredeti szándéka szerint sem, hogy ezeket a döntéseket meghozza, hogy az agrárkamara legyen a végső szó, szerintem rossz út. Ezért ezt nem tudjuk támogatni.

Ami pedig a másik ügyet illeti, hogy visszaélészerűen hivatkoznak valakik ökológiai kérdésekre, ez is azt mutatja, hogy nem jól lett kitalálva ez a földtörvény, ha ez így működik. Merthogy önök most azt akarják elérni, hogy ha az ökológiai kérdésekre való hivatkozással valakik visszaélészerűen hivatkoztak, akkor egyáltalán teljesen vegyük is ki a törvényből, hogy erre lehessen hivatkozni, és ne adjuk meg azt a lehetőséget az ökológiai kérdésekkel gazdálkodásba vágó, mondjuk, fiataloknak, hogy ezzel előnybe kerüljenek, mert lehet, hogy vannak, akik ezzel visszaélnék.

(21.10)

Ha vannak, akik visszaélnék, akkor tessék korlátokat építeni, amivel nem lehet visszaélni, de ne az ökológiai kérdések elterjedését segítő törvényt vagy törvényi rendelkezést vonják vissza! Már csak azért se, mert az ökológiai kérdésekből származó termékeknek egyre nagyobb piaca van. A tudatos fogyasztók, az egészségükért aggódó családok vagy fogyasztók egyre nagyobb többségben választják az ökológiai kérdésekből származó termékeket. Erre ráadásul Nyugat-Európa is egyre nagyobb piaci felvevőképességet mutat, és ne feledkezzünk meg arról, hogy ha egyszer létrejön, mondjuk, egy amerikai-európai szabadkereskedelmi egyezmény, akkor pontosan a magyar ökológiai kérdésekből származó termékeknek tud egy nagyon komoly piac megnyílni azáltal, hogy Magyarország nemcsak GMO-mentes, de ha komoly ökológiai kapacitással is bír, akkor ebből bizony egy nagyon komoly piaci potenciál is létrejöhet. Mindamellett, hogy nyilván egy ilyen megállapodásnak vannak veszélyei is, de mi akkor azt keressük meg, hogy mik a lehetőségei, és legalább abba az irányba fejlesszünk.

Tehát szerintem ezek a javaslatok nem jó irányba tett javaslatok, ezért ezeket nem tudjuk támogatni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Magyar Zoltán képviselő úrnak, a Jobbik-képviselőcsoport vezérszónokának.

MAGYAR ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! Bajban vagyok ezzel a javaslattal, hiszen az talán mindenki előtt világos, hogy a Jobbik mennyire elítélte az új földforgalmi törvényt, és

mennyire nem értettünk egyet alapvető kérdésekben. Ugyanakkor az előttünk fekvő javaslat két valós problémát próbál meg kezelni, de nézzük meg, hogy hogyan.

Azt nagyon sajnálom, hogy az agrárkamaráról itt a magyar Parlament falai között rendre politikai kérdésként kell beszélnünk és úgy kell rá tekintelnünk, mert azt azért lássuk be, hogy nem a Jobbik és nem az ellenzék miatt van így. Már csak az is elég abszurd, hogy az agrárkamara elnöke a kormánypárt padosoraiból tudott felszólalni a törvény mellett, és egyáltalán nem Gyórfy Balázs személye ellen és pláne nem személyeskedve mondom ezt, de szerintem ez nem normális helyzet, hogy az agrárkamara elnöke a kormánypárti padosorokban foglalhat helyet, hogy aztán majd egy esetleges kormányváltásnál kezdődhessen az egész háború vagy helycsere, vagy nem is tudom, milyen helyzet állna elő ekkor, de semmiképp nem a magyar vidéknek és nem a magyar mezőgazdaságnak válna ez a javára.

Az, hogy néhány esetben az agrárkamara jogképessége jó lenne, ha stabilabb lenne és a bíróságok előtt is megállná a helyét, ez vitathatatlan. Gyórfy elnök úr is elmondott nekem olyan példákat, amelyek meggyőztek arról, hogy ez bizonyos esetekben hasznos lehet, főleg, ha mondjuk, olyan nem kívánt földvásárlási szándékot próbál meg egy önkormányzat keresztülvenni, ami valóban nem szolgálja hosszú távon a helyi érdekeket, pláne nem a magyar vidék helyzetét semmiképp nem javítaná. De attól félek, hogy egy ilyen agrárkamarai bebetonozási lehetőség, amit biztosít majd ez a módosítás, amennyiben átmegegyez, ez lehetőséget biztosíthat esetleg visszaélésekre is. Én elfogadom azt, hogy nem a magyar mezőgazdaság, vidék, nem a családi gazdálkodók szempontjait nézi minden esetben egy önkormányzat, hiszen egészen más érdekek és szempontok is megjelenhetnek egy önkormányzatnál, és akkor még nem is voltam rosszindulatú, ahol esetleg még feltételezhetnék ennél borúsabb képet is, amikor mondjuk, a külső szereplők érdekeltté teszik a polgármestert vagy egyes testületi képviselőket a döntések meghozatalában. Tehát ezt félretéve is más szempontok is szerepet játszanak egy önkormányzati döntésnél, ez nyilvánvaló, mint mondjuk, egy földbizottsági keretek között meghozott döntésnél. Ugyanakkor a kamara átpolitizáltsága miatt tartom ezt a módosítást mégis veszélyesnek és nehezen elfogadhatónak. Sokkal szerencsésebb lenne, ha tisztán szakmai kérdésként tudnánk erről beszélni.

Az ökológiai gazdálkodásról szóló módosítással kapcsolatban azt tudom mondani, hogy én is sok panaszt kaptam, hozzánk, jobbikosokhoz is a választókerületeinkből, ahol tartunk fogadóórákat, e-mailen, telefonon rengeteg bejelentés érkezett, hogy bizony visszaélnék nagyon sokan ezzel a kiemelt státusszal. Nem is értem egyébként, hogy eredetileg a jogalkotó miért adott ekkora szabadságjogot. Tehát legalább a területi kitételeket, mondjuk, a 40 kilométert vagy a helyben lakást, valamit figyelembe kellett volna venni, amikor meghatározta az elő-

bérleti és elővásárlási jogokat. És várható volt, hogy sajnos ezzel egyesek vissza fognak élni. Úgyhogy itt sem vagyunk ellene egy szigorításnak, de itt tényleg úgy érzem, hogy túlterjeszkedett a jogszabály, és ennél egy finomabb változat elfogadására teszünk javaslatot. Ha jól tudom, akkor az LMP benyújtott, vagy készül benyújtani egy módosító indítványt, illetve természetesen mi is megtegyük a határidőig a hasonló tartalmú indítványunkat, ahol mondjuk, arra köteleznénk azt, aki vállalja, hogy ökológiai gazdálkodásban fogja ezt a területet megművelni, hogy ezt öt évig írásban vállalja, és az MVH vagy akinek ezt éppen feladatul szabják, ezt ellenőrizze is, illetve valamiféle területi korlát, helyben lakás is jelenjen meg.

Azt azonban túlzónak érzem, hogy az új belépőket így gyakorlatilag ellehetetleníti maga a rendszer. Már csak azért is, mert hazánkban az ökológiai gazdálkodás üteme, az ilyen módon kezelt területeknek a mértéke nemhogy növekedne, amit egyébként a hazai és világtrend előrevetítene, hanem éppen hogy visszaszorulóban van. Tehát ha 2010-ben nekem valaki azt mondja, hogy hat év múlva arról kell beszélgetnünk a magyar parlamentben, hogy kevesebb az ilyen módon művelt területeknek az aránya vagy száma, akkor azt hiszem, hogy ezt furcsán néztük volna itt mindannyian, tehát azért valamilyen szempontból segíteni kell a terjedését. Persze, hogy nem az ilyen spekulációs visszaélések miatt, amiket önk is már elmondtak, tehát ennek nyilván gátat kell szabni, de tényleg itt egy picit túlterjeszkedőnek érzem.

És ha már a földforgalmi törvény módosításáról beszélünk, azért annak ellenére, hogy valós problémákat is kezel a módosítás, beszélhetnénk itt sokkal súlyosabb problémákról a törvénnyel kapcsolatban. Nagyon sajnálom, hogy csak ezeket a szeleteket nyitotta meg ez a két módosítási szándék. Sokkal jobb lett volna, ha az összes paragrafust újrakezdjük, átbeszéljük. Van már elég idő, elég tapasztalat mögöttünk, hogy levonjuk azokat a következtetéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy végre egy működőképes földforgalmi törvény legyen Magyarországnak. Nemcsak ezekben az esetekben vannak tehát vele problémák. Ráadásul ígéret is volt arra, hogy egy átfogó földforgalmi törvénymódosítás kerül a Ház elé ennyi év tapasztalata után. Ezeket sajnos továbbra is hiányoljuk. És ha már itt van államtitkár úr, akkor nagy örömmel venném, ha választ kaphatnánk arra, hogy esetleg az ígért üzemszabályozási törvény, családi gazdaságokról szóló törvény vagy éppen a szövetkezeti törvény, amit félévről félévre folyamatosan számon kérünk, és megígérnek, az mikor kerül a Ház elé. Mégis csak úgy egy csomagban, együtt a földforgalmi törvénnyel lenne értelme változtatni, és lenne értelme beszélgetni a magyar vidék és mezőgazdaság jövőjéről, hiszen ez így egyben képezhetné azt az alapot, amire aztán stabilan lehet építkezni. Tudom, hogy önknek nagyon kényelmes az a helyzet, ahol nem kell megmondani azt, hogy mit jelent a családi gazdálkodó, mit jelent a kis, meg mit jelent a közepes, mert így kommunikációban, szavakban a

továbbiakban is dobálózhatnak azzal, hogy őket segítik, de azt hiszem, az lenne a normális, ha ezt végre tisztáznánk. Főleg így a hatodik év kormányzás után.

Tehát összességében ezek voltak a módosítással szemben a legfontosabb kritikáink. Ilyen módon a Jobbik-frakció ebben a formájában nem tudja támogatni az előttünk fekvő javaslatokat. Benyújtjuk hozzá a módosító indítványainkat, és hát annak függvényében még változhat a véleményünk. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Sallai R. Benedek képviselő úrnak, LMP.

SALLAI R. BENEDEK, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Én is komoly gyanakvással figyeltem ezt az előterjesztést, hiszen a Magosz elnöke legutolsó érdemi intézkedése óta, mióta a termőföld-privatizációt itt bejelentette, meglehetősen eljátszotta a bizalmát előttem, hogy lehet-e jó az, amit ő ír. Átnéztem részletesen a jogszabály-módosító javaslatot, és érdemes szerintem azzal foglalkozni, hogy alapvetően a földforgalmi törvényről beszéljünk vagy azzal foglalkozunk, hiszen ezek a módosítások tényleg rámutatnak sok mással együtt az alkalmatlanságára, mint ahogy ezt ellenzéki képviselőtársaim már elmondták.

Alapvetően én nem voltam itt, az önk többsége itt volt, visszaneztem érdeklődéssel a földforgalmi törvény vitáját. Annak idején elhangzott a vitában konkrétan, hogy a földforgalmi törvény egyféléképpen lesz működőképes, mégpedig ha egy részletes és jó üzemszabályozási törvény vagy integrációs törvény készül hozzá, egy jó szövetkezeti törvény készül hozzá, és mindezek tudják együttesen biztosítani azt a működőképességet, ami egyébként a mai napig nem valósult meg. Azok az intézkedések, amelyeket önk beleépítettek, akár az ökológiai gazdálkodásról beszélünk, ami most egy konkrét módosítónak az egyik része, akár más ilyen jellegű intézkedéseknek, egyszerűen látni kell, hogy az idő igazolta azt, hogy nem jól működnek.

Én ugye nagy érdeklődéssel vettem, és azt hiszem, szó szerint le is írtam, mikor fideszes képviselőtársam, Horváth képviselő úr konkrétan azt mondta, hogy visszaélésszerű alkalmazását tapasztalja az ökológiai gazdálkodással való élésnek.

(21.20)

Az az érdekes, hogy ez a visszaélésszerű alkalmazás éppúgy érvényes arra, mint arra, hogy mondjuk, a kamara elkezd most, jelen pillanatban aranylásos gazdákat képezni.

Azért fontos ez, Horváth képviselőtársam szintén elmondta, mert nagy veszélyt jelent az, ha előzmény nélküli ember akarna ilyen jellegű gazdálkodásba fogni. Érdekes, hogy az nem jelent nagy veszélyt, amikor gazdálkodási tapasztalat nélkül,

mondjuk, egy volt államtitkár felesége vesz termőföldet az államtól, és azon akar elkezdni gazdálkodni. Tehát ha kiadunk 100 ezer hektárokat a kezünkből, és ott egy halom olyan ember vásárol, akinek semmilyen gazdálkodási előzménye nincsen, az önök szerint nem jelent veszélyt, de ha valaki azt mondja, hogy felnőttem itt a belvárosban vagy Budán, ki akarok költözni egy faluba, és szeretnék 3 hektáron elkezdni biogazdálkodni, az önök szerint nagy-nagy veszélyt jelent.

Ugyanakkor értem a problémát, tehát látom azt, hogy mire akar koncentrálni ez a módosító indítvány, viszont nem érzem jónak a javaslatot. Alapvetően arról van szó, hogy az ökológiai gazdálkodással kapcsolatos visszaélészerű alkalmazást, teljesen igazza van az elnök úrnak, valóban meg kell akadályozni, de az a kérdés, hogy lehet-e elvárni azt, hogy minden esetben meglegyen. Ha valaki azt állítja magáról, hogy ökológiai gazdálkodást akar folytatni, akkor ennek teret kell engedni.

Eppen most írásbeli kérdéssel kérdezem az FME-t, hogy a biogazdálkodásról szóló nemzeti stratégia elfogadása a meghatározott indikátorok szerint hol tart. Direkt nem kérdeztem rá a területnagyságra, mert a biogyep-területek alkalmazásában minden bizonnyal fognak tudni felmutatni érdemi eredményt, miközben a magyar termékek magyar piacra jutása, amelyek magyarországi termelőktől kerülnek előállításra, nem növekszik, nem növekszik a bevont termelők mennyisége, csak a biogyep esetében növekedett.

Ha azt szeretné elérni a kormány, amit a saját stratégiájában egyébként helyesen megfogalmazott, hogy a jelenlegi 130 ezer hektárról 300 ezer hektárra felnövelje azon területek mennyiségét, ahol érdemi, értékteremtő biotermelés zajlik, akkor az ilyen jellegű intézkedésekre szükség van. Az a kérdés, hogy hogyan van szükség, és hogyan lehet megakadályozni azt, hogy ne legyen ebből feltétlenül visszaélés. Ugyanis, ha az ökológiai gazdálkodást tanúsító tanúsítványt írják elő, akkor alapvetően azt feltételezik, hogy ilyet senki más nem kezdhet, csak olyan ember, aki egyébként már gazdálkodik, és minden bizonnyal rendelkezik is ezzel a tanúsítvánnyal. Ezzel gyakorlatilag elzárják a lehetőséget azok elől, akik azt mondják, hogy egy ilyen helyzetért, hogy mondjuk, élni tudjon az elővásárlási joggal, meglépi azt a lépést, és növelje ezáltal Magyarországon a biogazdálkodásba vagy ökológiai gazdálkodásba bevont területek arányát. Ígérem az elnök úrnak, hogy erre egyértelműen lesz módosító indítványom.

Értem a problémát, támogatom azt, hogy a visszaélészerű alkalmazást lehessen megszüntetni, sőt még azt is támogatnám, hogy azoknak az esetekben, akik idáig éltek ilyen elővásárlási joggal, az eredeti állapot helyreállítását kelljen előírni, amennyiben nem kezdték meg az ökológiai gazdálkodást a területen, én elmennék idáig is, ha kell. Ennek egyféleképpen van értelme: mégpedig úgy, ha valóban a bevont területek mennyiségét növelni tudja ez a jogszabály; csak így és sehogy máshogy.

Tehát ez ügyben biztos, hogy lesz valamilyen javaslatom, amellyel megpróbálom támogatni vagy megpróbálom erősíteni ezt a folyamatot, mert nyilvánvalóan ezt a kiskaput ki kell hagyni. Ugyanakkor ezzel egy halom más kiskaput nyitva hagyunk még a rendszerben, ugyanis például, ha az önök törvénye meg az önök lehetőségei nem teremtették volna meg azt, hogy bárki számára aranykalászos gazdaként, pont az ilyen pesti ügyvédeknek, mint akiről beszél az elnök úr, ez ilyen egyszerűen hozzáférhető legyen, akkor mindez a lehetőség nem lenne ilyen valós veszély. A probléma azzal van, hogy önök nemcsak ilyen kiskaput hagytak, hanem a saját érdekköreiknek, akik most a termőföld-privatizációban hasítanak, szintén meghagyták ezt a kiskaput az aranykalászosgazda-képzéssel, ami akkor még - és majd ilyenkor lehet szembesíteni, hogy mit mondott az LMP akkori országgyűlési szakpolitikusa - lehetett egy jó intézkedés. Mert miért ne lenne az támogatható, hogy alapvetően ne vagyonszerzési, vagyongazdálkodási céllal vásároljon valaki területet, hanem valóban termelőkhöz jusson a termőföld?

Ugyanakkor az a rendelkezés, ahogy most, jelen pillanatban a földforgalmi törvényben van, gyakorlatilag helyreállította az 1848 előtti feudális viszonyokat, amikor azt lehet mondani, hogy csak az vehet földet, akinek pénze van. Most minden további nélkül arról van szó, hogy valaki ülhet egész életében Mészáros Lőrinc birtokán egy traktorban, vagy állhat egy sertés mellett vagy egy marha mellett úgy, hogy esetleg nem tud elmenni erre a képzésre, egész életét töltheti mezőgazdasági termeléssel, és nem szerez termőföldszerezési jogosultságot, csak akkor, ha majd lesz pénze, hogy kifizesse ezt a képzést, míg pont az olyan pesti ügyvédek, mint akiről beszélt, hogy Vattán hogyan éltek elővásárlási joggal, megkapták a lehetőséget.

Tehát az az első benyomásom erre, hogy önök nem a valós okokat kezelik, hanem a valós problémák okozatára próbálnak megoldást találni. Itt a valós probléma az, hogy a földszerezési jogot úgy határozták meg, hogy ezzel az önök által állítólag szavakban nem támogatott célcsoportnak minden további nélkül hozzáférési lehetőséget adtak. Az a baj az ilyen kiskapukkal - mert az a valós cél ezzel, mint ahogy a termőföld-privatizációs folyamatból látszódik -, hogy olyan, öönhöz közel álló politikai személyek is, nem az elnök úr, meg nem olyanok, akik gazdálkodnak életvitelszerűen, mondjuk, hosszabb ideje, hanem akik soha nem gazdálkodtak, tudjanak termőföldeket vásárolni. Az a baj, önöknek az fáj, hogy ezekkel a kiskapukkal mások is élnek, márpedig, ha kiskapukat hagyunk, és nyitva van a kiskapu, akkor azon be lehet menni, és nemcsak fideszes államtitkári feleség és nemcsak fideszes rokon fog ezzel a kiskapuvál élni, hanem az, akinek még megvan a lehetősége, hogy ezen a kiskapun be tudjon sétálni. Ezeknek a kiskapuknak meg az ilyen kiskapuknak a megszüntetése lenne az, ami a valós okokat tudná kezelni, és olyan helyzetbe tudná hozni a termőföldforgalmat, ami a valós célokat szolgálja.

Ugyanakkor a Lehet Más a Politika frakciója, egy biztos, elkötelezett abban, hogy Magyarországon az élelmiszer-biztonság megvalósítása érdekében és alapvetően a kémiai biztonság, a vegyi biztonság megvalósítása érdekében, a termőföldvédelem érdekében a lehető legtöbb ökológiai gazdálkodásba vont terület valósuljon meg, és azok a gazdálkodók igenis kapjanak lehetőséget bármilyen szinten a földvásárlás során elővételi joggal élni, akik ezt vállalják, de csak azok és csak úgy, ha meg is csinálják, és minden más esetben pedig minden más kaput bezárni; erről van szó. Na most, ez az, amiben valamilyen szinten, ha leülünk, beszélgetünk vagy nyújtunk be módosítót, egyezségre tudnánk jutni.

A másik. Nagyon-nagyon nehéz lenne ebből, de ezt sajnós - ismeri az elnök úr a véleményem, alapvetően én nem ismerem el a nemzeti agrárkamarát annak, aminek mondja magát, mert én nem ismerem azt el, hogy van egy testület, amibe kötelező a belépés, majd a kötelező testületből, azoknak a 7 százaléka, akik tudják, hogy majd miket fog kapni ez a testület, megválaszt egy tisztviselői kart, oda teszi, és ennek adjunk jogosítványokat.

Visszatérek ugyanoda, amit az előbb említettem, a 2013-as földforgalmi törvény vitájához, ami számomra mindig egy izgalmas olvasmány, ajánlom mindannyiuknak, hiszen azóta olyan, mint ha nagyot fordult volna a világ. Abban az időszakban a fideszes országgyűlési képviselők is azzal érveltek, hogy a helyi közösségeknek legyen meg a rendelkezési joga ahhoz, hogy hatással tudjanak lenni a földforgalomra. Önök azt mondták akkor, az önök parlamenti képviselői ugyanebben a vitában, hogy a helyi közösségeknek van meg az a helyi tudása, ami a legbőlcsebb döntéseket tudja megteremteni. Ehhez képest önök gyakorlatilag jogszabályba ültetik azt, hogy ezt a jogot már ne is adjuk oda a helyi közösségeknek, hanem az agrárkamara lássa el. Önök saját pozíciójukból azt mondják, hogy ott is megvan a helyi tudás, az is valamilyen szinten helyinek számít, én meg azt mondom, hogy nem, mert az agrárkamara egy politikai szervezet, amely politikai döntéseket hoz.

Ezt a legutóbbi bizottsági vitánkban az elnök úrral tisztáztuk, ahol el is hangzott az - ha megnézzük más agrárkamarákat, például Ausztriában -, hogy nem kell emiatt szégyenkezni, ha közel áll valamilyen szinten a kormányzathoz. Én meg egy olyan agrárkamarát szeretnék, ha egyszer majd önkéntesen leszek tagja, amelyik nem áll közel a kormányzathoz, hanem mindenkor a gazdák érdekeit képviseli, amit most, jelen pillanatban kisebb mértékben látunk, mint azt, hogy a kormányt képviseli a gazdákkal szemben.

Tehát összefoglalva: alapvetően a földforgalmi törvény kudarcáról beszélhetünk. Egyetértek MSZP-s képviselőtársammal és az ő vezérszónoklatával, alapvetően beszélhetünk arról, hogy ez nem tudja a hozzáfűzött reményeket beváltani. Most már eltelt azért néhány év, önök rendelkeznek azzal az információ háttéranyaggal, hogy meg tudják nézni azt, hogy a magyar birtokrendszerre milyen hatással járt

a földforgalmi törvény bevezetése, kell hogy lássák azt a koncentrációt, ami egy-egy esetben a vidéken, helyben élőknel egyértelműen, nyilvánvalóan megjelenik, ez hogyan segítette a termőföldek családi koncentrációját, és ez hogyan járul hozzá a nagybirtokok erősödéséhez. Le kellene vonni ennek a konzekvenciáit, és újra kellene gondolni ennek a szabályozásnak több részletét is.

Összefoglalva azt mondhatom el, hogy ez az ügy nagyjából a földforgalmi törvény hiányosságainak egy nagyon kicsi szegmensét érinti, sok más hiányosság van, amivel foglalkozni kellene, sok más módosító indítványt kellene benyújtani, hogy azokat a célokat, amelyeket egyébként a Fidesz 2010 előtt nagyon helyesen és nagyon sokszor fogalmazott meg az ilyen jellegű problémákkal kapcsolatban, kezelni tudja, de jelen pillanatban azt gondolom, hogy ez az egyszerű kodifikációs szöveg, amit látunk az ökológiai gazdálkodásról, nem tudja elérni jól a célját. Tehát ez egyébként támogatandó lehet, hogy a visszaéléseket megszüntessük, mint mondtam, ebben partner tudnék lenni, de bármilyen ügyféljogának erősítése a nemzeti agrárkamarának számunkra nem elfogadható; nem azért, mert nem praktikus, nem azért, mert nem lehet erre jogi szükséglet, hanem azért, mert mi alapvetően azzal értünk egyet, hogy a törvény eredeti szellemének megfelelően a helyi közösségeknek, a helyi földbizottságoknak kell visszaadni minden eszközzel lehetőség szerint azt a rendelkezési jogot, hogy a helyi földpiacra hatással tudjanak lenni. Ha majd ez valósul meg, és erre lesz módosító indítvány, az lesz az, amit támogatni tudunk. Köszönöm a szót, elnök úr.

(21.30)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót - miután a vezérszónoki felszólalások végére értünk - Legény Zsolt képviselő úrnak, MSZP.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előző törvényjavaslatnál elmondtam már, hogy a Magyar Szocialista Párt kifejezetten károsnak tartja azt a gyakorlatot, amikor egyéni képviselői indítvány formájában nyújtanak be törvényjavaslatot a kormánypártok.

Itt is ezt láttuk. Győrffy képviselő úr egyéni képviselői indítvány formájában nyújtották be a javaslatot. Akkor is elmondtuk, hogy ez ellen a jogalkotási formula ellen, bár tudjuk, elmondta Font elnök úr is, hogy ez joga a képviselőknek, tudjuk, hogy ez joguk a képviselőknek, azt azonban, hogy nem a kormány nyújtja be ezeket a törvényjavaslatokat, kifejezetten károsnak tartjuk. Tehát itt is el kell hogy mondjam, hogy azt szeretnék, ha tartózkodnának a kormánypártok ettől a módszertől.

Egyébként ez a törvényjavaslat alapvetően két szakmai kérdéskört ölel át. Egyrészt rendezni próbálja a helyi földbizottsági jogkörben eljáró Nemzeti Agrárkamara perbeli jogképességét, valamint megal-

kotja azokat a technikai rendelkezéseket, amelyek meggátolják az ökögazdálkodásra történő hivatkozás visszaélészerű elővásárlási, előhaszonbérleti jog gyakorlásának lehetőségét.

A Magosz, illetve a Nemzeti Agrárkamara elnökeinek egyéni indítvány olyan törvényekre és eszközökre vonatkozik, amelyekkel a Magyar Szocialista Párt eleve nem értett egyet. Ebből következőleg a Magyar Szocialista Párt nem fogadta és nem fogadja el a kormány földtörvényeit, így annak módosításait sem, érthetően. Nem értett és nem is ért egyet a földkiadó bizottságok személyi összetételével és működésével sem az MSZP. Azt gondoljuk, hogy az a Nemzeti Agrárkamara, amelyet szerintünk elfoglaltak a fideszes politikusok, ahogyan Sallai képviselőtársam már említette, nem látja el az alapvető feladatát, és nem érdekképviseleti szervezetként működik, hanem gyakorlatilag egy... (*Győrffy Balázs közbeszólására.*) Igen, ebben nekem alapvetően vitám van, Győrffy képviselő úrral, aki a Nemzeti Agrárkamara elnöke. Ő mindig elmondja, hogy ez köztisztület, szerintünk meg érdekképviseleti feladatainak is eleget kellene hogy tegyen.

Mindenesetre a rossz és elfogadhatatlan kormányzati megoldásokon nem javítanak a módosítások, és legfőképpen nem így, kormánypárti egyéni képviselői módosítással. Erre való tekintettel a Magyar Szocialista Párt nem fogja tudni támogatni ezt a törvényjavaslatot. Elnök úr, köszönöm a lehetőséget. (*Taps az MSZP padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. (*Senki sem jelentkezik.*) Jelentkezőt további felszólalásra nem látok. Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom.

Most megadom a szót az előterjesztők nevében Győrffy Balázs képviselő úrnak, aki láthatóan válaszolni kíván az elhangzottakra.

GYŐRFFY BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Először is köszönöm a szakmai hozzászólásokat. Azt gondolom, hogy ezeknek van értelme, és valóban, aki nyitott szemmel jár, látja, hogy a létező, meglévő problémára próbáljunk meg megoldást keresni. Harangozó képviselő úr, nagyon sajnálom, hogy a bizottság ülésen nem volt ott. Ott néhány olyan példát mondtam, amivel tán meg tudtam volna győzni. (*Harangozó Gábor István: Elovastam.*) Akkor pedig, ha elolvasta, akkor pláne sajnálom, hogy nem sikerült meggyőzőm önöket.

A politikai részével nyilván nem tudok vitatkozni, hisz minden pártnak megvan a szuverén joga ahhoz, hogy egy-egy koncepcionális kérdést támogasson avagy ne. Viszont abban az adott helyzetben, amikor megpróbálunk egy meglévő problémát megoldani, akkor szerintem önök nehéz helyzetben vannak egy olyan gazdálkodóval szemben, mondjuk, aki várna a megoldást a magyar jogalkotótól, a magyar parlamenttől, hogy miképpen lehetne ezt valamilyen formában orvosolni.

Úgy gondolom - és nyilván ebben az ellenzéki pártokkal valószínűleg nem vagyunk egy platformon -, hogy az új földforgalmi szabályozás nagyon sok olyan kiskaput bezárt, amit korábban tudtak használni. Ugyanakkor tényszerű és ezen talán nincs vita közöttünk: néhány olyan kiskapu viszont maradt, aminek a bezárására viszont törekednünk kell.

Jakab képviselőtársammal erre teszünk mi most egy javaslatot, hogy egy olyan jogi helyzetet próbáljunk meg tisztázni, ami pillanatnyilag már dömpingszerűnek mondható, és nagyon súlyos károkat okoz a magyar vidéken.

A képviselő urat - ezt inkább csak zárójelben mondanám - szeretném megkérni, hogy ne tegyen kísérletet a kamara és a minisztérium összeugrasztására. Délután is nagyon kellemes hangvételű és konstruktív egyeztetésen voltunk túl (*Közbeszólások az MSZP és a Jobbik padsoraiból.*), és nincsenek ilyen jellegű villongások a két szervezet, a tárca és a kamara között.

A Jobbik vezérszónokának, Magyar Zoltánnak pedig azt tudnám mondani, hogy a kamara versus politika helyzet: Sallai képviselő úr felhozta az osztrák kamarát, én is hadd citáljam ide! Abszolút átpolitizáltan működik, lassan száz éve, és képzelje, képviselő úr, talán tíz éven belül megkérdezték a kamarai tagokat, hogy mit szólnak ahhoz, hogy ez a rendszer ilyen formában működik, és több mint 90 százalékuk azt mondta, hogy őt nem zavarja, hogy a kamara átpolitizáltan ebben a formában működik.

A visszaélések kérdése. Nem fogunk tudni visszaélni, tisztelt képviselő úr, azzal, hogy a kamara perbeli jogképességét megállapítja adott esetben a jogszabály, hisz mi egyszerűen csak szeretnénk bíróságon megvédeni az álláspontunkat. Nem szeretnénk az álláspontunkat senkire ráerőltetni, de bizottsági ülésen is elmondtam azt a példát, amikor egy befektető játszóteret építve az egyik település közterületén - mit ad Isten! - tudta motiválni a képviselőtestületet arra, hogy a helyi gazdákat egyébként kihasználva a befektető számára adjanak lehetőséget - a kamarai állásfoglalással ellentétesen egyébként - a földvásárlásra. Szerettük volna ezt bíróságon bizonyítani és bíróságon megvédeni azon álláspontunkat, hogy márpedig ez nem a földforgalmi törvény szellemiségével egyezően történt.

És hogy miért most próbálunk ehhez hozzányúlni? Természetesen mindig lehet azt mondani, hogy ezt a problémát már előbb is meg lehetett volna oldani, és talán ezzel egyet is lehet érteni. Képviselő úr, bizonyára ön is tudja, hogy most lett tömeges ez a fajta visszaélés, most ütötte fel a fejét olyan tömeges szinten, amit már, úgy gondolom, jogalkotóként kötelességünk kezelni.

És szeretném leszögezni, hogy az új belépőket ez a fajta szabályozás, amire mi javaslatot teszünk, nem lehetetleníti el. Őket nem gátolja abban, hogy az ökológiai gazdálkodást kezdjenek, egyszerűen mi úgy gondoljuk, hogy nem életszerű, hogy van egy földterület, adott eseten az ország másik végén, és én zero gyakorlattal azt mondom, hogy amikor azon a terüle-

ten egyébként az ad absurdum meglevő haszonbérleti szerződés 10-20 év múlva lejár, pont ott akarom elkezdni az ökológiai gazdálkodást.

Még egyszer szeretném hangsúlyozni és Sallai Róbert képviselőtársamnak is mondani, hogy nyilvánvalóan közös cél, és szerintem frakciótól függetlenül abban egyet tudunk érteni, hogy a magyar agrárgazdaságnak célja kell hogy legyen az ökológiai gazdálkodás erősítése és egy magasabb termelési kultúra megteremtése. Ebben abszolút egyetértünk, és szeretném kifejezni a nyitottságunkat a tekintetben, hogy találjunk olyan megoldást is, ami az ellenzéknek is megfelelő erre a problémára, hisz nem egy szakmai sovínizmus burjánzik bennünk, amikor ezt a javaslatot benyújtva próbálunk megoldást keresni, hanem igenis szeretnénk a helyben élő gazdálkodóknak egzakt viszonyokat teremteni.

Ellenzéki képviselőtársaim azt mondják, hogy nem jó a földforgalmi törvény, az megbukott. Ezzel - nem okozok meglepetést - nem értek egyet. De amikor meg szeretnénk a meglevő hibáit kijavítani, azt nem támogatják. Ezt viszont már sokkal nehezebben tudom értelmezni.

Sallai képviselőtársam azt mondta, hogy úgy gondolja, hogy az ökológiai gazdálkodásba való belépést segíteni kell, könnyíteni kell, másik oldalról viszont a földműves-nyilvántartásba való bejutást szigorítani kell. Valóban, ez egy nagy-nagy dilemma, amikor a földforgalmi törvény készült, akkor is nagyon sok vita zajlott azzal kapcsolatban egyébként még kormánypárti frakción belül is, hogy hol van az az egyensúlyi állapot, amit optimálisnak gondolunk, hisz nyilván nem lehet hermetikusan lezárni a földművesek körét, hisz akkor azzal a fiatalokat, az új belépőket teljesen kizárjuk a rendszerből. Magam is ismerek olyat, aki 40 évesen jutott arra, hogy márpedig ő kiköltözik vidékre, és igenis szeretne gazdálkodni, és nem is rossz színvonalon végzi ezt.

De egy félreértést viszont szeretnék tisztázni, és itt már egyébként követem azt a rossz példát, amit ellenzéki képviselőtársaim is mutattak, hogy nem a beterjesztett módosítóról, hanem egy teljes agrárgazdasági áttekintésnek az általános vitájáról kezdünk el beszélgetni. Nem csak aranykalászos végzettséggel lehet valaki földműves - gyakorlattal. Ha valaki őstermelőként bejelentkezik, és egytized hektáron elkezd valamilyen munkát végezni vagy művelni, vagy úgy csinálni, mintha, egyébként azzal is be tud lépni. *(Közbeszólások.)* Megvan a lehetőség arra, hogy ezt megtegyék. *(Harangozó Gábor István közbeszól.)*

(21.40)

A módosító javaslattal kapcsolatban sokadszorra szeretném hangsúlyozni: nyitottak vagyunk, a probléma megoldásában vagyunk érdekeltek, örömmel állunk egyébként egy egyeztetés elé akár több frakció együttes részvételével is, hogy találjunk egy olyan megoldást, amely mondjuk, konszenzusos lehet. Ami bennünket motivál, az a visszaélésszerű

gyakorlása ennek az ökológiai gazdálkodási státusz-nak, hisz ez egy elképesztő probléma, amivel egyszer s mindenkorra le kell számolni.

Valóban, egyetérték Sallai képviselőtársammal, adott esetben az eredeti állapot visszaállítása sem ördögtől való az én véleményem szerint sem, hisz ez a fajta visszaélés nem az ökológiai gazdálkodást erősíti, hisz ezeknek az embereknek, akik most ökológiai gazdálkodásra hivatkozva termőföldet szereznek, a töredékéből sem lesz ökológiai gazdálkodó. Én halottam egyébként pont egy jogásznak a szájából: miért, egy 20 hektáros területen hány négyzetméteren kell majd kötelezően ökológiai gazdálkodást folytatni? Tehát már a szándék is hiányzik, ez pedig elfogadhatatlan, úgy gondolom, mindannyiunk számára. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, Gyórfy Balázs képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény és a Magyar Agrár-, Élelmiszer-gazdasági és Vidékfejlesztési Kamaráról szóló 2012. évi CXXXVI. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Gyórfy Balázs fideszes képviselő úr által benyújtott előterjesztés T/10518. sorszámom a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Gyórfy Balázs képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben.

GYÓRFFY BALÁZS (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő törvényjavaslat két szabályozandó területet érint. Az egyik a jogszerű földhasználatnak a kérdésköre, itt mindenképpen fontos lenne az Országgyűlésnek gyors döntést hoznia, hisz nemsokára elérkezünk oda, hogy az egységes kérelmek beadása után a jogszerű földhasználatot adott esetben vitás kérdésekben bizonyítani kell. Három olyan területen szeretnénk pontosítást eszközölni, amelyet fel is sorolnék most: bíróság által elrendelt ideiglenes intézkedés esetében, részaránykiadás végéig fennálló szövetkezeti földhasználati jog esetében, illetve honvédelmi rendeltetésű területeket használó erdőgazdaság esetében a jogszerű földhasználat pillanatnyilag nem egzakt módon állapítható meg a jogszabályból, ezért úgy gondolom, hogy ezt mindenképpen fontos lenne még a jogszerű földhasználat esetleges igazolási kényszere előtt tisztázni.

A jogszabály második fele pedig egy pontosítást tartalmaz, a származási bizonyítványok kiadásának a jogát pontosítaná abban az esetben, hogyha agrárgazdasági termékről van szó. A Nemzeti Agrárgazdasági Kamara, illetve annak jogelődje most már tíz éve gyakorolja ezt a jogot. Úgy gondolom, hogy ez abszolút szakmai kérdés, talán nem feltétlenül politikai

síkon közelítendő meg, egyszerűen a származási bizonyítványok kiállítása jelen pillanatban nem megfelelően szabályozott. Fontos, hogy az exporttermékek esetében ez a származási bizonyítvány, amely egyébként az első lépés ahhoz, hogy valaki külföldön megjelenjen, az agrárgazdasági termékek esetében azok előállítói számára is egzakt módon, egyszerűen és az eddig megszokott rutinszerű, zökkenőmentes gyakorlatnak megfelelően tudjon történni. Elnök úr, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem, hogy Czerván György államtitkár úr a kormány nevében kíván-e hozzászólni. *(Czerván György szólásra emelkedik.)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, államtitkár úr.

CZERVÁN GYÖRGY földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Gyórfy Balázs képviselő úr törvényjavaslata egy olyan probléma finomhangolását célozza, amelyet a törvényhozás körülbelül egy évvel ezelőtt a gazdák nagy örömeire stabilan tudott rendezni, azonban a tapasztalatok szerint kimaradtak olyan esetkörök, amelyek a mindennapi élet sokszínűsége során felmerülhetnek.

A jogszerű földhasználat intézménye a területalapú támogatások igénybevételének ellenőrizhetőségéhez kapcsolódik. A 2009. évet megelőzően közvetlen területalapú támogatások iránti támogatási kérelmet az a mezőgazdasági termelő nyújthatott be, aki a hasznosított területek vonatkozásában a hasznosítással összefüggésben felmerülő költséget, illetve kockázatot viselte. A jogszerű földhasználat fogalmának bevezetését és támogatási feltételként történő alkalmazását Magyarországon egy uniós ellenőrzés nyomán az Európai Bizottság felvetése indokolta, így a jogszerű földhasználó fogalma 2009 óta szerepel a magyar támogatási szabályozásban. Az uniós kívánalmak szerint a tagállamoknak biztosítaniuk kell a földtulajdonos és a közvetlen kifizetéseket kérelmező közötti jogviszony meglétét, a parcellának az igénylő rendelkezésére kell állnia. Ennek igazolhatósága vonatkozásában azonban számos olyan eset merült fel, amikor a legjobb szándékú gazdák sem tudták teljesíteni a jogszabályok által előírt követelményeket valamilyen rajtuk kívül álló körülmény miatt, ugyanakkor emiatt elestek a támogatás megszerzésének a lehetőségétől.

A vonatkozó törvénynek a jelenleg hatályos rendelkezései, habár egy évvel ezelőtt törekedtünk a teljes körű megfogalmazásra, sajnos nem tartalmazták a földet bírósági ideiglenes intézkedés vagy szövetkezeti földhasználati jog alapján használt, továbbá a honvédelmi rendeltetésű területet szerződés alapján használt. Jelen módosítás ezt a hiányosságot pótolja. A korábbi szabályozásból kimaradt ezen három esetkörrel elmondhatjuk, hogy igen csekély számát érinti a gazdálkodóknak, ugyanakkor nyilván az érintettek számára nagyon fontos, hogy ők is hozzájuthassanak a területalapú támogatásokhoz.

Szintén a mindennapi joggyakorlat vetette fel annak indokát, hogy a támogatások jogosulatlan igénybevételének rigorózus szabályai az életszerűség mentén kerüljenek pontosításra. A hatályos szabályozás szerint ugyanis bármilyen hibás vagy valótlan adat közlése a támogatás jogosulatlanságát okozza, függetlenül attól, hogy az a támogatás céljával összefüggő volt-e. Ennek pontosítása feltétlenül szükséges, hogy csak a támogatási feltétel vonatkozásában történt valótlan tény közlése eredményeként kelljen a jogosulatlan támogatási szankciót alkalmazni.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány támogatja a törvényjavaslatot, tegyenek önök is így! Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Czerván államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Horváth István képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

HORVÁTH ISTVÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Próbálok rövid lenni a felszólalásommal. Gyórfy Balázs képviselőtársam jogszerű földhasználat igazolására vonatkozó módosítási javaslata az MVH eljárási törvény alkalmazásának gyakorlati tapasztalatain alapul. Ezek a fontos kiegészítések további, igen speciális esetekben teszik lehetővé azt, hogy a gazdálkodók pályázhassanak az uniós támogatásokra. Az új vámtörvény hatálybalépését követően is indokolt, hogy az eddigi gyakorlatnak megfelelően a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek vonatkozásában a közösségi vámkódex szerinti származási bizonyítványt kiállító szerv továbbra is a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara legyen.

Mindezek alapján a Fidesz-frakció a T/10518. számú javaslatban foglaltakkal egyetért, azt mindenképp támogatja, és erre kéri a többi parlamenti frakciót is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Horváth képviselő úr. Most megadom a szót Harangozó Gábor képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Ahogy az előző felszólalásomban is jeleztem, nyilván most is meg kell hogy állapítsam és kifogásoljam azt, hogy ismét egy egyéni képviselői indítványról van szó, és ismét az agrárkamara elnöke által benyújtott módosításról van szó. Azonban tartalmilag ezt a módosítást már kevésbé tudom kifogásolni, hiszen valóban olyan technikai problémákat rak rendbe, helyesen, amelyek egyértelműbbé és könnyebben felhasználhatóvá teszik a támogatásokat ezekkel a változtatásokkal.

Gyakorlatilag - ahogy az előterjesztésben is elhangzott - alapvetően a három irány rendben van, tehát hogy kibővíti a jogszerű földhasználók körét.

Ha szabad egy ilyen vitában, vissza is kérdeznék, hogy a 2. pontnál csak a támogatási feltétel vonatkozásában valótlán tény közlésére vonatkoztatja a jogosulatlan támogatás szankcióját, milyen gyakorlati tapasztalat miatt kellett benyújtani ezt a módosítást, mert ez bizottsági ülésen sem hangzott el, és most az előterjesztésben sem. Azt megköszönöm, ha az előterjesztő még ki tudja egészíteni az előterjesztését ezzel, hogy ezt megmagyarázza.

(21.50)

A 3. pontnak meg, azt kell hogy mondjam - folytatva az előző hozzászólásomat -, kifejezetten örülök, hiszen arról szól, hogy az agrárkamara jelöli meg a származást igazoló szervnek a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek tekintetében, amire az előterjesztő el is mondta, hogy a szakmaiság okán teszi mindezt. Szerintem az irány jó, tehát akkor az agrárkamara kéne minisztériumnak is megtenni és elnök urat szerintem miniszternek, hiszen ott van a szakmaiság, és ott találják meg a problémákat, és tudják is kijavítani őket, csak nem tudom, a minisztérium miért ül ott lent a patkóban, továbbra is ez a problémám ezzel az egész gyakorlattal.

Végezetül nem az előterjesztéshez szólnék, hanem az előző vitában szintén egy általános típusú megjegyzése volt Győrffy Balázs elnök úrnak. A földhasználó tekintetében elmondta, hogy nemcsak az aranykalászos gazdával lehet valaki földhasználó, hanem például mint őstermelő is, aki műveli a földet. Szeretném kiegészíteni, hogy a jegyzőkönyvben is benne legyen, hogy vagy pedig Miniszterelnökséget vezető miniszter, mert mint tudjuk, ő is vásárolt ott földet, nyilván mert jogosult földhasználó. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, Harangozó képviselő úr. Most megadom a szót Magyar Zoltán képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

MAGYAR ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Ahogy a mezőgazdasági bizottsági ülésen már beszélgettünk erről, a Jobbik frakciója tudja támogatni az előterjesztést. Azokkal a legfontosabb célkitűzésekkel, amelyeket az előterjesztő is elmondott, egyetértünk, ezeket támogatjuk, úgyhogy apróbb észrevételeink vannak, amelyeket módosító indítvány formájában meg fogunk tenni a jogszabályhoz, de ezek nem befolyásolják tartalmilag.

Úgyhogy a Jobbik frakciója fogja tudni támogatni. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Sallai R. Benedek képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

SALLAI R. BENEDEK, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt

Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Alapvetően a bejelentett jogszerű területhasználat kérdése rendkívül összetett kérdés. Egy évvel ezelőtt szerencsére sikerült azt a részét orvosolni ennek a problémának, amely az osztatlan közösöket részben érintette, Font Sándor képviselőtársunk egyéni képviselői indítványára, és egy másik ilyen jellegű problémát próbál, amennyire látom, az előterjesztés orvosolni.

Felmerül bennem a kérdés elsőként, de ez nyilván ilyen pletyka- vagy bulvárszint, hogy felmerül, hogy én láttam a megszüntetendő magyar hatóságok listáján a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatalt, amit a Miniszterelnökség közzétett. Nem tudom, mi lesz az MVH-val, vagy mi fogja ellátni ezt a feladatot, mindenesetre az biztos, hogy ha meg is marad így, vagy valami megörökli a hatáskörét, akkor elmondom, hogy mi az, amivel egyébként a kamara az ilyen jellegű javaslatokat még simán ki tudná egészíteni. Bocsásson meg, hogy személyes példákkal jövök, de tudjuk, hogy amiket a saját életünkben tapasztalunk, azokat átéljük. Konkrétan múlt évben több alkalommal csak azért kellett saját költségemen vásárolnom tulajdoni lapokat, hogy az MVH-nak bizonyítsam, hogy a területek valóban az enyéme, azért, mert nem volt bejelentett területhasználat, mondjuk, egy kicsi zártkertre, ami egyébként be lett rajzolva.

Jelen pillanatban közigazgatási alapelv az, hogy az ügyfélnek egy közigazgatási eljárásban mindig a legkevesebb költséget kell okozni, és ami a hatóságoktól megszerezhető, azt meg kell szerezni. Az MVH minden további nélkül rálát a tulajdoni szerkezetre, minden további nélkül rálát a területhasználati szerkezetre, ennek ellenére gazdák ezreinek okoz kellemtelenséget azzal, hogy a jogszerű területhasználatot ezeken túlmenően is rendszeresen kétségbe vonja vagy esetleg bizonyíttatja a gazdálkodóval, erre hivatkozva késlelteti a területalapú kifizetéseket.

Azt nem tudom, ez az indítvány hozzá fog-e járulni ahhoz, hogy bevonjunk újabb támogatásra jogosult területeket. Megköszöném, ha a válaszában kitérne arra, tipikusan kíváncsi lennék, hogy a honvédelmi területeken - a mi vidékünkön nem nagyon jellemző ilyen, utoljára a Kiskunságban láttam több ilyen honvédelmi területet - ki és milyen jogalappal gazdálkodik, és miért nem fért idáig hozzá, vagy miért nem tudta a területhasználatát így rendezni, ha van egy használati szerződése. Ha mindössze ennyiről van szó formálisan, hogy egy valamilyen használati szerződést vagy megállapodást fogadjon el az MVH mint jogszerű területhasználatot, szerintem ez egy támogatható indítvány, és esetleg ezt így meg lehet valósítani.

Ugyanakkor ha a támogatandó területek mennyiségét akarjuk így növelni, akkor meg kell néznünk azt a gyakorlatot, amit az MVH egyébként most, jelen pillanatban sok más esetben csinál, hiszen most éves szinten kell játszani a támogatható területek meghatározásával. Ugyanis - tipikus példát mondom megint - EU-s támogatásokból a helyi víztársulat fogja és kitakarítja az árkot, kirakja az összes üledé-

ket a termőföld szélére úgy, ahogy nem kellene, és ott elvész egy 3 méteres csík. Mít csinál az MVH? Megállapítja, hogy ott nem zajlik termelés, és kezdeményezi, hogy támogatásra jogosult területként ez szűnjön meg. Ugyanakkor a zöldítésben az lenne a gazdálkodó érdeke, akinek rápakolták a földjét, hogy legalább a zöldítésbe be tudja vonni azt a sávot, amit egyébként már termelésre nem tud normálisan használni. Ezek mindennapi problémák, hiszen... (Gyórfy Balázs közbeszól.) Igen, elhiszem, mert ezek mindennapi gyakorlatok. Ahol van egy ilyen halom terület, amit valami miatt kivontak, bebokrosodott, kökénysor, csipkebogyósor van rajta, az MVH kimegy, megszünteti ennek a támogatható blokkban való helyzetét, ugyanakkor a gazdálkodó onnantól kezdve nem tudja a zöldítésbe bevonni, holott tökéletes zöldítési terület lenne madárélfhelyként és egy halom más helyszíneként.

Az a kérdésem, egyébként még arra lennék kíváncsi, hogy milyen hatással lesz ez, hiszen az idei évben az előzetes jelzések szerint ha az MVH - ügye degresszió van, akár 10 százalékos elvonást is elszedhetnek a gazdálkodók, pedig nem növekedett Magyarország területe - ezzel a támogatható területek arányát megnöveli, akkor ez a területalapú kifizetéseket nem fogja-e kedvezőtlenül érinteni. Ha nem, akkor azt gondolom, azoknak a termelőknek, akiknek van bármilyen olyan hiteles dokumentuma, hogy egy területet jogszerűen használ, akkor azokat lehessen elfogadni, és lehessen kibővíteni a jogszerű terület-használat körét a képviselő úr által hozott példákkal.

Nézzé el nekünk, hogy mindig gyanakvással fogadjuk az ilyeneket, hogy kiknek akarnak konkrét támogatást adni ezeken a jogcímeken, de alapvetően mezőgazdasági termelőknek segíthetünk azzal, ha ezeket a jogcímeiket tisztába tesszük és a jogszerű földhasználatot kitágítjuk. Egyébként csak érdekességként mondom el, hogy 2013-ban volt az az ideiglenes rendelkezés, ami lekorlátozta ezeknek a lehetőségét.

Nyilvánvalóan a hosszú távú megoldás az lenne, hogy miután a kormány konkrétan nem tud megküzdeni jó néhány ilyen nagyon nehezen bejelenthető terület kérdéseivel, és éppen itt az előbb már említettem az osztatlan közösök kérdését, ahol akár évtizedek telhetnek úgy el, hogy valaki a saját földjét jogszerűen használja, és mégsem tudja a földhivatalban bejelenteni a terület-használatot, mert más terület-használókkal, nem tulajdonosokkal, tehát nem arról beszélek, amikor ezer tulajdonossal kellene most a jelenlegi jogszabályok szerint megállapodást kötnie, hanem ha csak két-három területhasználó van ott, azokkal meg tudjon állapodni.

A tartós megoldást mindenképpen az jelentené, ha a földhivatali nyilvántartásba való bejelentés lehetőségét változtatnánk meg jogszabályilag, és az ilyen jellegű használati jogot igazoló polgári jogi szerződéseket vagy kétoldalú megállapodásokat a földhivatal el tudná fogadni és jogszerű terület-használatként be tudná jegyezni. Hosszú távon ez fog jelenteni megoldást, de nyilvánvalóan meg kell oldanunk azt a problémát, hogy az európai uniós jog-

harmonizációból eredő követelményeket hogy lehet megkerülni úgy, hogy ez Magyarország érdekeit ne sértse, hiszen az uniós jogharmonizáció nem veszi figyelembe Magyarország azon speciális adottságait, ami például akár az osztatlan közössel, akár pedig a szocialista örökség miatt szövetkezeti vagy honvédségi területekkel érintett. Ez lesz a tartós megoldás. Átmeneti intézkedésként nyilvánvalóan ez könnyítheti néhányak életét, ezért akár támogatható is lehet. Ezt meg fogjuk vitatni még a frakcióval a részletes vita során. Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képernyő szerint felszólalásra senki nem jelentkezett, de azért megkérdezem, hogy kíván-e valaki hozzászólni. (Nincs jelentkező.) Jelentkezőt továbbra sem látok.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom, és amennyiben kívánja, megadom a szót az előterjesztőnek, Gyórfy Balázs képviselő úrnak, Fidesz.

(22.00)

GYÓRFFY BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen. Először is, szeretném megköszönni az ellenzék konstruktív hozzáállását, minden frakció részéről azt láttam, hogy a megoldást keresve viszonyul ehhez a módosításhoz, talán leszámítva Harangozó képviselő úrnak a minisztérium és a NAK közötti feszültség fokozására tett - nyilvánvalóan valamilyen frakció-utasításra, hiszen már visszatérő elem - ilyen típusú megnyilvánulásai. Ahogy korábban, most is engedje meg, hogy ezt visszautasítsam, hogy én is eljuttassam azt a politikai szerepet, amit ebben a színjátékban nyilván az ön invitálására nekem kötelességem lenne elfogadni.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A valótlan tény állítására vonatkozó felvetés: képviselő úr, azt szeretném ezzel elérni, hogy ha valaki valamilyen, adott esetben földhasználatra vonatkozó valótlan tényt állít, akkor tőle részben vagy egészben a területalapú támogatás visszaigényelhető legyen. Mindössze erre vonatkozik a javaslat.

A Jobbik részéről köszönöm a támogató hozzáállást.

Az LMP részéről szintén köszönöm, hogy alapvetően a problémára koncentrálna, nem feltétlenül politizálva közelítette a kérdést. Képviselőtársamnak szeretném mondani, hogy nem célunk, célom ezzel növelni a támogatható területek volumenét. Mondok egy példát: adott esetben egy lőtér nemcsak arra alkalmas, hogy ott - mondjuk - éleslövészetet gyakoroljanak, hanem legeltetésre is tökéletesen alkalmas. Úgy gondoljuk, hogy ennek státusza rendezése mindenképpen fontos, hiszen ott valóban agrárgazdasági termelő tevékenység zajlik. Tehát ilyen formában ezen ott gazdálkodó természetes, jogi személyek

területalapú támogatásának az igénybevétele - különösen az állattenyésztés vonatkozásában - kifejezetten hasznos lehet, és támogathatónak gondolom.

Még egyszer megköszönve az ellenzék konstruktív hozzáállást, bízom abban, hogy sikerül nagy támogatottsággal ezt a jogszabályt elfogadni. Elnök úr, köszönöm szépen a szót.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Jó estét kívánok! *(Megigazítják a székét.)* Miután stabilizáltuk a helyzetet, közlöm önökkel, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön, 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10530. számon, valamint az Állami Számvevőszék tájékoztató anyaga a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót V. Németh Zsolt úrnak, a Földművelésügyi Minisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr!

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: *(Hangosítás nélkül.)* Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A hulladékokról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény 2013. január 1-jei hatálybalépése óta a hulladékgazdálkodás területén pozitív változásokat figyelhetünk meg: a hulladékok mennyiségének csökkenésével párhuzamosan az anyagában hasznosított hulladékok mennyisége folyamatosan növekszik. Ez a mindennapi életünkben úgy jelenik meg, hogy például műanyag vagy papír előállításához egyre több szelektíven gyűjtött hulladékot használnak fel. *(Feltűzi a mikrofonját.)* Elnézést. Számokban ez a települési hulladék esetében azt jelenti, hogy míg 2012-ben a hulladéknak 25,5 százaléka volt anyagában hasznosított, addig ez az arány 2014-re már 30,5 százalékra növekedett.

Hazánkban az Európai Unió tagországait figyelembe véve még mindig magas a lerakott hulladék mennyisége. A hasznosított hulladékok mennyiségének növekedésével párhuzamosan a lerakóba kerülő hulladékok mennyisége folyamatosan csökken azonban. A csökkenés köszönhető a hulladékról szóló törvény hatálybalépésével bevezetett lerakási járuléknak is, amelynek összege ebben az évben hatezer forint tonnánként. A lerakási járulék bevezetése ösztönzően hatott az ipari szereplőkre, hiszen nemcsak környezeti szempontból, de gazdaságilag is megéri a hulladékot hasznosítani. A lerakási járulék bevezetésének hatása a lerakókba kerülő települési hulladék mennyiségére vonatkoztatva is egyértelműen kimutatható: 2012-ben a lerakott hulladék 65,4 százalékos aránya 2014-re 57,5 százalékra csökkent. Az önök előtt lévő törvény módosítás-tervezet egyik kiemelt célja, hogy ezt a pozitív tendenciát még inkább előmozdítsa azzal, hogy egyrészt a lerakási-

járulék-fizetési kötelezettséget egyszerűsíti, másrészt kiterjeszti további hulladékokra is. Itt olyan, elsősorban ipari hulladékokra kell gondolni, amelyek hasznosítása megoldható, és amelyekre az Európai Unió többi tagországában jellemzően már bevezették a lerakási járulék-fizetési kötelezettséget.

Mindenki számára egyértelmű és világos, hogy a hulladék érték, a meglévő hulladéklerakóinkat csak olyan hulladékokkal szabad megtölteni, amelyek egyéb módon nem hasznosíthatók. Ennek feltételrendszerét erősíti tovább a törvényjavaslat. Összefoglalva tehát: a települési hulladéklerakók alapvetően a nem hasznosítható települési hulladékok befogadására és a hulladékok környezetkímélő elhelyezésére lettek létrehozva és nem azért, hogy ott ipari eredetű hulladékot helyezzenek el. Ezért semmi sem indokolja, hogy az ilyen hulladékok után ne kelljen járulékot fizetni. A járulék kiterjesztése, a rendszer egyszerűsítése és egyúttal a kiskapuk bezárása a rendszert fenntarthatóvá teszi. Az egyszerű szabályozás minimálisra csökkenti az eltérő értelmezés lehetőségét, amely így lényegesen kisebb adminisztrációs terhet jelent az érintetteknek.

A törvényjavaslat másik kiemelt területe a hulladékszállítással kapcsolatos hatályos szabályozás egyszerűsítése. A tervezett könnyítések azon gazdálkodó szervezetekre vonatkoznak, amelyek saját járműveikkel saját hulladékokat nem üzletszerűen, hanem alkalmilag szállítják, mert a hulladék keletkezési helyén nincs lehetőségük szabályos gyűjtés, kezelés megoldására. Ilyen például a külső munkavégzés, másik telephelyre történő szállítás vagy az átvevőhelyre történő szállítás. Példaként említeném a külső karbantartási, szerelési munkákat és az ilyen tevékenység során keletkező hulladékokat. Ezen hulladékok szállítása eddig az engedélyköteles tevékenységek közé tartozott, azonban a módosítás alapján az érintettek mentesülnek a hulladékszállítási engedély beszerzésének kötelezettsége alól.

A törvény módosítási javaslat lehetővé teszi a jövőben egy olyan kormányrendelet megalkotását, amely során a gazdasági szereplők egyszerű feltételek mellett tudják kezelni a gyártási tevékenység során keletkező hulladékot, amennyiben azok megfelelnek a melléktermékkel szemben támasztott szempontoknak.

A módosítás célja az is, hogy a hulladékról szóló törvény megfeleljen a hulladékokról szóló európai uniós irányelv 7. cikk (3) bekezdésében foglaltaknak, valamint megteremtse a felhatalmazást a hasznosítási és ártalmatlanítási műveletek listájának miniszteri rendeletben történő kihirdetéséhez. A hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről szóló 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv II. mellékletének módosításáról szóló 2015. június 10-i 2015/1127/EU bizottsági irányelv átültetése így miniszteri rendeleti szinten biztosított lesz.

Tisztelt Országgyűlés! Mindezeknek megfelelően kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy hozzászólásaikkal, szakmai javaslataikkal, szavazatukkal támogassák a hulladéktörvény módosításáról szóló jelen

javaslat elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Én is köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Varga Gábor képviselő úrnak, a Fidesz vezérszónokának. Parancsoljon!

VARGA GÁBOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő, hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény módosításáról szóló T/10530. számú törvényjavaslat célja a gyakorlati tapasztalatok alapján a hulladéklerakásijáruék-fizetési rendszer egyszerűsítése. Megteremti a felhatalmazást a hasznosítási és ártalmatlanítási műveletek listájának miniszteri rendeletben történő kihirdetéséhez, egyszerűsíti az adminisztratív és egyéb vállalkozói terheket, továbbá uniós harmonizációs és jogértelmezési, -egységesítési célt is szolgál.

(22.10)

Tisztelt Képviselőtársaim! A hulladéklerakási járulék bevezetésének alapvető célja a hulladék hulladéklerakóktól való eltérítése és hasznosítási növelése volt. A hulladéklerakási járulék összege az eredeti szándék szerint évente emelkedett volna. 2013-ban az összege háromezer forint/tonna volt. Az Országgyűlés 2015. január 1-jétől a hulladéklerakási járulék összegét határozatlan ideig a 2014. évi szinten rögzítette, vagyis a hulladéklerakásijáruék-fizetéssel érintett hulladék lerakással történő ártalmatlanításának díja egységesen jelenleg hatezer forint/tonna.

Tisztelt Ház! A 2013-tól bevezetett járulékfizetési kötelezettség elsősorban a települési hulladék, az építési-bontási hulladék és a veszélyes hulladék lerakására, illetve azok mennyiségének visszaszorítása érdekében került bevezetésre. 2012-ben a keletkezett települési hulladék mintegy 65,4 százaléka került lerakásra, ez az arány 2013-ban, a lerakási járulék bevezetésének első évében 64,6 százalék volt. 2014-re a lerakott települési hulladék mennyiségének az aránya 57,5 százalékra csökkent. Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy 2012-höz képest több mint 400 ezer tonna települési hulladékkal kevesebbet ártalmatlanítottak lerakással 2014-ben. Ezzel együtt a települési hulladék anyagában történő hasznosításának részaránya növekedett.

Az építési-bontási hulladék tekintetében is hasonló a lerakott hulladék mennyiségének csökkenése, továbbá a veszélyes hulladék lerakásának tekintetében is több mint 5 százalékos csökkenés figyelhető meg a lerakott hulladék mennyiségére vonatkozóan.

Tisztelt Képviselőtársaim! A módosítás a részletes indoklásban leírtak szerint a hulladéklerakási járulékot kiterjeszti az úgynevezett ipari hulladéokra is. Az Európai Bizottság megbízásából 2012-ben felmérés készült a hulladékgazdálkodás közgazdasági eszközeiről, különösen a hulladéklerakási járulék tagországi alkalmazásáról. A tanulmány alapján a

tagországok gyakorlata valamennyire különbözik, de azokat összevetve több hasonlóság is kimutatható. Általánosságban elmondható, hogy a legtöbb tagállam esetében van lerakási járulék ipari eredetű hulladéokra is.

Ahogy a részletes indoklásban is megtalálható, a települési hulladéklerakókat nem azért létesítették, hogy ott ipari eredetű hulladékokat helyezzenek el, ezért teljes mértékben indokolatlan, hogy az ilyen hulladék után ne kelljen járulékot fizetni. A kezdeti tervekkel ellentétben tehát kizárt a hulladéklerakási járulék Európában általánosnak tekinthető, fokozatos emelése, de a járulék kiterjesztése és az egyszerű szabályozással a kiskapuk bezárása a rendszert fenntarthatóvá teszi.

A módosítás egyik jellemzője az, hogy egyszerűsége törekszik. Az egységes mérték és kevés kivétel miatt a rendszer az egyszerű államhoz igazodik. A kivételek között vannak a nagy tömegű ipari hulladékok - salak, pernye - és az azbeszthulladék, amely elhelyezése a lakosság részére napi szintű gondot jelent. Több kivételt nem célszerű megfogalmazni, mert az óhatatlanul eltérő értelmezésekhez, esetlegesen pedig járulékelkerüléshez vezethet. Ki kell emelni, hogy a hulladéklerakási járulék szabályainak módosítása a lakosság terheit nem fogja növelni.

Tisztelt Képviselőtársaim! A javaslat könnyítéseket tartalmaz azon gazdálkodó szervezetek számára, amelyek saját járművükkel saját hulladékukat nem üzemszerűen, hanem alkalmilag szállítják, mert a hulladék keletkezési helyén nincs lehetőségük a szabályos gyűjtés, kezelés megoldására. Ezen hulladékrámlatok szállítása eddig az engedélyköteles tevékenységek közé tartozott, azonban a módosítás alapján az érintettek mentesülnek a hulladékszállítási engedély beszerzésének kötelezettsége alól.

A jogszabály-módosítás lehetővé teszi egy kormányrendelet megalkotását, amely során a gazdasági szereplők egyszerűbb feltételek mellett tudják kezelni a gyártási tevékenység során keletkezett olyan anyagokat, amelyek addig hulladéknak minősültek, ha ez megfelel a melléktermékek kritériumainak, amelyet a tervezetben felhatalmazott kormányrendelet fog részleteiben szabályozni. A tervezet további célja az egységes jogértelmezés megteremtése, valamint az adminisztratív terhek csökkentése.

Tisztelt Országgyűlés! Mindezek alapján kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy szavazatukkal támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. (V. Németh Zsolt tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most az MSZP vezérszónoka következik, Harangozó Gábor képviselő úr. Kérem, biztosítsák számára a hangot. Parancsoljon!

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Úgy látszik, ez egy ilyen este, de nem tudok mást tenni, mint folytatnom kell az előző felszólalásokban hangoztatott azon nézetem

további ismételését, hogy ezen törvényjavaslat is ékes bizonyítéka annak, hogy a Földművelésügyi Minisztérium abszolút alkalmatlan a feladata ellátására, a minisztere teljesen alkalmatlan a minisztérium vezetésére, és épp itt lenne az ideje, hogy lemondjon, és valami egyéb más foglalatosság után nézzen, hiszen eleget ártott már ennek az országnak azzal, amit ennek a minisztériumnak az élén művel.

Csak hogy tisztázzuk, hogy miről van szó: itt a szeméttudatörvénynek éppen a legújabb módosítása áll előttünk. Mi sem bizonyítja ékebben azt, hogy mekkora csódtömeg a minisztérium, mint hogy ezt a törvényt 2013. január 1-jén léptették hatályba, azóta most módosítják 26-odszor. Az hagyján, hogy 26-odszorra módosítjuk, de legutoljára a 25. módosítást pont egy hete tettük meg. Hát, gratulálok hozzá, ebből is látszik, hogy kiváló szakmai előkészítés után egy nagyon átfontolt dolog történik ezen a téren. Ami egyébként ezt a módosítást illeti: tulajdonképpen ezzel a módosítással szakmai probléma nem lenne, hiszen ez valóban egy egyszerűsítés, és az egységes jogértelmezés megteremtése ennek a módosításnak a célja, csak hogy ezt 26. módosításra sikerül idehozni, ez szerintem egy egészen elképesztő teljesítmény. Lehet, hogy valami rekordok könyvébe próbálnak ezzel a fantasztikus teljesítménnyel bekerülni, de hogy kormányzásra nem méltó, az egészen biztos.

Milyen rendszert raktak össze a hulladékok terén? Ma gyakorlatilag az egész rendszer, államtitkár úr, úgy működik, hogy jelenleg is 14 milliárd forintos hiánnyal küszködik, és önök semmit nem tudnak erre mondani. Bevezettek egy olyan rezsicsökkentést, amit végső soron az önkormányzatokkal fizettetnek meg, de az önkormányzatoknak nem teszik lehetővé, hogy a szükséges bevételekhez hozzájussanak, sőt, az állam ezt nem egészíti ki. Ezért, ha ezt szeretnék megoldani, akkor fölhívnam a figyelmüket arra, hogy benyújtottunk a költségvetéshez egy módosító indítványt, ami ezt a hiányzó 30 milliárd forintot indítványozza bele rakni a rendszerbe, ami az önkormányzatoknak a felmerülő költségeit pótolná ki. Amennyiben ezt nem tudják támogatni, akkor nemcsak az egész hulladékkezelés kérdésében elfogadhatatlan, amit csinálnak, hanem az önkormányzatok költségvetésébe is olyan iszonyatos lyukat ütnek, ami aztán a további szolgáltatások leépítéséhez, romlásához fog vezetni az érintett önkormányzatoknál.

Ha már hulladékról beszélünk, hadd hozzak ide egy nagyon aktuális kérdést, ami szintén azt bizonyítja, hogy az ön főnökének, a miniszter úrnak, Fazekas miniszter úrnak azonnali hatállyal le kéne mondania. Nemrég egy írásbeli kérdéssel fordultam önökhöz, a miniszter úrhoz, amiben azt kértem, hogy világosan írja le, hogy gumihulladék tekintetében mennyi hulladék keletkezik Magyarországon, és mennyi a feldolgozókapacitás. Ő leírta egyértelműen, hogy Magyarországon kétszer annyi feldolgozókapacitás van jelenleg, mint amennyi gumihulladék keletkezik.

Ennek ellenére, miután Csányi úr úgy döntött, hogy néhány milliárdot a kaposvári emberek egész-

sége megkárosításának kockázatával szeretne még keresni, mert nem kereste még eléggé össze magát az elmúlt évtizedek alatt, ezek után a minisztérium nemhogy megvétózná ezt a beruházást, hogy semmi szükség rá, hiszen nem is keletkezik annyi gumi Magyarországon, amennyi feldolgozókapacitás van, és semmi szükség arra, hogy egy kísérleti beruházással veszélyeztessük a kaposváriak egészségét, hanem kiemelt kormányberuházással minősítik, hogy még csak bele se szólhassanak a helyiek abba, hogy akarnak-e egy ilyen kockázatos beruházást vagy nem.

(22.20)

Ez nem környezetvédelem, amit önök csinálnak, nem hulladékkezelés, hanem szerintem egy mocskos mutyi mind a hulladékkezelés tekintetében, mind pedig ennek az aljas beruházásnak a tekintetében. Ezzel bebizonyították, hogy alkalmatlanok ennek a területnek a vezetésére, ezért egyet lehetne tenni, hogy lemondanak, ezt a törvényt visszavonják, és majd egy másik miniszter, remélhetőleg egy másik kormánnyal - mert az egész kormányuknak kéne megbukni úgy, ahogy van - egy tisztességes hulladékkezelési törvényt behozva tudná ezt az egész kérdést kezelni, megoldani.

Ennek a toldozását-foldozását mi nem támogatjuk, így ezt a módosítást sem fogjuk támogatni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kepli Lajos képviselő úr, a Jobbik vezérszónoka következik. Tessék!

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt kormánypárti Képviselőtársam! Ez a javaslat tulajdonképpen önmagában nem tartalmaz feltétlen elvetendő elemeket, viszont a betonszilárd-ságú Alaptörvényünkhöz hasonlóan betonszilárd-ságú hulladékos törvényünk is van már, amely éppen a sokadik módosítását éli. Már heti szinten kerül hulladékos törvény a Ház elé, ami időről időre lehetőséget ad nekünk, hogy kritizáljuk a hulladékgazdálkodás jelenlegi rendszerét.

Mégis azt mondom, hogy most elsősorban a törvényjavaslatban foglaltakról beszéljünk, hiszen, ahogy már elhangzott az előterjesztésben, a hulladékszállítást és a lerakási járulékot érinti ez a módosító indítvány. A hulladékszállítással kapcsolatban egy könnyítést tartalmaz olyan szempontból, hogy ha a saját tevékenysége körében keletkező hulladékot szállítja valaki a telephelyei között avagy a hasznosítóhoz, és nem üzletszerűen, hanem eseti jelleggel, akkor ezt hulladékszállítási engedély nélkül megteheti. Ez egyébként egy praktikus módosítás volna, hiszen ez eddig problémát okozott a gyakorlatban. Tudom, mert annak idején én is jó néhány hulladékszállítási engedélykérelmet állítottam össze olyan vállalkozók számára, akik a saját hulladékukat szállították egyik telephelyükről a másikra vagy a haszno-

sítóhoz, és rengeteg adminisztrációs többletet okozott ez nekik. Viszont mindig ott van a másik oldal is, amit ilyenkor figyelembe kell venni, hogy a visszaélés lehetőségét mennyire rejti magában egy szabályozás, mennyire tudnak ezzel visszaélni, ki fogja azt ellenőrizni, hogy a szállítmány, az egyik telephelyről a másikra való szállítás a saját tevékenységi körében keletkező hulladék-e, vagy pedig így próbál álcázni egy üzletszerű hulladékszállítási tevékenységet. Mindenesetre érdemes erre a hatóságoknak odafigyelniük.

A lerakási járulékkal kapcsolatban már sokszor kifejtettük a kritikánkat. Ha egy olyan ösztönzőt próbálunk bevezetni, ami úgy tereli el a hulladéklerakóktól a hulladékot, hogy lerakási járulékot alkalmaz, tehát úgymond „bünteti” azt, aki a lerakást választja, azzal nem feltétlenül a hulladékkezelés megelőzését segítjük, vagy a hulladékhierarchia szerint járunk el. Egyrészt erősítheti az illegális hulladéklerakást, másrészt viszont az anyagában történő hasznosítást vagy az energetikai hasznosítást akkor erősítené, ha ennek adottak lennének a feltételei, mert így önmagában a lerakási járulék egy újabb bevétel a kormány vagy a költségvetés számára, de a hulladékgazdálkodási célok teljesüléséhez nem járul hozzá, akár az újrahasznosítási arányt nézzük, akár az európai uniós hulladékkezelési irányelvet, amely előírja, hogy 2030 után ne kerüljön lerakóba hulladék, illetve csak az, amit semmilyen más módon nem lehet ártalmatlanítani vagy hasznosítani. Szerintem ezekhez a célokhoz ezáltal nem kerülünk közelebb. A kivételek terén pedig továbbra is a hulladékégetésből származó salak, pernye, azbesztet tartalmazó építőanyag-hulladék és kohászati salakhulladék szerepel, amiért a járulékfizetésre kötelezettnek nem kell hulladéklerakási járulékot fizetnie, s természetesen az építési célú hasznosítás esetén sem.

Az már többször bebizonyosodott, hogy a hulladékgazdálkodási törvény nem váltotta be a hozzá fűzött reményeket. Legutóbb volt az országos központi koordináló szervezet létrehozása, ami erőltetetten próbálja az egyébként veszteséges hulladékkezelési társulásokat integrálni vagy központosítani, és a néhány nyereségesen működő cég nyereségét felhasználni arra, hogy a veszteségesen működő cégeket gazdaságilag megpróbálja egyensúlyban tartani. Véleményünk szerint az egész rendszert kellene átalakítani. Továbbra is hiányzik a hulladékhasznosításnak az energetikai hasznosítási lába. Olvashattuk egy háttér tanulmányban, amit a Képviselői Információs Szolgálat készített, hogy Európában milyen nagyarányú - Nyugat-Európában és Skandináviában is, ahol pedig aztán nagyon odafigyelnek a környezetvédelemre - a háztartási, települési hulladékok energetikai célú hasznosítása. Ezt nálunk továbbra is az egy darab rákospalotai hulladékégető képviseli a maga szerénynek nevezhető arányával, míg Skandináviában és Svédországban harmincválhány hulladékégető mű üzemel. Egyébként nem hiszem, hogy a skandinávok ne lennének érzékenyek a levegő minőségére vagy a környezetük biztonságára.

Ha hőt tudunk termelni, meg villamos áramot tudunk előállítani a hulladék hasznosításával - megjegyzem, hogy a már előre válogatott és olyan frakciók ártalmatlanításával, amelyek erre alkalmasak és nem tartalmaznak semmiféle veszélyes hulladékot -, tehát ha ezt hasznosítani tudjuk, akkor már el tudjuk érni, ahogy államtitkár úr említette, hogy hatvanvალაჩან შაჯალეკრე 57 შაჯალეკრა ლემენტ ა ლერაკოტ ხულადეკ არანა, ლეგალბბის ა ხულადეკლერაკობან ლერაკოტ ხულადეკ არანა; სერინთემ ეზ იგუ პოტოს. ეჯელ ვიჯონტ ა ტოდეკერე ლე ლეჰეტნე ცოკკენტენი, მერტ ჯელენ პილანატბან ვან, ამიტ ნემ ერი მეგ გჯდჯაჯოსან ანაგაბან უჯრახსნოსიანი, ვიჯონტ მეგფელე ჳრტეკე ვან აჰჰოჯ, ჰოგუ ენერეტიკაილგ ჰასნოსიჯარსრა კერულჰესენ.

A koncepcióval van a hiba, így hiába tartalmaz ez a módosító indítvány önmagában akár támogatónak is nevezhető módosítási javaslatokat. Az azért jelzésértékű a részünkről, hogy vagy tartózkodással, vagy nem szavazattal fogjuk kifejezni a zárószavazás során azt, amit az egész jelenlegi hulladékgazdálkodási rendszerről vagy koncepcióról gondolunk. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Sallai R. Benedek képviselő úr, az LMP vezérszónoka következik. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen ellenzéki képviselőtársaimnak a jogszabály részletes elemzését, mert így már kevesebbet kell szólnom. Külön köszönöm Harangozó képviselőtársamnak, hogy az ügy kapcsán megemlítette a gyalázatos kaposvári esetet, hiszen a kormány hulladékgazdálkodási gondolkodását és kultúráját jól mutatja az az eset, hogy mit is gondolnak erről.

A felvezetőben hadd hívjam fel államtitkár úr figyelmét arra az ellentmondásra, amikor elmondta azt, hogy a hulladéklerakási díjak bevezetése hogyan tud hozzájárulni a kommunális hulladék csökkenéséhez, majd ezt követően egy olyan jogszabálymódosítást próbál meg védeni, amely konkrétan kivesz elemeket a hulladékjárulási díj fizetése alól. Ez nyilvánvalóan nem helyes, nem következetes eljárás, mert ha azt szeretnénk, hogy a hulladék mennyisége csökkenjen, akkor nem szabad az ilyen jellegű könnyítéseket megteremteni.

Azért fontos erről beszélni, mert fideszes vezérszónok képviselőtársam azt mondta, hogy így fenntarthatóbbá lesz téve a rendszer. Gondolom, hogy ő gazdasági fenntarthatóságra gondolt, mert ökológiaira vagy környezetvédelmire nehéz lenne ezzel a hulladékgazdálkodási politikával gondolni. Viszont hadd hívjam fel a figyelmet arra, hogy azoknak a funkcionáló hulladéklerakó rendszereknek, amik most Magyarországon működnek, alapvetően ISPA-támogatásból kezdődött el a létrehozásuk, majd ezt követően EU-s támogatások sokaságából, és ezeknek

az üzemi ideje 15-20-25-30 év attól függően, hogy melyiket hogy adták el és melyiknek mennyi. A probléma az, hogy ha a jelenlegi fenntartási költségeket se tudjuk finanszírozni a hulladékjárási rendszerből megfelelően a rezsisökkentés áldásos társadalmi hatásainak okán, akkor hogyan lesz majd meg az, hogy ennek az infrastruktúráját egy későbbi kormány valamikor, amikor ez aktuálissá válik, az ország különböző régióiban egyesével tudja kezelni. Hiszen a mostani hulladékgazdálkodási szemlélettel arra kell felkészülnünk, hogy egy-két évtizeden belül egy halom új lerakót kell létrehozni, valószínűleg még magasabb, reményeim szerint sokkal magasabb környezetvédelmi elvárásokkal.

(22.30)

Ha azok létrehozásának költségeit nem építjük bele most a hulladékgazdálkodási rendszerbe, akkor én semmiképpen nem számolnék arra, hogy majd lesz valami. Ugye ez, azt hiszem, XV. Lajos politikája, hogy utánam a vízözön. Nagyjából ezt érzem ezen a hulladékgazdálkodási koncepción is, hogy nincs megtervezve az, hogy mindennek a hosszú távú fenntartására hogyan lesz meg a lehetőség.

De még csak nem is ezért nem támogatom ezt, hanem alapvetően azért nem, mert kivon a módosítás olyan lerakási járulékokat, mint például az erőművi és hulladékégetésből származó nem veszélyes hulladék. Hát, kérem szépen, ez olyan, mintha ezzel direkt támogatni akarnám a hulladékégetőket. Ez egy másik lépés. Márpedig azt az egyet ne várja el tőlem államtitkár úr, hogy bármilyen szinten egyetértsek azzal, hogy ez a jellegű hulladékkezelés jó irány lenne.

Kepli képviselőtársam, ugye, szakmai háttérét bizonyítván elmondta önöknek vagy elmondta felszólalásában a hulladékhierarchia rendszerét, ami mindenképpen azzal kezdődik, hogy hogyan előzzük meg a hulladék keletkezését, és hogyan lehet megelőzni azt, hogy hulladék keletkezzen, majd azt, hogy hogyan lehet újrahasznosítani, hogyan lehet anyagában újrahasznosítani. Hát, kérem szépen, a lerakás meg a hulladékégetés a legrosszabb kezelési módok, amelyek léteznek. Nyilván lehetne illegális hulladéklerakásra is készülni, ami sok esetben meg is indult a magyar vidékeken az összevont regionális hulladéklerakók rendszere miatt, hiszen nagyon sokan nem tudják vállalni az azzal járók költséget.

De alapvetően azt ne kérjék tőlem, hogy az erőművi és hulladékégetésből származó nem veszélyes anyagok lerakásának járuléksökkentéséhez hozzájáruljak. Nyilván megértik ezt egy környezet- és természetvédelmi szempontokat kiemelten szem előtt tartó párt képviselőjétől, hogy ez nehéz. Ugyanígy a füstgáz tisztításából, a salakpernye elhelyezéséből nem szeretné ezt. Gyakorlatilag a legveszélyesebb, a levegő tisztaságát leginkább veszélyeztető hulladékok keletkezésének helyszínén szeretnének egy pluszajándékot adni azoknak, akik ilyet hoznak létre.

Egyetlenegy dologban gondolkoztam el, amit vegyes érzésekkel fogadtam. Mert egyvalaminek örülök, ez pedig az azbesztből származó hulladék. Nem azért, mert az annyira jó. Ugye, az e) pontban ez is benne van a járulékfizetési kötelezettségek megszüntetésében, azbesztet tartalmazó építőanyag-hulladék lerakására. Ez azért érdekes, mert nyilvánvalóan azt valamennyiünknek támogatni kell, hogy a magyar lakóköznyezetből a lehető legszélesebb körben kerüljön ki az azbeszt. Akárhogyan. Ez egy nagyon fontos azbesztmentesítési cél kellene legyen, és ezt segíteni kell. Ez az egy olyan pont van, amin érdemben elgondolkoznék, de nem vagyok róla meggyőződve, hogy ez lesz az az intézkedés, amivel a magyarországi azbesztmentesítési program végrehajtásában érdemi eredményeket lehet elérni.

Tehát összességében a frakciónk elsősorban környezetvédelmi megfontolásokból nem tudja támogatni ezt a benyújtott módosító indítványt. Ennek a legfontosabb oka az, hogy olyan hulladékgazdálkodási törvényt szeretnénk, ami alapvetően a továbbiakban termékdíjakon keresztül, zöldadókön keresztül és bölcsebb szabályozással a hulladékkeletkezés csökkentésére, megakadályozására törekedne, nem pedig olyan szemlélettel, ami a lerakásnak néhány szempontból a könnyítését valósítja meg, és ezeken belül egy másik hulladékhasznosítási vagy másik hulladékfeldolgozási ágazat, a hulladékégetés maradékát próbálja emígyen eltüntetni most már hulladék-hozzájárulási díj nélkül. Emiatt nem tudjuk támogatni a módosítást. Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselő nem tartózkodik a teremben, kétperces felszólalásra nem jelentkezett senki, sőt további képviselői felszólalásra sem jelentkezett senki. Így aztán megkérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Megálapítom, hogy nem. Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Államtitkár úr jelzi, hogy kíván reflektálni. Parancsoljon!

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Rövid, de tanulságos vitán vagyunk túl. Engedjék meg ezért, hogy mielőtt a törvényjavaslatra rátérnék, azért szólnék a kormányzati munkamegosztásról, ami a hulladékgazdálkodás területén kialakult. A kormány döntése értelmében a hulladékos közszolgáltatás a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumhoz került, azonban ez a tevékenység és a hulladékmennyiség is kevesebb, mint negyede a keletkező hulladékoknak.

Tehát Harangozó képviselő úrnak is mondom, hogy amikor keveredik ez a kettő, akkor ezt választjuk külön. Ha a mostani törvényjavaslatot nézem, akkor egyrészt a hulladékgazdálkodás egészéről, de nem a közszolgáltatásról szólok. Úgyhogy engedelmel-

mükkel ezen a részen én át is fogok lépni. Azt a kritikát mindenképpen elfogadom, hogy valóban nagyon sokszor módosítottuk ezt a törvényt, de akár a 2012-ben megalkotott törvény kritikájaként is elmondom, hogy bizony van néhány gondunk vele, amit most korrigálni szeretnénk. Ez az életszerűtlensége, a nehézkessége, a túlságosan nagy adminisztratív terhet jelentő szabályozása.

Bemutatunk egy olyan rendszert, amelynek hiánya 30 milliárd forint, mondta Harangozó képviselő úr. Nem. Most mi nem azt a rendszert mutatjuk be. Nem a közszolgáltatásról beszélünk, aminek egyébként nem 30, hanem tizenmilliárdos körüli a hiánya. Ideemelte a gumihulladék ügyét, ami már viszont tényleg ehhez a területhez tartozhat. Itt azért megemlítem, hogy valóban van Magyarországon jelentős a gumifeldolgozási kapacitás, de ezeknek a műszaki kialakítása vagy műszaki teljesítménye, technológiája nagyon eltérő. Az a fajta elképzelés, ami megjelent Kaposváron, és ha majd a megfelelő engedélyeket benyújtják, engedélyezik, kivitelezik és munkába áll, az mindenképpen egy élvonalba tartozó technológia lesz, és nem olyan termékeket állít elő gumiból, amelyeknek majd a termékpályája végén a feldolgozása lehetetlenné válik. Tehát a mai gumifeldolgozással számos gond adódik. Egyébként az ön által nehezményezett technológiát a Magyar Tudományos Akadémia minősítette kiválónak, európai uniós szinten is az élvonalba tartozó technológiák közé tartozik.

Kepli Lajos képviselő úr beszélt arról, hogy valóban, a hulladékszállítás területén szükség volt a szabályozásra. Nyilván szakember lévén látott sok ilyet. Tudnánk sorolni napestig ezeket, hogy például a vágástéri hulladék egyik telephelyről a másikra való átszállításához miért kellett hulladékgazdálkodási engedélyt szereznünk. Valóban, a visszaéléseket ki kell majd küszöbölünk, erre a végrehajtási rendeletekben, illetve a hatósági munkában figyelmet fognak fordítani.

Azzal viszont vitába szállnék, ami több helyen is megjelent, Sallai képviselő úr szájából is elhangzott, hogy a lerakási járuléknak nem ösztönöz a hulladékhiérarchia érvényesítésére. De! Ösztönöz. A számok is ezt mutatják. Önök egymással is vitatkoznak egyébként, mert van, aki támogatja az energetikai hasznosítást, van, aki nem. Például az LMP nem. Mi azok közé tartozunk, akik támogatjuk.

De megint csak azt kell mondjam, hogy ezt nem lehet szélsőségesen megfogalmazni, hogy égessünk vagy ne égessünk, hanem meg kell azt is mondani, hogy hol. Ugyanis kialakulhatnak az országnak olyan sarkai, ahonnan bizony gazdaságosan már nem lehet egy égetőműbe elszállítani a hulladékot. Ott lehetséges, hogy hasznosabb a hulladék utóválogatása és azáltal még a kinyerhető másodnyersanyagoknak amúgy drágább hasznosítása. Összességében mégis csak a járható utat követjük ezzel, mert nem lehet mindenhol energetikai hasznosítás. De afelől kétsésem sincsen, hogy Magyarországon a hulladékgazdálkodásban csekély, mintegy 9 százalékkal szerepel az energetikai hasznosítás, ez jelentősen növelhető.

Többen is említették, hogy miért teszünk kivételeket a lerakási járuléknál. Azért tesszük a kivételeket, mert ebbe a körbe azon hulladékok kerülnek, amiket már nem lehet tovább hasznosítani, nem lehetséges a további hasznosítása.

(22.40)

Tehát itt elérte a célját maga a szabályozás. Mindenféle hasznosítása megtörtént, például termikusan hasznosították vagy más módon a hulladékot, és annak a végtermékét valahol el kell helyezni. Meggyőződésem, hogy a 2030-tól életbe lépő, tulajdonképpen nulla lerakás, ami az égéstermékre mégis kell hogy vonatkozzon, máshogy nem teljesíthető, csak akkor, ha a termikus hasznosítást is figyelembe vesszük.

A koncepcióval van a hiba - mondta a képviselő úr. Van koncepciónk, mégpedig ez a javaslat annak egyik eleme, hogy figyeljünk a települési hulladékon kívüli, jóval nagyobb körű ipari hulladékokra, és ne tömjük tele a lerakókat azzal feleslegesen. Vagy például az építési-bontási hulladékokra vonatkozó szabályozáson dolgozunk erősen, hogy ott tudunk olyan másodnyersanyagokat előállítani, ami például csökkentené a bányanyitási kedvet Magyarországon, és a primer nyersanyagokat hogy tudnánk ezekkel kiváltani. Az életszerűtlen szabályozásokat, amelyek a törvény megalkotásakor életben voltak, szüntessük meg, alakítsuk át, például a nem szennyezett föld kérdésében, vagy például a melléktermékké nyilvánítás egyszerűsítésében, amelyben valóban lehet veszély. De meggyőződésem, hogy ez következő ellenőrzéssel kiküszöbölhető.

Végezetül hadd szóljak az azbesztről. Valóban szeretnénk segítséget nyújtani alapvetően a lakossági szektorban, hiszen ma egy családi ház átépítésekor bizony olyan hihetetlen teher hárul egy azbesztpala lecserélése kapcsán az építetőre, amit jó esetben vagy sok esetben el akar kerülni. Itt szeretnénk segítséget nyújtani és rendszerszerűen megoldani azt, hogy a lakossági építkezéseknél elhelyezhessék kommunális lerakó, amúgy elkülönített részén az azbeszt tetőanyagokat, főleg a tetőről, de nyilvánvalóan más elem is lehet azbesztből. Tehát ebben a körben az első lépést meg szeretnénk tenni, de ez nem marad egyedül, hanem számos más intézkedés is kell majd hozzá.

Végezetül hadd köszönjem meg valamennyiük figyelmét, jobbító szándékú javaslatait, amelyeket természetesen fontosnak tartunk, és amelyeket említettem, megfontolunk, adott esetben a munkánkba be fogjuk építeni. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Sallai R. Benedek képviselő úr, LMP: „Szélmalmok végveszélyben” címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! A mai nap folyamán már második alkalommal esik szó a szélmalmokról. Első alkalommal Pócs János képviselőtársam volt szíves a parlament elé hozni a túrkevei szélmalom ügyét, amiről annyi mindössze a köztudomású, hogy 2005 óta küzdöttem azért, hogy meg lehessen őrizni, védeni és tartani ezen építészeti, ipari emlékünket. Sajnos ez a tevékenység nem hozott eredményt.

2008-ban sikerült az első pályázatot elnyerni, majd egy évvel később a másodikat. Egyik kapcsán létrejött egy molnárház, az eredeti molnárházat rekonstruáltuk, újjáépítettük. Ott turisztikai centrum jött létre egy tájgyűjteménnyel, amiket padlásokról gyűjtöttünk össze, illetve a szélmalom belső szerkezetében csináltunk egy kiállítást. Sajnos utána jött a kormányváltás. Illetve nem sajnós egyáltalán; bocsánat, lehet, hogy ezt rosszul fogalmaztam. De jött a kormányváltás vagy rendszerváltás, vagy ami történt 2010-ben, és ezt követően kizárták az 5000 fő fölötti településeket ugyanazon Európai Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Alapból, ami korábban rendezte az ilyen felújításokat. Így nem sikerült folytatni a pályázatot. 2012-ben találtunk egy turisztikai pályázatot, ahol konkrétan leírtam az Észak-alföldi Regionális Fejlesztési Ügynökségnek, hogy össze fog dőlni a túrkevei szélmalom, 13 megmaradt szélmalomból ez az utolsó, ezért kiemelt feladat legyen ennek a felújítása és megőrzése. Sajnos forráshiány miatt elutasították ezt a pályázatot, ennek megfelelően további lehetőségeink nem voltak a felújításra. Az egyesület, amely ezzel foglalkozott, saját költségén készíttetett rá egy új tetőt azért, hogy az addig megtett beruházásokat és kiállítást védje. Ebben az állapotban vegetált szerencsétlen túrkevei Molnár-féle szélmalom az elmúlt időszakban.

De vajon miért érdekes ez? Hiszen nemcsak a túrkevei malom dőlt össze az idei évben, az elmúlt egy hónapban, hanem tavaly karácsonykor a kunszentmártoni szélmalom is összedőlt, és szintén a Fidesz-kormányzat alatt a megmaradt kevésből 2010-ben a kunfehértói és a felsőszentiványi szélmalmok is eltűntek teljes mértékben. Mi lehet ennek az oka? Alapvetően a szélmalmok valaha meghatározták az alföldi képet, és visszamehetünk akár a honfoglalás kori magyarságig is, hiszen az eredeti őshazából hoztuk azt a gabonaőrlési képességet, amely utána évszázadokon keresztül meghatározta a családok életét, kézi malmokkal, kicsi malomkövekkel zajlott minden. A XVI. századtól megjelentek a vízimalmok Magyarországon, és megpróbálták a vízienergiát hasznosítani erre a célra. Nem sokkal később megjelentek a szárazmalmok, amelyek a malomköveket állati erővel, körbe hajtott lóval vagy más jószággal próbálták mozgatni.

A XIX. század eleje hozott egy nagyon komoly változást. Németalföldi kultúrából és németalföldi

tapasztalatok alapján Magyarországon meghonosították a szélmalmokat, és egy százéves sztorit futott be a magyarországi szélmalmok története. Egy nagyon gyors felfutás után a XX. század legelejére jóformán eltűntek, és nagyon-nagyon kevés maradt belőlük. 1873-ban volt a legtöbb szélmalom Magyarországon, többségében alföldi területeken. Akkor 854 szélmalom állt Magyarországon, amelyeknek a túlnyomó többségét sajnós a század elején az abból kinyerhető anyagok miatt lebontották. A XX. század második felére már nagyon kevés ilyen ipari műemlékkel rendelkezik Magyarország, nagyon kevés maradt meg. Megközelítőleg 90 olyan szélmalom volt, amivel az ezredfordulóba megérkezett az ország, és a 90 szélmalomnak is közel egyharmada mára már teljesen eltűnt. Ezek egy részéből csak romhalmaz maradt meg, nagyon sok esetben annak sem volt lehetősége.

A magam részéről nagy tisztelettel szeretném megemlíteni Kovács János szerzőnek a munkáját, aki „Szélmalmaink” címmel foglalta össze az összes meglévő magyarországi szélmalom helyzetét 2005-ben. Bizony, amiket ő még 2005-ben jónak ítélt, azok közül van, ami már azóta összedőlt. A 2010-ben összedőlt két malomról említettem meg, hogy a műemlékvédelem.hu még jónak minősítette az állapotát, ahhoz képest az összedőlés megvalósult. Petőfi Sándor „Kiskunság” című versében így emlékszik meg: „Végre ott a város, / Közepén a templom, nagy komoly tornyával, / Szanaszét a város végén a szélmalmok / széles vitorlakkal. / Úgy szeretek állni / A szélmalmok előtt! elnézem ezeket, / Amint vitorlájok hányja, egyre hányja / A cigánykereket.” Ezek a szélmalmok eltűnőben vannak, megközelítőleg 30 áll Magyarországon.

Ma a kormánypárti képviselőtársaim számonkérték itt rajtam, hogy mit tudtam tenni. Sajnos kudarcot vallottam tízéves munkával, hogy megőrizzem a túrkevei szélmalmot, viszont a kormányzás lehetősége megteremti számukra azt, hogy a megmaradt 30 szélmalmot megmentse, hiszen az elmúlt években semmilyen érdemi műemlékvédelmi tevékenység nem tudott ehhez hozzájárulni.

Külön örömmre szolgál, hogy Fazekas Sándor, aki hozzájárul ezekhez a támadásokhoz, Karcag város polgármestereként megteheti azt, hogy tanulva a tapasztalatokból, Karcag város szélmalmát megőrzi az utókornak. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Magyar Zoltán képviselő úr a következő napirend utáni felszólaló: „A pápai húsüzem csődje is a kistermelőkön csapódik le?” címmel. Parancsoljon!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Képviselőtársaim! A pápai húsüzem kérdését nem először hozom az Országgyűlés elé, és ennek több oka is van. Egyrészt rengeteg érintettje van a történetnek, ráadásul sokuk éppen azok közül a kistermelők közül kerül ki, azok a leginkább kárvallott-

jai a pápai húsüzem csődjének, akiket egyébként kommunikációjában a Fidesz folyamatosan véd, a kormány folyamatosan azt mondja, hogy őket részesíti előnyben. E közben minden ilyen történetnél végül is az a végkifejlet, hogy éppen a helyben élő családi gazdálkodók húzzák a legrövidebbet.

Ráadásul még egy érv amellet, hogy többször idehozzuk ezt a problémát, ezt az egész problémahalmazt, hogy a regionális gazdaságban komoly szerepe volt sok-sok évtizeden keresztül a pápai húsüzemnek. Felsorolni is nehéz azokat az eseteket, amelyek az elmúlt évtizedben a különböző, hazánkban található tradicionális üzemek tönkremeneteléről találhatók. Csak néhány települést érdemes talán idehozni: Kaposvár, Kapuvár, Zalaegerszeg, Török-szentmiklós. Ezek mind-mind olyan települések, ahol korábban nagy múltú húsüzemek működtek és ilyen-olyan indokok, a legkülönbözőbb módszerek miatt, de bizony tönkrementek az elmúlt évtizedben.

(22.50)

Én nem először mondom el itt, hogy emögött egyébként egy koncepciót látok, tehát szó nincs arról szerintünk, hogy ez véletlenek sorozata lenne. Itt nyilvánvalóan a konkurenciaharc, amelyet a politika - kormányzínéktől függetlenül egyébként - támogatott, az vezetett el ideig. Most már értjük például azt, hogy Európa egyik legnagyobb és legmodernebb húsüzemének miért éri meg megépülnie Magyarországon, nyilvánvalóan le lett tarolva előtte a konkurencia.

Az, hogy az Európai Unióba történő belépésünk után a szokásos ütemnél is jóval gyorsulóbb módon történt meg a hazai állatállomány zuhanása, ez tény, ezt mi is tapasztaljuk és szomorúan látjuk, ugyanakkor megteszünk mindent ennek megállítására, bár ellenzékéből nyilván az eszközeink nagyon korlátozottak, de ez is hozzájárulhatott ahhoz, a kormányzati semmittevés az állatállomány csökkenésével összefüggésben, hogy ezek az üzemek eljutottak a csőd szélére.

2013-ban került át a pápai húsüzem végül is az önkormányzat tulajdonába. Nagyon sajnálom, hogy az ehhez vezető folyamatokat se tudtuk még tisztázni. Próbáltam felállítani vizsgálóbizottságot annak idején, hogy megnézzük, hogy mégis mi vezetett ideig, hiszen rengeteg gyanús információ érkezett, egyébként Pápa város kormánypárti politikusi szájából is hangzottak el ilyen kijelentések. Akkor ezt a vizsgálóbizottságot önök elutasították, illetve több írásbeli kérdésben, felszólalásban firtattam ennek a körülményeit.

Azóta látszik, hogy a város nem volt képes megbirkózni ezzel a feladattal. Hogy ebben mennyire van benne az, hogy a kormány elengedte a város kezét, vagy mennyire a véletlenek összjátéka, azt szintén érdemes lenne kivizsgálni, és erre ismét alkalmas lenne az a vizsgálóbizottság, amit már említettem, és amit mondtam, hogy elutasították.

Jó lenne tudni, hogy mi vezetett el tehát ideig, de érdemes lenne azt is megtudnunk, mert sajnos, erre

sem kaptunk konkrét, korrekt választ, még az írásbeli kérdéseim ellenére sem, hogy mennyi pénzbe került ez pontosan az adófizetőknek. Milyen hatástanulmányok előzték meg ezt a döntést, és miért pont ezt a modellt választották, amikor úgymond meg kellett menteni a húsüzemet? Ennek az lett a vége, hogy most újra csődbe került, és ismét másfél milliárd forinttal tartozik beszállítóinak, akiknek jelentős része tehát környékbeli sertéstartó, gazdálkodó. Itt is szerettem volna érdeklődni a pontos számokról, hogy ebből a másfél milliárdból mégis mennyi az, amellyel valóban a termelőknek tartoznak.

Az állam mikor fog végre beszállni az ő kárpótlásukba, milyen módon, és mégis, milyen feltételek mentén? Több olyan gazdálkodóval volt az elmúlt időszakban szerencsém találkozni, akik tényleg az utolsó forrásukat fektették bele ezekben az állatokba, az utolsó családi félretett vagyont fekszik ezekben az állatokban, és nagyon-nagyon várják azt, hogy megkapják érte a jogos járandóságukat. Sajnos, nem először csapták be ezeket a gazdálkodókat, 30-40 kilométeres körzetből is szállították be folyamatosan a húsüzembe az állományt, és ismerek olyanokat, akik az első csődnél is, és most a másodiknál is a vesztes oldalon állnak, és az ő hitegetésük ma már olyan szintet ért el, hogy bizony a család megélhetését kockáztatta ezzel a kormány.

Tehát az ő szavukat meghallva nagyon remélem, hogy konkrét válaszokat fogok tudni kapni arra, hogy mikor lesznek kárpótolva, és egy ilyen húsüzemi csőd esetén miért mindig a kis, helyben élő családi gazdálkodók vannak a vesztes oldalon. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ander Balázs képviselő úr a következő felszólaló: „Nem kormányzati zsúrpubinak való vidék” címmel. Parancsoljon!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Egyetérték Orbán Viktorral. Igaza van a miniszterelnöknek, amikor azt mondja: „A brüsszeli vezetők elefantsonttoronyban ülnek, a világtól elszigetelve, nem ismerik a valóságot, fogalmuk nincs, miről beszélnek.”

Csak hogy a kormánypárt kezdhetné a söprögetést a Louis Vuitton- meg Gucci-ridikülös tagozatuk háza táján is, merthogy az ottani cuki zsúrpubinak meg arról nincs fogalma, hogy mi folyik a magyar vidéken, az egészen bizonyos. No de merre is keressük ezt a nem kormányzati zsúrpubinak való vidéket a térképen?

Nem kell a harmadik világ afrikai vagy belső-ázsiai nyomorrégióiig kalandozni, megállhatunk a halálra ítélt, ezer főnél kisebb hazai falvak világánál is. Ott, ahol ugyan a lakosságnak alig több mint 7 százaléka él csupán, de ahol önkormányzataink több mint fele fekszik, és amire a mindenkori kormányzat vidékpolitikája Csoóri Sándor gondolatával kellene hogy tekintsen, amely szerint: „Ezt az országot, ezt a nemzetet ezer éven keresztül a falu, a vidék tartotta meg.” Így kellene viszonyulni hozzá, nem pedig a

kommunista-neoliberális folytonosság jegyében középkori és éppen ezért falurombolásra érett skanzenként tekinteni rá. Különösen igaz ez egy olyan társadalomföldrajzi adottságokkal rendelkező megyében, mint Somogy, ahol a 246 település háromnegyede ezer főnél kevesebbel bír, és minden negyedik falu elsorvadásra kárhozottatott zsáktelepülés.

Ugyan már többször megkaptuk kormánypárti képviselőtársainktól, hogy vegyük tudomásul, nekünk, listán bejutott ellenzéki képviselőknek nincsen választókerületünk, de azért engedjék már meg, hogy mégis járjuk a vidéket, és legalább ilyen formában megpróbáljuk eljuttatni a reménytelenségbe süppedt magyar kistelepülések panaszszavát az ibizai kokobárok vagy a turai kastély elefántcsonttornyába. Habár talán hasznosabb lenne, ha az MNB alapítványainak szerencsés kiválasztottjai is inkább Északkelet-Magyarország vagy a Dél-Dunántúl kies régiójába tennének tanulmányutakat, nem pedig a devizahitel-károsultak benyelt pénzén milliós ruandai vagy tanzániai túrákat, azzal az arcátlan ürüggyel, hogy Kelet-Afrikában vizsgálják a könyvtári szektor előtt álló kihívásokat.

Ha így tennének a kormányzati zsúrpubik, akkor talán jobban megismernék a vidék rögvalóságát, és rádöbbenének, hogy lassan ott tartunk, Kongó valamelyik négerek lakta őserdei falujába előbb kerül doktor az Orvosok Határok Nélkül jótékonsági szervezet révén, mint körzeti orvos a dél-somogyi Lakócsa immár nyolc éve üresen álló vegyespraxisába.

Ha a kormányzati zsúrpubik tennének egy kört a környéken, akkor talán eljutna a tudatukig, hogy sok szülő joggal kérdi, miért kell a vízvári kisiskolán spórolni. Hogy van az, hogy miközben az 1800 lelkes Felcsútra 10 milliárd forintnyi sporttámogatás érkezett, addig az eredeti tervek szerint az ő iskolájukra meg bérjellegű és dologi kiadáscsökkentés örve alatt ennek ötszázad részéért, mindössze 19 millió forintért szépen lakatot tennének.

Ha elegáns kocsijaikkal netán erre járnának, akkor a kormányzati zsúrpubikat nemcsak a rossz utak ráznák ki szűk ficsúröltönyeikből, hanem lehet, hogy a feldühödött helyiek is. Akik nem értik, hogy miközben a véletlenül az L. Simon-borászathoz és -panzióhoz vezető Fejér megyei 6212-es mellékútra van pénz, addig a 2016-os esztendőben az 1800 kilométer hosszúságú és nagyon rossz állapotban lévő somogyi közúthálózatból csak 39 kilométer újulhat meg.

Az országos hálózat részét alkotó közutakon a nyomvályúk és felületi egyenetlenségek megszüntetését célzó, a közlekedésbiztonságot, fenntarthatóságot és térségi elérhetőséget javító program hangzatos címet viselő projekt keretében mindössze 4 milliárdal szúrják ki idén a megye lakóinak szemét. Mert bizony, ha a tervezett útfelújításokat bemutató térképre nézünk, akkor a javításra kijelölt szakaszok hosszát bámulva olybá tűnik, mintha csupán néhány bolhapiszkot látnánk magunk előtt. Persze lehet, hogy csak a koppányi rebellis természet a hibás. Anno a rendkívül olvasott és annál is kifinomultabb lelkű vérszomjas komcsi, Marosán György is meg-

mondta az elégedetlenkedőknek, hogy nem a zsemle a kicsi, elvtársak, hanem a pofátok nagy.

És bizonyára jómagam is túlságosan mohónak tűnök, amikor a jövő évi költségvetés kapcsán újra csak elégedetlenségemnek adok hangot. Ugyanis ha a kistelepüléseket érintő tételek változatlanok maradnak, akkor sajnos előbb-utóbb igaza lesz annak dél-somogyi jegyzőnek is, aki szerint ha minden így folyik tovább, akkor ezt a térséget már csak az mentheti meg a pusztulástól, ha Szűz Mária megjelenik, és zárandokhellyé válik a vidék. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Lukács László György képviselő úr, Jobbik: „Nekrológ az Országos Egészségbiztosítási Pénztárról” címmel. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem is olyan régi hír, hogy az Országos Egészségbiztosítási Pénztár, azaz leánykori és rövidített nevén az OEP megszűnik. Ezt a hírt Lázár János jelentette be. Úgy tűnik, ő lesz az, aki átkíséri a túlvilágra az egyébként nagyon is fontos egészségbiztosítási és pénztárként funkcionáló szervezetet. Lázár János ugyanis közölte, hogy az egyébként jól működő és nagyon is fontos feladatot ellátó szerv két részre oszlik, gyakorlatilag az egyik feladat részét az Államkincstár veszi át, míg a másikat minisztériumi hatáskörbe, feladatkörbe fogják delegálni.

Az, hogy milyen feszültség van az átszervezés körül, jól mutatja, hogy nemcsak maga az OEP mint az érintett szerv, hanem egyébként több tárca is és az államtitkárság is mindenképpen azt fejezte ki, hogy maradnia kellene önállóságban, a bürokráciacsökkentés nem érheti el az OEP-et.

(23.00)

Lázár János természetesen ezeket lesöpörte az asztalról, és azt mondta, hogy legfeljebb az ütemén lehet ennek az átalakításnak és ezáltal a megszüntetésnek gondolkozni. De hogy hibázni fog, és hibázni fog ezzel a kormányzat, azt jól támasztja alá, hogy nemcsak a minisztériumban, hanem a szakmán belül is komoly feszültség van ekörül, és egyöntetűen a szakma általános véleménye, hogy óriási hibát fog elkövetni ezzel a Miniszterelnökség, ha egy ilyen átszervezést levezényel. Nyugodtan mondhatjuk, hogy nem véletlenül sunyít az államtitkárság, az egészségügyért felelős államtitkárság az átszervezésnél, valószínű, ők is érzik, hogy azért nem érdemes szólni, merthogy Viktor nem engedi valószínűleg, hogy megmaradjon ez a szerv.

A bürokráciacsökkentésnek egyébként ez álságos módjában nemcsak hogy haszna nem lesz az átszervezésnek, sem a polgárok, sem a dolgozók, sem az intézmények nem fogják semmilyen hasznát látni az átszervezésnek, sőt inkább károkat fog szenvedni az ellátórendszer. Az OEP napi feladatát, a finanszí-

rozási feladatát jól le fogja rontani az, ha bekerül akár az Államkincstárhoz vagy egyébként a politikai döntések meghozatalát tekintve a minisztériumba a feladatok nagy része. Nyugodtan mondhatjuk, hogy el fogja veszíteni az önállóságát a szerv, és egyébként súlyos fennakadásokat fog eredményezni az ellátásokban, és politikai belenyúlásnak, politikai belebeszélésnek lesz helye folyamatosan a minisztériumban. Márpedig ehhez a pénztári finanszírozási feladathoz vajmi kevés köze van a politikának, a politikának annyihoz van köze, hogy meghatározza, hogy mely feladatokat milyen színvonalon fogunk finanszírozni, és a napi finanszírozásba beleszólnia nem szabad. Éppen ezért azt látjuk, hogy 2000 milliárd forint, tehát mindaz, ami fölött, Egészségbiztosítási Alap fölött az OEP diszponál, azok fölött a pénzek fölött most már politikai akaratként a minisztérium fog dönteni, és végső soron teljesen benyomul a politikai szférába, holott az lenne a helyes, ha különválasztanánk a szakpolitikát, az úgynevezett policyt és ebben az esetben a politikai akaratot, amely ténylegesen csak a legfőbb úgymond hatalom-végrehajtáshoz kapcsolódik.

De ésszerűtlen a bürokráciacsökkentés abban az esetben is, hogy egy viszonylag nagy feladatot kicsi apparátussal látott el eddig az OEP. Az OEP nemzeti közti összehasonlításban körülbelül 5 százaléknyi kasszafelhasználásból fenntartott szervezethez képest egy másfél százalékos pénzből gazdálkodott, tehát az egészségbiztosítás, illetve az egészségbiztosítási szerv az egészségügyi kassza másfél százalékából végezte az egyébként óriási finanszírozási feladatot. Nyugodtan el lehet mondani, hogy ennél kevesebb emberrel már nem lehet végrehajtani ezt a feladatot. Tehát az is alátámasztja és aláhúzza, hogy nem bürokráciacsökkentésről, hanem politikai akarathajlításról van szó, és a szervezetnek a politikai értelemben való megtöltéséről van szó, hiszen ennél kevesebb emberrel feladatot ellátni nem lehet. Tehát ezt a feladatot így vagy úgy, ugyanezzel az emberállománnyal kell ellátni. Teljesen ésszerűtlen éppen ezért, hogy a minisztériumba vigyék ezt.

Érdekes faktor az is, hogy mint minden államigazgatási átszervezésnél, az átszervezéseknél az összes energia a saját maguknak a tevékenységére és az átszervezés során érintett változásokra fog ráfordítani, és nem azoknak a feladatoknak a megoldására kerül majd a fókusz, amelyek ténylegesen a finanszírozás körül megoldandó kérdések lennének. Helyes magatartás tehát az lenne, hogy ezt a szervezetet nem leépíteni és nem átszervezni kellene, hanem megerősíteni és olyan emberekkel bővíteni és azokat az embereket megőrizni, akiknél a szaktudás jelen van, és amely az egészségügyi finanszírozást még hatékonyabbá tehetné. Helyes lépés az lenne és helyes magatartás az lenne, ha a politikai vezérlés visszavenné ebből a tempóból, és nem lepné el, és nem rohanna le az OEP-et.

És hogy miért is érdemes az OEP kérdését szem előtt tartani? Hát bizony a finanszírozás az egyik legfontosabb átláthatósági pont, és hogyha az egészség-

ügyben nem tudjuk megteremteni az átláthatóságot, akkor az egész rendszernek a bizalmát, az embereknek az egészségügybe vetett bizalmát fogjuk megropantani, éppen ezért üzenjük: el a kezekkel az OEP-től! Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Novák Előd képviselő úr a következő felszólaló, a Jobbik képviselője: „Ludas Matyi üzenete a politikusbűnözőknek” címmel. Parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Tisztelt Országgyűlés! Illetve, mivel kormánypárti képviselő nem maradt egyetlenegy sem, kormánytag, miniszter sem, azt gondolom, udvariasabb, ha szembefordulok veletek. *(A Jobbik-frakció felé fordul.)* Kedves Képviselőtársaim! A kormány eddig lapított, de legutóbbi napirend utáni felszólalásomra reagálva már nyíltan elutasította, hogy dupla büntetés sújtsa a politikusbűnözőket. Völner Pál államtitkár személyeskedő válaszában törvény előtti jogegyenlőségre hivatkozott, hogy pontosan idézzem, keverve a törvény előtti egyenlőség kifejezés és a jogegyenlőség elvét, így azt gondolom, hogy inkább neki kellene az Igazságügyi Minisztérium államtitkáraként az ELTE Jogi Karára visszamennie és nem engem odaküldenie radikális javaslatunkért, mely ugyanakkor a jogállamiság elvein, határában belül marad, hiszen a politikusbűnözés minősített esetévé tételével igenis joggal szeretnénk a mindenkor hatályos büntetési tételek kétszeresét kiszabtatni a politikusok által elkövetett gazdasági jellegű bűncselekmények esetén. Mondhatnánk: legyen minősített eset, ha valaki politikusként követ el egy gazdasági jellegű bűncselekményt.

Hiszen amikor egy, mondjuk, Simon Gábor lelepleződik, akkor az csak a mérleg egyik serpenyője, a nemzetgazdaságnak okozott kisebbik kár, amit látunk, mondjuk, egy bécsi bankszámlán megjelenni, néhány száz millió forintot eldugdosni, hiszen az vélhetően a korrupciónak csak az a fele, amit jellemzően egy multinacionális cégtől zsebel be egy politikusbűnöző azért a nemzetgazdaságnak okozott jóval nagyobb kárért, amit ezekért a kenőpénzekért cserébe elvégeznek. Olyan szabályozási környezetet, olyan beruházásokat, infrastrukturális fejlesztéseket végeznek, nemcsak L. Simon László érdekeltségeinek kapcsán, ahogy hallhattuk azt, Balázs, napirend utáni felszólalásodban, hanem azt gondolom, hogy országos szinten is sajnos a törvényeket is már a multinacionális cégek érdekében képesek hozni.

Ha már Simon Gábor példáját említettük, és ha már a törvény előtti jogegyenlőségről, de fogalmazzunk inkább precízen, törvények előtti egyenlőségről kellett volna beszélnie Völner Pál államtitkár úrnak, akkor mondjuk ki, hogy az Alaptörvényben szép szavak szintjén persze benne van az, hogy a törvény előtt mindenki egyenlő, ugye, az Alaptörvény V. cikkének (1) bekezdése fogalmaz így, csak aztán kiderül, hogy vannak egyenlőbbek, akiknek jár a mentelmi jog intézménye, amit hiába javasoltunk eltörölni az Alaptörvény vitájában. Ezt ugyanúgy leszavazták, mint az összes többi alaptörvény-módosító javasla-

tunkat a fideszes mamelukok. Így tehát úgy tűnik, hogy a törvény előtt mégsem egészen egyenlő mindenki, csak a Jobbik szeretné eltörölni a mentelmi jogot, és csak a Jobbik jár jó példával elől, ahol járunk a politikusi álláshalmazás kérdésében is, és azt gondolom, hogy ez erőt adhat nekünk a további küzdelmeinkhez, hogy a politikusbűnözés többi formáját is, ne csak a törvényesített formáját, az álláshalmazást, hanem a többit is sikerüljön megszüntetnünk.

Valóban szükség volna további lépésekre is. A mentelmi jogra pedig talán legjobban éppen Zuschlag János világított rá, hogy nála nagyobb vezetői az MSZP-nek azért nem követték őt, nemhogy a börtönbe, de egyáltalán azért nem kerültek reflektorfénybe sem, mert a mentelmi jog - tévedés ne essék - nemcsak az elítéléstől, a nyomozástól is véd. Hiszen nyomozni sem lehet mentelmi joggal rendelkező politikus, politikusbűnöző esetében stílszerűen. Ezért sajnos a bűncselekmények feltárását is akadályozza a mentelmi jog. Hát ezért szeretnénk mi jobbikosok, ugyebár, nektek talán nem is kellene ezt így részletesen taglalnom, de mégis lelkiismereti kötelességemnek érzem, hogy felhívjam erre és még néhány pontra a figyelmet a politikusbűnözés elleni programcsomagunkból, immár csak címszavakban. Hiszen hiába követeljük a dupla büntetést, ha el sem tudunk jutni odáig, akár a mentelmi jog miatt, akár a titkosítások miatt. Igen, a közérdekkel ellentétes titkosításokat felül kell vizsgálni. E mellett a programpontunk mellett is ki kell tartunk legkésőbb kormányra kerülésünkig. Bár bízunk benne, hogy talán hamarabb is tudunk sikert elérni, ahogy a politikusi álláshalmazás kérdésében is nyomásgyakorlásunkkal tudtunk azért már komoly eredményeket elérni, még ha újabb és újabb kiskapuit ki is nyitják például a politikusi álláshalmazás kérdésének is. Gondoljunk csak arra a honvédelmi minisztériumi államtitkára, akinek még négy további, tehát még ötödik állása is van, méghozzá mindegyik főállás, állami cégek igazgatósági elnökségi tisztségeiről van szó.

Említhetnénk még a hozzátartozói vagyonyvilágzatokat, melyeket az Országgyűlés széfjében őriznek és még több más pontot a politikusbűnözés elleni programcsomagunkból, de zárásként hadd mondjam el inkább mégis azt, hogy a politikusbűnözőknek szánt dupla büntetésre vonatkozó Jobbik-javaslat miatt tiltakozik tehát most a kormány, de legalább állást foglalt. Pedig hát számomra már ez is egy már-már vállalhatatlanul mérsékelt indítvány. Jobban tetszene a Ludas Matyi-féle hármas szorzó, úgyhogy addig örüljenek a Döbrögi urak, oligarchák, narancs- és vörösbárók, míg csak dupla büntetést szorgalmazunk a politikusbűnözőknek, a tisztességes embereknek pedig szebb jövőt.

Köszönöm a figyelmeteket. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselő Úr! Felhívom a figyelmét, hogy miközben felszólalásának első mondatában megállapított mondat az tény, az elnöki pulpitusnak és az elnöknek nem illő dolog hátat fordítani.

Most pedig Hegedűs Lorántné képviselő asszony következik: „A közszolga nem zsellér” címmel, a Jobbik képviselője. Parancsoljon!

(23.10)

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A közszolga nem zsellér, és éppen ezért sztrájkolni készülnek az önkormányzati dolgozók, akik június 22-ére tervezik kétórás munkabeszüntetésüket, 30 százalékos keresetnövekedést szeretnének kiharcolni a szakszervezetükkel, merthogy a vidék halálát jelenti, hogy a települési polgármesteri hivatalok dolgozóinak évek óta nem emelik a bérét. A jelenlegi béremelési ígérek, mint tudjuk, csak a kormány tisztségviselőire, kormánytisztviselőkre vonatkoznak, és ezért is követelik az önkormányzati dolgozók az illetményalap megemelését, illetve a szorzók módosítását, hogy így összességében mintegy 30 százalékos keresetnövekedést érhessenek el. A 37 ezer önkormányzati köztisztviselőből 26 ezernek nyolc éve egyáltalán nem emelkedett a bére, és mint kiderülhetett számunkra a jövő évi költségvetés tervezetéből, a kormány továbbra sem kívánja rendezni a helyzetüket. Az illetményalap továbbra is változatlanul 38 650 forint.

Lázár János bürokráciacsökkentő lépései már az év elején igen nagy port vertek fel, de azért, mert elképzelése szerint százezerrel kellene elbocsátani az állami szférából közalkalmazottakat, köztisztviselőket. Szerinte így kéne megoldani a jó államot, amit a kormányzat fő programelemévé tett. Szerintünk pedig a jó államhoz alapvetően az kellene, hogy ne motiválatlan, ne kiégett, ne alulfinanszírozott tisztségviselők végezzék a dolgaikat a hivatalokban. Ezért is javasoljuk mi a 2017-es költségvetési törvényjavaslatban azt, hogy emeljék mintegy 20 százalékkal a köztisztviselői alapilletményt, és ezzel összefüggésben kezdeményezzük a bértáblák korrekcióját is.

Csak egyetlen kis momentumot szeretnék kiemelni ezzel kapcsolatban. Ha a szombathelyi stadion becsült mérnökára, tudjuk, ez 9,6 milliárd forint, és a kivitelező által vállalt ár, ez 15,2 milliárd, közötti 5,6 milliárdot fordítanánk a köztisztviselők béremelésére, akkor minden magyarországi köztisztviselő 10 ezer forintos béremelést kaphatna havonta. Tehát nem reménytelen az, amiről mi beszélünk, igenis volna még bőven forrás a következő évi költségvetésben egy átfogó bérrendezésre, amiben mindenki részesülhetne. De ezzel szemben a Fidesz nem tesz semmit.

Tudjuk, hogy a köztisztviselői alapilletmény 2008 óta nem emelkedhetett, miután Gyurcsány megállapodott az IMF-fel és az Európai Unióval. Banai Péter államtitkár úr több alkalommal kifejtette, hogy valóban nem emelkedik az alapilletmény, tehát a bérek nem növekednek, de ennek is örülni kell, hiszen az IMF még annak idején azt követelte, hogy a mindenkori aktuális kormány csökkentse ezeket a béreket. De tisztelettel jelentjük, hogy sajná-

latos módon nincsen igaza az államtitkár úrnak, hiszen 2008 óta ezek a bérek mintegy 30 százalékot vesztek az értékükből. Azt kell elképzelni, hogy az átlagkereset ebben a szférában 120 ezer forint, ez körülbelül 90 ezer nettót jelent. De egy középfokú végzettségű köztisztviselő 33 évet kell hogy dolgozzon azért, hogy többet kaphasson, mint a garantált bérminimum, tehát ahhoz képest, hogy mennyi az éhhalálnak a küszöbe, annál egy kicsivel többet kaphatna.

2014 júniusában még megígérték nekik az életpályamodellt, amit aztán 2015. december 23-án - mi csoda karácsonyi ajándék! - visszavontak, és a kormányzat, tudjuk, 2018 előtt nem is ígér semmi átfogó rendezést. Ezzel szemben - még egyszer - mi, a Jobbik képviselői javasoltuk a következő évi költségvetés törvénytervezetében, mint ahogy azt tesszük minden évben, mióta a parlament tagjai vagyunk, hogy az alapilletmény, illetve a bértáblák végre tiszteességgel korrekcióra kerüljenek. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Farkas Gergely képviselő úr, a Jobbik képviselője: „Hangozzék el a diákok véleménye is az Országgyűlésben! - Beszámoló a Jobbik Ifjúsági Tagozatának „Hallasd a hangod!” kampányának eredményeiről. 14. rész” címmel. Tessék!

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy az elmúlt napok, hónapok során rendszeresen elhangzó felszólalássorozatot folytatva ismeressem önökkel - immár 14. alkalommal - középiskolás diákok és fiatalok személyes tapasztalatait, meglátásait és javaslatait, amelyek mind-mind hozzájárulnak ahhoz, hogy az oktatás szükséges és időszerű megreformálását megfelelő irányba fordítsák.

Máté, egy 17 éves, 11. osztályos, informatikai iskolában tanuló diák például az alábbiakat fogalmazta meg az Országgyűlés számára, idézem: „A Jobbik Ifjúsági Tagozat programjának keretében kívánom megfogalmazni mondanivalómat a képviselő urakhoz a parlamentbe. Az új kerettantervbe belecsöppenve elég rossz tapasztalatok értek. Főleg az informatika szakirány terén, hiszen vajmi kevés informatikaóránk van, pedig a jövőben egyre több ismeret szükséges ilyen téren a munkahelyeken és az életben, ugyanis nagyon hasznos tud lenni a gyors információáramlás miatt. A felszereltség botrányos, a gépek gyengék, az óraszám nem elegendő.”

Máté némi ironiával élve az alábbi megjegyzéssel zárta sorait: „Legjobban az tetszett, hogy a kerettanterv fejlesztés alatt áll, illetve állt, és az évfolyamunk már közel három éve benne van, miközben felmerül a kérdés, hogy vajon félkész stadionban is játszanak-e meccseket.”

A Máté által megfogalmazott kérdéseket, valós problémákat erősíti meg és egészíti ki Tibor levele is, aki továbbbúzi e kérdéskört, idézem: „Az oktatás

területén, de nem csak itt, fontos lenne az állandóság, a kiszámíthatóság és egy hosszú távú stratégia, illetve ennek keretében a szerves fejlődés. Ez szükséges ahhoz, hogy bátran tervezhessük a jövőnket, és legyen előttünk egy olyan jövőkép, amiért érdemes itthon maradni. Sajnos állandóság és kiszámíthatóság csak két területen figyelhető meg: az egészségügy romokban hever, a korrupció pedig mindent eláraszt.” - fogalmazta meg Tibor.

Egyetértve Tibor véleményével a Jobbik is úgy gondolja, hogy a kiszámíthatóság és az átláthatóság nélkülözhetetlen az oktatásban, ennek megteremtése elengedhetetlen, mert ez az egyik feltétele az eredményes működésnek. Pont erre a kiszámítható jövőképre lenne szükség, ami a kivándorlás helyett itthon tartaná ifjainkat, és ami helyett sajnos ma leginkább csak a létbizonytalanság van a felnövekvő nemzedéknek.

Barbara levelében arra hívja fel a figyelmet, amit már a Jobbik is több alkalommal hangoztatott itt a parlamentben, hogy szükség lenne az egyetem előtt a pedagógusok pszichológiai alkalmassági vizsgálatára, hogy tényleg azok a pedagógusok mennek-e ilyen pályára, akik megfelelő attitűddel, megfelelő tulajdonságokkal rendelkeznek ehhez a pályához. Ő, Barbara ezt írja: „Sajnos vannak olyan tanárok, akiket nem érdekelnek a fiatalok. Szerintem először is alaposabban meg kéne vizsgálni, hogy kik akarnak pedagógusok lenni, és ehhez megvan-e a kellő tudásuk, felkészültségük.” Sajnos tényleg vannak ilyen tanárok, szerencsére azért az ellenkezőjére is van példa, nagyon sok elhivatott, hivatástudattal rendelkező tanár van, ezt többször kiemeltük egyébként, amikor is arról beszéltünk, hogy a jelenlegi oktatási rendszerben, ebben a káoszban csak az elhivatott tanároknak a kitartása az, ami fenntartja ezt a jelenlegi rendszert, úgyhogy ezúton is köszönet nekik.

Anett véleménye pedig a már sokat hangoztatott túlterheltségre vonatkozik, azt javasolja, idézem: „Mivel túlságosan meg vagyunk terhelve, napi 7-8 órából szerintem napi 5-6 órát kellene csak megtartani. Ilyen felállásban a diákok jobban tudnának koncentrálni és ebből kifolyólag teljesíteni is.” A mennyiségén lehet vitatkozni, de az tényszerű, hogy csökkenteni kellene a jelenlegi túlterheltséget, a diákoknak a leterheltségét, hisz ahogy többször elmondtuk már, a kevesebb néha több, ha kevesebb óra lenne, a diákok is frissebbek tudnának lenni, többet tudnának otthon akár készülni, vagy akár olyan programokkal feltöltődni, ami szükséges lenne számukra is.

Zoltán jogos kérdést fogalmazott meg, amikor ezt írta nekünk, idézem: „Kérdem én, akik Klebelsberg Kunó nevét szánták az intézményfenntartó központ elnevezésére, mennyire lehettek tisztában azzal, hogy a név eredeti tulajdonosa miért dolgozott. A politikai vezetők figyelmébe ajánlanék egy idézetet Klebelsberg Kunótól: 'Ne a politizálás, hanem a közegészségügyi, kulturális, tudományos és irodalmi, közgazdasági és szociálpolitikai alkotás legyen ez új nemzedék eszménye.'”

(23.20)

Klebelsberg Kunó úgy látta, hazánk csak akkor lehet sikeres, ha tudásunk gyarapításába fektetjük energiánkat. Gondolkodásmódjának és tetteinek meg is lett az eredménye, hiszen annyi magyar származású Nobel-díjas tudós, feltaláló nevelkedett a magyar iskolapadokban. Kérdem én, egyszerű diák, az iskolák, tanárok és tanulók hátráltatása a tudás megszerzésében és átadásában mennyiben követi Klebelsberg Kunó szellemiségét.”

Úgy gondolom, méltó befejezése a mai felszólásnak, hogy egy fiatal diák is már Klebelsberg Kunóra hivatkozik, ez mindenképp örömteli. Ennyi fért a mai felszólalásba. Én ezúton is arra biztatok mindenkit, hogy éljen ezzel a lehetőséggel, mondja el

véleményét, akár aktivistáink által, akik szerte az országban szórólapokkal keresik a fiatalokat, vagy a jobbikit.hu/hallasdahangod honlapon keresztül. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik sorai-ban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés reggel 9 órakor folytatja az ülést. Az **ülésnapot bezárom**. Mindenkinek jó éjszakát kívánok!

(Az ülésnap 23 óra 21 perckor ért véget.)

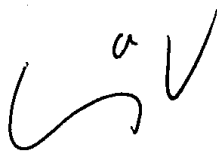
Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Hegedűs Lorántné s.k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s.k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)